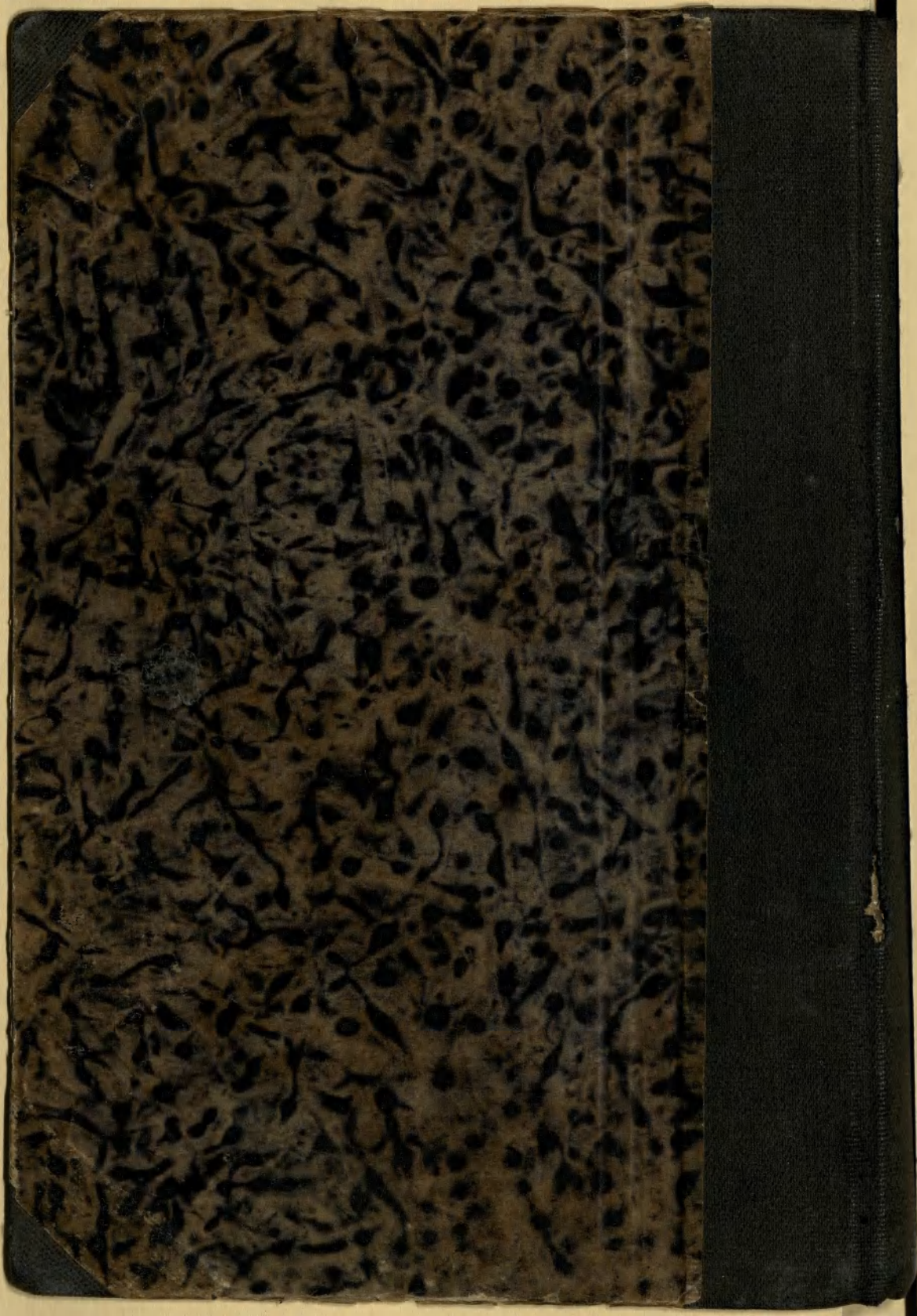
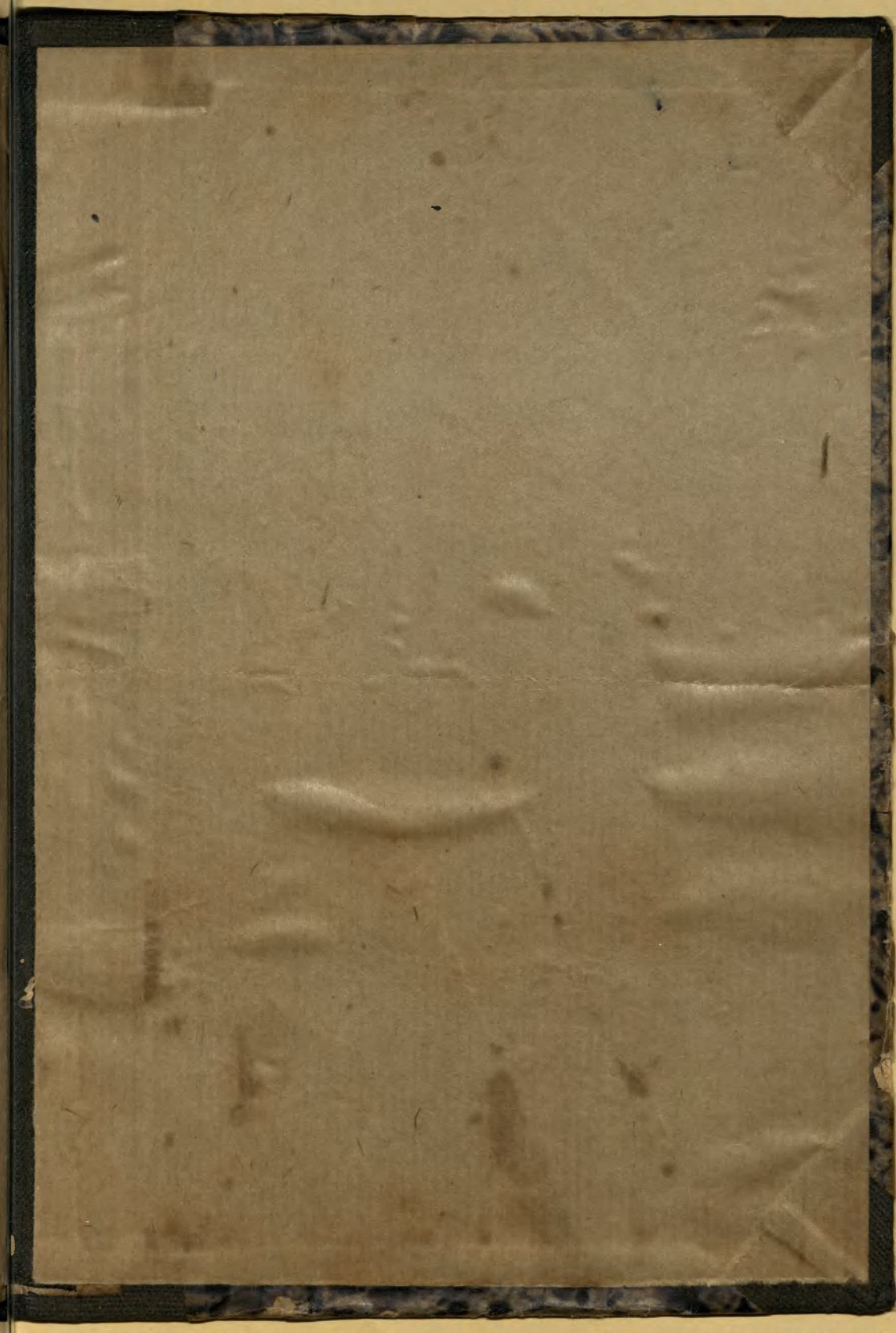

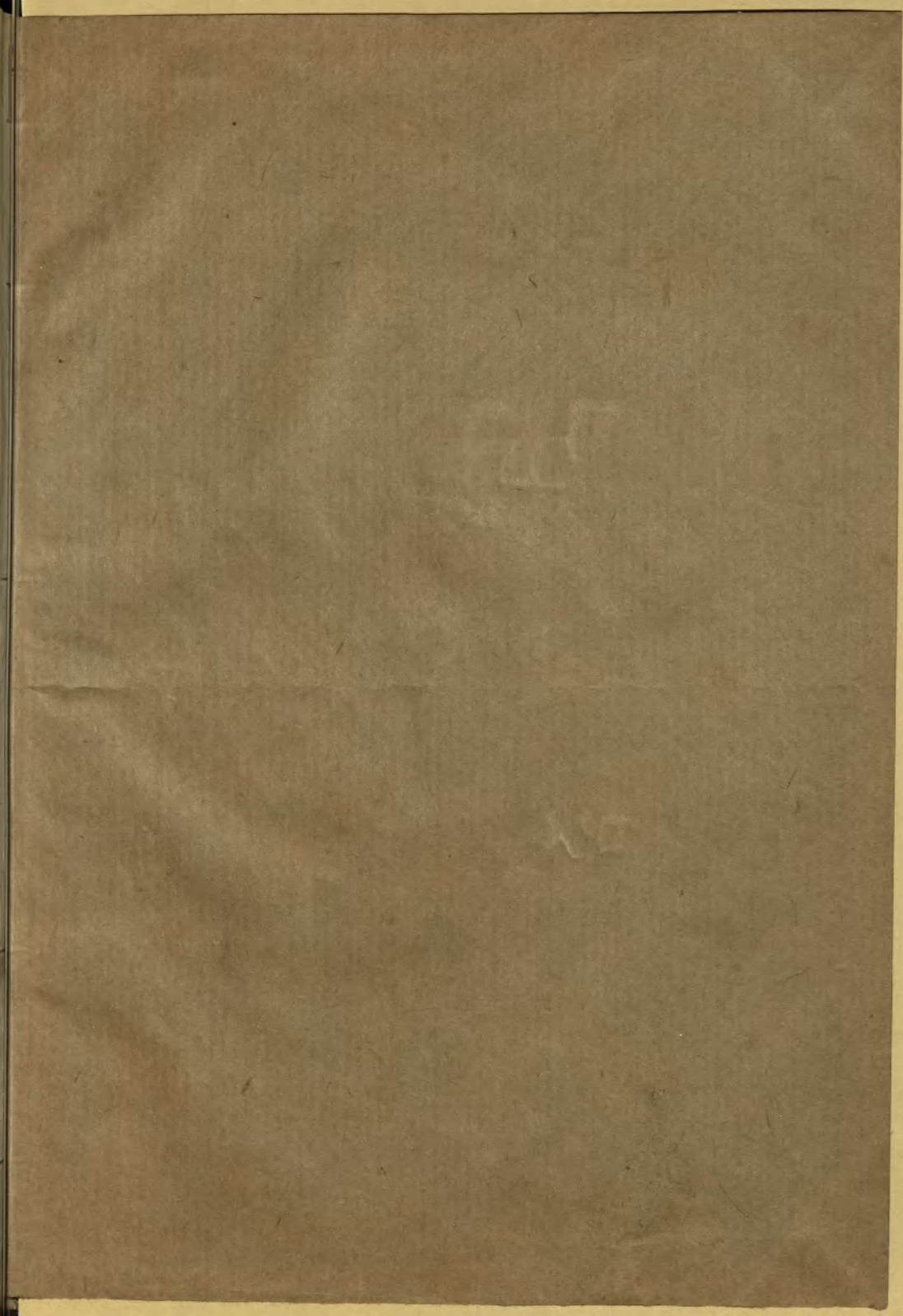

מתנה

מאים

אברהם קנלר

19.

Wojciech Tarnowski

770

סליחות

דואַ בײַצ פֿלײַחות זענען מיט

השלמה. משלי מוסר. תחנות

אין מיט נאך פיהר מעלות והוספות

תהויה ויהא ס'איו אים נרעבנים אין בידע ויפסן לער

בדפיט והוצאות הנגידה האלמני

והנה נחמה תחיל אשת המנוח י"ע קב ויל הערשענחת.
ה' שלמה שמעון נ"י שפרויבערנער.

ה' שלמה שמעון ג"י שמרייזברגער.

לרבלין

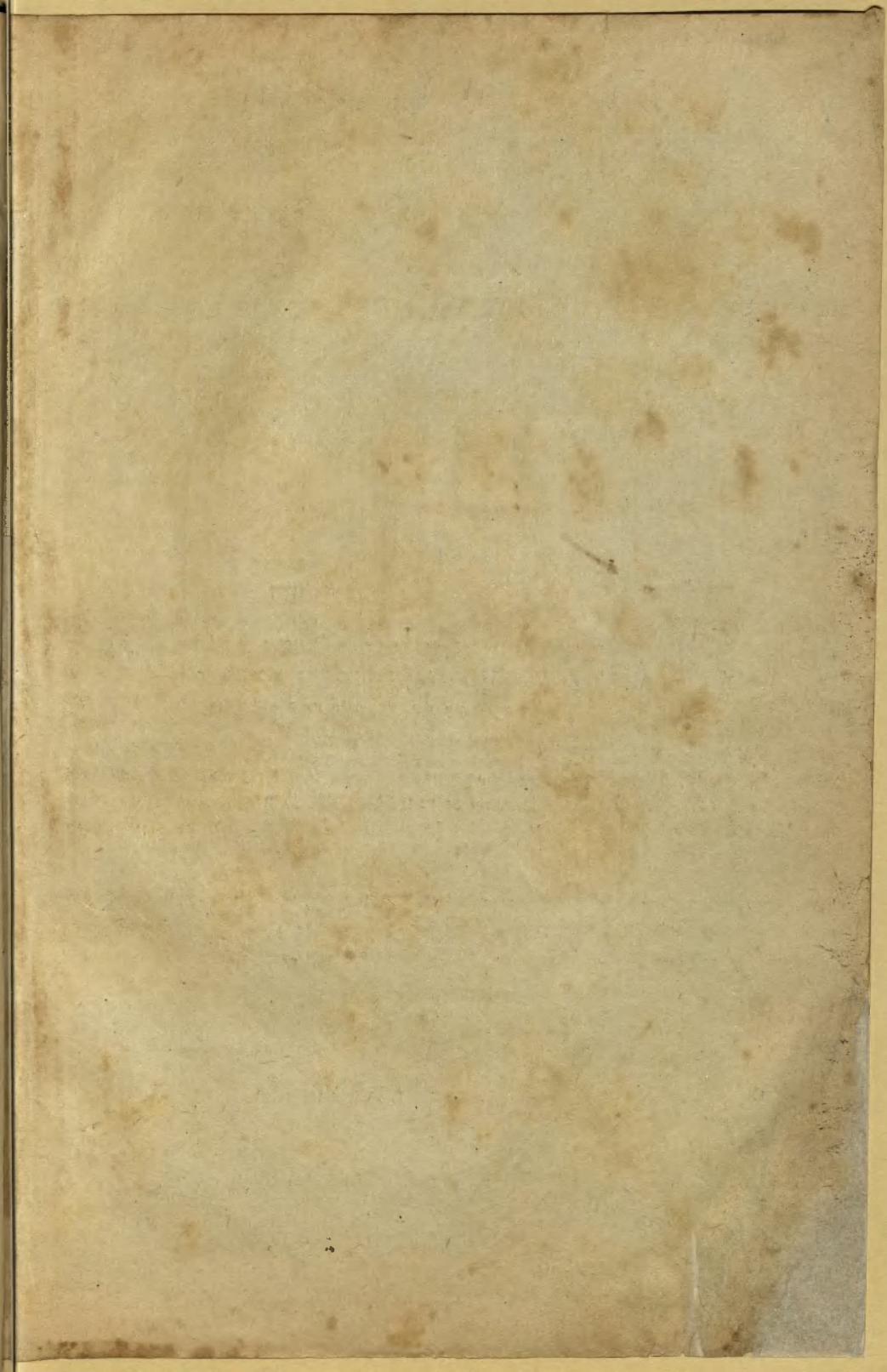
לפ"ס

תרג"ד

१७३

Druk. N. Herszenhorn i Sz. Strazberger.
Lublin. 1924

Selichot, t. j. Modlitwa
dla opuszczenie grzechów.

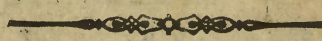
שנה
ד' שלם

לוח המפתח פין דיא נייע הוספות

דס זענען די דריי און דרייסיג מעלות וואס געפינען זיך אין דיא דאזיגע נייע סליחות :

(א)	איין תהנה פון ירושלים יעדער נאך מתפלל ווין יעדן מריא מאגין פון סליחות זאגן :	(סז)	לך ה' הצדקה וואס מען זאגט פאר דוא סליחות מערב ראש השנה :
(ב)	אשרי וישבי ביתך וואס מען זאגט יעדן מאג פאר סליחות :	(יז)	שומע תפלה פון סליחות פון ערב ר"ח :
(ג)	אל מלך יושב על כסא רחמים אויף יעדן ארץ ביי אלע מאג סליחות :	(יח)	איין תהנה פון דו שלש גשנה מדות פון ער'די :
(ד)	ברחם אב על בנים אויף יעדן ארץ בייא אלע מאג סליחות :	(יט)	זכור רחמיה ה' וחסדך האון דו סליחות מערב ר"ח :
(ה)	אסייערע תהנה חדשה פון דעם פוסין במוצאי מנוחה פון דעם ערשטן מאג סליחות :	(כ)	זכור לנו ברית ראשונים אין דו סליחות מערב ר"ח :
(ו)	דאס קפיטיל רחום וחנון חמאתי לפניה פון תחנון וואס מען זאגט יעדן מאג :	(כא)	אל רחום שמה . זענו מי שענה . מחנן אין דו סליחות פון ערב ראש השנה :
(ז)	ונאנחנו לא גרע וואס מען זאגט יעדן מאג נאך דיא סליחות :	(כב)	מבנים רחמים . שומר ישראל . אא דוא סליחות פון ערב ראש השנה :
(ח)	איין תהנה פון דעם אנדערן מאג סליחות :	(כג)	איין תהנה לצום גדליה :
(ט)	איין תהנה פון דעם דריטן מאג סליחות :	(כד)	פון על רחמיה דרבים אנו במוחים בייא יעדן מאג סליחות פון עשרת ימי תשובה :
(י)	איין תהנה פאר דעם פוסין וישאל נשע פון דעם דריטן מאג סליחות :	(כה)	אל ארך אפים ביי יעדן מאג סליחות פון עשרת ימי תשובה :
(יא)	איין פיערע תהנה חדשה פון (עמה הדיו ודקה על העליונה) פון דעם פערטן מאג סליחות :	(כו)	איין פיערע תהנה פאר דוא סליחות פון דעם דריטן מאג פון עשרת ימי תשובה :
(יב)	איין תהנה פאר די סליחות פון יום המשיח :	(כז)	איין תהנה חדשה פון (הבא למחר קביע אותה) אויף די פערטע סליחות פון עשרת ימי תשובה וואס מען זאגט זי מיט גרויס פונגה דעם פונקסטן מאג סליחות פון עשרת ימי תשובה :
(יג)	איין פיערע תהנה פון (אשר בידו נפש כל חי) פון דעם זעקסטן מאג סליחות :	(כח)	איין תהנה פון כפרות שלאגין אויף ערב יחיד :
(יד)	איין תהנה חדשה מיט פיל מוסר פון ערב ראש השנה וואס מען זאגט וואגין מיט פיל פונגה :	(כט)	לך ה' הצדקה אין דו סליחות פון ערב יחיד :
(טו)	אשרי וישבי ביתך פאר ערב ראש השנה :	(ל)	אדון דין אס ידקק . זי אדון בעקרה יחיד דוא סליחות פון ערב יחיד :

אין אויסער דוא אלע זאכן וואס מיר האבן אויבען אויס גרעכניגט האבן מיר מוסף געווען משלי מוסר דס איז שיינע אין זיסע משלים באשייד יעדער נאך אויף זיין ארץ :

דיא מנהג וואס מען איז דער הייליגער שפאט ווישעלע ביא דער בוסל פערנאיע יעדן פריא קאנעט
פון ערשטען טאג סליחות ביי אַרבע יום בפור

אל מלך שופט צדק ואמת. די ביסט
אין ווארעפטער גאט. דוא ביסט
גירעכט און דיין משפט איז רעכט. די
שפייזט אלע בשעפניש מיט ווארהייט
און מיט גרעכטיקייט. און מיט פיל דר
בארמיקייט. אין דער הייליגער תורה
שטייט גשריבן אז מען איז אלליין מתוודה
ויינע זינד איז מען פטור. רבונט של
עולם הער פון דער גאנצער וועלט איז
קום בעטן פאר דיר מיט אין צו בראכן
הארץ און מיט אין צו בראכן גמיט איז
ווייס מיר. קיין שום מצה ניט צו געבן
וואס איז ואל טאן צוא דעם יום הדין
הגדול והנורא וואס דא קומט צו דעם
נייעם יאר. האמשע אונזער חכמים
האבן מתקן גווען אז עמליכע טאג
פאר ראש השנה ואל מען אויף שטיין
גאנץ פריא און מען ואל זאגן סליחות
מיט גרוס תפלה ובקשה כדי עס ואל
אן גנומן ווערן פאר השם יתברך ער ואל
זיין מוחל זיין ווס זיין האבן קעגן אים
ניזונדיגט און ואל זיין געבען זייער
בדערפעניש אבער ניט אזוי מענטש
זיין איז בין דען איז ווייס וואל אז
איז בין פיל שט זינד וזיין איז צוא מיר
זיין קאן איז בעטן דעם פארקמינגן גאט
ער ואל מיר געבן מין בדערפעניש אז
איז האב אים יעדער מיניט דר צערניגט
מיט ווס פאר אפנים שמעל איז מיר פאר
אים ליבר גאט איז ווייס ניט וואס איז
וואל טאן איז ואל איז בעטן דיין פנים.
און מיט ווס ואל איז דיר בוייליגן אזוי
נאלעט מיר פאר געבן מיניע זינד אויב
מיט תשובה און ווידוי קאן איז מיר
בוייליגטן צו פאר דיר גאט. מוא איז

יהי רצון מלפניך עם ואל זיין דער
ווילן פאר דיר גאט פון מיניע
עלמערען אז עס ואל זיין די היינטיגע
צייט ווס איז שטייט פאר דיר צו בעטען
אויף מיר און אויף מין מאן און קינד
און אויף כל ישראל ואל זיין איין דר
בארמיני צייט אז דוא ואלעט אונז
באהיטען פאר אלע קרענק און פאר

אֶלֶּע שְׁפִירוֹת אֵין פֿר שַׁעֲמוֹנֵג אִין מִיר
וְאֶלֶּען נִיט פֿאר שַׁעֲמֵט וְוֶערען וְוֶעגן
וְרוֹים עִנּוּת לִיכער גאט מִיר מעטען
דִּיד וְאֶלֶּסט אױם צו שִׁיקען רַעם מױל
אַדק אױ מִיר וְאֶלֶּען אױם גִּלְיִיטִים וְוֶערִין
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה׃ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכְּבָהָ לֹא
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֶלֶהִיו׃ תִּהְיֶה לְדוֹר אַרְוַמְךָ אֶלֶהִי
חֲמֻךְ וְאַבְרָכָה שְׂמוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאֶחְלֶהָ
שְׂמוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד׃ גְּדוֹל יְיָ וּמַהֲרָל מְאֹד וּלְגִדְּתוֹ אִין חֲקָר׃
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד חֲזָקָה
וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתָה׃ וְעֻזּוֹ נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתֶךָ
אֲסַפְּרָנָה׃ זָכַר רַב מִזִּבְךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ׃ חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
אֶרֶךְ אֲפָיִם וּגְדֹל חֶסֶד׃ טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מִעֲשָׂיו׃
יִזְדוֹק יְיָ כָּל מִעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִשְׁלָלֶיךָ בְּכָל דוֹר
וְדוֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כָל
אֱלֹהִים יִשְׁלַח וְיִתֶּנָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ׃ פֹּתַח אֶת יָדֶךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן׃ צְדִיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחֶסֶד בְּכָל מִעֲשָׂיו׃
קְרוֹב יְיָ לְכָל קָרְאֵי וְלֹכַל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת׃ רִצּוֹן וְרִאיוֹן יַעֲשֶׂה
וְאֵת שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד׃ תִּהְיֶה לְךָ יְיָ יִדְבָּר פִּי וּבִרְךָ כָּל בְּשׂוֹר שֵׁם קֹדֶשׁ
לְעוֹלָם וְעַד׃ וְאַנְחָנוּ גְּבֻרָה יְהִי מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּהָ׃

ועתה יגדל נא לח אדני כאשר דברת לאמר: וזכר רחמיך ויחסדיך כי מעולם המה:
 יתגדל ויתקדש שמייה ברא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה
 ויקרב משיחיה. פחייכוו וביוכיכוו ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב
 ואמרו אמן. יהא שמייה ברא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך ויושתבח ויתפאר
 ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא לעלא (בעשרית כותלי)
 ולעלא (כפל) מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמנתא דאמין בעלמא ואמרו אמן
 לקי יי הצדקה ולנו בוששת הפנים: מה נתאונן מה
 נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו

ל'ה י' מנצח' זו דוד נאם וזו די גרעכעקייט אונ מיר האבען ויהצוצא שעמן וואס נאלן מיר
קלאגן וואס נאלן מיר נאך וואס נאלן מיר גיידן ווס נאלן מיר ויה גרעכט סאכן מיר דארפן ווסן
אונזער

בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ חִילּוֹ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ : נִשְׁתַּחֲוֶה
 אֶל הַיֵּיכַל קְדֻשָּׁה וְנוֹדָה אֶת שְׁמֶךָ עַל חֲסִדְךָ וְעַל
 אֱמֻנָתְךָ כִּי הַגְדַּלְתָּ עַל כָּל שְׁמֶךָ אֱמֻנָתְךָ : יי אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת מִי כְמוֹךָ חֲסִין יְהוָה וְאַמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ : כִּי מִי
 בִשְׁחָק יַעֲרוֹךְ לִי יְדָמָה לִי בִבְנֵי אֱלֹהִים : כִּי גָדוֹל אַתָּה
 וְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ : כִּי גָדוֹל מֵעַל
 שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד שְׂחָקִים אֱמֻנָתְךָ : גָּדוֹל יי וּמְהוּלָּל
 מְאֹד וּלְגִדּוּלָתוֹ אֵין חֶקֶר : גָּדוֹל יי וּמְהוּלָּל מְאֹד
 נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
 עַל כָּל אֱלֹהִים. אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר
 עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוּרֹתֶיךָ. מִי לֹא יִירָאָה מֶלֶךְ
 הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֶאֱתָה כִּי בָכַל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
 מַלְכוּתָם מֵאֵין כְּמוֹךָ. מֵאֵין כְּמוֹךָ יי גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
 שְׁמֶךָ בְּגִבּוּרָה. לָךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה תַעֲזֹז יָדְךָ תִּרְוַם

יִסְכֶּה

פירוש ע"מ

משלי מוסר

הַדְרֹכָם אֲזַר הַם שֹׁן אֲנִי קְלִיבֵן אֲבִיסָל אֵין עַד אֲרִיין אֵין
 אֲנִי וְעַל אֹן הַם גִּבְעִינִן מִזֹּא אֵים שְׁעִנְקִין חֲתוּרָה אוֹף
 שְׁמִלְכֵי דֶר סוֹחֵר אֵין גִּיּוֹעוֹן אֲנִיבִין הַם עַד אֵים גִּשְׁעִנְקִים
 דְּעִרְנָאָה הַם דֶּר אֲרִיפֵאן נִגְבִּין דֶּם סוֹחֵר וִיין גִּיסְעֵל גְּעֵלִם
 הַם עַד הַם צוֹנִי קְלִיבֵן. פִּרְעֵנִם אֵים דֶּר וִוְהֵן אֵין דֶּם הַקֶּסֶם
 גְּעֵלִם וְוֵאֲרוֹם הַקֶּסֶם גִּיבְעִינִן אֱמֻנָתָה. וְאֵנִם עַד אֵים. וְוִין
 גְּוֵאֲלִם נִקְוִם פֶּאֶר מִיין גְּעֵלִם אֵין עִם דָּאָה בְּעִסְלִי גְעֵלִם
 שְׁעִנְקֵם מִסְּבֻעוֹת פִּיל וְעִם דָּאָה דֶּר סוֹחֵר גִּיס וְעֵלֵן גְּעֵלִם
 אֵיבֶר אֵלַע הַעֲרִשְׁאֲפִם וְעַר אֵין אֵין שְׁמֵאֲקֶר גֵּאֵם וְוִי דֶר אֵין וְוֵאֲרֵהִים אֵין אֲרוֹם דִּיר גִּי וְעַר אֵין
 דְּעַן דָּא אֵין הִימֶל אֵין עַד זֹאָל וְוִי גִלְיִיבִן צוֹ גֵּאֵם אֵין וְעַר אֵין צוּוִישֵׁן דִּי מִלְּאָכִים וְוִין קַעֵן וְוִי גִלְיִיבִן צוֹ
 גֵּאֵם גִּי וְוֵאֲרוֹם גֵּאֵם אֵין וְוִיעַר גֵּרוֹם אֵין מִסּוֹם וְוִיגֵר אֵין אֵין גֵּאֵר אֲלֵיין גִּי וְוֵאֲרוֹם סִ'אֵין גֵּרוֹם אֵיבֶר דֶּם
 הִימֶל דִּינֵעַ חֲסִדִּים אֵין כִּי אֵין הִימֶל וְוִין הִימֶל שְׂחָקִים אֵין דִּיין וְוֵאֲרֵהִים גִּי גֵּאֵם אֵין גֵּרוֹם אֵין אֵין
 וְוִיעַר גֵּרוֹם אֵין צוֹ וְוִין גֵּרוֹקִיט אֵין גִּיס דָּא קִיין פֶּאֶרשִׁינֵג גִּי גֵּאֵם אֵין גִּיבְכִמְעֵם אֵין וְוִיעַר
 גֵּרוֹם אֵין אֵין פֶּאֶרְכִּימִין אוֹף אֵלַע מִלְּאָכִים גִּי וְוֵאֲרוֹם גֵּאֵם אֵין אֲנִיבִין גֵּאֵם אֵין אֲנִיבִין מֶלֶךְ אוֹף אֲלֵי
 מִלְּאָכִים, וְוֵאֲרוֹם וְוִי אֵין דְּעַן דָּא אֵין שְׁמֵאֲקֶר גֵּאֵם אוֹף דֶּם הִימֶל אֵין אוֹף דְּעַר עֵרֶד וְוִין קַעֵן מִסּוֹם
 אֵין וְוִי דִינֵעַ מַעֲשִׂים אֵין אֵין וְוִי דִינֵעַ גְּבוּרָתוֹ, וְעַר זֹאָל וְוִי פֶּאֶר דִּיר גִּיס פֶּאֶרְכִּימִין אֵין דֶּם בִּימֵם אֵין
 בִּלְקָה אֵיבֶר אֵלַע פֶּלְקֶר וְוֵאֲרוֹם צוֹ דִּיר אֵין שִׁיין דִּי מִלּוּכָה וְוֵאֲרוֹם אֵלַע חֲכָמִים פֶּון דִּי פֶלְקֶר וְוִיעֵשֶׁן
 אֵין אֵין וְוִיעַר מִלּוּכָה אֵין גִּיס דָּא דִּיין גִּלְיִיבִן פֶּאֶר וְוִייל מִיר וְוִיעֵשֶׁן אֵין קִיין גִּיס דָּא כִּיין גִּלְיִיבִן דִּירִים

לזכור ברית
אשר יהוה
העם ידעני
הרועה יי
באור פניו יתלבון
בפצוצרות
שופר הרענו
לפני
המלך יי :

פירוש ע"פ

רס איז נױן הײַטלעך באַרג, אַ גאָט אײַקער אַליי קױשאַפֿט
 דער זײַער פֿון די קרובֿים דו גאָט בױסט גאָר אַלײן אַ
 גאָט אזוי שטאַרק אַפֿילו צווישן דעם גרופֿען אײַן
 נאָכדאָנג פֿון דער מלאַכים ארם עד איז פֿאַרדאָסוּג אײַן
 אַליי מלאַכים יום דײַ לעבן ארם אײַם יאָר צו אַפֿט
 אַזוי ערשט וועלד דו מלאַכים פֿון דער הימל דאָס דײַני

25

שְׁמַךְ יי וְסִלְחָתָהּ לְעֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא :

סִלַּח לָנוּ אֱלֹהֵינוּ . כִּי בְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵינוּ . מִחֵל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי רַבּוֹ עֲוֵנוֹ :

הכל קלי על טעמים שאלת כחוכנו וכפי סג' ולמעלה

א פתיחה מיוחדת ע"פ א"ב

אֵלֶּךָ נִפְתַּח פֶּה לְפָנֶיךָ דָּר מִתּוֹחִים . בָּאֵלּוּ פָּנִים
נִשְׁפּוֹף שִׁיחִים . גַּעֲלָנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיִּשָּׁרִים
וְהַנְכוּחִים . דְּבַקְנוּ בְּתוֹעֲבוֹת וּבְמַעֲשִׂים זָנוּחִים .
הִלַּכְנוּ אַחֲרֵי מִשְׁאֹת שָׂאָה וּמִדּוּחִים . וְהִקְשִׁינוּ עוֹרָךְ
וְהִעֲזוּנוּ מִצָּחִים . זַעַמְתָּ בְּשִׁלְנוּ בֵּית מִשְׁכְּנוֹת מִבְּטָחִים .
חָרַב וּפֶסֶח רֵיחַ נִיחוּחִים . טוֹרְדוּ וּמִלְטָלוּ בְּהִנָּם
מִשׁוּחִים . יוֹדְעֵי עֶרְךָ עוֹלוֹת וּזְבָחִים . כִּמָּה יִסְרָתָנוּ
עַל יְדֵי צִירִים וְשִׁלּוּחִים . לֹא הִקְשַׁכְנוּ לְשִׁמּוֹעַ
לְמוֹכִיחִים . מֵאֵז וְעַד עַתָּה אֲנַחְנוּ נִדְחִים . וְנִהְרָגִים
וְנִשְׁחָטִים וְנִמְטָבִים . שׁוֹרְדָנוּ מִתִּי מַעַט . עֲיִינוּ כְּלוֹת
בְּלִי מִצֵּא רוּחִים . פּוֹרְכֵי עֲמֶךָ אֲשֶׁר לִבְלִי שׁוֹחֲחִים .
צָפַר וְעָרַב לָמָּה מִצְלִיחִים . קָמִים לְמוֹלֵךְ נִאֲצוֹת
עוֹשִׁיחִים . רְצוּצִים בְּמָה אֶתֶם בּוֹטְחִים . שׁוֹכֵן עַד
וְקִדּוּשׁ צִפָּה בְּעֶלְבּוֹן אֲנוּחִים . תְּמוּכִים עָלֶיךָ וּבְךָ
מוֹתָאחִים . בְּנוֹרָאוֹת יְמִינְךָ נוֹשָׁעָה לְנִצְחִים . כִּי

ע"י

משלי מוסר

מֵאֵן דַּעַם יִתְגַּן בְּוִיכִיר הָאֵם אִים דֵּר שְׁנוֹעַר נְנוּאֵלֵם
אִרֹם מְרִיבֵן הָאֵם נִיךְ דֵּר יוֹגֵר בְּמֵאן גִּבְעֵשׁ אִים נְנוּאֵלֵם
אִתֵּת אִיר בְּעֵטֵם נִיךְ אֵן פֶּר אִייעֶר מֵאֵבֶר אִים אִיר הֵם
אִיר בְּחִסְנוֹת נִייל וִי אִיר אִייעֶרִי מֵאֵבֶר אִיר
אִיר וְעֵטֵם דֵּאךְ מִיר אִיר אִפְעֶסֶר בְּאִרְעֵם אִיר דֵּאךְ אִיר

מיר

אִים דֵּר כְּעֵטֵם פֶּאָרְטִיגִי . מִיר הָאָבֶן נִיךְ פֶּה־עֵטֵם אִים אִים נְנוּאֵלֵם
דֵּר הָאָסֵם גִּבְעֵשׁ צוֹפֶאָר לָאָן וִי . מִיר וְעֵטֵם נִיךְ גִּבְעֵשׁ אִיר נְנוּאֵלֵם
אִים אִירֵם צוֹ שְׂכִיבֵן פֶּן דֵּר . אִים מִיר הָאָבֶן גִּבְעֵשׁ אִירֵם אִירֵם גִּבְעֵשׁ
אִירֵם שְׂמֵעֵן מִיר וְאִירֵם פֶּן גִּבְעֵשׁ מִירֵם . דֵּר הָאָסֵם גִּבְעֵשׁ אִירֵם אִירֵם דֵּר
הַמִּקְדֵּשׁ וִי מִיר הָאָבֶן דֵּרֵם גִּבְעֵשׁ וְעֵבֶר . עֵם אִיר הָרֹב גִּבְעֵשׁ אִירֵם אִירֵם דֵּר
רִיחַ פֶּן קִרְבְּנוֹת מִירֵם וִי וְעֵטֵם פֶּר וְאִירֵם גִּבְעֵשׁ בְּהִנָּם פֶּסֶח וִי פֶר הָאָסֵם
אִירֵם גִּבְעֵשׁ אִירֵם דֵּרֵם שְׂלֹחִים . מִיר הָאָבֶן גִּבְעֵשׁ נְנוּאֵלֵם צוֹ הָעֵרֶן דֵּר שְׂקִירָאָרֵם אִירֵם וִי וְעֵטֵם

אייב

פירוש ע"ט

דו אונזער מלך ווארעם אונזער עונות זענען גרום:
איה וויא קאנן מיר עפענען אמוץ פֿר דיר נאט
ינס וואנט אין היסל. מיט וואס פֿר אפֿנים
קאנן מיר צו גיפֿן אונזער הארץ אונ זאגן רייד
פֿר דיר. מיר האפֿן פֿר מיאוסת די גוטי וועגן

אונ די כעבט פֿארטיגי . מיר האפֿן ניה פֿהעפט אין אום ווערדיגי זאפֿן אלע אנעלכי מעשים וום
דו האסט גבאשן צופאר לאזן ווי. מיר זענן נאך גבאשן נאך גביאי שער וואס האפֿן גורם גווען
אונז אונטק צו שכיבן פֿון דיר. אונ מיר האפֿן גבארט אונזער אקין אונ מיר האפֿן גשטארקט
אונז שטעקן מיר זאלן נים פֿר געפֿן קיין מוסר. דו האסט געערינט איבֿר אונז אופֿ דם בית
המקדש וום מיר האפֿן דרונן גרועט זעכר. עס איז הרוב גווארן אונ דו ויז אום גלאנט דר
ריו פֿון קרבנות מירדי וויא זענן פֿר וואגילט גווארן די גוואלפֿים ביהמים פֿסח וויא פֿיר האסט
אונז גשטארקט דורך שלוחים. מיר האפֿן נים גוואלט צו הערן די שטראפֿערס נאט וום רועט

על רחמיה הרבים אנו במוחים :

כי על רחמיה הרבים אנו במוחים . ועל צדקותיה אנו נשענים ולפליחותיה אנו מקריב
ולישועתה אנו מצפים . אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר
מטאת ירואיו . כורת ברית לראשונים ומקיים שבועה לאחרונים . אתה הוא שורחם
בענו בבורך על הר סיני . והראית דרכי טובה למשה עבדך ואורחות חסדך גלית לו :
והודעתו כי אתה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ומרבה לחמים . ויבנהג העולם
כלו במדת הרחמים : וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי
פניך . ותנוחי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם :

אל ארך אפים אתה ובעל חרחמים נקראת . ודרך תשובה
הורית : גרולת רחמיה וחסדך תזכור היום ובכל יום לזרע
ידידיך : תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים :
בתחנון ובתפלה פניך נקדם . בחודעת לענו מקדם . מחרון
אפה שוב כמו בתורתך כתוב . ובצל כנפיה נחסה ונתלוצנו
ביום וירד יי בענן : תעבור על פשע ותמחה אשם . ביום
ותיגב עמו שם : תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר . ביום

ויקרא

פירוש צ"ט

משלי מוסר

מיר איה בתקנות צוא האמן און טייסר וועל איה שון
נאט גיין דאס מיר אמת דינשמה איז ביין אבער
דר נאט איז דאך איה דיין ארביטס קא וועט איה דאס
נאט איה בתקנות אונטיי אים מוהל די עבירות :

נהאליפן ווערן איה אייבג ווארום איה דייער גרוסע רחמים האמן מיר אפטיחון :
כי צד דען איה דייער גרוסי רחמים פר זעכרן מיר ויה און איה דיין גרעכטיגקייט לעהנן מיר
ויה און און צוא דיין היילף שווען מיר לייען אמת דו האסט ליב גינעכטיגקייט אזוי וויא
מיר נאמן ביא אברקם אבינו גאט איז מוהל דא עונות פון זיין פאלק און מוט אפ דא ווער פון דא
פארקמיני מוהל דא כורת ברית גווען צו דא ערשטי אבות און איז מקיים שבועה צו די קינדער דאך
דיא אמת דו ביסט דר גאט ווס דו האסט געזיכט מיט וואלקינס דאס איז ענני כבוד וחייה און דו האסט
גידען דייער תענו צו דיין געזעט משה בפינו און דא ווען פון דייער חסדים האסט אנטפלעקט צוא אים
וידעני און האסט אים מוהל גווען אז דא ביסט איין אל רחום ותנון און דער לענגערסט דעם צאנן און
סיל חסד און מערסט נאטם צו טאן וינאני און דו פירסט דא וועלט מיט מדת הרחמים וכן אזוי שטייט אין
פסוק און גאט מיט גאט איה וועל נאמן אייבג פארן גאט מיין גוטס איה דיין פנים און איה וועל רופן
מיט דעם נאמן יי פר דרי וינאני און איה וועל לייט וועלן וועמן איה וועל וועלן אמתנות תבס און
איה וועל כרחם ייין וועמן איה וועל דר באקטין :

אל גיד שטארק גאט ווס דו ביסט מאריק אפ דא רשעים און דו ווערסט אן גרופן בעל הרחמים און
דעם וועג פון תשובה האסטו גווען גידען דייער גרוסי רחמים און דייער חסדים ואלקסטו געזענן היינט
און אין אלי טאג צו דייער גליקטי קינדער פשוט ואלקסטו ויה קערן צו אונז מיט רחמים ווארום דו ביסט
דר בעל הרחמים בתנין מיט געזעט און מיט תפלה וועלן מיר דיין פנים פערדן אזוי וויא דו האסט מוהל
גווען צו משה רבינו דעם ענין פון לאנג פון דיין גרום צאנן קער דיה אום אזוי וויא אין דיין הורה שטייט
גשרופן אין שאטן פון דייער פלייג זאלן מיר ויה פשוט אזוי וויא דר טאג אז גאט איז אראפ געזיכט מיט
דעם וואלקן פנים דו ואלקסט אייבג פארן דייער און ואלקסט אום מעקין דא שולד אזוי וויא דר טאג ווס
שטייט בתנב און ער מיט ויה געשטעלט מיט אים דאך און פאז דו ואלקסט פאר געמן אונזער גשריני את
וואלקסט געמן פון אונז אונז אזוי וויא דר טאג שטייט און ער מיט כעס נאמן יי און דאך און איז

ויקרא בשם יי. ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

י' אל רחום וחנון אלה אפים ורחב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע והטאה ונקה: וסלחת לעונו ויחמאמנו ויחלצנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. סלח לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדוני טוב וסלח ורחב חסד רבך קוראיה:

י' בוקר תשבע קולנו. בוקר נערוך לך ונצפה. שמע קול תחנונינו בשווענו אליה בנשלאנו ירינו אל דברי מדשד: שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו: שובנו אליה ישענו והפר בעסקה עמנו. אין סורא בשמך בצדק מתעורר להחיות בך: שמעה תפלתנו וישועתנו המזינה אל רמעתנו אל תחלש:

נחם אב על בנים פן תרחם ויענינו: ליי הושעה על עמך ברכה סלה: יי צבאות עמנו משלב לט אלתי עקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בומח בך: יי הושעה תפלה יענינו ביום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך. וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדבריה:

המה אלתי אננה ושמע פתח עיניך וראה שוממותנו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי יא על צדקותינו ונחנו מפלים תחנונינו לפניך כי על רחמך רבים: אדני שמעה אדני מלחה אדני תקשיבה ונעשה אל תאחר למענה אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחה ב ע"פ א"ב אלהינו ואליה אבותינו

אין מי יקרא בצדק. איש טוב נמשל כחדק. בקש

רחמים בעד שחוקי הדיק. בשום פנים אין בדיק:

גבר תמים וגבר אפס. גמר חסיד וצדיק נרפם.

עני

נאמנו גוארן דר פסוק ונעמד און נאם ברוך הוא הט איבר נפיקט איין רוח נבואה און ייין פנים פון משה און ער הט גרופן דיא שלש עשרה מדות יי וסלח און דו ואלקט פון נעמן אונזערי עבירות פון בחדד און צו אונזערי חטאים פון פשוט און ואלקט אונז סאכן ארבען סלח פון גיב אונז אונזער פאטער ווארעם מיר האבן גוידריגט וייד אונז מוחל דען מיר האבן גוידריגט יי ווארעם דו נאם ביסט אונזער און פאאר געביר און מוסקט פיל חסד צו אלי וואס רופן דיה:

י' גמר נאם ברוך הוא אין דר פריא ואלקטו העכו אונזער קול אין דר פריא וועלן מיר אן העכטן אונזער תפלה צוא דיר און האפן שפי הער צו דם קול פון אונזער געט אז מיר שרייען צוא דיר אז מיר הייבן און אונזערי הענר צוא דיין הייליגן היכל שפי הער צו נאם אונזער קול וואס מיר רופן און ואלקט אונז לייט וועלן און ענטפערן שייט קער אונז אום נאם אונזער העלפר און פאר שטער דיין בעס ווס דו האסט קיט אונז עס איז גוט דא קיינער ער ואל רופן דיין נאמן מיט גרעכטיקייט ער ואל דיר דער וועמן את תאלקטן דיר אין דיר שפיט הער צוא אונזערי תפלות נאם ברוך הוא און אונזער גשבייא פאר נעם צוא אונזערי מרעקן ואלקטנו גיט שווייגנדיגס וואס אפאטר איז דיר מרתם איבר קיינער אז ואלקטנו דיר ברחם ויין און אונז ליי צוא נאם איז די הילף און דיין פאלק איז דיין ברכה אייגן יי נאם פון אלי הערשאפט איז מיט וואס ער איז אבשיצער צו אונז דער נאם פון געקב אבינו אייגן יי נאם פון אלי הערשאפטן וואל דעם סענקשט ווס ער הט אבשחון אן דיר יי נאם ברוך הוא העלף ווארעם דו ביסט אסלה און אסלה קאן אלץ און ענטפער אונז ווען מיר רופן דיה:

סלח יי פון גיב צום עון פון דעם פאלק אזו וויא דיין גרוס חסד און אזו וויא דו האסט פון מראגן צוא דעם פאלק פון מצרים ביז היינט און דארטן איז גואנט גוידריגט נאם הט גואנט צו משה רבינו איך האב פאר געבן אזו וויא דו האסט געעסן:

הלויט אונז נאם און דר נאם פון אונזערי עלמערן:

אין יי עס איז גיט דא ווער עס ואל דיר אן רופן מיט גרעכטיקייט דר גוסר סענקשט איז גלייך וויא דער דארן פוש פשען רבנים פון די ארומי ווס נעמן פון שטיסן פון דעם נצר הער קאן סען בשום אופן גיט

מבמים: קול כוהך להב חוצב. קצב טוב וחלופו
 קוצב. ריעה דופקים בקול עצב. רצות נדבתם
 ובקרבתם התיצב: שוקרים בצום לבם להכניע
 שאונם מועם בחדריה תצניע. תובעים בלחש שפה
 להניע. תאותם אל נא תמניע: שמך אלהים חיים
 מתפאר. לחיים טובים ממך נשאר. מקור חיים
 עמך מתבאר. הביטה וענינו וענינו האר:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. בעבור ראשון
 ראשון. מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ודם.
 לא כרעתם תגמול. אל הזרית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 כדחתה לעני מקדם. כמו שכתוב ויכר יי לענו ויתעצב עמו שם ויכרא בשם יי:
 ויעבור יי על פניו וימרא:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאנפים נושא עון ופושע
 וחסדא נקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו
 מלפנינו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מהתחננו: תבא לפניך תפלתנו אל היכל קדשך:
 תבא לפניך אנחת אסיר בגולה ורעה הותר בגי תמותה: אלהינו בושנו במעשנינו
 ונכללנו בעוננו:

כרחם

היום בוקר נאריך פר דיר אונזער בשעפר ווס דו האסט אונז פשאפן פון לייב איז אלץ אנטפלעקט דא
 ביסט אונזער פדער אונ אונזער הימר: קיל פון דיין פח בשעת מתן תורה האט אום גהאקט פלאס פדער
 פדע אום געזעט ואכן צו נישט אונ פראקטן ועצמי אונ אלץ אום די פרום קלאפן און זענען סתפלע
 מיט איין טרונעריג סוף זיי מקבל פדע צו וייער תפלה אונ זאלסט רענע צווישן זייא: שגרים זיי זאלן
 איינן מיט פגענות זייא זאלן וייער הארץ סכנע זיין וייער פרומונג זאלסטו פאר בארזן אין דיין
 בדרים זייא בעטן וייער תפלה שטול נאר מיט דיא לעפען שאקלן זיי וייער גרוסקייט וואס זייא
 פדארטן זאלסטו נישט פד מיין: שפע דיין נאמן לעפדיג נאט ווערט מיט פרופע פשיגט צוא חיים
 טובים זאלן מיר פון דיר איבער קלייבן איין קנאל פון לעפן ווערט מיט דיר בשיתק דרום בעטן מיר
 דיר דוג אונ געמאכט אין אונזער תפלה אונ דר לייקט אונזער איין אין דיין תורה:

אל פלז יושב דר נאט ווס וצט אונ דר שטול אונ פירט זיך מיט גנאל ער פד גיט די זיך
 פון זיין פאלק מביד ער פארט איבער די ערשטי זיך פד ער קערט מוחל צו זיין די ונדרינע אונ
 פד געבונג צו דיא פושעים ער טוט גרעסקייט מיט אלע מענטשין נישט נאך וייער גרעסקייט מיט
 ער זייא בראלן אל דו נאט האסט אונז גלעדיגט צו זאגן די דרייצען מדות זיך דרום גרענק אונז היינט
 רעם וייער היינט פון די דרייצען מדות אזוי וויא דו האסט גמאכט וויסן פון פדער צוא משה רבינו וואס
 ווערט גרופן ענין זיי אזוי וויא דר פסוק זאגט נאט הט גידרנט אין וואלקן אונ האט זיך גשטעלט זייא
 אים דארטן אונ משה רופט מיט רעם נאמן נאט. וצטר אונ נאט ביה הט איבער גפירט איין ורובבואה
 אונ זיין פנים פון משה אונ ער הט גרופן דיא שלש עשרה מדות: זיי ויכר וסלחת אונ דו זאלסט אונז
 פד געבן אונז עבירות פון במיד אונ צוא אונזרי חטאים פון פשוט אונ זאלסט אונז מאכן אירבן פלי
 פד גיב אונז איינער פאקט נארום מיר האבן גוידריגט זיי ווארום דו נאט ביסט אונזער אונ אסאך געבר
 אונ מיט פלי חסד צו אלי ווס רופן דיר:

מלכות דוד ראשון

דברים יב' ע"ב היום בחרתם לי עלינו : לך בנשיך על עמך ברכתך סלה : יי צדקות עמנו משגב דט
אלהינו נקב סלה : יי צדקות אשרי אדם בושח בך : יי השועה המלה נענו כיום קראנו :

אלהינו ואלהי אבותינו

סלה ג ע"פ תשר"ס

הבא לפניך שועת חנון . תהי נא אונך קשבת תחנוני . שמעה
יי צדק הקשיבה רנון . שר מישרים ומעלים מרחון : ראש
לדורים נבל מנו בושנו . ריח נרדנו כי הבאשנו . קלקלנו ישרים
ותורות שבשנו . קרקע פנינו כבן בושנו : צר ומצוק מכל צד .
צאן נדחה מאין מצד . פנה לימין ונגזר מעצד . פחד משמאל
וציר הצד : עיניך רואות תהינה פקוחות . עוני ועוני מנחות
המתוחות . ספר לרנה לרצוי תוכחות . סבות והפוך בדרביך
הנבחות : נתנו בעונינו לשבי ולבזה . נתנו מלכינו וכלינינו
לבזזה : מרום נבבדות ואהבה עזה בנרת לארץ לשמה ולעזת :
לא חלינו פניך להפיל תהנה להשכיל באמתה מעדות צחנה :
כלינו בסדום בשפר קול הטחנה : במעט רגע לולי תחנה : יתר
הפליטה להשאיר חסות . יתר וגרר תתה וכנסת . מלמלתנו
כנגד שלש מאסות טירת בוסף בגללנו רמסת : חבול חבלנו
מער למעול . חבלנו מעול אל עול . ובור צוית בלי לגעול זרזים
לקבץ ובים לבעול : ואתה אחרי כל הבא . ודא וצדיק ולנו
תדבה . היום כמאז בלי סבה . חנונו לפניך באשמה רבה :

דלת

סבא וצדק עם ואלי קיפון פר דיר דם גשריאי פון אונר תפלח ריינע אנערין נאלן פאר נעמן דאס נעמ
קער צו נאט גרעכטיקייט פאר נעם גנאנג די רייכט נאר אין גומע מעשים און גיט אין מעשים
רעם נוס לייט ריידן פון וויא דעם קאפ אוף הונן שעמן מיר זיך דער רים פון אונר גומי מעשים האבן
מיר קאלע גמאקט מיר האבן קלמל גענון רעכט פארטייג וואן און דיא צוויי תורות האבן מיר גמאקט
ווא גרייזן דרום האבן מיר אונר פנים בהאלטן אין דר ערד פאר בושח פער די קלאג קער אום צוא
נאנג און דיא שטראפ צו בוויילונג אזו וויא רייני רעכט פארטייג ווען נעמן פייס די הויז גערליכט דאס
אין וירשלים און דיא שטארקי ריכשאפט אראפ גווארפן צוא דר ערד צוא וויקט און נשפעט : לא מיר
האבן גיט געשען דיין פנים תפלה ויין פר דיר צוא קליין אין דיין אמת דאס אין דיא תורה האבן מיר
גיט געליקט סתת עם אין אוף גנאנג דם מייאכקייט פון דעם יצחק און האט גיט גלאזט אונר קלען
אין דיין תורה מיר וואלטן פר לענד גווארן אזו וויא סדום אין איין רגע איבך דעם וואס מיר האבן זיך
שפיל גענון פון צוא קאלין אין דער תורה ווען מיר וואלטן גיט געשען דיע : ויר אפלאקן און איין
צאם דם אין דר נגד דער האסט אונר בשאפן דו האסט אונר פר וואלט אונקעגן דיא דרייא עבירות
נס דו האסט קאמט געווען עבירות גדולים גלי עריות שפיכת דמים דעם גלוסטיק תכל האסט ווען
אונר צו פרעסן מיר האבן גנוסן מישפחות פון עניים און אלמנות און האבן גיט אום גקערט דם האבן
מיר קאן צו פערשן אין דיין תורה גרעק וואס דו האסט גלייבן אין דער תורה אז דו וועסט אונר גיט
קבצט ויין און ווירד האסט אונר צוא נאנט דיא נשכח די וואס נעמן פר שפריט וואלט אונר וואלט
און אין וויא הערשן : וואס אונר נאך דעם אלעם וואס עם אין אוף אונר נקמן ביקטו דער צדיק בנדא
און צו אונר אין דיא שאנד היינט און וויא פרעגער אן איין פר בייטונג מיר נעמן פאר דיר אין גרום וויר :
שפער און וויא דו האסט גהאלטן אין סיל צייטן וואלט אונר נאך העלפן מיט דיין רבחים : די מיט

דלת עם לקלם וחרוף • רחופים כחופים נתונים דמרוף • גלות
ושעבוד ונסיון וצירוף • גלגל בתסוד לסליחה ותירוף • ברחמיה
עזר ברחות עתים • בה נושעה קיים והושעתים • אלה מרחוק
יבאו כתים • ואלה מצפון ציים וכתים • שלף הם עבדיה ועמה •
לכב כימי קדם מגימיה • משכנו אתריה שימנו ברחמיה •
הכל תפעים ליראה את שמה • תקטון לאלף גדל רחמנו •
והצעיר לנו להעצים בתחומנו • יחד בכל צדקותיה
לרחמנו • ישוב נא אפה יתנחמנו :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורחם
לא כרעתם תנמול • אך חורית לנו לימר שלש עשרה • וזכר לנו חיום ברית שלש עשרה
בהדעת לענו מקדם • כמו שכתוב ויברך " בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם " :
ויעבור " על פניו ויקרא :

" אל רחום וחנון אלה אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחטאה ונקמה • וסלחת לעונו ולחטאתו ונחלתנו • סלח לנו אבינו כי חטאנו • סלח
לנו מלכנו כי פשענו • כי אמה אדני טוב וסלח ורב חסד לך קודאך :

דיא תחנה ואנט מען פאר דעם פומון

שרייבען צו אנרינגע פרנסה טובה ובלילה
ומתקנה דם מיר זאלן האבן דעם לאכול ויבד
לדבוש בקבור דו ביקט דר הער פונרר וועלכע
דו שפיזט אלע בעשעניש פון קליין ביז גרוס
וויא גשריבן שמיט ציני כל אלה ושרדו איז
מיטש דר אויגן פון אלע בעשעניש די האבן
צו דיר און דו ביקט אימליבען ויין שפיזט און
וויין ברעקפניש אין ויין צייט און שיק אונז
ארפואה שלימה צו אונז נויטאנא און שיק אונז
באלד דעם גואל צדק מיר נאמען אלע אים
גלייזט נוערן און זאלסט מכסל ויין פון אונז
אלע בייזע גיורות און דו זאלסט נעבן אין דר
הערצער פון אלע אויף אונז צו גומן עס זאל ויין
דר ווילן צו פר דיר אלעמקמינר גאמדי בייד
פון מונד און דיא גראנקן פון מיינס מארש
זאל ויין בוויליגס פאר דיר דען דו ביקט מיין
בשעסר אין מיין דר לייזר אמן .

רבוט של עולם דו זאלסט דר קילן מיין
בגער צו נעמען און זאלסט מיר מיין
מאן און קינדער מוחל ויין אונזערי וונד ווסמיר
האבן קענין דיר גוינדיגט איין פר געבונג מיט
גאד מיט ברוקמיט און זאלסט אונז רייניגן
פון אונזערי חטאים ונעונות ופשעים וזאם מיר
האבן גמאן מיט וויליג קעגן דיין הייליגן נאמן
אויף גידענקן צום יום הדין פאר דיר צו איין
בתיבה נחתימה טובה און צו העלפן אונז מיט
דר ברוקמיט און דו זאלסט מיה מיט מיין
מאן און קינדער און אלע די מייניגע גידענקן
צו לאנג לעבן און צו גוינר און צו שולם און
זאלסט אונז געבן אפרנסה טובה דען און ראש
השנה טובה דעם קענטשען ויין פרנסה און
לייגן און אנאנצן יאהר דרום קעהט איה דיר
גריממאריינר קאמער דס דו זאלסט מיט אונז
סאן פגנים משיבת הדין און זאלסט אונז אן

דיר זאלן מיר גהאלפן נוערן : ויי מקמים דיין הבקשה דעם פסוק איה נועל ויי העלפן די ישראל
פון נויטן נועלן קוסן פון פתים און די פון צפון לייט נועלן איה קוסן פון די מדינות ציים און
פתים און נועלן געבן איין שבת והיורה פר דיר . ויאל זענן בייני קענקט און דיין פאלק בייני
ישראל וזאם וינגן פר דיר שירות ותשבחות ציה אונז ארויס נאך דיר מיר אלי פונערן
צו פארבעסן פאר דיין נאמען . דאס איבער גלייבונג פון אונז זאלסט גרייסקען אז דער
גלייכער קענטש איין צו מוינקט און דס אלע זאלסט קאן פון ווערן דיין גרעכמקיים צו

פוסק ע"פ א"ב

בְּמוֹצָאי מְנוּחָה כְּדִמְנוּךְ תַּחֲלָה. הַט אֲנִיךְ מִמְרוֹם
יֹשֵׁב תַּהֲלָה. לְשִׁמּוֹעַ אֵל תִּרְנָה וְאֵל
הַתַּפְלָה: אֶת יָמִין עֲזֹ עֲזָרָה לַעֲשׂוֹת חֵיל. בְּצֶדֶק
נִעְקֹד וְנִשְׁחַט תְּמִוְרוֹ אֵיל. גִּנּוּן נָא גִזְעוּ בְּזַעֲקָתָם
בְּעוֹד לֵיל: לְשִׁמּוֹעַ דְּרוֹשׁ נָא דוֹרְשֵׁיךְ בְּדוֹרְשָׁם פְּנִיךְ.
הַדְרֵשׁ לָמוּ מִשְׁמֵי מַעֲוִינֶיךָ. וְלִשְׁוֹעַת חַנוּנִים אֵל
תַּעֲלֵם אֲנִיךְ: לְשִׁמּוֹעַ זִוְחִלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בּוֹאֶיךָ.
חֲלִים כְּמִבְכִּירָה מַעֲבֶרֶת מִשְׁאֵיךְ. מְנוּפֶם מִחָה נָא
יִיּוֹדוֹ פְּלִאָה: לְשִׁמּוֹעַ יוֹצֵר אֶתְּהָ לְכָל יֹצִיר נוֹצֵר. כּוֹנֵנָת
מֵאֵז תִּרְקֶה לְחֻלְצִים מִמִּצֵּר. לְחֻוֹנִים חֲנֹם מֵאוֹצֵר
הַמְנוּצֵר: לְשִׁמּוֹעַ מְרוֹם אִם עֲצֻמוֹ פִּשְׁעֵי קְהֵלֶיךָ. נָא
סִבֵּם מֵאוֹצֵר הַמּוֹכֵן בּוֹבוֹלֶיךָ. עֲדִיךָ לְחֹן חֲנֹם
בָּאִים אֵלֶיךָ: לְשִׁמּוֹעַ פְּנֵה נָא אֵל תַּהֲלָאוֹת וְאֵל
לְחֻטָּאוֹת. צֶדֶק צוֹעֲקִיךָ מִפְּלִיא פְּלָאוֹת. קָשׁוֹב נָא

חֲנוּנִים

פירוש ע"פ

משלי מוסר

דַּע בְּאֵרֶיךָ אֵיךְ עָם וְאֵל וְיָד אֲנִיכָה קִעְרֵן בִּינִי
צִיָּה אֵל וְאֶלְקָם אֵיךְ כְּרִמְסִין:
בְּמוֹצָאי מְנוּחָה אֵל מִצֵּי שִׁבְתָּ הָאֵל מִי אֵל הַחֵן
מִתַּפְלָל בִּין פֶּרֶד בֵּינִי בֵּינִי אֲנִיכָה פֶּרֶד כְּעֵם
הַיָּקֵל נָאט בְּרוּךְ הוּא וְאֵם וְעָם אֲנִיכָה אֵלךְ דִּי
עֵבֶר מִן דִּי יִשְׂרָאֵל: לְשִׁמּוֹעַ דִּי וְאֶלְקָם צִי הַחֵן צוּא
כְּעֵם נִאֲנָה אֵל צוּא דַּע תַּפְלָה: אֵל דַּע וְעָם בִּין וְעָם
זִכְרָת מִן יִצְחָק וְעָם עָר אֵל נִאֲנָה גְבוּרָה אֵל צוּם מִן
אֵל דִּי בֵּינִי מִן דִּי מִן דִּי גְבוּרָה אֵל צוּם אֵל נִאֲנָה פֶּרֶד כְּעֵם
דִּי פִּיכָשְׁטֵן בִּין פֶּרֶד מִן תַּפְלָה וְעָר גְּבוּרָה צוּ צוּ
דִּי עָר גְּבוּרָה וְאֶלְקָם מִן פֶּרֶד הַחֵן בִּין וְעָם
קִיָּן צוּם יוֹם מִן דִּי עָם נִאֲנָה אֵל צוּם אֵל צוּם
פֶּרֶד מִן דִּי עָר וְעָר עֲנוּת פֶּרֶד נִאֲנָה וְעָר
פֶּרֶד מִן דִּי עָר וְעָר עֲנוּת פֶּרֶד נִאֲנָה וְעָר
חֲנֹם מִן דִּי עָר וְעָר עֲנוּת פֶּרֶד נִאֲנָה וְעָר
הַיָּקֵל דִּי וְעָר מִן דִּי עָר וְעָר עֲנוּת פֶּרֶד נִאֲנָה וְעָר
בִּין הַיָּקֵל דִּי וְעָר מִן דִּי עָר וְעָר עֲנוּת פֶּרֶד נִאֲנָה וְעָר

צוּא

חנוּנִם אֱלֹהִים יי צבֹאוֹת : לְשִׁמּוֹעַ רִצָּה עֲתִידְתֶּם
בְּעֲמָדָם בְּלִילוֹת . שְׁעָה נָא בְּרָצוֹן בְּקָרְבָן בְּלִיל
וְעִלּוֹת . תִּרְאֶם נִסִּיךְ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת . לְשִׁמּוֹעַ אֵל
תִּרְנָה וְאֵל הַתַּפְלָה :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְתַנַּח בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ . מַעֲבִיד רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן . מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ .
לֹא כִרְעַתְם תִּנְמוּל . אֵל הַרִּית לָנוּ דּוֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּחֻדְעָה לָעָנִי מִקֶּדֶם . כִּמּוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֹּדֶר יי בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי :
וַיַּעֲבֹד יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נִזְדָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְחָ : וְסִלַּחַת לְעוֹגְנֵינוּ וְלַחַטָּאוֹתֵינוּ וְנַחֲלָתָנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאוּנוּ . מְחַל
לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אָתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחִסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם הַמָּחַ וְזָכְרֵנוּ יי בְּרָצוֹן עֲמִידָהּ פְּקִדְנוּ בִּישׁוּעָהּ :
זְכוֹר עֲרִיתְךָ קִנִּית קָדֶם נִאֲלַת שְׁכֵמֶת נַחֲלָתְךָ חַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ :
זְכוֹר יי חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲחֻבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנִצָּח : אָתָּה תִּקּוּם תִּרְחֶם צִיּוֹן
כִּי עֵת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד : זְכוֹר יי לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים
עָרֵנוּ עָרֵנוּ עַד הַיּוֹם זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיהָ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת
לָהֶם בְּךָ וַתִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם אֲרָבָה אֶת זִרְעֶכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ חֲזוּתָהּ
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֶכֶם וְנַחֲלוּ לְעוֹלָם : זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּן אֵל קוֹשֵׁי הָעַם תוֹהֵ וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאוֹתֵינוּ זְכוֹר לָנוּ בְּרִית

אבות

משלי מוסר

אֶלְקָן חוֹב אֹנֵן אִינוּ נִקְרָא אֵין אֶפְרָא תְּדִשִׁים אַרוֹם
שְׁפַעְפֵּר קִאֲרִינוּ גִיטִּי סְחִירָה הֵט אִים דִּר אֲנִי לְגִיטִּי נִקְרָא
אִינוּ אֵין נִקְרָא קִאֲנוּ עַד אִים קִיִּין סְחִירָה גִיטִּי גִעְוִין טוֹרִים
נִקְרָא שְׁכַת קוֹדֶשׁ אִינוּ אֶפְרָא סָאֵג אִינוּ שְׁטִיטִים אִינוּ
פִּרְרִשׁ וְנִקְרָא . דִּם וִים קִעֵן קִעֵלֶם אֲנִי אֶנְעֵעַ נִיִּידִן
הִשִּׁי וְדִאֲרֵף קִעֵן שְׁכָה קוֹדֶשׁ בְּצִאָּן קִיט תוֹרָה קִיט

פירוש ע"ט

צו ויזכר מאד גרעקט די ווס שרייען צו גאט ב"ה
ווס מוט ווייזער פון נעם ווייזער גרעט גאט איינער
אלע הערשאפט בווייליג ווייזער תפלה אין ווייזער
אוף שטיין ביי באבט קער ויה צו ווייזער תפלה
קרצון אזוי ווי אקדון עולה ווס עם נועקט ער
גרענט אוף נעם קובם ואלקט ווי ווייזן בייני

גִּסִּים וִוס דוּא מוֹקֵט גְּרוֹקֶע וַיִּזְכֹּר . נֶאֱלֶקֶט צוּא הָעָרִין צוּם גְּנֹאֲגֵן אִינוּ צוּא דַּעַר תַּפְלָה :
זְכוֹר הַסִּיד גְּרַעֲקֵן דִּיןִּיךְ בִּאֲרוֹקִיקִיט גֹּאט בִּיה אִינוּ דִּינִי תִּסְדִּים וְאִרוֹם פֿון אֵיבֵגֶן גִּעְוִין זִיִּיא גְּרַעֲקֵן אִינוּ
אִינוּ טִטִּין וַיִּזְכֹּר דִּיןִּי פֶּאֶלֶק אִינוּ גְּרַעֲקֵן אִינוּ אִינוּ דִּיןִּי תִּלְחַגְּרַעֲקֵן דִּיןִּי גִטִּיִּין וִוס דִּי הָאֶסֶט בִּשְׁאָלֵן וַיִּי
אִינוּ דַּעַר מִחֻשְׁבָּה אִינוּר דִּיא וְעֵלֶם אִינוּ בִּשְׁאָלֵן גְּנֹאֲרִין . דִּי הָאֶסֶט אִינוּ גִלְזִיט דִּינִי שְׁכָמִים פֿון מִצְרִים
גְּרַעֲקֵן הִיט אִינוּ דִּעֵם בִּאֲרֵן צִיּוֹן וִואס דִּי הָאֶסֶט גְּרַעֲקֵט אִינוּ אִינוּ אִינוּ אִינוּ דִּי וְאֶלֶסֶט וַיִּזְכֹּר רִנְעוֹ
אִינוּ אִינוּ : וַיִּזְכֹּר גִּעְוִין נֶאֱלֶקֶט פֿון יְרוּשָׁלַיִם דִּיא לְבִשְׁאָפֶט פֿון דִּר שְׁטֹאט צִיּוֹן וְאֶלֶסֶט
גִּיט פֿאר גְּעִסִין אִינוּ אִינוּ אִינוּ דִּי וְאֶלֶסֶט אִינוּ שְׁמִיִן מִרְבֵּה . ס וַיִּין דִּי שְׁטֹאט צִיּוֹן עִם אִינוּ שׁוּין צִיִּיט צו דִּר
בִּאֲרוֹקֵן וְאִרוֹם דִּי צִיִּיט פֿון דִּר גְּנֹאֲרָה אִינוּ שׁוּן : זְכוֹר גְּרַעֲקֵן צוּא דִּינִי גְּרַעֲקֵט אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
וִואס דִּי הָאֶסֶט גִּשׁוּוֹאֲרִין צו וַיִּי בִיִּיא . דִּיר אִינוּ הָאֶסֶט צוּא וַיִּי גְּרַעֲקֵט אִינוּ נִעֵל סִעֲרִין אִינוּעֲרִי קִנְדִּיעֵר אִינוּ
וַיִּיא דִּי שְׁמִעֲרִין אִינוּ הִיט אִינוּ גֹּאֲר דִּס לֹאֲגֵר וִואס אִינוּ הָאֶב צו גְּנֹאֲט נִעֵל אִינוּ גִעְוִין אִינוּ אִינוּ צוּא
אִינוּעֲרִי קִנְדִּיעֵר גְּרַעֲקֵן צו אֲבָרְהָם יִצְחָק מִיט יַעֲקֹב : אִינוּ דִּי וְאֶלֶסֶט גִּיט קִעֲרִין וַיִּי צוּם הָאֶרֶץ אִינוּ פֿון
דִּעֵם פֶּאֶלֶק צו וַיִּין רִשְׁעַת פֿון בְּמוֹד אִינוּ גִינֵעַ תִּסָּאִים בְּשׁוּג :

למען חייך : המצא לנו בבקשתנו כמה שפתוב ובקשתם משם את יי
אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך תביאנו אל הר קדשך
ושמחנו בבית תפלתך כמה שפתוב ואלהיה אתם אל הר קדשי ושמחתים
בבית תפלתי עולותיהם ונחתיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים :

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתינו : השיבנו יי
אלהיה ונשובה חדש ימינו בקדם : אמרינו האזינה
יי בינה הגיגנו : יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו
לפניה יי צורנו וגואלנו : אל תשליכנו מלפניה ורוח
קדשך אל תקח ממנו : אל תשליכנו לעת זקנה
בכלות בחנו אל תעזבנו : אל תעזבנו יי אלהינו אל
תרחק ממנו : עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאנו
ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו : כי לך יי הוחרנו
אתה תענה יי אלהינו :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניה תפלתינו ואל תתעלם מתחנונו שאין
אנו

פר שנייד אנדרי הערצר סען זאל ליב האפן דיין הייליגן גאסן אזו וויא עס שטייט גשריגן : ויל גאט
ביה וועט פר שניידן דיין הערצר די הערצר פון דיין קינדר : ליהבה פרי איר זאלט ליב האפן דיין גאט
מיטן גאנצן הארצן אונ מיטן גאנצן נפש וועגן דיין לעבן : דאס ווער גפונן צו אונז אין אונזער נעמע
וויא עס שטייט גשריגן אונ איר וועט זיגן פון דארטן אינער גאט אונ דו וועסט גפונן אז דו וועסט
הארשטן מיטן גאנצן הארצן אונ מיטן גאנצן נפש : תבא דו זאלסט גרענען אונז צו דיין הייליגן
פארן אונ דו פרייא אונז אין דעם הו וויא די תפלות גיין ארום אזו וויא עס שטייט גשריגן אונ איר וועט
גרענען ווי צו דעם הייליגן פארן אונ דו פרייען ווי אין דעם בית המקדש : ויערי תרבות העלן ויין צו
רצון אונן סובב ווארם סין הו וועט אן גרופן ווערן בית תפלה צו אלע פערקער :

שפע קלט הער צו אונז קול גאט אונז גאט דער פארום דך איגד אונז אונ וויא מקבל מיט רחמים
ורצון אונזערי תפלות השניע קער אונז אונ גאט צו דיר וועלן כיר ויה אונ אונ מקען צו דיר בני
אונזערי טעג אזו וויא פון דאנא אז נוען : גפרי אונז פאר נעם גאט פר שטייא אונז רייד דעם
זאל ויין צו רצון דא רייד פון אונז מול אונ דו סתשבה פון הארץ זאל ויין פר דיר גאט ביה אז אונזער
דשעק אונ אונז אונ לעיר רבנו של עולם דו זאלסט גיט אונעק ווארפן אונז פון דיר אונ דיין
הייליגן נשמה זאלסטו גיט אונעק נעשן פון אונז : זי דו זאלסט גיט אונעק ווארפן אונז אונ דער עלטער
אז אונז פח גיט אונ זאלסטו גיט פר דאן אונז : זי דו גאט ברוך הוא זאלסט גיט פר דאן אונז דו
זאלסט גיט דו ווייטערן דך פון אונז : גשה מו מיט אונז אציגן צו גשן : ודיא וועלן ויין וועה דעם גשן
אות ווס דו וועסט אונז טאן וועלן וייא ווסן אז דו האסט אונז מוחל געווען דא עבירות וועלן וייא דך
שעקן : זי ווארם דו האסט שון כמה פעמים אונז גהאלפן אונ מרחם געווען פון צרות ווארם צו דיר גאט
האפען מיר גיהאפט אונ דו ענפעקסט גאט אונזער גאט :

סליחות ליום ראשון

אנו עדי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנהנו ולא חטאנו אבל אנהנו ואבותינו חטאנו:
אשמונו בגדנו גלנו דברנו דופי העונו והרשענו ודנו חמסנו
מפלנו שקר יעצנו רע כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סררנו עונו
פשענו צרנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו תעתענו
סרנו ממזלותיה וממשפטיה המזכים ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

אשמונו מכל עם בושנו מכל דור גלה ממנו משוש דוח לבנו בחטאינו
החבל אוינו ונפרע פארנו וזכור בית מקדשנו חרב בעוינו
סירתנו היתה לשמה יופי אדמתנו לזרים כוחנו לנכרים ועדיין לא שבנו
ממעוטינו והאיד נעיו פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנהנו ולא חטאנו אבל אנהנו ואבותינו חטאנו: אשמונו וכו'
לעינינו עשקנו עמלינו ממושה וממורט ממנו נתנו עולם עלינו סבלנו על
שכמנו עבדים משלו בנו פורק אין מידם צרות רבות סבלנו
קראנו יי אלהינו רחמת ממנו בעונוי שבענו מאחריה תעינו ואבדנו:
ועדיין וכו' אשמונו

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב רעה רשע וחיש לנו
ישע בכתוב על יד נביאך עזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותי

וישוב

אלהינו ואלהי אבותינו אנו רב נאם פון אונזר עלמערן עם זאל קומן פון דיר אונזר תפלות את
דו ואלקטם גיט פאר הולך דו פון אונזער געטט ווארן מיר זענן גיט מיין עזות פעניקר און גיט
טאקסו און מיר זאלן פון דיר אונזר נאם און נאם פון אונזער עלטערן אז מיר זענן צדיקים און האבן
גיט גוידעקט און פאקט האבן מיר גוידעקט:

אשמונו מיר האבן גשולד מיר האבן געלשט פשוט מיר האבן געוילט מיר האבן געקעט שלעכץ השט
מיר האבן פון קרוקט מיר האבן ביין גטונען מיר האבן געמיטליקט מיר האבן מיט גוואלד גנוקט
פערמדי האב מיר האבן זיך פהעקט פאלש ציא מאן: זעט מיר האבן מענטשן שלעכטי עצות געגעבן כדי
אונז זאל גוט זיין מיר האבן גשעקט פון ערליכייט לייט מיר האבן מורד גווען אן דיר מיר האבן דר צעריקט
דו מיר האבן אפ געקערט פון דיר מיר האבן פון הארץ אונזער מעשים מיר האבן פון אים ווערדיקט
מיר האבן אן גטונען צו ווערן צווייט לייט מיר האבן זיך הארטיק און גמאכט קיינס גיט צו פאלגן: דעם מיר
האבן נאך גיט וואסער הט אונז גשטראפט גוידעלט מיר האבן אים גנאמט דו ביסט נאך מיין רשע פון
אונז מיר זענן גווען גנאמט מיר האבן נאך אנדער גבראכט ציא גנאמט מיר האבן זיך פאר אירט מיר האבן
גבראכט זיך שלעכט אין דער ממשלה: פטי מיר האבן אפ געקערט פון גויע גוטי מצות און משפטים עם
הט אונז גנאמט און דו ביסט פונדא גרעכט און אלטץ וואס עם איז און אונז גקומן ווארום דו
האסט געזאגט אמת גטון און מיר האבן גשולדיקט:

אשמונו פנינו מיר האבן זיך פון אלי היידן פון שולדיקט מיר שעמן זיך מיין פון אלי גברית גלי
עם איז פון מיר: פון אונז דא פבירי דאס הארץ טוט אונז מיין פון אונזער וויק עס איז פאר
דאס גנאמן אונז געקומעניט און עם איז פון שטעטט גווארן אונזער שניקייט ווי אונז ביהמ"ק איז
חרב גווארן אונזער וויק אונזער הולץ זענן פון וויקט גווארן דס שענקט פון אונז לאנד איז צוויק
קומן איז דו הענט פון די פבליים און מיר האבן גהאט עגמט געש ציא זענן דס און ווס מיר האבן פאר
ארייט עפס איז אונז געגעבן גווארן גשעט חרוב צו דא היידן:

מדינת ישראל מיר האבן זיך גיט אים געקערט פון אונז מעות וויא קאן קען פשוט זיין אונז פנים את
הארץ ביטן אונזער און איין גשפארט זיין צו זאלן פון דיר אונז נאם אונז נאם פון אונזער

ושוב אל י וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח :

משיח צדקך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות נקמי : נקמו יי אלהינו
מכל פשעינו ונסתורנו מכל טומאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו
בפתוב על יד נביאך ונרקתי עליכם מים טהורים וטוהרתם מכל טומאותיכם
ומכל גלויותיכם אטהר אתכם : עמך ונחלתך רעבי טובה צמאי חסדך
תאבי ישעך יפירו וידעו כי ליי אלהינו תרחמים וחסדיות :

אל רחום שמך . אל חנון שמך . בגו נקרא שמך . יי עשה למען שמך .
עשה למען אמתך . עשה למען פרידת . עשה למען גדלך ותפארתך .
עשה למען רחך . עשה למען הודך . עשה למען ויעודך . עשה למען זכרך .
עשה למען חסדך . עשה למען טובך . עשה למען יחודך . עשה למען
כבודך . עשה למען למוך . עשה למען מלכותך . עשה למען נצחך . עשה
למען סודך . עשה למען עוזך . עשה למען פאך . עשה למען צדקתך .
עשה למען קדושתך . עשה למען רחמיך הרבים . עשה למען שכנתך .
עשה למען תהלתך . עשה למען אוהבך שוכני עפר . עשה למען אברהם
יצחק

עלמערין מיר וענן צדיקים און האבן ניש גענדיקט אפר דר אסת איז אז מיר האבן געוואלט גענדיקט
למינו פון אונזערי אונן הט מען אונזעם געוואלט אונז ביהם ווס מיר האבן אזוי לאנג גארביט הט מען
מיט אפאל אונזעם גענוסן איז געווען דר יאך און אונזערי אקסלין מיר האבן גרופן דיר אונזער נאט ור האסט
דיר דר ווייטערט פון אונן אפר אונזערי וינד מיר האבן אראפ געלאזט דרייבן גענוסן מיר פאר לארין :
ירשטי מיר האבן גענדיקט פשוט דרייבן גענוסן מיר ניש געלאפן געווארן און דו וואלסט געבן אין אונזער
הערצער מיר ואלן פון לארן דעם שלעכטן וועג און אייר אונן צו וואלן אזוי וויא דו האסט אז גשריגן דיר
דייני גביאים דר רשע ואל פון לארן ויין שלעכטן וועג און דו אום רעכטער מאן וייני שלעכטן מחשבות
און ואל ויך אום קערן צו נאט וועט ויך נאט און אים דער פארטן און צו אונזער נאט ווארם ער וועט
מערין צוא פאר געבן :

דשית געזאגט דוד הסקה דר געלעבט מלה הט געוואלט פון דור דור געבירות פון פשוט ווער קאן ויך קלעם
און פון שטיין פון פון געוואלט וואס איך ווייס נאר ניש אונן אפר האב גענדיקט מאך מיר
ריין : גמי מאך אונן ביין אונזער נאט פון אלע אונזערי וינד און וויא אונן אונז פון אונזערי טוקאות
און שפרענג און אונן ביין וואס אונז וויא אונן משה אזוי וויא דו האסט געשריגן דורך דייני גביאים
איך וועל שפרענג און איך ביין וואס אונן אונן וועל איך בייניקן פון אלערי טוקאות און פון איינערי עבודת
גדלים וועל איך בייניקן איך : שפר דייין פאלק און דייין גחלה וועל וועל וועל וועל וועל וועל וועל וועל
דאן שטיג צו דייני חסדים ויך געלסט דייין הילף ויך ואלן דר קעגן און ואלן וויסן אז צו נאט אונזער נאט
איז דער רחמנות מיט פון געבונג :

אל נאט דר בארשט איז דייין נאט נאט לייט וועלען איז דייין נאטן און ווערט גרופן דייין נאטן
נאט פון דוד הוא טוא פון וועלן דייין הילף נאטן : עשה טו פון וועלן דייין ווארשייט טוא פון וועלן דייין
וועלערייט טו פון וועלן דייין אפגרייט און דייין שוהביט טו פון וועלן דייין תורה טו פון וועלן דייין דוב
טוא פון וועלן דייין בית המקדש וואס דו פלעכסט ויך בציון צוא דא ישראל דרוין טוא פון וועלן דייין
געגרייט טוא פון וועלן דייין חסד טו פון וועלן דייין געמייט טו פון וועלן דייין חסד דיר אונזער
אין מאט טוא פון וועלן דייין כבוד טו פון וועלן דייין וואס וועלן אונז לערן דייין תורה טו פון וועלן דייין
פלכות אז קען ואל דר קעגן דייין השגחה און דר וועלט : עשה טו פון וועלן דייין הילף נאטן ווס ער
איז לעצח געזיט : עשה טו פון וועלן דייני אפגרייט צדיקים ווס שטייט און ויך (סוד יי ציבאיו) טוא
פון וועלן דייין תורה טו פון וועלן דייני געמייט און ויך ישראל אונז דו אפגרייט טו פון
וועלן דייין צדקות טו פון וועלן דייין הילף טו פון וועלן דייין רחמנות טו פון וועלן דייין שכנת טו פון
וועלן דייין דוב טו פון וועלן דייני ליבע צדיקים וואס וויא וועלן שון און דער ערד : געבט טוא פון וועלן

סליחות ליום ראשון

יִחָדֵק וַיַּעֲקֹב . עֲשֵׂה לְמַעַן מִשָּׁה וְאֶחָרָן . עֲשֵׂה לְמַעַן וְיָד וְשִׁלְמָה . עֲשֵׂה
לְמַעַן יְרוּשָׁלַּיִם עִיר קְדֻשָּׁה . עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה . עֲשֵׂה לְמַעַן
שׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תְּרִיסוֹת מִזְבִּיחֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן תְּרוּגִים עַל יָם
קְדֻשָּׁה . עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידָה . עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֲשׁוּבִים עַל
קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יִזְנְקוּ שָׂרִים שְׂלֵא חֲמָאוֹ . עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב
שְׂלֵא פָשְׁעוּ . עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינֻקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן . עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא
לְמַעַנְנוּ . עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְחַשְׁיֵעֵנּוּ :

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ • אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ בִּרְאֵנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ
גִּזְלָנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ דֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הָתִק
תְּסִיד עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ חֲנֻכִּים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ טוֹב וּמִטִּיב עֲנֵנוּ •
עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֵר עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ לֹבֵשׁ צַדִּיקוֹת עֲנֵנוּ •
עֲנֵנוּ מִקֵּד מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל
עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ עֹנֶה בַּעֲת צָרָה עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיִשְׂרָאֵל
עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ רְחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבוֹתֵינוּ
עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ הַמִּמְדָּה תַּמִּימִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ
עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ פֶּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ מְשֻׁבָּב אִמְהוּת עֲנֵנוּ •
עֲנֵנוּ עֲזֵרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ קֹשֶׁה לְכַעֲסֵם עֲנֵנוּ • עֲנֵנוּ רַךְ לְרַצּוֹת עֲנֵנוּ •

עבנו

אָנאָרד אַבנאָת אַנאָרדס יאָהס, דעקב זשאַט טו פון תענן משה'ס אַהרן טואַ פון תענן דוד הסקד'ס טיט יין ווען
אַלמאָה הסקד' : זשאַט טו פון תענן דיין הייליג'ס שטאַט ירושלים : זשאַט טו פון תענן ציון דאָס רואונג פון
דיין קבֿוד : תיגל טו פון תענן דיין היקל'ס וואָס עס איז פֿר וויקט טו פון תענן דעם צו פֿורדיג פון דיין בית
הסקד' טו פון תענן דיא וואָס וויל ענן גהרניג גוארן בשעת חורבן בית הסקד' אַיבֿר דיין הייליג'ס נאָמן :
זשאַט טואַ פון תענן דיא וואָס ווען גשאַכטן גוארן אַיבֿר דיין איינציג'ס נאָמן בשעת חורבן בית הסקד' :
זשאַט טו פון תענן דיא וואָס ווען נקובן אין פֿיער אונג אין וואָסר וויל נאָמן דיין הייליג'ס נאָמן טו פון תענן ד'
גויערדי קינד'ס וואָס וויל האָבן גיט גויערדיג טואַ פון תענן די קינדער וואָס גען דאָס וויל אַנטוויקלט וואָס וויל
דערין גיט גויער : זשאַט טואַ פון תענן גרעסר'ס קינד'ס וואָס וויל גייען צום קלמאָד אונדאָס קול פון וויער
דערין שטאַלט אלי היקל'ס : זשאַט טואַ פון דיינע תענן אז גיט פון אינגערע תענן טו פון דיינע תענן אונדאָס
הערץ אונדאָס שוין :

געט זי גיט ענטפער און נאט אונזער נאט, ענטפער און אונזער פאטער, ענטפער און אונזער בעשעפער, ענטפער און אונזער דר לייזער, ענטפער און אונז פארשפער, ענטפער און : האל בלייבסט נאט : ענטפער און אונזער פֿירער און אהסיד, ענטפער און : גיט ענטפער און רעכט פארטיגער : **גיט** ענטפער און לעבדער נאט בשפעטיגער נאט ענטפער און : גיט ענטפער און דו נאט ווס דו ווייסט **די** גראנקן, ענטפער און : גיט ענטפער און נאט ווס דו האלדסט איין דעם ציארן, ענטפער און דו ווס איז **וואלדיר** מיט גרעכטיקייט : גיט ענטפער און סוף איבער אליי קינגען : גיט ענטפער און פארברייטער און **גרוסער** ענטפער און דו ווס פאר גיבסט די עבירות : גיט ענטפער און אום לייזער און איז מציר, ענטפער און נאט וואס דו ווערסט אן גרופן צוריק וויסער ענטפער און נאט וואס דו ביסט נאכהאט צוא די ווס ווייז **גרופן** דיר : גיט ענטפער און דר בארטער נאט איז גייט ערליכער : גיט ענטפער און דר דא העכסט צו דיא **פאבליש** : גיט ענטפער און דער ווס לעגט אונזער די קרוני לייט : גיט ענטפער און ווס דר דא פארט טונער **צו** דר ציארן דיר : גיט ענטפער און ווס דו ביסט ווייז א איבער בעטן : גיט ענטפער און דער נאט פון **איבער** געלעזער : גיט ענטפער און נאט פון אברהם אבינו ענטפער און נאט ווס אונז פאטער ווערסט **ווע** געפירט פון אים ענטפער און דר ווס הט נשארקט אונז פאטער נעקב : גיט ענטפער און נאט **דער** געזער פון אונזער מיטער (גור רבקה רחל לאה) ענטפער און נאט ווס דו ביסט געווען דיא הילף פון

עֲנֵנו עֲנֵנו בַּעַת רָצוֹן עֲנֵנו * עֲנֵנו אֲבֵי יְתוּמִים עֲנֵנו דִּין אֲלֻמְנוֹת עֲנֵנו *
 מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּחֵר הַמּוֹרֶה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ
 בְּשִׁנְעָקֹד עַל גְּבִי הַמּוֹזֵחַ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא
 יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם
 עַל־סוֹף הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה
 לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְפִנְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא
 יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְיִחְיָשֶׁע בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְשִׁמְשׁוֹאֵל בְּמִצְפָּה הוּא
 יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ
 בְּחֵר הַכְּרָמֶל הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה
 לְאַלְיָשֶׁע בִּירוּחוֹ הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְחֻקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחֻלּוֹ הוּא
 יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְחַנְיָה מִיִּשְׂאֵל עֲזָרְיָה בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנו * מִי
 שֶׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּגֹב אֲרִיֹת הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְעֻזְרָא בְּגִלְגָל הוּא יַעֲנֵנו *
 מִי שֶׁעָנָה לְמַרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנו * מִי שֶׁעָנָה לְכָל
 הַצְדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנו * רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנִי
 עֲנֵנָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנֵנָא רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַבְיַחֲךָ רֻחָא עֲנֵנָא
 רַחֲמָנָא עֲנֵנָא רַחֲמָנָא חוּס רַחֲמָנָא פְרוּק רַחֲמָנָא שׁוּיב רַחֲמָנָא רַחֵם
 עָלֵינוּ הַשְׁתָּא בְּעֵלְמָא וּבְיוֹמֵן קָרִיב :

רחום

שְׂבָסִים אֵין יִזְעֵרִי מִלְּחַמוֹת : אֲנִי עֲנִמְפָּר אוֹנוּ דוּ בִּיקֵט אֲסִמְפָּר פֻּן דִּי יְתוּמִים עֲנִמְפָּר אוֹנוּ : אֲנִי עֲנִמְפָּר
 אוֹנוּ דוּ בִּיקֵט אֲדִין פֻּן אֲלֻמְנוֹת עֲנִמְפָּר אוֹנוּ :

מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ אֲבָרְהָט אוֹנוּר פִּאָטֵר אוֹף דָּעס פֶּאָרַג מוֹרֶה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין :
 מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ יוֹיִן וֹן יִצְחָק אֲזַעֵר אִין וְאָרִין גִּבּוֹרֵן אוֹף דָּעס מִזְבֵּחַ דְּעֵר וְאֵל אוֹנוּ
 עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט יַעֲקֹב אָבִינוּ אִין בֵּית אֵל דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר
 עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ יוֹסֵף אִין דְּעֵר תְּפִיסָה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹא
 אֲוִנְרִי עֲלִמְרֵן בִּי דָעס יוֹם סוֹף דְּעֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹא מִשָּׁה רַבִּינוּ
 אִין חוּרֵב דָּס אִין חֵר סִינִי דְּעֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ אֲהֵרֵן הַכֵּהֵן מִיט
 דָּעס פִּיגֵר פֶּאָן בְּשַׁעַת הַמִּצְפָּה פֻּן מוֹרֶה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ פִּנְחָס
 בֶּן אֶלְעָזָר אֲזַעֵר הַט דְּעֵר שְׁלָאָן דָּעס גָּשִׁיא וְזָרִי בֶן סָלֹא מִיט דְּעֵר מְדִינַת דְּעֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין :
 מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ יִחְיָשֶׁע אִין גִּלְגָל דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט
 צוֹ שִׁמְשׁוֹאֵל אִין מִצְפָּה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ דָּוִד מִיט יוֹיִן וֹן שְׁלֹמֹה
 בְּחֵלְף אִין יְרוּשָׁלַיִם דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ אֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא אוֹף דָּעס
 חֵר הַכְּרָמֶל דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ יוֹנָה אִין דִּי גִדְרִים פֻּן גִּלְגָל פִּישׁ
 דְּעֵר גָּאֵט וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ אֲלִישֶׁע אִין יְרִיחוֹ דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין :
 מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ הֶאֱמַן הַמֶּלֶךְ צוֹ שֶׁבֶט יְהוּדָה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר
 עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹא חַנְיָה מִיִּשְׂאֵל אִין עֲזָרְיָה אֲזַעֵר הַט וְיִי אֲבִירִין נִזְרָקֵן אִין מִאֲלַף אוֹנוּ דְּעֵר וְאֵל
 אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ דָּנְיָאֵל אֲזַעֵר הַט אִים אֲבִירִין גּוֹאֲרָקֵן אִין לִיבֵן
 גְּרֹב דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹא עֻזְרָא אִין דֵר גִּלְגָל פֻּן כְּבֹל דְּעֵר וְאֵל
 אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ מַרְדְּכִי אֲזַעֵר הַט שׁוּשַׁן הַבִּירָה דֵר וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין :
 מִי שֶׁנָּה וְעֵר עִם הַט גְּעֻמְפָּרֵט צוֹ אֲסְתֵּר אֲזַעֵר הַט שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֲזַעֵר הַט פִּאָטֵר מִיט דְּעֵר
 וְאֵל אוֹנוּ עֲנִמְפָּרֵרִין : רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְעָנִי וּס דוּ עֲנִמְפָּרֵרֵט צוֹ אֲרוּחֵי לֵיט עֲנִמְפָּרֵרֵט אוֹנוּ : רַחֲמָנָא דְּעָנִי
 בִּאֲרֻמִּינֵר נֹסֵדוּ עֲנִמְפָּרֵרֵט צוֹ דֵר צוֹ פֶּאָרְאֵנִי הַעֲרֵר עֲנִמְפָּרֵרֵט אוֹנוּ רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְעָנִי בִּאֲרֻמִּינֵר נֹסֵדוּ עֲנִמְפָּרֵרֵט
 צוֹ דֵר צוֹ שְׁטִיסְעֵנִי הַעֲרֵר עֲנִמְפָּרֵרֵט אוֹנוּ דֵר בִּאֲרֻמִּינֵר נֹסֵדוּ עֲנִמְפָּרֵרֵט בִּשְׁמִי דֵר בִּאֲרֻמִּינֵר נֹסֵדוּ עֲנִמְפָּרֵרֵט

סליחות ליום ראשון

ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופחדנו מפר גזירות קשות וחולשיה ברחמיך הרבים משיח צדקתך ועמך :
 מרן דבשמיא לך מתחננו. כבר שבא דמתחנן לשבויה: בלחן בני שביא בבספא מתפרמין ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. תב לן שאלתן ובגעותין דלא נהדר ריקם מן קדמך :
 מרן דבשמיא לך מתחננו. בעבדא דמתחנן למחיה. עשימי אמן ובחשוכא שרינו. מרדן נפשו מעקתין דנפשו. חילא לית בן לרצויה. מרן עבד בריל קמא דגורתא עם אבתתא :

שומר ישראל שומר שארית ישראל ואל יאבד ישראל האחרים וימנע ישראל שומר גוי אחד שומר שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיוחדים לך ואל יאבד שומר גוי קדוש שומר שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המשלשים בשרש קדושות לקדוש :

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה ותתפייס לרד עני כי אין עוזר :
 אבינו מלכנו חננו בעננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד וחולשינו :
 ואנחנו לא נרע מהנעשה בי עליה ענינו : וכו' רחמיה יי וחסדך כי מעולם הבה : יי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר וקרמנו רחמיה כי דלנו מאד : עורנו בשם ה' עושה שמים וארץ : חננו יי חננו כי רב שבענו בזה : ברוננו רחם תזכור. וברוננו עקבה תזכור. ברוננו תמימות תזכור : יי הושיעה תמלך עננו ביום קראנח : כי הוא ידע וזכרנו כי עשר אנחנו : עורנו ודלנו יעננו על דבר קבוד שמה ודלנו ופחד על חטאתנו למען שמה : קיש

ספר

פון משה רבינו וס' ער איז געווען אפגלייכער פאסטור ווי זענן גווארן צו תרפות ובושות בשעת חורבן צו אלעם. ישראל די ישראל זענן גווארן בשעת חורבן צו אלעם. אונז פריגען אונז בארד געמיינע אונז אונזער העלפער אונז העלף מיט דיין גרוס רחמים דיין גרעכען משיח אונז דיין פאלק : מרן דבשמיא לך נאט פון הימל צו דיר בעטן מיר גרוי וואס איין גפאנגער בעטן ויך ביא דעם וס' ער הט אים גפאנגן מלחא אלע גפאנגן ווערן אום גלייט מיט געלט אונז דיין פאלק ישראל דיין געקעט מיט רחמים אונז געטט הייב אונז אונזער געטט מיר זאלן ויך נאט אונזערן גלייט פון פאר דיר :

מרן דבשמיא לך נאט וס' ער איז אין הימל צו דיר בעטן מיר זאלן ווי אונזערע בעטן דעם הער מלך מיר האבן שוין קיין כח נאט צו בעטן דיר דאס הער נאט מו ווערן דיין געברייט וס' דו האסט שר שניטן מיט אינערי עלמערן :

שומר האמר פון ישראל היט די איג'ר גלייבונג פון ישראל אונז זאל גיט פאר לארן ווערן די ישראל די וס' זאלן שמע ישראל. האמר פון דס איינציגן פאלק היט דס איג'ר גלייבונג פון די איינציגן פאלק די וס' איינציגן נאט. הימל פון דס הייבונג פאלק היט דס איג'ר גלייבונג פון די הייליגן פאלק אונז זאל גיט פאר לארן ווערן דס הייליגן פאלק די וס' דריטן מיט דריי מאל קדוש ואנין. דר וס' ווערן בווייליגט מיט דער בארימקייט אונז דער וואס ווערט איג'ר געטן מיט געטט ווערן בווייליגט אונז געטט צו איין ארום געברט ווארום עם איז גיט דא קיין העלפער. אונזער פאר אונז קיינע לייט ווערן אונז אונז געטטער ווארום מיר האבן נאט קיין נאטע מעשים טוא מיט אונז גרעכעמקייט אונז נאט אונז העלף אונז :

תהנה ליום שני

דיא תהנה ואנס מען דעם אנדערן טאג סליחות פאר ראש השנה מיט גרוס פלייט :
 רבון העולמים האר פון אלע וועלטן קדמו אונז האבען געפערט צו וואך ווערן פאר עני אשמודות לשפוד לבי פמסומיני טאג צו פאר גיטן מין הארץ אזוי ווי וואסער

גאט מיין גאט אלטמאכטיגער גאט ווער בין
 איך און וואס איז מיין בוח ווס איז מיין
 לעבן וואס פאר אנומע מעשים האב איך
 גמאן מה נאמר ומה נדבר ווס ואלן מיר
 רייזן אודער שפערעכען איך דארף מיר
 פאר ברייטן איך ואל ויד שטעלן פאר דעם
 מלך מלכי המלכים צום משפט אויף
 מיינע מעשים וואס איך האב אנאנע יאר
 גמאן איז אויף מיר אנרוסע מורה אן
 נקומן דר יום הקדוש הגדול והנורא ווס
 אין דעם טאג ווערען גמשפט אלע
 בשעפניש פון דר גאנצער וועלט אונעם
 מזו אלעם צום דין שמיין און וי ווערן
 גמירט וי די שאר דיין דין איז נישט וויא
 דר דיין פון איין בשר ודם דען איין בשר
 ודם קאן נישט וויסן די פאר בארגנע זאכן
 אבר דו ווייסט אלע פאר בארגנע זאכן
 פון דער גאנצער וועלט פאר דיר ווערט
 קיין שום זאך נישט פאר הולן דרום האט
 מיר אן גנומן איין גרום דר שרעקניש איז
 איך גרענק מיר דם איך וועל מוזן רעכט
 השבון אפ לעבן און צום משפט שמיין
 אויף אלע מיינע מעשים דעים וואס איך
 בעזנתינו הרבים האב גמאן איך האב
 דר גערינט דם גרוסע ליבן אלטמאכטיגן
 גאט איך שעם מיר מיינע אייגן אויף צו
 הייבן וויא זאל איך מיר קערין אודער
 ווענדן וועמן זאל איך בעמן אז ער זאל

פאר מיר רייזן אדר בעמן ביי דעם משפט
 איך קום דאך צום משפט אן מצות אן
 צדקה אן מעשים טובים וויא איז מיר
 וויא קאן איך איין מלץ יושר פאר מיר
 שטעלן ווער וועט ויין דר מלץ יושר
 פאר מיר אז איך האב כסדר פיל גונדיגט
 דרום ליבד גאט נעם אן מיין תפלה ווס
 איך בין צוא דיר מתפלל מיט הייסע
 מרערן זאלסט מיר עפינין די טוערן פון
 דמעז ויז זאלן נישט פאר הולן ויין און
 קינד זאל נישט מקמרג זיין פאר דיר ווען
 איך תפלה שווא און שרייב מיר אן און
 מיינע קינד און מיינע קינדס קינד און
 מלע מענטשן צו איין גוט יאר און צוא
 איין גונד יאר אז מיר זאלן קיין יסורים
 נישט האבן און און און אלע מיינע קינד
 זאלען פרנסה האבן ברנח נישט בשופלות
 נישט בצער און איך זאל נישט דארפן צוא
 קיין בשר ודם איך נישט צו מיינע קינד
 און מיינע קינד און קינדס קינד זאלן
 נישט דארפן צו מיר און זאלן נישט פאר
 שעמט ווערן פאר דיר און זאלן זוכה זיין
 פיל פרייד און זאלן ויין תלמידי חכמים
 מיט גאטס פארדעם און זאלן האבן חן
 ומור ביי יעדן מענטשן און זאלסט אונז
 און קינד און כל ישראל אן שרייבן צום
 לעבן און זאלסט אונז שיקן דעם טאג
 צדק במהרה בימינו אמן סלה :

סליחות ליום שני

אומרים דף ח' הצדקה עד כי רבו עונותינו

מקנה ישראל יי מושיעו בעת צרה: למות תהיה כאיש נדחם בגבור לא יוכל לתושיע:
 למטה תהיה בגר בארץ ובאורח נטה לעיו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:
 ברחם אב על בנים בן ברחם יי עלינו: לוי תשובה על עמך ברבקה סלה: וי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי נעקב סלה: וי צבאות אשרי אדם בומם בך: וי תושיעה תמלך ועננו ביום קראנו:
 סלה נא לעזר העם הזה כגודל חסדך. וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים

**בְּנָאִי אִיתְנִי. שְׁלוֹמוֹ יִצְוֶה לְבָלִי גִנְאִי. הַפּוֹךְ וְשָׁנוֹת
לְמִוְכָּה הַפְּנִאִי: קָטָן בִּי יַעֲקֹב וְדַל. יָדוּעַ חוֹלֵי
נִבְזֶה וְחֹדֵל. חַיִּים וְחֶסֶד מַעֲזוֹ וּמִנְדֵּל. בְּאִשֶּׁר עֲתִידָה
בּוֹחֵךְ יִנְדֵּל:**

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח •
לא ברעתם תגמול • אל חורית לנו דזכר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
קדושת גענו מקדם • כמו שפרוב וירד יי בענו ויתעצב עמו שם ויקרא בשם יי:
יי עבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחסן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחמאה נקה: וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
לא בחטאנו תעשה לנו ולא בעונותינו תגמול עלינו: אם עונינו ענו בנו יי עשה למען
שמוך: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: אם בניה חטאו קח אל תשלחם ביד
פשעים: נפשנו חפחה ליי עזרנו ומננו הוא:

ברחם אב על בגים בן רחמים יי עלינו: ליי וישועה על עמך ברחמך סלח: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהינו יעקב סלח: יי צבאות אשרי אדם בואם בך: יי חושעיה המלך עננו ביום קראנו:

סליחה ו עפ"י א"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו
**אֵין כְּמִדַּת בְּשׁוֹר מִדַּתְךָ • אִיהָ קִנְיָתְךָ וְעֵצַת עֲמִידַתְךָ • בֵּית
בְּרִית לְבֵית הַמִּדְּתָךְ • בְּעֵלְיָה אֲדוֹנִים וְאֵין לְעֲמִידַתְךָ:
נִזְעָה לְדוּדֵי אֲנִי מֵאוֹרֶסֶת • גִּזְעַל רוּדֵי אֵיךְ גִּדְרֶסֶת • דִּין הָרַג
לְעֵצָמָה מִקְּנִסֶת • דְּחִוְיָה גַם כִּי נִאֲנֶסֶת: הָאֵם בְּלִי כִפָּר שְׁלוֹתִי •
הִבֵּן בֵּיתוֹם אוֹבֵד בְּלִי שְׁלוֹתִי • וְגַן גִּזְעַל הַפֶּקֶר בְּמִלּוֹתִי • וּמִעֵין**

התורם

פירוש ע"ט
גרופן איש חס און פון נצחק אבינו וואס ווין
אש איז וויא אהפן אופן מוסם פון אברהם
אבינו ווס ער איז גרופן גנאי און אלע דריי
אבות ווערן אן גרופן אייתני ווין פרידזאל ער
גבוטן עס נאל גיט ווין קיין גנאי אום צו קערן
צו גוטן די צייט • ווארום די פני יעקב ווערן
קליין אין מצות און ארום מעשים טובים ווערן
בקענט אין די חולאים מחמת זיי ווערן גויינגלייך
מיט זיי און ווערן מכונה און פרמיטן פון זייט
נאט ב"ה ווס דו ווערסט גרופן מעזו ומנדל

משלי מוסר
מקט איינער בעטן איין נדבה נאל ער נעבין אף
דעם נבזם חסידן נאך ווין פארשפאנד • דער
צורפאן איז געקעטן איין דעם קאנטאר געסט דער
שליטים איז גיט איהם עטן סאלער • דער צורפאן
איז איינער געפאל גיטארין אז איין דער באנצער
שקאט קט ער גיט גיטאקט קיין פונק סאלער • איין
דא קט ער בקומין צעהן סאלער מיט איין סאל •
קט דער צורפאן אן גיהלן צו באנקיין אונ צו דאן
אום נאר אן אופהערין • איין שליטים מיט גוויין
דיא האקט מיט גיטאטיניוט מיט דיין נדבה תאקט
סור

אירסט אונג ווערן מיט חסד אזוי וויא אצונד נאל דיין פס גגריפט ווערן מיט אונג
אין דיין מרה איז גיט וויא די מדה פון אבשר נדס ווי איז דיין רעכענוג איין די צעה וואס
פלעגט אף איינג שטיין • די שקאט ווס דו האסט אום גקליבן דארטן נאל דיין ביהמק
שטיין קאט די מוסר דס איז פנחס ישראל איז אן איין גט פס שקט פון נאט גנה איין גווענפריי

וְהָיוּ גֵרָפִים לְיוֹם: וְעַם כְּנָנִי וְעַתָּה לְהַפּוֹךְ: וְיִירִי קוֹדֶשׁ עֲתָת
 לְשִׁפּוֹךְ: חֶבֶת רִיעַ כִּקְרוֹן הַפּוֹךְ: חֲשׂוֹכָה עֲזוּבָה כְּקוֹרֵעַת בַּפּוֹךְ:
 מוֹב וְחִלּוֹל קְחוּרֵנִית בַּפּוֹךְ: מְרִיחַ מִכָּה מִבְּדֵי אֶרֶץ: יוֹם
 נִקְוָה נִסְתָּם דָּרָךְ: יוֹם גְּאוּלָּה נִחְתָּם חֶרֶךְ: כֶּחַח הַסִּבְלִי תִבְשִׁיל
 נִמְלֵךְ: כְּסוֹל וְשִׁחּוֹל הַגִּשְׁאֵר מִקְמָל: לֹא לְמַרְגּוֹעַ נָד וּמִמְלָמֵל:
 לְעִמּוֹל וְיָגַע וְאַחֵר נוֹמֵל: כִּמְעַקְרוֹ שִׁמּוֹן הַמִּדְשָׁן: מוֹרֵם מִדּוֹעַ
 כְּחִרְוֵי כִבְשָׁן: נוֹצֵר לְמַעֲלָה לֹא יִישָׁן: נִמְעוֹ לְמִשְׁלֹחַ פְּרוֹת
 הַבְּשָׁן: שׂוֹרָקָה מִהַ כִּצֵּעַ וּבִקְטָמֶת: סוֹרֶחַת מִהַ יִתְרוֹן וּנְחִמָּת:
 עַל יַד חֲקוּקָה וּמוֹטָמֶת: עַל מִהַ אֶתְבַּתָּה נִשְׁמָמֶת: פְּעוֹלֶת
 הַחֲרִיבִים מוֹעֵזֶת מִלְּאֶכֶת: פְּרִיעַת שִׁכְרֵי רַבָּה וְחֹלְקֶת: צֹפָה
 הַפְּנוּת וְעַתָּה נִמְשָׁכֶת: צִרְחַת פְּקוּדָה וְאַתְרֶת נִבְמָכֶת: קוֹדֶשׁ
 רֵאשִׁית עֲרִימֹת שְׁעָרִים: קִצּוֹי אֶרֶץ וְרוֹנִים כְּשִׁעוּרִים: רוּחַ
 מִנְשֶׁכֶת בְּעֵלֵי יַעֲרִים: רְרוּף נִשְׁמָמֶת נִסִּים וּנִבְעָרִים: שְׂמוֹנָה
 וְתִישְׁעִים הָאֵלֹת הָאֵלָה: שִׁלְמוֹ אֵלָה מֵאֵלָה וּבִאֵלָה: תִּרְחַם
 תִּקְבְּצֵנוּ מִקְרָנֶת אֵה: יֵאוֹ וְאִמְרוּ בְּנוֹיֵי הַגִּדְלֵי לַעֲשֹׂת עִם אֵלָה:
 אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְּהַנֵּה בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ: מַעֲבִיר רֵאשׁוֹ רֵאשׁוֹן:
 מִרְבֵּה מִחִלָּה כְּחִמָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ: לֹא כִרְעָתָם
 אֲנִימֹל: אֵל תִּירֵת לָנוּ לִימֵד לְשֵׁשׁ עֲשֶׂרֶה: וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית לְשֵׁשׁ עֲשֶׂרֶה כְּחוֹדֶעֶת

לענין

משלי בינה

פירוש ע"מ

מִיר אִין מִיין טײַב אִין קוֹדֶשׁ בײַ דָּעם לְעִבְדֵי דֵר
 הַאֲלֵסֶן אִין נֶאֱד דָּאס אִין דֵּר וְעֶלְפֵר קִאנְטָאָר אִין
 גְּרֵאדֶע גִּינְעֵן פִּיר טֶענְשֶׁטֶן אִין גִּי תֵאבֵן נוֹיִסִם
 אִין אֵר גִּיט גִּיט וִינִם: תָּאט וִיךְ מִשְׁנִים פֶּאָר שְׁטֵטֶס
 וְאָמֵר עַר צוּם אַרומֵאן אִיךְ שְׁטֵט וִיךְ פֿון דִּיר צוּם
 גֶעסֶן אִין פִּיר בְּרִבּוֹת אִיין צוּם אַרומֵאן וִינִי פִּינֵק
 אִין גִּיטֵא אִין דָּעם אִין פֶּרשֶׁה אִיךְ תָּאב פֶּרשֶׁה אֲלֵסֶן
 אִין וִיזֵעֶה פֿון גִּבִּיר אִין טִינֵק אִין בִּיטֵא אִיךְ
 שְׁטֵטֶה תָּאט עַר מִיר פֿרִינֵק צוּם מִינֵן אִין גֶּרֶשֶׁט
 סִבִּים אֲקָה אִין דִּי בִיטֵא אִיין דֵּר עֶלְשֶׁטֶר תָּאב
 אִיךְ
 פֿר צִיט פֿר וּם אִיר לִיבִשְׁאָפֶט צוּ גֵאטֶא אִין פֿר
 קֶלִיטֶט הַאקטוֹ וִי פִיר שֶׁכֶר גֶּעֲלֶט אִין אֶלֶע מֵאל גֶּרֶעכֶר דִּיא וְשֶׁרֶלֶף לִינֵן אִין הַאפֶּטֶן דִּיא
 וְאֶלֶסֶט וִיךְ צוּקֶעֶרן נון אִיר צִיטֶט מוֹט וִיךְ לֵאנֵג פֿר צִיחֵן: פֿרוּמי וּם וְעֵנֶן גֶּלֶעֶכֶן צוּ דִּיא
 שְׁרִשְׁמִי תְּבוּאָה בִּי חוֹרֶקֶן אִין עֵק וְעֶלֶט וְעֵנֶן וִי פֿר שְׁפִרִיט גִּעוּעֵן אִין וִי גֶעֲרִשְׁטֵן אִין אִיין
 טִינֵק וְנִיטֶט אִין דִּי קֶלֶעכֶד פֿון דָּעם וִיאֵלֶד וִי הַאָן גִּמִּינֵק אִין טֵעֵן וִיאָמֵק גֵּאָה אֲנִימֵלֶפֶען
 וִי אִין וִי אֲשְׁטוּרֶם וִינִטֶט: אָכֵט אִין גִּינִצִּיג גֶּעֲשִׂים וּם טֵעֵן תָּאט מִקְרִיב גִּעוּעֵן אִין יוֹם טוֹב
 פֿון סוֹפֹת הַאָן כִּסְמֵל גִּעוּעֵן דִּי אָכֵט אִין גִּינִצִּיג דִּי קֶלֶלֹת פֿון דֵּר תּוֹכָה אִין דֵּעֶקֶט
 בֵּאל וְעֵלֶן וְאָן גֵּאט תָּאט גִּבְרִיטֶט צוּם טָאן מִיט דִּיא דִּיאָנֵק:

וְיִאִין בּוֹטֵר קְרוֹם טוֹב דִּי וְעֵנֶן גִּעוּעֵן שְׁיִין
 מִיט בְּעִישִׁים טוֹבִים וְעֵנֶן וִי שׂוֹאֲרֵשׁ: אִין לִייד
 אִין צו אֲמָכָה דִּי נוֹם הֵט קִיין תִּיִלֹונֵג נִיט עַר
 אִין פֿר שְׁטֵטֶט גִּוֹאֲרֵן דֵּער וְעֵנֶן הִיִרֶף אִין
 פֿר שְׁטֵטֶט גִּיט אִין צו רִינֵן וְעֵנֶן וִי אִיפֶער
 גִּבְלִינֵן גֵּאָר פֿר וִיאֵלֶט: דִּי וּם וְעֵנֶן גֶּלֶאֲנֵט
 גִּעוּעֵן אִין אִיין פֶּעט לֵאנֵד דִּי הִיטֵר וּם אִין
 אִיפֶר וִי אֲשְׁאָפֶט נִיט: דֵּער וִינִן מִרֹב פֿון
 גֵּאט וּם גִּוִּינֵן וִי מִיט וִיפֶער לִיבִשְׁאָפֶט נִי
 וְעֵנֶן פֿון גֵּאָדֶער גִּבְלִינֵק דִּי דֵּר וִיאָקֶסִי
 צוֹוִיג וּם פֿר בִּנְאָה אִין אִין וִיאֵי גִעוּעֵן פֿר
 קֶלִיטֶט הַאקטוֹ וִי פִיר שֶׁכֶר גֶּעֲלֶט אִין אֶלֶע מֵאל גֶּרֶעכֶר דִּיא וְשֶׁרֶלֶף לִינֵן אִין הַאפֶּטֶן דִּיא
 וְאֶלֶסֶט וִיךְ צוּקֶעֶרן נון אִיר צִיטֶט מוֹט וִיךְ לֵאנֵג פֿר צִיחֵן: פֿרוּמי וּם וְעֵנֶן גֶּלֶעֶכֶן צוּ דִּיא
 שְׁרִשְׁמִי תְּבוּאָה בִּי חוֹרֶקֶן אִין עֵק וְעֶלֶט וְעֵנֶן וִי פֿר שְׁפִרִיט גִּעוּעֵן אִין וִי גֶעֲרִשְׁטֵן אִין אִיין
 טִינֵק וְנִיטֶט אִין דִּי קֶלֶעכֶד פֿון דָּעם וִיאֵלֶד וִי הַאָן גִּמִּינֵק אִין טֵעֵן וִיאָמֵק גֵּאָה אֲנִימֵלֶפֶען
 וִי אִין וִי אֲשְׁטוּרֶם וִינִטֶט: אָכֵט אִין גִּינִצִּיג גֶּעֲשִׂים וּם טֵעֵן תָּאט מִקְרִיב גִּעוּעֵן אִין יוֹם טוֹב
 פֿון סוֹפֹת הַאָן כִּסְמֵל גִּעוּעֵן דִּי אָכֵט אִין גִּינִצִּיג דִּי קֶלֶלֹת פֿון דֵּר תּוֹכָה אִין דֵּעֶקֶט
 בֵּאל וְעֵלֶן וְאָן גֵּאט תָּאט גִּבְרִיטֶט צוּם טָאן מִיט דִּיא דִּיאָנֵק:

לעני מרדס • כמו שפתיב ויחד יי בעני ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי • ויעבור יי
על פניו ויקרא :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ויצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסדא
ונקה : וכלות לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל לנו חלוננו
כי פשענו : כי אמה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

ז פוסון שם החבר שמואל

מלאכי רחמים משרתי עליזן • חלו נא פני אל
במיטב חניון • אולי ירחם עם עני ואביון
אולי ירחם : אולי ירחם שארית יוסף • שפלים
ונבזים פשוטי שסף • שבויי חנם מכורי בלא כסף
שואגים בתפלה ומבקשים רשיון אלי : אולי ירחם
מעוני ככל • מלומדי מכות בעניי סבל • מנוד ראש
נתונים ביושבי תבל • משל בעמים בקצף ובזון אולי :
אולי ירחם וירא בעני עמו • ויקשב וישמע הצגים
לעמו • ועודים בלחש מוסר למו • ועיניהם תולים
למצוא רציון אלי : אולי ירחם אומרי סלח נא •
אומצי שבחו בכל עת ועונה • אנודים בצרה
לשפוף תחנה • את פני אליהם שופכים לב
דיון אלי : אולי ירחם לקתה בכפלים • לעומה
אדיות כמו בפי שחלים • לוקה ומשתלמת בעון

שירים

משלי מוסר

איד דיר געבן איין שיינע נדבה • ער גן באקאסט
גאר באקאן דעם גרוסן גביר • ער איז אבער גרוס
גיס איד איז גען מיר גיבן גרוס איין דר ארומאן
באקאט אויב גאר אן אשיער • באקאן מיר יוד שעמן
צו

פרוש ע"ט
מלאכי כתבים דער באקאטע סלאכים דא
אויפערשטי דיקער געהט פאר גאט מיט
נומע הייד מאמר נועט ער דער באקאטע דאס
מענטש מאמר נועט ער מרחם זיין מאמר נועט
ער דר באקאט דאס אגור בליבונג פון יוסף
זיי שרייען מיט גבעט אונ געמן רשות פון גאט מאמר נועט ער דר באקאט אונ נועט זעהן
די תשובה פון זיין קאלק אונ נועט פר געמן אונ נועט צו הערן וואס שטייען פאר אים איין
גאמליקט מיט תפלותאונ יסורים קומן און זיי אונ ווייער אונ דאסן צו גפונן א גויליבונג פאר
דיר מאמר נועט ער דר באקאט די ווס אגן זיי שטארקן זיין לוב אין איסליכער צייט זענן גייר
צו פר גיטן גבעט פר גאט פר ווייער גאט פאר גיטן זיי די הערצאט מיט ווייטאג • ער וועט זיך
דר באקאט די ווס איז געלאגן קאפיל פר אירי זינד יי האט פארט גיט פר געבן דס געזיגט
פון דער תורה • ער נועט דער באקאטע וואס זיין פאר שטעלען דאס פנים פאר פוסת

שׁוֹלִים. לֹא שָׁכַחָה בְּכֹל זֹאת מִכְתָּב עֹז חֲבִיזֹן אֱלֹהֵי:
 אֱלֹהֵי יִרְחָם כְּבוֹשֵׁי פָנִים. הַשּׁוֹמְעִים חֲרָפְתָּם וְלֹא
 מְשִׁיבִים וְעוֹנִים. נִצְחוּ מְקוֹיִם וּלְיִשְׁעוֹ נִשְׁעָנִים. כִּי
 לֹא כָלוּ רַחֲמוֹ בְּכִלְיוֹן אֱלֹהֵי: אֱלֹהֵי יִרְחָם יַחֲלֵץ עָנִי
 בְּעָנָיו. חֲבוֹשׁוּ יִתִּיר מֵאֶרֶץ שָׁבִי. יִגְהַה מְזוֹרָה
 וַיַּחֲבוֹשׁ חֲלָיו. צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וַיַּחֲיֵשׁ עֵת פְּדִיּוֹן אֱלֹהֵי:

אֵל מְלֶכֶה יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶם רַחֲמִים מְהֻנְהַג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחֲיָה לְחַטָּאִים וּמְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמֹל. אֵל הַזֵּרִית לָנוּ לִזְמֹר שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 שְׁתִּדְעָתָ לַעֲנֵי מִקְדָּם. בָּמוֹ שֶׁפְּתוּב וַיִּרְדּוּ בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עֲמוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עֹז וּפֹשֵׁעַ
 חֲטָאָה וְנִקְחָה: וּפְלִחָתָ לַעֲוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: כִּלְחָ לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ. מֵתָה
 לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי מֶלֶךְ וּפְלִחָ וְרַב חֶסֶד לְכֵךְ קוֹרְאֶיךָ:
 זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְכוּ

הַדְּרִישָׁה

מַעֲשֵׂי מוֹסֵר

צוּ נִעְשָׂן דִּי בְּאַתְקֵימָהּ אִין דִּי מְכֻכּוֹת טִייר סִיד
 נוֹיִסֵּן בִּי וַיֵּר אֵל סִיד הַמֶּלֶךְ נִיט גִּנְעֵן אִינְקֵס שֵׁם
 אִיז אֵלֶם מִן תִּשְׁמֵן וַיִּתְּכֵךְ דָּם נִאֲמֵס דְּעַר פֶּסוּק לָךְ
 דִּי מַעֲרֵכָה. אֲבָר אִינְו אִיז בּוֹשֶׁת בְּפָנִים:

פִּירִישׁ ע"ט

וַיֵּא הַעֲרֵן חֲרָפָה אוֹן עֲנִסְפֵּעֵרִין נִיט וַיִּין
 נִדְחֵן מִן לֹאֵם הַאֲפֵן וַיֵּא אוֹן צוּ עִין הִילָךְ
 וַעֲנֵן וַיִּי אֵן גִּלְעָהֲנֵם וַיֵּארוֹם וַיִּינֵי רַחֲמִים
 לְאִזִּין וַיֵּךְ נִיט אוֹם מִיט פֹּאָר לְעֵנְדוֹנֵג. עַר
 נִועֵט וַיֵּךְ דֵּר בְּאֶרְמֵן אוֹן נִועֵט מְצִיל וַיִּין דָּעֵם
 אֶרֶזֶם מִיט וַיִּין אֶרֶזֶם מִיט אוֹן עַר נִועֵט הִילָךְ וַיִּינֵעַ מְכֻכּוֹת אוֹן נִועֵט הִילָךְ וַיִּין קְרֵאֲקֵיִים
 וַיִּין גְּשָׁרִיא נִועֵט עַר הַעֲרִין אוֹן וְאֵל אִילָעֵן דִּי צִיט מִן דְּעַר גְּאֻלָּה:

תַּחֲנָה לְיוֹם שְׁלִישִׁי

דִּיא תַּחֲנָה נִאֲמֵס מִעַן דָּעֵם דְּרִיפֵּעֵן טֵאָן סְלִיחוֹת מִיט גְּרוֹם מְנֻחָה:

שְׁמֵרְעָקֵם בִּיִן הַאֲנֵר צוּ דִּי דְנִדְיֵנֵס אֵא
 וַיִּיזֵם וַיִּי דָּעֵם נִועֵט מִן תְּשׁוּבָה דִּי וְאֵלֵן
 וַיֵּךְ אוֹם קַעֲרֵן מִן וַיִּיעַר בִּיִּיזֵן נִועֵט וַיֵּא
 אִין פֶּסוּק שְׁמִיט מֶלֶךְ וַיִּשָּׂר ה' עַל יִסָּן
 יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ. דָּם אִיז פִּימִיט נִאֲמֵס
 אִיז אִיִּין גִּטָּר אוֹן אִיִּין רַעֲכָם פֹּאָרְטִיגֵר
 דְּרוֹם טוֹט עַר וַיִּיזֵן דִּי וַיִּנְדְּיֵנֵס אִין דָּעֵם
 גּוֹמֵעֵן נִועֵט. רְבוּנוּ שֶׁר עוֹלָם שִׁיךְ בִּיִּין
 לִיכָם אוֹן בִּיִּין וְאֶרְהִיִּים וַיֵּא וְאֵלֵן מִיךְ
 פִּירֵן דָּעֵם רַעֲכָן נִועֵט וַיִּיזֵן אִיךְ וְאֵל
 כֹּאנֵר רַעֲכָם פֹּאָרְטִיגֵר מְשׁוּבָה מֵאֵל וְאֵם

לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְּוֶה. דָּם
 אִיז פִּימִיט דָּאֵם צוּ בְּרֵאכְעֵנֵס פֹּאָר
 שְׁמוֹסְנֵס הָאֶרֶץ טוֹט גִּטָּם נִיט פֹּר שְׁעָמֵן
 אוֹן דוּ גִטָּם וַיִּיכָם דָּאֶךְ וְאֵל וַיֵּא מִיִּין
 הָאֶרֶץ אִיז אִין מִיר צוּ בְּרֵאכָן נִועֵט אִיךְ
 דֵּר מֵאֵן מִיךְ וַיִּי פִיר אִיךְ הָאֵב גְּוִינְדִּיגֵם
 קַעֲנֵן דִּיר. סִלַּח לִי אֲבִי שְׁבִשְׁמִים פֹּר
 דֵּב מִיר מִיִּין פֹּאָטֵר אִין הִימֶל דָּעֵן אִיךְ
 לְעֵהֵן מִיךְ אוֹף בִּיִן גְּרוֹם דֵּר בְּרוּמִקִּיִּים
 אִיז בִּיִן גִּנְאָר וֹם מִן אִיִּיבֵג אֵן אוֹן אוֹף
 בִּיִן שְׁמֵאֶרֶךְ לִיִּים וְעִלּוּקִיִּים. דָּם דוּא

דורך דר תשובה ואלן אלע מינע וינד
עס האב גוינדיגט אפ גמעקט ווערן און
די ווידוי ווס איך בין מתודה ואל ויין
אין פפרה און מיני עונות. דרום
פעטן מיר דרך אלמעכטיגער גאט ואלעס
קרוב ויין צו אונזר תשובה וואס מיר
מוען די מעג ואלעס צו הערן אונזער
בקשות דו ביסט דאך איימיל רחמים
דו בארם דך איבער מיר וויא דוא
האסט גאנצט צו משה רבינו דיין קנעכט
סלחתי בדברך. בעטן מיר דרך ואלעס
אונז אויף מוחל ויין אונזער מעשים
קרעים ווס מיר האבן גוינדיגט שרייב
אונז אן דעם ראש השנה ווס פפור צו
לעבען און צווא פרנסה און איין שטול
גמיט און קיינר ואל נישט דארפן צום
אונזערן אימליכער ואל גשפיוזט ווערן
בכבוד פון דיין אייגנע האנד בטיילי
ובריח און אונזר גואל צדק ואל קומן
דס יאר מיר ואלן ווכה ויין מצות מקיים

צו ויין און האלפן וואס מיר אין דעם
לאנד קאנן נישט האלפן ווען מיר חלילה
נישט ווערט אז דו ואלעסט טאן פראונד
וועגען מוא עס פון אונזער ערשערען
זכות ווען. ליכר פאמיר ואלעס אונז
מוחל ויין און ואלעסט אונז אן שרייבן
אפטיכה וחתומה מוכה און ואלעסט
פראנעמען מיין גבעט און מינע שרעט
וואס איך פאר גיס פאר דיר ואלעסט
מיר מוחל ויין מינע וינד ואלעסט מיר
נעבען מיין פרנסה איך ואל דרך קאנן
דינען בשמחה און ואל ווכה ויין לחיי
עולם הבא צווישן די צדיקים וצדקניות
וואס האבען פגענו מיין השכינה. מיר
וואלן גיהאָלפן ווערן מיט אונז יאהר
מיט גוינד און מיט פרנסה. און ואלעסט
מיד דער נאך מאכן לעבען צו תחיית
המתים ווען דוא וועסט דרך דער
בארומען איבער דיין פאלק ישראל
בטהרה בימינו אמן:

סליחות ליום שלישי

אומרים דך ח' הצדקה עד כי רבו עונותינו

ושיעיה יי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: לוי יי שיהיה לנו בקום עלינו
אדם: או חיים בלענו בחרות אפם בנו:

קרב יב על גנים בן תרם וי עלינו: לוי השועה על עמך ברכתך סלה: וי עבאות עמנו משגב
לוי עלינו יעקב סלה: וי עבאות אערי אדם בושם קה: וי השיעה המלה וענו כיום קראנו:

סלה נא לעון העם הזה בנודל חסדך. וכאשר נשאתה לעם הזה ממזרים
ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי בדברך:

נחמה אלדי אונד ושמע פקח עיני וראת שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה בירא
פל צדקותינו אנהנו מפלדים תחנונו לפניך כי על רחמך הרבים: אדני שמה אדני
סלה אדני הקשיבה נעשה אל תאחר למענה אלדי כי שמה נקרא על עירך ועל עמך:

סליחת ח אלהינו ואלהי אבותינו יצחק הקטן כרימ ור
ישראל עמך תחנה עורכים. שהם מצירים ודחושע

צריכים
ישראל דיין פאלק ישראל מוען גבעט און רעכטן וייטרי בליידער האבן בשעת חורבן דר לענגרס
רשם יאק. דס אלץ קט וי נגרייבט און דיין נאמן האבן וי גלויבט. ויטער קראנק און
חייטאט

אות . חזק ואמין גואלם יי צבאות :

אל מלך יושב עד כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמי . מעביר ראשון ראשון . מרבה מלחה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח . לא כרעתם תגמול . אל הורית לנו דומר שלש עשרה . וזכר לנו היום ברית שלש עשרה ברית לעני מקדם . כמו שכתוב ויחד יי בעני ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי : ויעבור יי על פניו ויקרא :

י י אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחטאה ונקמה : וסלחת לעוננו וחסאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו . מזה לנו מלכנו כי פשענו . כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה :

ושא לבבנו אל כפים אל אל בשמים : הלא לפניך אנקת אסיר בגודל זרועה הוטר בגי תמותה : ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו :

נחם אב על בגיט בן תרחם יי עלינו : ליי הושעה על עמך ברכתה סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי נעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בופח בך : יי הושעה המלך לענו ביום קראנו :

סליחה מ אלהינו ואלהי אבותינו עם אב אלקיך גשואות עינינו . בכל פנה ופנה אשר זריתנו : געית קולנו ברכמה נשמע ידלף בבי תמרוורים נדמיע העצבותנו במינינו ברוב תחלואות ומתלאות הפאות אחרי תלאות זולתה בעלנו אדונים חורשים זה אחר זה כמה שנים טרופה פרתה בפצעי חבורים . יגוע ויבר אויך ביהן צורך ולא לאחרים : כל היום עליך חרונים . לבפרה אין אנו משיגים : מה נתנה ומה נקדם נגדך מלבוש ומלחת אדם : שיה שפתותנו אם גברור בשושן עונינו נגרנו ישן נישן פגורנו אם תצמית ודמינו אם תשפוך צדקה ארץ ומבלי רגז תהפוך : קומו רבוצי מכפר סעדנו בשועה : ראו כליון איה שבועה : שומרי הצאן הקיצו

והשתחוט

דין נענהנוג אוף אלימען ווס עם קומט אוף וייא אייל צו וייא די הילף וואס דיא נביאים האבן געזאגט הייליגר נאם מו מיט וייא איין אות צוא גוטן שמאקער נאם ויער אוס לייזר וואס ער הייסט דער נאם איינער אלע הערשאנן :

אלה נאמות צו דיר גען אוף גרויס אנדער איין איין איינליכן וויקעל וואס די האקט אויף פאר שפרייט געט דאס גשפרייט פון אנדער קול ווערט אין הויפט געקעט דס גוסין פון די בישערי פערען וואס מיר טייגן עם איין גשואלן אנדער בוך מיט פיל ווייטאג ויטלאות אונ פון צרות וואס קיטן אייני נאך דער אנדער עם ואל ויין איין בפרה אוף אנדער וינד קאנן מיר פארט נים דר גרייכן פה וואס ואלן מיר דער ציילן אונ וואס פר בעשים טובים ואלן מיר פיר שפעלן פר דיר אז מיר ואלן דו אנמקען דיר נים שפעלן שיה אנדער תפלות אז מיר וועלן מאכן דומר אזו ווי איין רוח אנדער וינד אקעגן איין ויער פר עלמרט געט ווען די וועקט פר שניידן אנדער גופים אנדער בלוט אויב די וועקט פר גוסין וועט די ערד גרעכט ויין אונ אן צאן אוף איר וואקסטו ויא איינער געקערט ווארומ די וועלט וואלט גמזט הרוב וועלן שפייט איה אנדער אבות פון דר סכסלה העלפט אונ מיט גשפרייט וועקט ויא סען דס פר דארבן איין אונ ויא איין די שבועה ווס נאם ברוך דאס קט גשואלן שפיר איר היקר פון די שאף דאס ווען משה אונ אקלן וועקט אייך אונ ווינדערט אייך איר קט דו נאקלט איר קט ויה געטעט פון די וועקט וועקט

והשיתו כמנוי שנקדחתם מרחתם ובבהלות התמו: תפארת עזמו
 עזרה למה תישן תהלות ישראל יושב הנה לא ינום ולא יישן:
 אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
 ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח •
 לא ברעתם תגמול • אל הירית לנו לוטר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 בחדשת לענו מקדם • כמו שכתוב וזכר יי בענו ותניצב עמו שם ויברא בשם יי:
 ויעבור יי על פניו ויברא:

י י אל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשאל עון ופשע
 וחסדך ונקמה: וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו • כחל
 לנו מלפנינו כי פשענו • כי אתה ארני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

דיא תחנה ואנט מען פאר דעם פומן

אברהם תפלות פון די ישראל די תפלה נוס מיר
 בעטן אין דר צייט ואל ארוף גיין פר דעם כסא
 הקבור ויהי ציון מלפניה עם ואל ויין דר וויילן
 פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מייגע
 עלטרן אז עם ואל ויין היצטיגע צייט ווס איה
 שטיי איה בין מתפלל פר דיר צו בעטן אוף מיר
 אונ אוף מיין טאן אין קונד און אוף כל ישראל
 ואל ויין איין דר בארומקע צייט ואלקט אונ
 הימן פר אלי קרענק אונ פר אלע שפלות אז
 ואלן גיט פר שעמט ווערן וועגן אונדערי
 וונד אין מיר ואלן גיט פר שעמט ווערן וועגן
 גרום צניות ליברגאט ואלקט ממלא ויין אונד
 בקשה נוס מיר בעטן פר דיר • די פיסט דאך
 איין בעל תרומים אמן כלה:

רבנו של עולם דר הער פון דר נאצער וועלט.
 איה נויס נאנץ וואל אז איה בין איין ארוקר
 וינדיר מענטש אז איה בין גיט ווערט צו שטיין
 אין תפלה צו טאן פאר דיין גרוסן גיאכפערטען
 גאמן. אונ צו ויין גרוס הערליכקייט אונ גרוס
 גיאכפערקייט האטקין שויר אין קיין ערה גיט
 דס ויין גרוכה ונבוכה איז גיט מינליה צו דר
 ציילן אונ איה בין איין שרעקליכר ווינדקער
 מענטש אונ ואל שטיין פר אז איין לעבדיגן
 אלמעכטיגן הערין תפלה צו טאן איה פר שטיין
 אוף גיט פיל נוס איה טוא תפלה גייערט דען
 די גיטט איין גרוסר רחמן דרום האב איה מיה
 דר וואונן צו בעטן דיר ברוסערליכער פאמער
 אין שיק אונ די מלאכים נוס וועטן גינעט

ישראל נישע ביי תשועת עולמים. גם היום יושענו
 מפיה שובן מרומים. כי אתה רב סליחות
 ובעל תרחמים: שערך הם דופקים בעגליים ודלים.
 צקון לחשם קשוב יה שובן מעוללים: כי אתה פתוריים
 הם מכל צרות. ממחריציהם ומלוחציהם. נא אל

תענוס

אונ מיט דר שרעקניש ווערן ויי פר לענד תפארת דו שמאקיי שונחייט פון דוא ישראל דס איז הקדח
 דר וועק דיר ווארום ואלקט ויין וואל איינר שלאפט ניר ווארט אוף דו לוב פון דו ישראל עד כוס גיט
 דרוכלען אונ מוט גיט שלאפטן:

ישראל נישע דו ישראל געלן גהאלפן ווערן מיט גאט איין אייביגו הילף היינט אוך ואלן ויין גהאלפע
 ווערן פון כיון נאג דר נאט דוקט אין הימל ווארום דו ביסט אגרוקר פאר נעבד דו וונד אונ איין
 בעל תרומים שיער אונ רינגע מועדן מען זיי קלאפן אז וואל ארומי צייט דס גיט אונ פון צוויי דס

[illegible]

תחילתה ליום רביעי

אַתּ דִּיאַ הײַנטיקע סליחות זאגן מיר
 (עס איז דער וועג צו העלונג) דאס
 איז דא מױלש מיט דיר גרויסער גאט
 איז דר דין און דין האנד איז פון א/ בן
 צו מאן מיט אונז וויא די ווילסט מיר
 זעמיר ביא די און ביין האנד (פחומר
 גיד הוצר) אזוי ווי די צייט איז אין דר
 האנד פון דעם מעסער איפר דעם ליפר
 גאט קום איך מיט מיין תפלה דיר בעטן
 זאלסט מיר געבן אמתות חנם איין
 מױסטיקע מתנה פווייל דום מיינט
 מעשים ווס איך האב גיטון אקייגן דיר
 בין איך גוים גיט ווערט ווייל איך

אֵיךְ בֵּין דָּם נִיט וְעֶרְס וּסְדָא הָאָסְט
מִיר בֵּין אַהֶער גִּטוֹן אֹנ וואָס מוֹסְט
מִיר יַעֲדֵר דָּנֶט נִיט מִיין אֵיךְ נוֹיִס אָז
דוּ בִיסְט אִיין דֶּר באַרומִדִּיקֶר גָּאט דו
וויִיסְט וואָר אָז אֵיךְ בַּעַהֲמ דִּיך מִיט מִיין
גאַנץ האַרץ לִיבֶר גָּאט אֵיךְ זאַל הָאָבִן
אֹס גִּבְעֶמֶן פֿון דִּיין לִיבֶן נֶאֱמָן עִם זאַל
קִיין גִּשְׂרִיא נִיט קוֹמֵן אִין מִיין הוּז אֹנ
קִיין שוּם שְׁלַעַכְמָס זאַל נִיט פֿאַר קוֹמֵן
בִּיאַ מִיין לַעֲבֹן אֹנ אֵיךְ זאַל נִיט דאַרפֿן
וויִדֶּר אַמאַל מְגוֹלְגֶל צו ווערן אֹף דֶּר
וויִנדיגֶר וועלֶט אֵיךְ זאַל דַּער קאַנן אָז דו
בִּיסְט גָּאט אֹנ מַעַר קִינֶר נִיט אֵיךְ בַּעַם
דִּיך לִיבֶר גָּאט זאַלְסְט מִיר מָאן וויִיא אָן
פֿסוק שְׁמִיט אָז אֵיךְ וועל דִּיך אָן רופֿן
זאַלְסְט מִיר עֲנִמְפֿרן אָמֵן מְלָה:

קאַסְטוּ הוּךְ מֵאָבִן דִּי מוֹסְט קִינֶם נִיט
קִיין אֹס רַעַבִּם דִּיא נוסט אִימֶלִיבֶן דִּיין
לִיבֶן נאָך ויין פֿר דִּינְסְט דֶּרוּם בַּעַהֲמ
אֵיךְ דִּיך לִיבֶר גָּאט זאַל נִיט אַנידער
פֿאַלן פֿר דִּיר מִיין בַּקְשָׁה זאַלְסְט מִיט
מִיר גִּיין מִיט דַּעם מִדַּת הַרְחָמִים אֹנ
זאַלְסְט מִיר הַצְלָחָה גִּעֲבֵעֵן אִין אַלִי
מִינֶט ואַבֵּן דָּאס אֵיךְ זאַל קאַנן מִיט
ויין מִיט אַרומע לִיט אִין מִיין אַדָּקָה
זאַל אָן גִּלְיָנִט ויין אָז אֵיךְ זאַל קִיין
צַעַר נִיט הָאָבִן פֿון מִינֶט קוֹנֶדֶר אֹנ
מִיין פִּינֶד זאַל אֹף מִיר קִיין נֶקְמָה נִיט
זַעֲהֵן וויִיא דוּר הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלֹם
הָאֵט גִּיבְעֶמֶן עִם אִיו קִיין גִּרֶעסְטֶרע
וויִיסט אָן נִיט דָּא ווען אַשׁוּנָא ווערֶט חֵם
וְשָׁלוֹם דֶּר פֿרייד אָן מַעֲמָשֵׁן אֵיךְ
זוֹיִס וואָר דָּאס אֵיךְ בַּעַם דִּיך צו פֿיר

סליחות ליום רביעי

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונונו
למה יי תעמוד ברחוק מעלים לעתות בצרה: למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו:
אל תסתיר פניך מעבדיך כי צד לנו בחר עננו: עננו יי כי מוב חסדך כרוב רחמיך
פניה אלנו: אל ישוב דך נבלם עני ואביון יחלצו שמה:
גבנם אב על גבנם פן תרחם יי עלינו: לוי תשעה על עקה ברכה סלה: יי צבאות ענינו משגב לנו
אלהי געב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושם דך: יי חוש עה המלך יענינו ביום קראנו:
סלה נא לעון העם הזה בגורל חסדך: ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה: ושם נאמר: ויאמר יי סליחתי בך בך:
הסח אלתי אלהי ושמה פח עיניך וראה שומותינו וך עיר אשר נקרא שמה עליה כי לא
על צדקותינו אנחנו בפילים תתנו לנו לבניה כי על רחמיך דברים: אדני שבעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תחמר לבניה אלתי כי שך נקרא על עירך ועל עמך:
מיוסר ע"ם א"ב ובסוף תתום שם המדבר (שלמה הקטן) יגדל בתורה
סליחה יא
אלהינו ואהי אבותינו

אני יום אירא אליך אקרא. כל יעשקוני ודים עוזבי

ימרה

פירוש ע"מ

אני יום דם טאג וסם אֵיךְ פֿאַרְכֵּט מִיךְ פֿר דִּי פֿחֲרִיבִי
בִּיהַמִּק רַחֵם אֵיךְ צו דִּיר זאַלְסְט מִיר עֲנִמְפֿערן
אָז דִּי רַשְׁעִים וּסם פֿר לָאָן דִּיין טִיעֲרִי הוּרָה זאַל
נִיט פֿאַר אַקֵּן מִיךְ זאַלְסְט ויִזָּן אֹנ נאָך ויִבֵּן ויִיעֲרִי
קַעֲשִׁים קִבִּי דו זאַלְסְט ויִי אֹס קַעֲרִי ויִיעֲרִי שְׁלַעַכְמָס
אֹף ויִיא אָז ויִיא זאַקֵּל ויִיךְ צוּא נוֹף פֿאַר פֿיל אַלִי

משלי מוסר

פֿר דַּעַר פֿלִיחָה וַאֲנִי מִיר לֹא בַחֲסֵד וְלֹא בַּעֲשִׂים נִיט מִיט אִינֶדֶר
חֲסִידוֹת אִין נִיט מִיט אִינֶדֶר מַעֲשִׂים מוֹכִיִם קִימֶן מִיר פֿאַר
דִּי. בָּרִים וְקִשִׁים דַּפְקִי דִלְחִיד גֵּאָר דִּי אַרְזֶע לִיט מִינֶן מִיר
קִלְאָז אִין ויִיִּן מוֹכִיִם. לְחִיד דַּפְקִי דִרִים נִמְנֵן. אִיו בִּינֶע
מִינֶן מִינֶן מִיר אָן קִלְאָז דַּעַר באַרִיִּדִיעֶר גָּאט. צוּא נִיט וַאֲנִי
מִיר ויִיא אִיִּל מִיר גִּלְאָז אִין בִּינֶע מוֹכִיִם. נאָר דָּס קִאָן פֿען

יָקָרָה • גְּמוּלָה לְהַשִּׁיב לָהֶם שֵׁב לְבַקְרָה • דִּין
רָשָׁע וְעוֹל מְלֹאֵאס יִקְרָא : הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ שֵׁם
קוֹדֶשׁ הַנִּכְבָּד • זֶה דְרָכָם טוֹבֵי עִם אֲבֵר • חֲשׂוֹךְ
הַשָּׂאֵר כְּתוּשָׁם בְּבֵית הַבֵּד : מְרוֹף מְרוֹף אֲדָם לְמָדוּ
כְּמִדְבָּר • יָדוּ גוֹרֵל בְּעַל הַפֶּקֶד בְּמִדְבָּר • כְּמַעַט
כָּלוּ וְלֹא יַעֲדְרוּ דָבָר • לוֹלֵי רַחֲמֵיךָ אֲדוֹן בַּחֲסֵד
דָּבָר : מִי יִתְרַחֵר אַחֵר מִדּוֹתֶיךָ לְדִינָה • נוֹכַחֶךָ
לְהַשִּׁיב מִחֲלָצִיו לְיוֹנָה • סָרְנוּ וְסוּעַרְנוּ וְנִשְׁמַמְתָּה
חֶרֶב הַיּוֹנָה • עֲמָה הָרִין וְיִדְךָ עַל הָעֲלִיּוֹנָה : פֶּן
יֹאמַר יְכוֹלֵתִי בְּעַל הַמּוֹט • צָרִי יִהְיֶה יִגְדִּלוּ כִּי
אֲמוֹט • קָרָא לְמַכּוּרֵי חָנָם שְׁנַת שְׁמוֹט • רָשָׁע הַפּוֹשֵׁט
יָד יִסּוֹג אַחֲוֵר וְיִקְמוֹט : שְׂמִיךְ קוֹדֶם וְלֹא נֹשִׁים
מִבְּקָשִׁים • שְׁעֵבִידֶךָ לְהִרְחִיק רַבּוֹ צוֹרֵרִים קָשִׁים •
תַּחֲוִמֵי סִימָנִי מִצָּרֶיךָ לַעֲקוֹר מִבְּקָשִׁים • תְּבוּאָה
קֶדְשָׁתְךָ בְּלוּעָה מְלִילוֹת וְקָשִׁים : שְׁפֹט רָעָה תִּבְאֵ
עֲלֵיהֶם וְהַאֲשִׁימָם • לָמוּ עוֹלָל וְהִתְעוֹלָל בְּכוֹבֵד

ישימם

משלי מוסר

פֶּן שְׁטִיין סִים אֶפְשָׁל אִיין אַרְוֶפֶן וְזֶם אִיין גִּיגִיגִין אִין
דִּי הִינְטֶר בְּעֵטֶן סָנְאָר אִים גֵּעֵן גְּרֻכּוֹת : אִין גִּקִּיפֶן צו
אַגְבִּיר אִין קֶעֶר אַרְבִּיין בְּעֵטֶן אִיין גִּדְּקָה וְאָטֶם אִים דֶּר
פִּשְׁגָּת פִּיין פִּכִּיגִד פֶּען קֶשֶׁט עֲרֵשֶׁט אִין דֶּר אַרְוֶפֶן
אַפֿעג גִּיגִיגִין • צו סָאָרְוֶס קוֹסֶט עֵר ווִידֶער צו
דֶּם וְעִלְבִּין גִּבִּיר בְּעֵטֶן אַגְדָּקָה וְאָטֶם אִים ווִידֶער דֶּר
קִשְׁרֶת דֶּר בְּעַל הַבֵּית שְׁלֹאֶסֶט עֲרֵשֶׁט : אִין אִיין גִּבִּיר
דֶּר אַרְוֶפֶן אֶפְשָׁל קֶעג גִּיגִיגִין צו דֶּם גִּבִּיר אַגְדָּקָה
כֶּעֶט

פִּירוּשׁ ע"ט
מִשְׁפָּטָן גָּאָר רָשָׁעוֹת מִט עוֹלָוֹת • אִין אִין נִייעֶר
מִנְהַג פֶּר לִיךְ דִּי בְּעֵטֶס פֶּן פֶּאָלֶק פֶּאָר מִייד
דֶּם אִיבֶרְוִי אִין ווִיא וְאָלֶן ווִי גִיט צו שְׁמוֹסֶען
וּוִיא אִין דֶּר פֶּרֶס דִּי פֶּעֶן שְׁטֶערֶר פֶּן אִין גִּיט
בֵּית תַּמְקֶדֶשׁ וְעֵטֶן גָּאָר גִּלְעֶרִיגֶט שְׁלֶעכְטֶע צו
מֶאָן צו מֶעֶנְטֶשֶׁן אִין ווִיא עֵס שְׁטִיט גִּשְׁרֹפֶן
אִין ווִיא • ווִי ווִיא גִּלְעֶרִיגֶט גִּלְעֶרֶן אִין ווִיא אִין
הַפֶּקֶד אִין דֶּער מִדְבָּר מִיר ווִיעֶרֶן בְּעֵטֶס פֶּאָר
לְעֵנֶר אִין מוֹנֶעֶרֶן גִּיט קִיין וְאָף אִין ווִיא דֶּר פִּקֶּסֶט אִין
מִט גִּנְאָד • ווִיעֶר קִיין מִרְאכְטֶן גִּנְאָד דִּיגֶע מִדּוֹת צו קֶרֶנֶן קֶעגן אִים צו עֲגִמְפֶּקֶן ווִיגִי
לְעֵנֶר צו ווִיא גִּיט מִיר הָאָבֶן אִין גִּקֶּעֶרֶט פֶּן דִּיגֶע מִדּוֹת אִין מִיר וְעֵטֶן ווִיא גִּשְׁטוֹרֶעֶטֶט אִין
אִין גִּלְעֶרֶן דִּי שְׁוֹעֶרֶר וּזֶם פֶּר לְעֵנֶר אִין מִט דִּיר אִין דֶּר דִּין אִין ווִיא גִּיט אִין פֶּן
אִין צו מֶאָן מִט אִין ווִיא דִּי ווִיאֶסֶט • דִּין שְׁטֶר אִין פֶּרִיעֶר אִין דִּי יִשְׂרָאֵל אִין צו אִים
גִּלְעֶרֶן אִין גִּיט פֶּן דִּין ווִיאֶסֶט צו מִרְחִיק ווִיא אִין וְעֵטֶן פֶּל סִימָנִי שְׁוֹעֶרֶר דִּין
סִימָנִים פֶּן דִּין גִּבִּיר דֶּם מִיגִיט פֶּן אִין מִדּוֹת ווִיאֶסֶט דִּי תְּבוּאָה ווִיא דֶּם

ישימם. מנת כוסם פחי מפת הישימם. השיבם
שבעתים נקם ברית והשמים: העיר קרית מירת
נוך נהלנו. ים גאולים דרך לעבור קהלנו. בך
תוחלתנו ואתה אל רב מחוללנו. נחמנו נא יהי
חסדך עלינו :

אל קלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא ברעתם תגמול. אל חורית לנו צמר שלש עשרה. וזכר לנו חיוס ברית שלש עשרה
בהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב ויזכר יי בענין ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחטאה וגקה: ומסחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
הבט משמים וראה מובול קדשה ותפארתה איה קנאתה וגבורותיה: המון מעיד
ורחמיך אלינו התאפקו: אתה פורחת בעוקים עפרת ראשי תנינים על חמם:
אם עונינו ענו בנו יי עשה לבנו שמה :

ברחם אב על גנים בן רחמים עלינו: ליי השועה על עמך ברכתה סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי נעלב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושם בך: יי השועה הסלה יעננו כיום קראנו:

סליחה יב אלהינו ואלהי אבותינו
איה כל נפלאותיה הגדולות והנוראות. אשר ספרו לנו
אבותינו יי צבאות. ברתת ישראל מצרימה בשעבוד
ותלאות. בחברי אדם משבתם ולא בשלשלאות: גם
מעביריהם בקשה עבודה. גורו ביאור זכוריהם לאברהם.

רתם

משלי מוסר

פירוש ע"ס

האדם גהייקנס ווס נענן די ישראל ויילן ויזא
פר דרין די ואנגן מיט דעם שטרוי דס הייסט
קליין און גרום. אבייור סשקט זאל קומן אוף
זיי און סאדזיי שולדנז צו ויזא און ווערק מיט
שונערקייט וויסער וויסמקייט דיא זאל פון
וויסער בוס דעם הוציין רעגן אוף ויזא מיט
הייקער אים צו זיי ויזן מאל ויזן איין ויגמטה
פון ברית אוף מאד ויזא שולדיג. אין דער
שקאט די האליצן פון דיין וואונגער אונז.
זאלן אידן האנדלן איין נאכאונג. צו דיר איז אונזר האפונג און דו ביסט אונזר פושער
מרייס אונז עם זאל ויין דיין גאד אוף אונז :

מיהל ויזא ווען דיניג וויקער די גרויס אונז די פאדכטיג. ווס האבן אונז דער ציילט אונזער
עלמערן נאם דר האר אז די ישראל האבן גנידערט קיין מצרים און האבן דארטן גארביס
מיט שונערי ארבייס און סודיקייט מיט גרויגן שטיקלעך האקסן ווי געזגן יעקב מיט ווינע
סיער

רַבְתָּם סָאָה בְּסָאָה מָדָה בְּמָדָה • רַגְלִים הוֹצֵאתָ בְּרַכּוּשׁ כָּל
חֲמִידָה: הֵם וְגַלְיוֹ בְּעֵקֶד פֹּאֲרוּ • הִירְדוֹת וּבִשְׁתּוֹ וּבְרָגְלָי עֲבָרוּ •
וּבְמִדְבָּר בְּלִפְדֹתָם וְדָבָר לֹא חָסְרוּ • וּמִמְלָכוֹת וְעַמִּים בְּיָדָם
נִמְסְרוּ: וְנָתַן הַמֶּלֶךְ וְרַדְפּוֹם מִכְנִיעִים • וְעֵקֶד וּשְׁמֵעָה וְהַעֲמִידָה
לָהֶם מוֹשִׁיעִים • חָנוּ בְּאַרְצָם כָּל מִלֵּךְ שֹׂבֵעִים • חֲסָאוּ וְגִדּוּ
וּפְקֻדָתָם לְשֹׂבְעִים: מִפְּלוֹ שָׁקֵר וְנָתַנוּ לְמַרְמֵס: מִרָדָם לְמַדְחֵה
אֲנָשֵׁי חָמָס • יֵצְאוּ מֵאַרְצָם וְקֵץ חַוֶּרְתָּם נִבְכָּם • יֵשְׁבוּ בְּגוֹיִם וְהָיוּ
לְמַסִּ: בְּחָ אִמִּין פְּלִטָה הִנְשֵׁאתִי • בְּשָׁלָה בָחָה מְכַבֵּד רָעָה
מִמֶּלְכֶת • לָעֵת רֵאשׁוּנָה פְּקוּדָה מִשְׁמֶרֶת • לֵבָא שְׁנִיָּה אֲנִיָּה
וּמִמֶּלְכֶת: מֵעַת לָעֵת צִרְתִּי מְרָבָה • מִיּוֹם שֶׁעָבַר קִשְׁתָּה הֶבְאָה
נִלְאִיתִי נִשְׂוֹא עוֹל מְדַהֲבָה • נוֹאֲמֶת מִדּוֹד וְהֵבֵא הֶבְאָה רָבָה:
סְנוֹלְתָךְ דּוֹחֵק צוּרֵר הַצֵּר • סִבְרָה דְּהַמִּיר כְּבוֹדָךְ בְּעֵת צָר •
עַד אֲנִי יְיָ אֶקְרָא מִמֶּצֶר • עֲנֵנוּ בְּמִדְבָּר כִּי יָדָךְ לֹא תִקְצֹר:
בְּשַׁעֲרֵים אִם עֲצָמוֹ בִּינֵינוּ וּבִינָךְ לְהַבְדִּילָה • פֶּרְגוֹד אִם נִגְעַל
בְּפָנֶי הַתְּפִלָּה • צוּר בְּכֶסֶף כְּבוֹדָךְ חֲתוֹר מַחִילָה • צַעֲקֵתָנוּ
לְפָנֶיךָ תִּבְאָה פָנֶי כְּבוֹדָךְ לְהַתְקַבֵּלָה: קְרָא שְׁנֵת רְצוֹן מַעֲוֹזָב
לְהַנְפִישִׁי • קִבֵּץ נְפֻצוֹתַי וְעֲבוֹר בְּרֵאשִׁי • רִיבָה יְיָ רִיבִי נִפְשִׁי
רָצָה לְהַחֲלִיצֵנִי אֲרָחִי קְרוֹשִׁי: שְׁנֵי רִשְׁעִים בְּחֻצֵּי תִגְרוֹס •

שכור

משלי מוסר

פורוש ע"ט

מִיָּדֶךְ אִם נִיבָה גִּמְסָה אֲרִיִּין לָאָן • אֶבֶר דִּיא ווֹיִלְסָם
גִּמְסָה מִסָּם דִּי גִינִי עֲסֻלִּיקָם קֹאֵל שְׁמִיִּין בִּיָּא דִּר
סִיר אִין מְלֵאָן בִּי דִּר מִיר בִּיז דִּר בְּשֵׁל מְבִילָה וְנֵעַם
דִּר דִּר נֵעָה אֲדֻעֵר עֵר נֵעַם דִּר עֵרִין אִין דִּיא
מְלֵאָסָם נֵעַם עֵר דִּר מִיִּסְטֵן אֲרִיִּין לָאָן אִין נֵעַם
דִּר גִּעָן בִּיִּין בְּקִשָּׁה • אִיבֵר דִּעַם וְאִיִּין סִיר דְּנִיִּיא
קֹאֵל דְּמִקֵּי דִּלְמִיד סִיר מְלֵאָן אִין בִּינֵינֵי סִיר •

דליתך

דִּר הָאָסָם צו גִּהֶרְטֵם אִין הָאָסָם גִּשְׁטֶעלִיכֵם צו ווִיא הַעֲלֶפְרֵס ווִיא הָאָן גִּרֻעַם אִין ווִיטֵר לֵאנֵד
מִסִּם אֲלֵעַם נִסְטֵם וְעָנָן ווִיא וַאֲסִי גִרֻעַן ווִיא הָאָן גִּוִּירֵינֵי וְעָנָן ווִיא פֶּר מְרִיבֵן גִּוִּירֵינֵי הָאָסָם ווִיא
אִסְטֵרִיִּין מִן קֶבֶל נָאָה וּבְעֵצִיבֵי יָאֵר • ווִיא הָאָן ווִיא בְּהַעֲפֵס מִסִּם שְׁקֵר וְעָנָן ווִיא גִּבְרֵן גִּוִּירֵין
צו מְרַעֲמוֹנֵן וְעָנָן ווִיא אִירֹס גִּנְאָגֵן מִן ווִיטֵר לֵאנֵד אִין דִּר קֵץ מִן ווִיטֵר נָאָה אִין פֶּר בִּיאָרֵן
שְׁטֵאָרְק דִּעַם בְּחִי כֵס אִין אִיבֵר כְּלִיִּיבִיגֵן מִן דִּר פֶּרֻסָּה בִּיז ווִיא לֵאנֵד גִּמְסָה נֵעַם אִין דִּר ווִיא
מִן עֲנָן שְׁאָפֵט עֲנִיִּמְפֶּרֶט אִין מִסִּם גִּרִיטִיקִיט ווִיא אִין הָאָן אִין גִּמְסָה קִרְקֵן מִן צוֹרֵמִיִּין
אִין דִּר ווִיטֵר הָאָן ווִיא גִּשְׁטֵאָרְק צו שִׁידֵן צוֹוִישֵׁן אִין אִין דִּר דִּר מִסְחִיצָה אִין עֵס אִין פֶּר
אִין עֲנָן גִּשְׁטֵאָרְקֵר גִּמְסָה גִּרֵאב אִין עֲנָן דִּיִּין גִּמְסָה הַבְּכּוֹד אִין פֶּר גִּבְרֵן אִין גִּשְׁטֵאָרְקֵר
נָאָה פֶּר דִּר קוֹן נָאָה אִין גִּבְרֵן ווִיא פֶּר דִּיִּין קֶבֶד • אֲבִיִּילִית יָאֵר וַאֲסִיל אִין סִירִי קֹאֵר

שָׁבוּר וְאַלְמוֹן אוֹתָם תִּתְרוֹם • תִּשְׁפּוּךְ דָּמָם אֶרֶצָם לְרוֹם •
 הַמּוֹתָה הוֹתֵר בְּאִמּוֹנָה לְאַרוֹם גְּדוֹר פִּרְצַת סִבְתָּ דָּוִד הַנּוֹפֶלֶת •
 רוֹמָם קָרִיָּה עַד עֶפְר מוֹשְׁפֶלֶת • שְׁבוּיָה נָחַם נִחְמָה מִכְּפֶלֶת •
 מְאֹרָה הָאֵר וְתֹאִיר מְאֹפֶלֶת : בְּנֵה עִירָךְ כִּימִי עוֹלָם • רַפָּא
 מִזְבִּיחֲךָ הֵיכָל וְאוֹלָם • יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שֵׁם יַעֲבֹדֶךָ כּוֹלָם •
 יִגְדֵּל שִׁמְךָ מִעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְהִינֵה בְּתַכִּידוֹת מִחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֹאשׁוֹ
 רֹאשׁוֹ • מְרַבֵּה מַחֲלָה לְחַטָּאִים וּמְלַחֵחַ לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ •
 לֹא כְרַעְתָּם תִּגְמֹל • יְיָ הוֹדִיתָ לָנוּ דְּלוֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 בְּהוֹדֵעַתָּ לָעָנִי מִקֶּדֶם • בְּמֹו שֶׁתִּיב וְיִרְדֵּי יְיָ בָּעָנִי וְיִתְצִיב עַמּוֹ שֵׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יְיָ :
 וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פְּגִיז וְיִקְרָא :

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלִים נוֹשֵׂא עֵין וּפֹשֵׁעַ
 וְחַטָּאָה וְנִקָּה : וּמְלַחֵחַ לָעוֹנֵי וְלְחַטָּאָהֵנוּ וְנִחְלָתָנוּ : מְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאֵנוּ • מְחַל לָנוּ
 מִלִּפְנֵי כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אַתָּה אֱדֹנֵי מִזֵּב וּמְלַח וְרַב חֶסֶד לְכֹל קוֹרְאֶיךָ :

סליחה יג פומון שם המסביר חתום בראשי התורות יצחק

בְּאַשְׁמוּרַת הַבּוֹקֵר קְרֵאתִיךָ אֵל מְהוֹלֵל • יַעֲרֹב לָךְ
 חֵין עֲרֹכִי יוֹם לְבִי לָךְ סוֹלֵל • וְתִגִּיהַ אֶת
 חֲשָׁבִי וּבְאֹר בּוֹקֵר יְהֵלֵל • מַלְכִּי וְאַלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ
 אֶתְפָּלֵל : צָרִי מִזְעִימִי • בְּאֵף חֲרָפִי עִמָּךְ • וּנְשֹׂאתִי
 אִימָךְ • בְּרַגְשִׁי שְׂאוֹן קִמְיָךְ • שְׁפּוֹךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי • וְחֲרוֹן
 אַפֶּיךָ מִמְרוֹמָךְ • וּקְנֵא אֵל לְשִׁמְךָ • אֲשֶׁר בְּנוֹיָם מְחַלֵּל •
 מַלְכִּי וְאַלֹהֵי : הִירוּכָב עַל עֵב קָל • אִם תַּעֲלֵנִי בְּמִשְׁקָל •

דקמי

משלי מוסר

דְּלִתִּיָּה דְּפִקְנֵי אֹנֵם בִּינִי מִזְרֵן מִזְרֵן סִיר קְלָמִין
 בְּנוֹיִל סִיר נִוִּיקֵן דָּם סִיר וְשִׁיר אֶרֶסְקִיִּים מִינֵן
 סִיר אוֹף שְׁטִינֵן יִסְרִין סָאג פְּרִיא שְׁטִינֵן בִּינֵי דִינֵס
 מִינִין אֹנֵם קְלָמִין אֹנֵם דִּינֵס מִינִין כִּזֵּי דִינֵס דִּיבֵס
 גָּאָם נִוִּעֵס דֵּס דֵּס דֵּס • וְאַלֵּס אֹנֵם נִבְּשֵׁן אֹנֵם
 בְּקִשָּׁה אֵינִס יֵאָר אֵסֵן

פירוש ע"מ

שְׁפִרְיִטֵעַ אֹנֵם פֶּאָר אֵיבֵר אֵין מִינֵן הוֹפֵט נִוִּיל
 מִיָּה אִים צוֹהֵן הִילִינֵר גָּאָם • בּוֹא בִינֵן שְׁטָאָם
 אֹזֵ וְוִי לָאֵנִי צִיטֵעֵן הִילֵר בִּינֵן מִזְבֵּחַ דָּעֵם
 הִיבֵל אֹזֵ דָעֵם אֹלָם יְהוּדָה אֹזֵ יִשְׂרָאֵל וְעֵלֵן
 דִּיה דִּינֵן אֵלֵי נִוִּעֵס גִּאָכְפֶּרֶס נִוִּעֵן בִּינֵן גָּאָם
 פֹּון אֵיבִיבֵן כִּזֵּי אֵיבִיב :

בְּאַשְׁמוּרַת • אֵין פֶּר סָאג דִּיה אֵיבֵר דִּיה גִּלְבֵּמֶר גָּאָם עִם וְאַל זֵינֵן וִיס פֶּר דִּיר דִּיא תַפְלֵת
 נִיבֵס אֵיבֵר בִּין מְסַדֵּר דָּעֵם סָאג אֹזֵ מִינֵן בְּאֶרֶץ מוֹט צו דִּיר לֹבֵן וְאַלֵּסֵס דֵּר לִיבִיקֵן
 מִינֵן פִּינֵקֶקֶרְקִישׁ אֹזֵ אֹזֵ וְוִי דִי לֵעֵכֶם פֹּון אֵין דֵּר פְּרִיא זֹאָ עַר נִוִּעֵן דֵּר לִיבִיקֵס מִינֵן מִלָּה
 אֹזֵ מִינֵן גָּאָם וְאוֹרוֹם צו דִּיר מוֹא אֵיבֵר בֵּעֵטֵן • עַר כִּיִּיס אוֹף אֶרְנֵגֵן וְוִאֵלֵקֵן אוֹב דֵּר נִוִּעֵס
 מִיָּה בְּרַעֲגֵן אֵין דֵּר נִוִּא מִינֵן גִּרֶעֶמְסִיקִיִּיס זֹאָ שְׁנוֹעֵר זֵינֵן אֹזֵ וְוִי דָם וְאַקֵּד פֹּון דָּעֵם יֵם
 אֹזֵ מִינֵן צְבִירֹת וְאַל זֵינֵן אֹזֵ וְוִי פֶּשְׁדֵּרֵן גִּרֵּגֵן אֹזֵ אֹזֵ מִינֵן נִוִּעֵן אֵין פֶּר בְּרוּסִיס אֵין מִינֵן

צדקי כחול ים יתקל • ורשעי פנוצה יקלי ואם נתיב
אורחי מעקל • ודיני כשור הנסקל • שקלה בפלם
מהלל • איש מפשעים מחולל • מלכי ואדרי : קומם ארון
ובדיו • ותלבש אהרן מדיו • ורובה וצודה בצדיו •
יאכל פרי מעבדיו • ואיש נוהם על מדדיו • לשון איש
תאכל בדיו • ובקרו שניהם יחדיו • באשר יבער הגלל •
מלכי ואדרי : קדוש על כל ארון • עם כל יצוריו נדון • חוה
יריבי איש מדון • מדבר עלי בודון • ונוכחי עוזר כידון •
ותחת בי ידון • תנה את נפשי לשלל • מוליד יועצים
שולל • מלכי ואדרי כי אלך את פלל : באשמות

אל מלך יושב על כסא רחמים כהנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל פשע ורוח •
לא כרעתם תגמול • אל הורית לנו צומר שרש עשרה • ונבר לנו חיוס ברית שרש עשרה
כהודעת לענו מקדם • כמו שכתוב ויבר יי בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ונעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחטא ונקח : וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו • סלי
לנו מלכנו כי פשענו • כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קרואיך :

זכור רחמיך וכו'

משפס איז אזוי וויא איין שור הנסקל וועט אוף דר וואנ שאל דעם גלובמן צדיק דר מענטש
איז פון ווער בשאפן נוצרן • שטעל אוף דעם ארון און עיני שטאנגן און קהינר אן אהרן
הבזה וייגע דינקט קליידר דר בצווייגער און האפט מיט ווין גענו ואל עסען ווין פרוכט פון
וין הר דינקט פלאם פויער ואל פו ברענן ווייער • קהינר און ואלן ברענן בייד איין איינס
איז וויא דר אקס עסט אפ דס גרא • דר הייליגער גאט איפר אישליכן ער איז איין קער
טוט אלי בשעפניש משפט ער זעה מיני קהינר קרוג • מאן ער רעט אוף מיר רשעות און
אנקעגעני מיר טוט ער אוף שטעלן די שפיו און די שווערד איז זיך נאקס אן מיר דר גאט
ווס פידס די הארן אין רוס • מיין מלך און מיין גאט ווארום צו דיר קינאיה מהפלל :

תהנה ליום חמישי

די תהנה וואס פון דעם פונקטן שאט מליחות מיט פיל במשח און מיט גרוס בונות די תהנה איז פאקט
דור המלך עליו השלום הא איין תהלים דם מיינט מען מוט מען מיט דעם גאנצן
גיואנט קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר הארץ אז דר מענטש טוט תשובה מיט
יקראוהו באמת דאס איז שיימט גאט איז דם גאנצן הארץ איז חש"י נאהנט צו אים
נאהנט צו אלץ ווס רופען אים מיט אמת און דער פילם ווין נובסט ווס ער פו

לאנגט מיין פאטער און הימל איך בעט
דיך וואלסט דיר איבער מיר דר פארמין
אז דס גיבעט וואס איך בעט דיר אין
דר היצדקער צייט ואל ביא דיר ויין
פר רעכניט דס איך מוא תשובה מיט
מיין גאנץ הארץ ליבער גאט איך רוק דיר
אן און מיין גוט דר הער מיין גבעט
און פר דיר ואל קומן מיין צוא בראכען
הארץ איך ווייס דאך אז דיין מדה איז
אויסיר חסד דו ווייסט דעם מענטשונס
הארץ ווען איין מענטש דעם אנדערין
עפס שט מיר פר לייט דא ווי ער האבן
אז מען ואל פר לייט איבער בעטן אבר
דיר ליבער גאט דיין מדה איז דאך
אנדערש ווען איין מענטש וינדיג צו דיר
און קומט היימליך צו דיר בעטן און המ
הרטה אף ויין וונד דא דר בארומסטו
דיר אוף אים און ביסט אים מוחל וואס
ער האט קיינען דיר גוונדיגט דא קוב
איך פר דיר ליבער פאטער מיט מיין
צו בראכען הארץ און בעט דיר אסליחה
און אמחילה און אכפרה אוף מיינע
ונד. יהי רצון עס ואל ויין דער וויילן
צו פר דיר גאט מיין גאט פון מיינע
עלשטערין דו וואלסט מיר געבן איין מתנה
טובה אין פרנסה טובה און דו וואלסט
מיד שטענדיג גרענקן און אלץ צייטן

מיד אנט גרענקיש צו פאר ויר און
דו וואלסט אונז העלפן מיט גוט דער
בארמגן אין מיט דיין הייליג און וויילן
דיין הייליגען נאמן און דו וואלסט מיר
געבן אונז חלק אין אגטן שער דס איך
וואל מאן מעשלים טובים איך ואל קענן
ווערדיג ווערען צו א עולם דבא און דו
וואלסט אונז מאכן הערין בשורות טובות
אין שמועות טובות און ישועות ונחמות
און דו וואלסט מיר געבן אלעאנג לעבן
מיט מיין מאן און קינדער און אלע מיינע
אין איין לעבן פון אייזיר שלטון בשמחה
און עושר וקבור אין שלום אין קלינהייט
אין חן ופול און דינע אונז און אלע די
ווס אונז וועלן ועהן און וואלסט איינע
אונז הארץ צו ליב האבן דיר און צו א
פארבאטן פון דיין הייליגן נאמן און דו
וואלסט מיר געבן אין מיין הארץ צו א
גוטן און גיב מיין חלק צווישן צדיקים
און וואלסט מיד ועמין אין דיין ועניפטייט
און דר בארומ דיר איבער מיר מיט דיין
הייליג און בהיט מיד מיט מיין מאן און
קינדער פאר ארום ביינן און וואלסט פר
דיר געמן מיין גבעט גרויבט ביסטו גאט
דר דא הערש אלץ דיא תפלות פון דיין
פאלק ישראל דס דיר ארופן אלע צייטן
מיט גאנצהייט און מיט ווארהייט אמן :

תחינה ליום חמישי

אומרים דך ח' הצדקה עד כי רבו עונינו

אין קרא בשמך בצדק מתעורר ההתיק בך : הושיעהני כי גמר חסיד פי פסו
אמנים מבני אדם. הושיעני את עמך את שארית ישראל :
ברחם אב על גנים בן תרחם וי עלינו : לנו תושיעה על עמך ברחמך סלה : וי צבאות עמך משגב
לנו אלחי נעקב סלה : וי צבאות אשרי אדם בושם בך : וי הושיעה המלה יעגנו ביום מראנו
סליח נא לעון העם הזה כגודל חסדך. ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר וי סלחתי בדברך

הסד אלתי אנה ושמע פקח עיניך וראח שוממותנו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא
על צדקותינו אנה מפילים מחוננונו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמעך אדני
מלכה אדני תקשיבת נעשה אל תאחר למענה אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
מלכה יר מוסר עם א"ב אלהינו ואלהי אבותינו אלהי בר שפעית חוק ואמץ

אוייתך קויתך מארץ מרחקים. בקרבי שחרתך
קראתך ממעמקים גורסתי לתאותך כאיל
על אפיקים דרשתיך ובקשתיך ברחבות ובשוקים:
הנה היעת תרויח לדחוקים. ותעשה דין ומשפט
לעשוקים ומוריהם שחתו ובקקום בוקקים. חמוסים
נגושים ביד מדיקים: מפולך שעשעת בידידים
רכים. ימים רבים לחוצים ודפוקים. כל חסרו משוב
רקים. לבאים שניהם עלימו חורקים. מאסת וזנחת
ונמשת דבקים. גארת ברית שלשת החשוקים.
סחי שמתנו מוכים ולוקים. עצומי גום ואבילי ילקים:
פצועי חבורות ואברים מתפרקים. צרי חדלנו ודלנו
מתמרוקים. קומה עזרתה לנאנחים ונאנקים. רומם
מאשפות ומעפר תקים: שלטון בידך ירודך להקים.
תקפך בשחק וממשלתך בארקים. אך לשמך יודו

הצדיקים

משלי מוסר

הי ושלשה ספרים יענו ביום קראנו. דער פסוק חייבט יוד און
הי ושלשה גאס העלף און ענדיגט יוד דער עניני ואל
עפפערין. פון קאן דס פון שפיו מיט אשיל. אפאקער האט
האט אנט קנד דאס קנד איז מיט גרוס התקפה געסען און
גערקט. דער פאקער האט איין געזען דס אין דר שפאט איז
גיס ראקין פלער פון קינדס נענדן דס ער יוד קנד אונזע
נאכט יוד איין אנדרי שפאט צוא איין דבי ער ואל מיט אים
לענדן און ואל אים געבן עסן. דער פאקער וואס אן דעם
מלמד

פירוש ע"ט

אוייתך איה האב דך גלדסט עיניי נקד האב דך
גהאפט פון ווייט ליענדר אין סור האב איה
דך גפארשט איה האב דך גרופן פון דער מיפניש
איה בין צו בראכן צו דיין גלדסטונג אזוי ווי איין אנד
שרייט אופן אום גאנג וואסר איה האב דך גפארשט
און גווקט אין דיא נאסען און מאקען פפולד דיין
פקעפט ושראף האסטו גשפילט אזוי וויא דיא יונגע
קינד פאסט דו האסט פון מאוסת און פון לאנט דר
האט צו שלאגן מיט בייגן און די גלידן נענדן צו בראכן איין רפואה האבן ניי פון מיטן דאס
איז תורה און ווי נענדן ארעם גווארן פון בשמים ווי האבן גוואנט שטיי אוף העלף צו די וואס
ויסען הייב זי אוף פון מיסט און פון דר ערד שטעל אוף. און אין ביין האבן איז די גלידן
אויף צו הייבן די שטארקייט איז אין הימל און דיין גוועלטקייט איז אוף דר ערד נאר צו
דיין

**הַצַּדִּיקִים . בְּנִשְׁאֵךְ רֹאשׁ שְׁבַעַתִּים מְזוּקָקִים . עֲתָה
יֹאמְרוּ הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים . חֹזֵק וְאִמִּין דְּבַח
הַקִּים . קִים מֵאֲמָרוֹ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים . לַחֲבַצְלַת הַשְּׂרָוִי
שׁוֹשֶׁנֶת הָעֵמָקִים :**

אֵל מֶלֶךְ יִשָּׁבַע עַל כָּסֵא רַחֲמִים מְתַנַּח בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ . מַעֲבִיר רֹאשׁוֹ
רֹאשׁוֹ . כְּרִפָּה מְחִילָה בְּחִטָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת גַּם כָּל בִּשְׁרֵי וְרוּחַ .
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל . אֵל הַדּוֹרֵת לָנוּ לְזִכֵּר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהַדְבָּעָה לָעָנִי מִקֶּדֶם . כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרָד יי בָּעָנִי וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֶׁם בִּיקְרָא בְּשֵׁם יי :
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵיו בִּיקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְיִסְתַּח אַרְךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת נִיזָר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עֵינִי וּפְשָׁעִי
וְחַטָּאת וְנִקְחָה : וּסְלִיחָת לָעוֹנֵי וְלַחַטָּאִיתִי וְנִתְלַתֵּנִי : מִכָּה לָנוּ אֲבִינוּ כִי חָמָאנוּ . מִכָּה
לָנוּ מִלִּבְנוּ כִי פִשְׁעֵנוּ : כִּי אֲתָה אֲדֹנֵי מֶלֶךְ וּסְלִיחָת וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

אֵל הַזִּכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי לָלוּנוּ מֵאֹד : יי אֲלֹהֵינוּ בְּעֶלְשֵׁי
אֲדוֹנִים וְזִלְתֶּךָ לְכָד בָּךְ נִזְכִּיר שְׁמֶךָ : כִּי עֲלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כָּל הַיּוֹם נִחַשְׁכֵּנוּ כִּצְאוֹן מִכַּחַת :
כִּסֵּם אֵב עַל בְּנִים בְּזִמְתָּם יי עֲלֵינוּ : לֵי הַיּוֹשֻׁעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַחֲמֶיךָ סֶלָה : יי צְבָאוֹת עֲמֵנו מִשְׁבֵּב לֵט
אֲלֵהוּ יַעֲבֹב סֶלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אֵדָם בּוֹמֵם בָּךְ : יי הַיּוֹשֻׁעָה הַמְלָךְ יַעֲנֵנו בַּיּוֹם קָרָאנוּ :

סליחה מו מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

**אֵיִה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ . בְּעִשְׂוֹתְךָ נִזְרַע כְּרוֹתִי בְּרִיתְךָ .
גְּרוּשִׁים גְּמוּשִׁים אֲנַחְנוּ מִנִּחְלָתְךָ . יי אֲלֹהֵינוּ בְּעֶלְשֵׁינוּ
אֲדוֹנִים וְזִלְתֶּךָ : רִאגַּת עֲנִיָּיָה גְדִילָה עַד לְמָאֹד . הַסּוֹכְלִים עוֹז
מוֹרָאךָ בְּלֵב וּבְפִשׁוֹמֵאֹד . וְהֵם שְׂחִים וּמוֹשְׁפָלִים עַד מָאֹד .
מִהֵרָ יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי לָלוּנוּ מֵאֹד : זִינוּ שׁוֹנֵה מִפְּנֵי מַחֲרָפִים
יוֹם יוֹם . חוֹרְקִים שֶׁן וְשׁוֹחֲחִים אַךְ זֶה הַיּוֹם . מִכֵּם מִמִּשְׁלַחְתְּךָ
נִלְחֵ אִיוִם . כִּי עֲלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כָּל הַיּוֹם : יִחַלְנוּ קֶץ גְּאֻלָּה וְנִחְמָה .**

משלי מוסר

פירוש ע"פ

כְּמִדָּה דֵּר וְאֵל וַיִּין קִינֵר נִשְׁטַע קַעֲסָה גְעָבִין . בְּנוֹיִי
דָם מִינֵה אִין בִּי מִיר דִּיא אוֹיֵב אִין קִאֵם דְּרוֹם נוֹיֵד
אִיד . אִיר וְאֵלֵם אֲכַסְמוֹגָה גְעָבִין מִיִּין קִינֵר וְאֵל הַאֲבִין
צוֹא דְעֵר צִיִּים עֲסִין . אִין וְאֵם עֵר נִוֵּם פֵּר כְּאִבְגָּה
וְאֵלֵם אִיר אִים גְעָבִין אִיד נִוֵּם אִיד פֵּר אֵלֵם גִּים
בְּאִמְצִין . בָּשֶׁת עֵר נִוֵּם עֲסִין וְאֵלֵם אִיר אִים גִּים
שְׁפִרָאפֵּעֵן נִוֵּם אִפִּילוֹ עֵר נִוֵּם וְיָד מִיט עֲסִין פֵּר
וְהַדִּין וְאֵלֵם אִיר אִים בִּי דָם עֲסִין גִּים שְׁפִרָאפֵּעֵן
כְּדִי דָם עֲסִין וְאֵלֵם אִים גִּים כְּאִבְגָּה . אִיר וְאֵלֵם צוֹא
אִים וַיִּין וְאֵלֵם אִפִּילוֹ . נִאֵךְ דָּם עֲסִין וְאֵלֵם אִיר

בִּינִי נִאֲקֵן נִעֲלֵן לִפְנֵי דִי גִרְעִימִי אִין דִּי נִוֵּעֵם
אִוף הִיבֵן דָּם קִאֵם פִּון דִּי וְאֵם וַיִּי לְעִרְבֵנֵן
דִּי הַדִּירָה נִוֵּם וַיִּין אִין גִּלְיִימִרֵם וַיִּין מֵאֵל וַיִּין
אֲצוּרָה וְעֵלֵן וַיִּין דִּי נִאֲהוּנִימֵם אִין דִּי נִוִּימֵם
אִין דִּי נִוֵּעֵם הֵעֲלֵן בִּינִי הַאֲפִרֵם וְנִוֵּם שְׁמֵאֲרֵקֵן
וַיִּין אִין בִּינִי מִצִּוֵּת . דִּר שְׁמֵאֲרֵקֵר גִּאֵם הֵאֵם
וַיִּין הַמְלָחָה מִקִּינֵם גִּינֵם צוֹ דִּיא נִוֵּם וַיִּין וַיִּין
גִּלְיִקֵן צוֹ שִׁינֵם רִוֵּעֵן וְנִוֵּם וַיִּין וְאֵלֵם אִין דִּר
מִיפְעִנִישׁ ו

אִיה . נִוִּיא אִין בִּינִי הִיפֵךְ אִין בִּינִי שְׁמֵאֲרֵקִיט
אִין בִּינִי גִאֵם וְיִיבִדֵּר צוֹ דִּי קִינֵר פִּון דִּי אִבִּיתָ הֵאֲבֵן מִיט דִּיר פִּוֶּכֶת בְּרִית גִּינֵם פ
סִדִּיבֵן פֵּר רִאִישׁ וַיִּין אִין וְיִיבִדֵּר אִבִּיתָ גִּינֵם פִּון אֲרִיזָא רִאִישׁ דִּי וַיִּין פִּון בִּינִי אִין וַיִּין
נִרְבֵּם

כי בפתנו בושנו ונעשנו בלימה ואין אתנו יודע עד מה: מלך
 מלכים זכור רחמך הישנים • נוצרי יחידך מלש מאורים
 העשנים • סאב צחנתם לכן המתלע בשנים • אל תזכר לנו
 עונות ראשונים: על הרציון ששמים • פני כבוישים ולבי
 ישותומם • צרים אשר שממוהו האשימם • והאר פניך על
 מקדשך השמים: קנן הנקנה מאז לשם תפארתך • רחם ואל
 תשחית והיא תהלהך • שכן הבטיחנו נאמן ביתך • כי אל
 רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך: תזכור תבנית תם
 בכסאך מחקה • נאור ילדיו מנחל עדניך תשקה • ישע
 המציאם אותם נקה • נושא עון ועובר על פשע ונקה:

אך מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
 ראשון • מרבה מחילה לחמאים וסליח לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח •
 לא כרעם הנמול • אל תהיה לנו לומר שיש עליה • וזכר לנו היום ברית שליש עשרה
 קדושת לענו מקדם • כמו שפתיב וידר יי בענין ויתעצב עמו שם ויקרא בשם יי:
 ויעבור יי על פניו ויקרא:

י י אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
 ותפאה ונקה: וסליח לעונו ולחטאתו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל
 לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

שחר קמתי להודות לך אלהי תהלת: וארנן לך
 בוקר ואודיעך חטאתי • תנתן לי בזה שחר

דפולח

פורוש ע"ט

גרוס ווס ליידי דעם עול פון דיין פארקט מיטן
 נאנצן האנצן אונ מיט ויער נוסס • גידענק
 דיין דר בארוקמיס די אלטי די ווס היטן אונ
 גלייבן די איינגקייט דס אום ווערדקייט פון
 ויערי עבירות סוף ווייס ווס זענן רום אזו
 ווי ארוסן פארים • אוף דעם פארנ ציון נואם
 איז וויקט זענן מיין פגים פר שעקט אונ מיין
 הארץ איז פאר טומילט אין דער לויקט דיין
 שכינה אוף דיין בית המקדש ווס איז פר וויקט
 דר קנן נואם איז נקופט פון לאנג צו דעם
 נאמן פון דיין שיינקייט דר בארום דיה אונ פר דארב וייגיש אונ דאס איז דיין לוב נוארום
 אזו האט אזו סבבים גווען משה כביט דר בלייפער פון דיין הוו נוארום אברדרמינר גאט
 איז דיין נאט ער וועט גיט פר לאון דיה אונ וועט דיה גיט פר דארבן ואלקס גידענק דס
 גשטאלט פון נעקב ווס איז פאר תבבור אן גקריצט פארקטינר גאט • דער גאט נואם פאר גיט
 די עונות אונ איז מעביר אוף ווער:

משלי מוסר

בשחראפן פאר ליין ווער גוס ער האט נאמן • אונ דר
 צייט גוס איר וועט מיט אים דערגיין ואל ער פר אייר
 פנאי האבן ווי איין פלסוד ברויכט מורא האבען פר
 מרדי • מיט דר צייט האט ויד נפאכט דס מינד חס
 ויד ער וינדקט אונ מיט עסין • נאנט דער רבי צוא
 אים דוא ביקט נועט איך ואל דיה יעצט באדך
 גשטאלטן פר דער וינד גוס די האטט יעצט נאמן
 גאר דיין פאטער האט מיד גיבען דאס ביי דעם עסין
 נאיר איך דיה גיט שטראפן • עי זעכער אז נאך דעם
 עסין קעט מיר נעלן ויד זעצן קענען נועט איך
 דיר

שחר • אין דר פריא בין איה אוף גשטאנן לובן צו דיר דר גאט פון מיין לוב אונ איה וועל

לַפְעוֹלָתִי . נַפְשִׁי בִשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי : לִפְנֵים
זאת בְּיִשְׂרָאֵל מִקְרִיבֵי הַקֶּרֶבֶן . אִם חָטָאִי כִשְׁנִי כִלּוֹ
הַפֶּךְ לְבֹן וְאֶדְדָּה כֹל שְׁנוֹתִי וְאֶאֱנֶז עַל הַהֶרֶבֶן . וְאִין
לִי לְבַד מִלְּתִי . וְעוֹלָתִי תִפְלְתִי : נַפְשִׁי מְזוּבָח בַּהֲוֹתוֹ
וְקֹדְשִׁים לְזִבְיָתָהּ . וְהִבִּיא אִישׁ אֶת זִבְחוֹ וְחִטָּאתוֹ
נִמְחָה . אֶפֶס מִנִּי מִכֶּהֱן וְאִין זִבַּח וְאִין מִנְחָה . תוֹדַתִּי
זִבְיָתִי . שִׁיחָתִי מִנְחָתִי : נַפְשִׁי הֵן בַּהֲוֹת הָעֲבוּדָה
וּכְהִנִּים עַל מִשְׁמֶרֶת . הֲלֹא חִטָּאת מִכִּפְּרֶת וְהַעוֹלָה
מִכִּשְׁרֶת . וְאִין חִטָּאת וְאִין עוֹלָה וְלֹא חֲלָב וְיוֹתֶרֶת .
וְאַשְׁפּוֹךְ אֶת רִנָּתִי וְאַפִּיל תַּחֲנֻנֹתִי : נַפְשִׁי הֵן קָדָם
בַּמִּקְדָּשׁ בְּקוֹם זְרִזִּים בְּאַשְׁמוּרֶת . מְתוֹרִים נִצְבוּ
לְהַפִּים חֲדָשִׁים לְקִטּוֹרֶת . וְאִין לְבוֹנָה וְאִין קִטּוֹרֶת
וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁחִיחוֹתֶת . בְּהַתְּנוּדוֹת חִטָּאתִי . תִּהְיֶה
בְּקֶרֶבֶן תוֹדַתִּי : נַפְשִׁי חֲוָה קְדוֹשׁ כִּי יָדִי בְּכִבְדָּה עַל
אַנְחָתִי . וְאִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדִּי . וְאִין לִי בֵּית מְנוּחָתִי .

לבד

משלוי מוסר

דור פאר דער זיידע באַזעלן נאך דעם עקין רוסס אים
דר רבי לערנען . דאס קינד איז ווייניק קלוגע ווייניק
האט דאס קינד באַשקעט דאס דער רבי נעמט אים
נעמט באַשקעט פאר דער רבי וויאזוי ער האט אים
נאכט דס קינד צום רבין מיין פאָרשט אים אים
נאכט דס ביי מיין עקין נאכט אים אים צו סוף ווי
פאָרשט אים ביי דעם לערנען נאכט אים וויאזוי
ארכי . נעמט אים דאך צו מיר אַפּאָסער אים מיר
פאר לאנג אים אז דער פאָרשט וואל עקסין מיר דעם
רבי דאס ער וואל מיר מוהל וויין מיני ווייניק נאכט
אים האב ניטאן . דער רבי האט נעמט דאס אים
פאר

פירוש ע"ט

ווייניק צו דיר אין דר פרי אונז נעמט צו דיר
מקובל וויין מיין ווייניק עס וואל מיר נעמט
נעמט פאר דעם וויין וואל צו מיני נעמט מיין
לויב מיין מיין נעמט אים מיין פאָלק מיין
ניכט . אז דער מוהל איז נעמט אים האב
נעמט קרִיבִּית אים מיין נעמט דאס נעמט
וויין קרִיבִּית אים וויין ווייניק אים נעמט
עס האט וויין אים נעמט פון מיר דער פאָלק אים
עס איז גוט דא . קיין קרִיבִּית אים מיין נעמט
וואל וויין מיין לויב אז וויאזוי אים קרִיבִּית מיין
תפלה אים וויין אין מנהג . אז עס איז נעמט דא

עכידה אין בית המקדש אים נעמט דעם הוסיף . האט דר קרִיבִּית חטאת פאר נעמט אים
די עולה האט דעם נעמט אים אים גוט דא . קיין חטאת אים קיין
אים גוט קיין מלך מקריב צו וויין אים מיר נעמט מיין גאנג אים אים ווארשט אים
פריער אים מיין אין בית המקדש אז די פאָלק ווען אים גשטאנן פריש אין דר פריער אים
וויין נעמט אים וויין צו ווארשט אים נעמט אים נעמט אים קטורת אים אים דא

פרי

לְבַד בְּךָ אֶזְכִּיר שְׁמֶךָ. מַעֲזוֹ צוּר יִשׁוּעָתִי. הֶעֱבֵר אֶחָד
אֲשַׁמְתִּי וְעִנְתָהּ בִּי צְדָקָתִי. נַפְשִׁי בִּשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי
בִּבְקִשְׁתִּי :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְתַנַּחֵג בְּחִסְדוֹת מִחַל עֲדוֹת עַמּוֹ . מַעֲבִיר רָאוּשׁוֹ
רָאוּשׁוֹ . מְרַבֵּה מַחֲלֵה לַחֲמָאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ .
לֹא כִרְעַתְם תִּגְמֹל . אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לִדְבַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהוֹלֵעֶת לָעָנֹה מִקֶּדֶם . כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֹּרֶךְ יי בָּעָנֹה וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי :
וַיַּעֲבֹד יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אָפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחֲטָאָה וְגִמָּה : וְסִלְחָתָהּ לַעֲוֹנוֹ וְלַחֲטָאֹתָיו וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ . מְחַד
לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אָתָּה אֲדֹנָי מִיֵּב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לָכֵן מְרַבֵּה אֶרְךָ :

זכור רחמך וכו'

כ"א

מירוש ע"ס

משלי מוסר

מִיֵּן בּוֹאֲרִיָּה אֵיךְ גִּיט מִיֵּן קְטוֹרֶת אֵיךְ אֵיךְ מִיֵּן
גְּבֻלָּתֵינוּ שְׂנוֹאֲרֵן אֵיךְ מִיֵּן כְּתוּבָה מִיֵּינִי
וְיָד עוֹלָם מִיֵּן אֵל וְיָד מִיֵּן קְדָשׁ הַיְּהוָה מִיֵּן
מַעֲבִיר מִיֵּן שׁוֹלֵדִיקִים אֵיךְ נוֹשֵׂא עֲדוֹת וְאֵיךְ
אֵן מִיֵּן גְּרַעֲמִיקִים כְּדֵר מִיֵּן אֵיךְ מִיֵּן
נֶאֱמַר כְּדֵר שְׂמֵאֲרֵקֶר מִיֵּן מִיֵּן הִלָּף :

פֶּן דַּעַם מִיֵּן הָאֵם עַל אֵיִם מִחַל גְּעוֹעַן . דָּאֵם
עֵלְמֶה בְּעִשְׂרִין מִיֵּן ה' הוֹשִׁיעָה . נֶאֱמַר בְּרִידָה חוּא ד' :
מִיֵּם דָּאֵה אֵיךְ קִאֲטֵר בְּעִשְׂרִין מִיֵּן דִּיד קְטֹלָה
אֵיךְ . הַפֶּלֶךְ דְּעַר מִיֵּן בַּעַת ד' מִשְׁמָשִׁם ד' עֵעֵקֶם
בְּעִנִּי נֶאֱלָמֶם אֵיךְ קְדָשְׁטֵרִין נִיֵּי אֶפֶסְטֵר וְיִיֵּן מִיֵּן
וְיִיֵּן מִיֵּן אֵיךְ מִחַל אֵיִם מִיֵּן :

תחנוה ליום ששי

דיא תחנוה נאנש מען דעם זעקסטען טאג סליחות מיט גרויס פליקה :

וְעַתָּה מִיֵּן אֵיךְ בְּרַאבֵּן ייֵיִ שְׂמֵאֲרֵקֶן אֵיךְ
בְּרִיטִין וְיִיֵי שׁוֹיִיגֵן גִּיט וְיִיֵי בְּעִטֵּן מִיֵּן
דִּיד רַחֲמִים וְאַלְמָט מִיֵּם וְיִיֵי פֶאָרְרִיטִים
בִּיֵיִא דַעַם יוֹם הַדִּין . רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם
וְעַתָּה מִיֵּן אֵיךְ וְעַל וְעַל וְעַל מִיֵּן פֶּאָר
בִּיֵּן הִיִּלְדִּיקֵן נֶאֱמַר אֶלְע מִיֵּינֶה עֲבִירוֹת
וְעַתָּה מִיֵּן דִּיא מִעַן יֵד אִם לָאוּעֵן אֵיךְ
וְעַל גִּיט קֶאָנֹן אִם דְּעַר צִיִּלְעֵן מִיֵּינֶה
בִּיֵּמֶרְעַה עֲבִירוֹת וְאוֹרוֹם וְיִיֵי עֵנִן וְיִיֵי
פֶלֶר אֵיךְ וְעַלְעֶה עֲבִירוֹת וְאַל אֵיךְ מִיֵּן
וְיִיֵי אֵיךְ דִּי עֲבִירוֹת וְיִיֵי אֵיךְ הָאֵב גִּטֵּן
מִיֵּם מִיֵּמֹוֹלִיקִים אֵיךְ אֵיךְ דִּי עֲבִירוֹת
וְיִיֵי אֵיךְ הָאֵב גִּטֵּן אִם גִּטֵּן אֵיךְ אֵיךְ
וְיִיֵי אֵיךְ מִיֵּן וְיִיֵי אֵיךְ הָאֵב אֵיךְ מִיֵּן גִּטֵּן
נֶפֶרְבִּיקֵטֵן פֶּאָר מִיֵּינֶה צוֹוִיֵיִ עֲדוֹת אֵיךְ
צוֹוִיֵיִ

שְׂעֵרֵן מִיֵּן אֵיךְ דִּיא סְלִיחוֹת וְאֵיךְ מִיֵּן
(אֲשֶׁר בִּידֵּן נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל
בֶּשֶׂר אִישׁ וְכו') . דָּם אִיז דִּיא מִיֵּיטֵשׁ מִיֵּן
דַּעַם פֶּסוּק וּם בִּיֵי דִיד גִּטֵּן אֵיךְ דִּיֵּינֶה
דַּעַם אִיז דָּם נֶפֶשׁ מִיֵּן אֵלִי לְעֶבְדִּי .
אֵיךְ דְּעַר אִיז דָּם אֵיךְ אֵיךְ מִיֵּן מִיֵּן
סְלִיחוֹת (לֵךְ) . דִּיא נֶפֶשׁ אִיז צוֹא דִיד
דִּיא אִיז אִיז גִּטֵּן מִיֵּן דָּם כִּסֵּא הַכְּבוֹד
סְלִיחוֹת (לֵךְ) . אֵיךְ דְּעַר גִּטֵּן אִיז דִּיֵּן
חֶסֶד דוֹא הָאֵמֶם אִיז בְּשֵׁאֲפֵן . דָּרוֹם
בְּעִטֵּן מִיֵּן דִּיד לִיבֶשׁ פֶּאֶטֶר דְּעַר
בְּאֶרְעֵם דִּיד אֵיךְ דִּיֵּינֶה פֶּשְׁעִים קִיק מִיֵּן
חֶסֶד וְיִיֵי דִיֵּן פֶּאֶלְק יִשְׂרָאֵל דִּיֵּן עֲבָה
מִקְדוּשָׁה שְׂמִיֵּינֶה אֵיךְ שְׂרִיֵּעֵן אֵיךְ וְיִיֵינֶה
אֵיךְ מִיֵּן תִּפְלָה צוֹא דִיד וְיִיֵינֶה הַעֲרָצֵר

צוויי פלאכים וואס טוען ערות ואנען
אויף מיין בימתי תמאים דענסטמאל או
מען מוט מיר שטעלען צום שטעט און
מען מוט מיר ווייזן דעם רייסטער וואס
מיין האנד הט אליין אן גשריגן מיינע
פונות . אוי וויא גשריגן וויא האב איך
גליין רחמנות נישט גהאט אויף מיינע קליינע
קינדער מען ואל ווי חליצה פון מיר נישט
אונזעק נעמן פר מיינע עבירות דרוםטו
איך בעטן רכוננו של עולם ואלקס מיט
מיר טאן חסד חנם דוא ואלקס ויין מיין
מליץ ואלקס דיה איבר מיר דר בארמן
ואלקס צו הערן מיין גבעט דען דו בוסט

דאך ארופא חולים און ארופא נאמן און
ואלקס אינו הימטען פון אלעם ביינען
קליין שונא ואל אינו נישט קאנען טאן
קליין שלעכען און ואלקס דער לייכטען
דיין פנים צוא אינו מיר וארן קאמן דר
האלטען דיין הייליגע תורה מיר ואלקען
נישט ווידער שפעניגען אקענען דיר און
ואלקס און לויט ועליגען מיט אלעם
נאמן מיט אונט לעבען . לעבן פון גוונד
לעבן פון פרנסה פון שפיין לעבן פון דר
נערינג לעבן פון רייכקייט לעבן פון אונט
מול . און מיר און כל ישראל ואלקען
האבען פיל גוטס אמן מלה :

סליחות ליום ששי

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונינו

באיל תערוג על אפיקי מים בן גפשי תערוג אליה אלהים : כי שחה לעפר גפשינו דבקח
לעקן בפינו : שפוך חבתך אל חנוים אשר לא ידעוך ועל מלכות אשר בשמה
לא קראו : כי אכל את יעקב ואת נתי השמי : קומה עורתה לנו ופדנו למען חסדך :
גדלם אב על גנים בן תרחם יי עלינו : לוי הושעה על עקה ברכה סלה : יי צבאות עקנו משגב לט
אלהינו יעלב סלה : יי צבאות אשרי אדם בושח בך : יי הושעה המלה יעצנו ביום קראנו :

סלת נא לעון העם הזה בגורל חסדך . וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה . ושם נאמר . ויאמר יי סלחתי בדרביה :

המה אלתי אונק ושבע פקח עיניך וראיה שמוותינו ויעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא
על צדקותינו אנחנו בפינים תחננונו לפניך כי על רחמך הרבים ארדנו שמעה אדני
סלתה אדני תקשיבה בעשה אל תאחר למענה אלתי כי שחה נקרא על עירך ועל עמך :
סליחה יי מוסר עיף תשרק ובסוף חתום שם החסיד שלמה הקטן
אלהינו ואלהי אבותינו

תערוג אליך באיל על אפיקים . שחה לקץ הויה ואין
מפיקים . רחוק ועמוק ולדלות לא מספיקים .
קוים וחוכים ואמנה לא מספיקים : זמאיה צוק להם
יחיל לבבם . פניך לראות בית מעון חביבם . עבור

בספ

פסוקים עם שריט צו דיר מיין לייב אזו וויא איין אונד שרייט אויף דעם אוס גאנג פון וואסר שחה דא
ביינט ויה צו דעם קץ פון דר נאולה און ביינר ציחט אונט נישט אוס דר קץ איז נייט און שוף צו
וויסן און צו שפון איז נישט גיט דס מיינט מען מען קאן נישט וויסן ווען מ'ט נעמט קינס ווי האסן אויף דעם
דיין היקף אזו וויא עם א"י גרוס געווען דר פבור פון ישראל אזו וויא וויא פלעגן עולה רגל ויין רוג פון
דיין הייליגן וואונדג רב . כל אין דס קאן וועלן ארום גיין געווערטי וואס ער הייט לעבן פון גרוס צוקייט

בסך ועמוד אשסביבם סור ישמעאל בעל ידבבם
 נבחידם גרשה למו נמו חרשו . מירושתה אשר
 הורשת עמה גרשו . להשמיד יום יום עוד ידרשו .
 פנום מס וחמם וענייה ירוששו : יבחו יבזו ידיה
 יכנום כלבים . טפשים ישמעאל נבלתער הגלבים .
 חרפתם שומעים עלובים ולא עולבים . זר לא
 נשלבים ועליה נצלבים : ואנחנו נגדה זה ענויינו .
 העל אלה תתאפק תחשה ותעננו . דכיתנו במקום
 תנים ואליה ענינו . גם גיא צלמות שמו מעוננו : בנו
 נקרא שמך אל יתהלל בך כל ידע ישראל יתהלל .
 אם עונינו רבו ומלאו חלל . אנכי מוחה פשעיה פיה
 מלל : שגאות שים ידים ולא קונם . לפנים משורת
 הדין לנו הפנס . מפני קושט סלה יבוש האונם . תנס
 ותנוסם ונדהי ישראל יבנם : הרץ בת פוצי וקרבו
 תישע . קבץ יחד עשורית עם תשע . מבע חמא
 ולא יזכר רשע . נושא עון ועובר על פשע :

אל מלה יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמי . מעביר ראשון
 ראשון . מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בעל ורוח .
 לא כרעתם תנאים . אל הורית לנו לומר שלש עשרה . וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 בחובות לנו מקדם : כמו שכתוב וזכר יי בענין ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי :

ויעבור

מן הנאולה את הערן גים אור צו גלייבן זאיד דא נואם וענן דאך שטין צו דיין הילף גים צוא ויי דאם
 קאמונג פון וייער הארץ ויא נאמן וענן נענן פאר דיר אין וייער גלייבן בית הדין אביר פארן מס
 איין סך ליים עולה לרגל ויין און איין פיערדיג וייל ארום ויי אן אינו איז גרופן נואמן דיין נאמן ער ואל
 גים וענן פאר שוועקט מיט דיר וענן אלי קונדער ישראל גלובט אוב אינעווער וזכר האבן ויה געערט און
 האבן דער סילט די ועלם איף ווער פו נעבן ריינע וזכר קט דיין מול גרעט שניא דא ודונות מאך פאר
 שונות און ואלקס און גוים קנשין ברענג אינו אריין און מוא מיט אינו לפנים משורת הדין פאר רעם
 אייבן אמת ואל פו שעקט וענן דר קום גיט אינו צו פאלשקיים דא גרונה פון די ישראל ואל וענן
 דר הובן און די פו שטוקני ישראל ואל ער איין ואמלן מוז בויליג די פו שפרייטע בנסת ישראל און
 צא דא ברבנות ואלקס דר קענן ואמיל איין אין איינס דאם צעהנטי שטט מיט גיין שבתים מאך איין
 וקנו די וזכר און עם ואל גים דר מאנט וענן דאם ביין טלא ער פאר טראגט דא וזכר און שבתים און

אור דא מיסטיים :

ויעבור יי על פניו ויקרא :

י י אל כחוס ונתנו ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נשאל עון נפש
ומטאה וגבה: וסלחת שעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל
לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אלהי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :

יה סליחה א"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו שמעון בר יצחק הוק

ארכו תמים ודבר חזון . ארמון נמיט וחלל פרוזן . בקווי מרפא
בעתה ורוזן . במתה והשקט למנוסה ותפוזן . גאולה

נאחרת ותחלת מששכה . גולה וסודה קדורנית חשוכה .

דמעותה מצויה בלחיה למשכה . דרוסה בעטה גנוחה נשוכה :

הובאה בחושך וישבת דומם . חומה לבנה ובתוכה ישתומם .

ועיניה מיתלות לילה ויומם . ועצור בעצמותיה בנחלת לחמם :

ומני קציה מאוד חותמו . זוהרות גרותיה בעברה געגמו .

חבאו נדחיה ובמסגר נסתמו . חטאיה השיגוה כי נכתמו :

מופרי שקר ישליו בשקט מידתם בטוחות בעל שמרי שקט .

יעצבו רעיותה ברוגז למקט . יגוזוה כרחל גותיה ללקט :

גישל בזה מכבוד סבל . גנורה לבבי ועגבה לאכל . לנגדה

בלומתה מצריה להתנבל . לאמר נאשתם לצאת מכבל :

מאוס נמאסתם בגלות לגדה . מנוסכם אבר וביקור מוקדה .

נותרתם כגם וכבבי מודה . נהיה יקרכם כאופל מנודה :

סלענו ומצדתנו בשמה גרוץ סבול עליה כליון ותריץ ענושים

ומוכים בפרץ פרוץ . עמד כלים בכליון חרוץ : פנה להחיש

לעזרתי אילותי . פן יאמר ישמעאל יכולתי . צרי יגידו כי

שבולתי . צור הקימני כי נבלתי : קומה והנשא בעברות

צוררים . קרב יום יקראו נוצרים . רעי ישמעאלים להיות

מצירים . ראות דריכת בוצרים : שור בעמד דחוסף אמצו .

שקוד למחר ולנקותו משמצו . תשמור עדרך כרעה לרבצו .

תשמיע מורה ישראל יקבצו : שגן ברק חרב בועמה . שגר

הציד מי שמעאלים מועימה . מראש פרעות א"ב בתתנקדה .

ממה שעשו בתללי עמה : עבור נקמתך עמים תרגינו עליות

בתחיות הרעיו רנו . ותר נבע ואילנות ירגנו . וגם יושבי סלע

דחנו : נקם חרם ונקת החמם . נמשך לי שמעאלים להגידם

מִסִּתְּתִים. וְאַנְחֵנוּ בְּאַמְרֶתְךָ מִהִסְתָּרִים. מִרוּחַ
עֲרִיצִים הָיוּת נִסְתָּרִים: עוֹרֵי אֱלֹה בְּהִצְהָלָה וְשַׁעַט.
וְאֱלֹה בְּצִחְצִיחַ וּמַעַט. וְאַנְחֵנוּ בְּאוֹר כְּשֶׁלָּמָה עַט.
מִרוֹם שָׁרֵם דְּכוּי בַּעַט: עוֹרֵי אֱלֹה בְּהִנָּפֶת תִּרְסִים.
וְאֱלֹה בְּשַׁפְּעַת קִלְגָּסִים. וְאַנְחֵנוּ בְּמִינ חוֹסִים בְּמִינ
מִתְגִּיִּסִים. שׁוֹבֵר מִטָּה גֵּאוֹן גָּסִים: עוֹרֵי אֱלֹה בְּקִרְנֵי
נִבְחִים. וְאֱלֹה בְּקוֹל צוּחִים. וְאַנְחֵנוּ בְּקוֹלוֹ בְּמִי
שִׁבְחִים. מִפֶּרֶק וּמִפּוֹצֵץ סִלְעֵי צְחִיחִים: עוֹרֵי אֱלֹה
בְּטָבוֹם עֶרְכֵּן. וְאֱלֹה בְּטַבָּסִים צֶרְכֵּן. וְאַנְחֵנוּ בְּאִין
כְּעֶרְכוֹ עֶרְכֵּן. וְאַרְכֵּן מִקִּים מוֹרְכֵן לְבָמוֹת דּוֹרְכֵן:
עוֹרֵי אֱלֹה בְּנִצְחָנָמוֹ. וְאֱלֹה בְּרִצְחָנָמוֹ הִבְטָחוֹת.
וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם נִצַּח יִשְׂרָאֵל כִּפִּינוּ שְׁמוּחוֹת. מִלְּעֲרוֹץ
וּמִלִּירָא וּמִלְּרוֹךְ מוּחוֹת: עוֹרֵי

אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מְתַנַּהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן. כִּרְבֵּה מְחִילָה לְחַמָּאִים וּכְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הַיּוֹרֵת לָנוּ לִזְכֹּר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהוֹדְעָתָ לָעֵנִי מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וּזְכֹר יְיָ בְּעֵינֵי וְיִתְנַצֵּב עִמּוֹ שֶׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וְיִקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת לְנוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַמָּאָה וְגִמְהָ: וְסִלְחָתָ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַמָּאָהֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ: כִּלְכָּל לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַמָּאָנוּ. מִחֶסֶד
לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי מֵלֵךְ וְסִלְחָ וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

זכור רחמך וכו'

אתה

אֵלֵי חִיָּלוֹת בְּשִׁינָן יוֹךְ אוֹף גָּאט עַר צו כְּרַעַכְט דָּס שְׁמֵאֲרִיט פֿון דִּיא בַּעֲלִי נֶאֱמָה אֵלֵי דִי אֲנִיכְרִי מִס
וִיעֲרִי מְרוֹמִיטֵן אִין דִּי מִיט קוֹלֹת פֿון גִּשְׁרִיא אָבֵר מִיר מִיט נֶאָמְס קוֹל וּס צו כְּרַעַכְט שְׁמֵאֲרִיט וְאִסְר
עַר צו קָפֶאָלְט אִין צו שְׁמוּקְט שְׁמֵאֲרִקְט פֿעקֵן אֵלֵי מִיט מִבְּסִי סִלְחָה וּס וִי רִיכְטֵן אֵן דָּעס מוֹשְׁמֵר
אִין דִּיא אֲנִיכְרִי נֶאֱמָן וְאִין דִּיאָרְפֵן צו דִּר מִלְחָמָה אָבֵר מִיר מִיט נֶאָמְס וּס אִין נִיט דִּיא גִלְיִיךְ עַר רִיכְט
אוֹף וִיין מְלִיכָה אִין אִין בִּאָרְיָה אִין עַר הִיבְט אִין דִּי וְיִיכְעֵר הַעֲרָר אוֹף דִּר הִיבְטֵשׁ מֵאֲכֵט עַר וִי
כְּרַעַכְט אֵלֵי דִי מִיט וְיִנְעִיר נִצְחוֹן אִין דִּי דִּיאָוִי כְּשַׁעַת חוֹרְכֵן בֵּית הַמִּכְדָּשׁ מִיט וְיִנְעִיר רִצְחוֹת הַאָבֵן
וְדִר מִר וְיִכְרַעַט כְּשַׁעַת חוֹרְכֵן אָבֵר מִיר אִין דָּעס נֶאָמְן פֿון גָּאט וְעֵינֵן אוֹנְעִירִי טַעֲנַעַר פֿר שְׁפָרִיט פֿון צוֹא
כְּרַעַכְט וְדִי אִין צוֹא סֵאִיכְטֵן יוֹךְ אִין פֿון צו שְׁלֶאָפֵן דִּיא הַעֲרָר צִינֵי הַעֲלָף אִין גָּאט פֿון אֲוִנְעֵר הִילָף
וְאִרוֹם גָּאֵר אוֹף דִּיר הַאָבֵן מִיר אִין בְּטָחוֹן:

אנחנו

סריחות ליום שביעי

אמרים לך יי הצדקה עד כי רבו עוניו

סָלַח יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִכֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרֶנּוּ: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי
אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלֹת בְּעֹנֶיךָ: כִּי שׁוּמַע אֶת אֲבִיוֹנִים יי וְאַתָּה אֲסִירִי לֹא בִזָּה:
מִתֵּם אֵב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יי עֲלֵינוּ: לִי תִשְׁמָעַת עַל עֲמָךְ בְּרַבְתָּה סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲשֵׂנוּ מִשְׁגָּב לִי
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בֹּטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַסֶּלָה לַעֲבָדֶיךָ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

סָלַח נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה בְּגִדְל חֲסִדְךָ: וְכִאֲשֶׁר נִשְׁאַתְתָּ לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד הַנֵּה: יִשְׁמֵעַ נְאֻמָּךְ: וַיֹּאמֶר יי סָלַחְתִּי בְּדַבְרֶיךָ:

כִּמְהָ אֱלֹהֵי אֲוֹנָה וְשִׁמְעָה פֶּקֶח עֵינֶיךָ וְרֹאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְעָה עֲלֶיךָ כִּי דָא
עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בִּפְסִילִים תִּתְּנוּנוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: אֲדֹנִי שִׁמְעָה אֲדֹנִי
סֶלָה אֲדֹנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שִׁמְעָה נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עֲמָךְ:

אֲדֹנֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

כ סליחה ע"פ א"ב כפול

אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ. אֲמַתְךָ וְחֲסִדְךָ תָּמִיד

יִצְרֶנּוּ. בְּאַפְךָ אֵל תּוֹכִיחֵנוּ צוּרֵנוּ. בְּשִׁשְׁפָּךְ

חֲמַתְךָ אֵל תִּיִּסְרֵנוּ: גִּשְׁתֵּנוּ אֱלֹהֵי בְּקִיחַת דְּבָרִים.

גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ מִשׁוּב חֲפוּרִים. דְּרִשְׁנוּ שִׁכְנְךָ בְּלִבּוֹת

נִשְׁבָּרִים. דָּלְנוּ מִרְפֵּשׁ וּרְפֹא שְׁבָרִים: הַעֲבֵר תִּרְפֹּתֵנוּ

אֲשֶׁר נָגוּר. הָאֵלִם מְלֹשְׁנֵי וְהַגִּבֹּר סִנְגוּר. וְשִׁעָרֵי

תִּפְלִיתֵנוּ בֶּל תִּסְגוּר. וְעַל סוֹטֵינֵנוּ חֲמוֹת תִּתְּנוּר: זָכְנוּ

מִחֲטָא וְהַחֲסֵנוּ בְּצִלְךָ. וְדוֹגֵינוּ תִּמְחָה וְתִשְׁלִיךְ:

בְּמִצּוֹלְךָ. חֲבֹאֵנוּ וְהַסְתִּירֵנוּ בְּסִתְּךָ אֶהְיֶה. חוֹסֶה עַל

עַמְּךָ וְיִקְהֶלְךָ: טוֹמְאֵתֵנוּ טִהַר וְעִרְלֹת לְבַבֵּנוּ מוֹל:

טוֹב מִדָּתְךָ לָנוּ תִּגְמּוֹל. יַעַן וּבִיעַן אֹתֵנוּ מִלִּגְמוֹל.

יחמו

פִּתְחֵנוּ מִיִּדֵּי מוֹר נַעֲנוּ לַיּוֹם אִנּוּ דוּ בִּיטָם אֲוִיגֹר בִּשְׁעָרֵי דִין אֲסֵת אִנּוּ דִין חֶסֶד וְאֵל אִנּוּ אֵיבֵגִי הִיטָן
בְּאֵפֶס מִיט דִין צִאָרֵן וְאֶלְסָטוּ אִנּוּ נִיט שְׁטֵרֶאפֶן אֲוִיגֹר בִּשְׁעָרֵי מִיט דִין שְׁטֵרֶאפֶן צִאָרֵן שְׁטֵרֶאפֶן
אִנּוּ נִיט נִשְׁמֵט אִנּוּ מִיט גִּנְעֵתֵן צוּ דִיר מִיט כִּיד דַּעַר הִידֵּי דִין דֵּר בֶּאֱרִימְקִיט מִיט וְאֶלֵן נִיט וִידֵר קַעֲרֵן
פִּון דִיר פִּר שְׁעָטֵם מִיט פֶּאָרְשֵׁטֵן דִין שְׁבִינָה מִיט צוּ בְּרֹאכְנֵי הַעֲרָצֵר דֵּר הִיב אִנּוּ פִון דִיר וּזְמָן אִנּוּ הִיבֵר
דִיר בְּרַעַה דַּעַר מִאָה אִיבֵר פֶּאָרֵן אֲוִיגֹר שְׁאֵדֵר נִיט מִיט פֶּאָרְכֵּטֵן וִידֵּי מִאָה שְׁטוּם דַּעַם יִצְהָר נִיט פֶּאָר שְׁלִיטֵן אִנּוּ
מִיט שְׁלֵעִכֵּן אִנּוּ שְׁטֵאָרִק דַּעַם מִלִּין מוֹב אִנּוּ דִיר טַעֲרֵן פִּון אֲוִיגֹר תִּפְלָה וְאֶלְסָטוּ נִיט פֶּאָר שְׁלִיטֵן אִנּוּ
אֲוִף אֲוִיגֹר יִצְהָר וְאֶלְסָטוּ צִאָרֵן אִין גִּוֶּרְטֵן וְכִי בִינִיג אִנּוּ פִון וִידֵר אִנּוּ בִּשְׁוִץ אִנּוּ אִין דִין שְׁאָטֵן אֲוִיגֹר
עֲזוּנוֹת וְאֶלְסָטוּ אִנּוּ שְׁטַעֲרֵן אִנּוּ וְאֲוִף אֲרִיין אִין דִין מִיטְגִיש פִּון דַּעַם וִיס פִּר בֶּאָרֵג אִנּוּ אִין פִּר בְּרִיגִיש
פִּון דִין גִּנְעֵלֶט אִין כִּיהִטִּק דַּעַר בֶּאָרֵם דִיר אִיבֵר דִּינְעֵעַ מַעֲשִׂים אִנּוּ דִין אִין וְאֶלְסָטֵגִיט סִיפִּאִיטֵנוּ רִיגִית
אֲוִיגֹר מִיטְגָּה אִנּוּ פֶּאָר שְׁנִידֵר דֶּאָם פִּר שְׁטֵאפֹנֵג פִּון אֲוִיגֹרֵי הַעֲרָצֵר דִּינְעֵעַ נִיטְעַת מִדּוֹת וְאֶלְסָטוּ מִיט אִנּוּ
טִיטֵל דִין אִין וִיט אֲוִיגֹרֵי עֲזוּנוֹת וְאֶלְסָטוּ מִיט אִנּוּ נִיט פֶּאָר וְאֶלְסָטוּ רַחֲמָנוּת הֶאָפֶן אֲוִף דִין לִיב פֶּאָרֵם
דֵּר בֶּאָרֵם דִיר כִּיט אִין וִיט אֲמֶרֶאֲדִיגִי אִין דֶּא מוֹט גִּוִּיטֵן אִין שְׁרִיעֵם יִט אִין מִיט דִיר טַעֲרֵן מִיט צִיטְעֵרֵן

אנ

יִהְיוּ מֵעֵיךְ סִגְלִיתִיךָ לַחֲמוּץ : כִּמוֹ הָרָה תִּחִיל
וְהוֹעֵק. בֵּן מִפְּנֵיךְ נִחִיל וְנֹעֵק. לֹא תִבְּוֶה עֲנוֹת זַעַק.
לֹא תִשְׁקֵץ עַדְךָ צַעַק : מְשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל הִבֵּת
הַשׁוּבָבָה . מִלֵּא דְבָרֶיךָ וּלְנוֹה תִשׁוּבָבָה . נֶאֱוֹר
הַשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה . נֶאֱם הַגִּבֹּר תִּסּוּבֵב נִקְבָּה :
שְׂרוּפָה בְּאֵשׁ כְּסוּחָה מִגְּעַרְתֶּךָ . סְלוּהָ וְאֶרְוֶה מִזֶּאֱסִי
בְּרִיתֶךָ . עֲנֵה וְרַחֵם וְתַחֲזֵן שְׂאֲרִיתֶךָ . עוֹד כִּקְדָם תִּכּוֹן
עֲדָתֶךָ : פִּקּוּד גִּפֶן זֹאת הַבְּקוּקָה . פֶּרַע בּוּקִיָּה כַּחֲקָה
הַחֲקוּקָה . צָרְרוּהָ צָרִים בְּבוּקָה וּמְבוּלָקָה . צוֹרְרִיהָ
תִּצּוֹר לְהִבְהֵב עֲלוּקָה : קוֹמֵם נְפִילָה כְּמָה שָׁנִים .
קְדוֹרְנִית יוֹשֶׁבֶת בְּמַחֲשָׁבִי אֲשׁוּנִים . רָם תּוֹפּוֹר בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים . רֹמֵם דְּבִירֶךָ מִחֲרָבִים רֵאשׁוֹנִים : שְׁעָה
שׁוּעָה וְקִבֵּל פְּנִיעָה . שְׁבוֹר רִשְׁעָה חֲבוּשׁ צוֹלָעָה .
תִּקֹּם שְׁבוּעָה תִּחִישׁ יִשׁוּעָה . תִּמָּה הוֹשִׁיעָה כִּי
נִעָה קִין וְשָׁעָה :

אֵל מִלֵּךְ יוֹשִׁיב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵּי מוֹחֵל עֲנוֹת עֲמוֹ . מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן . מִרְבֵּה מַחֲלֵה לַחֲמָאִים וּמִלִּיחָה לַפּוֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ .
לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמוּל . אֵל הוֹרִית כְּנוֹ לִזְכֹּר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה . וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
כְּדוֹרֵעַת לָעָנִי מִקְדָּם . כִּמוֹ שְׁכָחוּב וְיָדִי בְּעֵנִי וְתִצָּב עֲמוֹ שֵׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יי :
וְיַעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וְיִקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַטָּאת וְנִקָּה : וְסִלַּח לְעוֹנֵינוּ וְלַחֲטָאתֵינוּ וְנַחֲלֵתָנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ . סִחַל

אֲנִי שְׂרִיעֵן וְאַלְכְּסוֹ גִּיט פֶּר שַׁעֲרֵן דּוּא פִּיזוֹ פִּזוֹ גִּשְׂרִי וְאַלְכְּסוֹ גִּיט פֶּאָר אֹמְרֵן דְּעֵם סֶדֶר פִּזוֹ אֲנִי
גִּשְׂרִי מִשְׁכֵּחַ פִּזוֹ דוּ בְּגִמְתִּי לְרֵאֵל וְאֵם וְנֶעֱרַם אֵן גְּרוּפֵן דוּ וְוִילְדִי מֵאֲבָקֶר דוּ צוֹוִיג פִּזוֹ מִיין פֶּלֶאֲנִיג
שְׁעִנְקֵן צוּ זְכוֹת אֲנִי גִיט צוּ חוּב קִיגִי אִיבֵר אֵלֶּע מִינְטֵן צוּא דִיר וְעֵלֶן מִיין וְיָהּ אִיטֵן קִעֵן שְׁרִיעָה זֵא
פִּזוֹ פֶּר בְּרֵעִט אִין פִּיגֶר אֲנִי פֶּאָר שְׁנִיטֵן פִּזוֹ בִּיין שְׁבִיאוֹנִג נֶאֱם אֲנִי וְיָהּ פִּרְעֶר וְאַלְכְּסוֹ אֵן רִיכְטֵן בִּיין
עֲדָה מִדִּי בִּפְעַל דִּי וִיין בּוֹם דִּי לִיִּרְגִי לִיזִיז אֲנִי וְיָהּ עִם שְׁמִיט גִּשְׂרִיגֵן דוּרָה דִּי גִבִּיאִים שְׁמַעַל
זֵא דִי גִמְאֵלִי שׁוֹן אֲנִי פִיר יֶאָר מִינְכְּטֶר דוּ הוּכָר גִּאט וְאַלְכְּס גִּרְעִיגֵן דְּעֵם בְּרִית פִּזוֹ דִּי עֲרִשְׁטִי אֲבוּה
דִּר סִיף בִּיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְסֵם אֲנִי פִזוֹ לֵאנִי חֲרוּב שְׁנֵה פֶר נֶעֱם גִּשְׂרִיז אֲנִי וְיִי מִקְבֵּל דִּי תִפְלָה אֲנִי סִייל
דִּי פִרוּסִי וְסֵם וְעָנִי אֲנִי וְיָהּ הִינְקִרְגִי וְאַלְכְּס מִקְדָּם וִיין דִּי שְׁבוּעָה וְאַלְכְּס אִיילֵן דִּי הִילָף מִסֵּה דִי פִרוּסִי
כִּיִּלָּף וְיָאֲרוּם עִם דִּאָט שׁוֹן גִּבִּיגִיט דִּי צִיט אֲנִי רֵא שְׁנֵה :

סדרות ליום שביעי

לנו מלכנו כי פשענו: כי אמה אדני טוב וסלח ורב חסד לך קוראך: נפשי נבדלה מאד ואהיה יי עד מתי: עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעליו: עד מתי אלהים יחרף צד ינאץ אלה שמה לנצח: יי שמעה בקולנו תתנינה אונך קשובות לקול תחנונונו:

ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: לוי חושעה על עקה ברבקה סלה: יי צבאות עמנו מעלב לנו אלתי מעלב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטה בך: יי חושעה המלה נענונו ביום קראנו:

כא מליה מיוסר ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המהבר (אליה בר שמעיה חוק) אלהינו ואלהי אבותינו

אריה ביער דמיתי ונמשלתי בחובי. בטויי נואל מלתי לשון חבאי. גרעתי מקיש כבן קיש ומספר בגוי. כד ראש דחלי וכד לרב דוי: דוי גולה ונקלה חובאבתי ונעברתי. הונעתי חגתי וריותי ראש ונשברתי. ומדוחק אדונים תנם להם נמכרתי. בהתעמף עלי נפשי את יי זכרתי: זכרתי תסדה ואהבתך עלי בהגילוי. חובות העבירו ואותי לך הסגילו. מלאך עתה בתמן ופך ירגילו. אביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: יגילו ירגו עבדיך בפקד חובותי. בדבור ואבני חפץ תגבילם אומתי לתל עולם עירי ולשכר רמותי ואהיה יי עד מתי: מתי תחיינו ומתחובות תעלנו. גאור השר והקד סמלון עלינו. שובע מלא אסמינו והצלחה מפעלינו. יהי תסדה יי עלינו: עלינו המלא רחמים בצרה ורשתה. פרשתי ידי אליך בקרבי שחרתה. צמאה לך נפשי בלילה בי אותה. יי אל אבושה כי קראתה: קראתה מעומק דלו עיני. רום ידי נשאתי

חפצות

ארה גער אזוימא איין לייב אין וואלד בין איך געליבן דורך מיין ווער מיין בייד זענן פאר נארישט נישטקע בייד איך האב פאר שניטן מיט מיין ווער די פרויע נוס קלאפן אן מיט תפלה אזו וויא מרדכי מיט וויינ בברים גאר דר מאפ איז פול מיט קראנאנקהייט און גאר די הערצער זענן פיל מיט הייטאנ און סבירה איך בין גווארן פאר מאוסות איך בין גווארן פאר וואגילט איך בין צו שפאלטן איך בין נאט מיט ביינרקייט אזו וויא איין שבור און פון בצווינגליש פון פערקערדע הארן בין איך אום וקסט צו וויא פאר קופט גווארן בשעת חורבן אז עס וועלסט ויך איין מיין לייב פון צרות טו איך נאט געקען זכרי איך טוא געדענקן דיין חסדים און דיין ליבשאפט אז ווי האבן ויך גצירט אויפ מיר די ווער האבן ווי פון מיר אראס געטן און סוף האבן ווי פון דיר גליקט דייןע לעמיר אצונדרט מיט נפעט און מיט תפלה טעגן וויא ויך גוויינדי געווארען מיט דעם הייליגן פון דיא ישראל טעגן וויא ויך פרייען גייל ווי וועלן ויך פרייען דעם געדיד געטן חסדי וויא וועלן וועגן דייןע קענעט אז דו וועסט געדענקן מייןע מועדן פון דער שטאט ירושלים ברייט וואגן תפז תגבילס ארסי מיט גומי שמייער ווען וועסטו וויא גמארק אצונדר זענן אפן מייןע שטעט און צוא נדרגן זענן מייןע הייבנעש און דו נאט בין וויא לאנג נאך נאל דס גווען דס ווען וועסטו און דר נעקן און פון דעם יצהיר וועסטו און אויף פערענן פארברייט נאט טו אפ און מאד גרייב

הַפִּיצוּתִי מֵעֵינַי . שׁוּר בְּשׁוֹחַן מִחַה וְהַעֲבֵר וְדוּנִי . יי שִׁמְעָה
הַתְּפִלָּתִי הָאֵינִי אֶל תַּחֲנוּנִי : תַּחֲנוּנִי אֲזוּן אֲמֵנִי מִחוֹלְלֵי
וּפְדוּגוּי . לֵךְ גְּלוּי צַפּוּי תֹּאב רִגּוּי . יוֹצֵלֵל וְדוֹן וּכּוֹפֵר חֲטָא
שׁוּגִי . אֲמַרִי הָאֵינִי יי בִּינָה הִיגִי : הִיגִי בֵּר יִחְשֵׁב וּיְכּוֹן
פְּלוּלִי . שִׁמְעֵי יְהִ סִלְחָה דּוּפִי עֵיקוּלִי . חֹק מֵאֲמִירָה וְלִדְצוֹן
יְהִי מְלוּלִי . הִיגִיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְגּוֹאֲלִי :

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְּהַלֵּךְ בְּחַסְדֵּיךָ מִזֶּחַל עֲוֹנוֹת עַמִּי . מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן . מִרְבֵּה מַחֲיָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ
לֹא כִרְעָתָם תִּנְכּוֹל . אֵל הוֹרֵית לָנוּ דּוֹמֵר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה . וְכָר לָנוּ חַיִּים בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהוֹדֵעַת לַעֲנֵי מַקְדָּם . כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְיִרְדּוּ יי בָּעֵנִי וְיִתְצַב עִמּוֹ שָׁם וּיְקַרָּא בְּשֵׁם יי :
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיְקַרָּא :

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְיָה . וְסִלְחָתָה לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִחַטָּאוֹתֵינוּ וְנִסְלַחֲנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ . מְחַל
לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פִשְׁעֵנוּ . כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי מוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לָךְ קוֹדֶשׁ אֵל :

חַתוּם שֵׁם הַמַּחְבֵּר יִצְחָק חוּק

כב פוסון

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן מִנִּי וְצַנְתִּי . צַעֲקוֹתִי הִקְשִׁיבָה
וְהָאֵינִי רַנְתִּי . חֲטָא אֶת חֲטָאוֹתִי קְדוֹשׁ הִנֵּן
תִּקְוֹתִי נִפְשִׁי בִּשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי צִדְקָה עֲשֵׂה
לְעַמְּךָ . קְדוֹשׁ לְמַעַן שְׁמֶךָ . כִּי פָסוּ תִמְיָמֶיךָ מַעֲבִירִי
וְעַמְּךָ . וּמִנִּישֵׁי לְחֶמֶךָ . לָבוֹ עֲתָה בְּאִתִּי : נִפְשִׁי חֲטָאֵת
נַעֲוִירִי תִצְלִיל וְיִם יִהְיֶה כְּצִלִּיל . וְצִדְקָה וְקִנִּים תִּסְלִיל .

ושועה

הָאֵרוּם אֵיךְ גְּלוּסֵט צוֹ דִּיר גָּאט לֵאמֹר מִיךְ נִיט פֿר שַׁעֲטָט ווערן אַז אֵיךְ רופֿ אַן דִּיךְ תְּכַאֲדִיד אֵיךְ טוֹא דִּיךְ
רופֿ פֿון דער טִּיפֿנִישׁ הִיבֿן וְהִי אֵיךְ מִינֵעַ אָנִין מִינֵעַ הַעֲבֵר הִיבֿ אֵיךְ אֵיךְ צִים הִימֵל אֵיךְ הַאֵב פֿאר
שְׁפָרִיט מִינֵעַ גִּיאַנְקוֹוֶה גִּרַעֲטִימִקִּיט מַעַק אִים אִים מֵאָךְ אֵיךְ פֿאַרן מִינֵעַ ווֹיֵד גָּאט הַעֲר צו מִיין
תְּפִלָּה פֿר נָעִם מִיין גִּעֲטִים מִינֵעַ מִיין גִּעֲטִים פֿר נָעִם מִיין דִּר צִיעֵר מִיין פֿשַׁעֲפֿר אִים מִיין הַעֲר צו דִּיר אִים
אָנִסְפֿלֶעֲקִים מִיין לִיב גִּרַעֲטִימִקִּיט לֵאמֹר אִיין ווֹנְקִין דִּי מִיאַקֲטִיט אִים וְאֵל פֿר גִּעֲבֵן מִינֵעַ חֲטָאִים מִינֵעַ
וְאֵל פֿר נָעִם גָּאט פֿר שְׂטִיִּיא מִינֵעַ רִידִר גִּיבִי מִינֵעַ רִידִר זַלְקֵן פֿר דִּיר חֲשׁוֹב וִיין קִלְאָר אִים לֵאמֹר גִּרַעֲטִים
פֿאַרשִׁיג וִיין מִיין תְּפִלָּה הַעֲר צו גָּאט פֿר גִּיבִי דִי וִינֵד פֿון מִיין פֿר קְרוֹקִיט שְׂטִיִּיק וִיין בְּקִטְחָה צוֹא
אִים אִים צו מִיין מִינֵעַ וְאֵל וִיין מִינֵעַ רִידִר דָּם מִרַאכְטוֹג פֿון מִיין בִּיאָרן וְאֵל וִיין פֿאר דִּיר גָּאט מִיין
רִשַׁעֲפֿר אִים כִּי אִים לִייד פֿון לִייד הַעֲר :

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר דִּר וּסִי וְצִט אִין פֿר בִּיאָרנִישׁ דָּעס אָפֿרִשְׁטֵן מִיין בִּשְׂיִצֵּר אִים מִיין פֿאַנְצֵר מִיין גִּשְׂבִּיא פֿר
נָעִם אִים הַעֲר צו מִיין גִּיאַנְקֵי רִינֵג מִינֵעַ וִינֵד הִיילִיגֵר גָּאט גִּיבִי מִיין הַאֲפִונֵג מִיין לִיב מִיט מִיין
בִּנְעֵר אִים מִיין פֿאַלֵּק מִיט מִיין גִּעֲטִים גִּיאַנְקִיט מִיט צו וִיין פֿאַלֵּק הִיילִיגֵר גָּאט פֿון ווערן וִיין
גָּאט וְהָאֵרוּם עִם הָאָנִין וְהִי אִים גִּיאַט וִיין גִּיאַט פֿרוּמִי וּסִי פֿלֶעֲקֵה מַעֲבִיר וִיין וִיין פֿאַרן מִקְרִיב וִיין
קִרְבָּנוֹת דְּרוּם בִּין אֵיךְ אַנְגֵּד גִּיאַט מִמֵּת דִּיא ווֹיֵד פֿון מִיין יִנְגִּיט וְאִלֶּסְטוּ מֵאָךְ אִיין ווֹנְקִין אִים אִינִים
וְאֵל וִיין פֿר מַעֲרַט אִים וְהִי דָם קִימִן פֿון מִרְדֵּן אִים דָּעס גִּרַעֲטִימִקִּיט פֿון אִינַעֲכֵס וְהִיט וְאִלֶּסְטוּ מִיין

וְשׁוּעַת נִבְאִים תִּכְלִיל וְעַת הַנִּקְנִי כִּבְעֵלִיל. מִכְּטוּנִי
 אֶזְיִיל. כִּי לִבִּי לָךְ כָּלִיל. עֲתָה הִנֵּה בָאתִי : נִפְשִׁי
 חָנוּ חִי חֲנִנִי לְקוֹל זַעֲקִי בְּגִרוּנִי. כְּשִׁמְעָה תַעֲנֵנִי.
 סִלִּיתָהּ תִּרְבֵּנִי חַיִּים תִּכְתֵּבֵנִי. וְעֲנֵתָה בִּי צְדָקָתִי:
 נִפְשִׁי זֶה אֵלֵי הוֹשִׁיעָה. וְזִכְיוֹת הַכְרִיעָה. וּמִזְבוֹלָךְ
 הוֹפִיעָה. חוֹן סוֹעֶרָה וְסוֹעָה. וּמִלֵּשְׁנִי הַבִּלְעָה. צֹאנֶךָ
 מִלֵּה פִשְׁעָה. כֵּן אֶרְאֶה בִּרְעָה בְּאֶבֶדֶן מוֹלֶדֶתִי: נִפְשִׁי
 קֹדֶשׁ שֵׁם קֹדֶשְׁךָ. חֲלָלִי בְּמִקְדָּשְׁךָ. וְאַהֲרֹנִים
 קֹדֶשְׁךָ. מִגִּישֵׁי אִשִּׁיךָ. וּמִה יַעֲשׂוּ קֹדֶשְׁךָ. כִּפְסוֹ
 קֹדֶשְׁךָ. שְׁעָה נָא מִקְדִּישְׁךָ. כִּפְרִים אִם שְׁלֵמֹתִי:
 נִפְשִׁי יִרְצוּ עֲבָדֶיךָ לְמַעַן שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. מִיַּחֲדֶיךָ מַעֲיָדֶךָ.
 כִּי אֵין בִּלְעָדֶיךָ. בִּקֵּשׁ נָא אוֹבְדֶיךָ יְהִן בְּאוֹ עֲדֶיךָ.
 כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ פָּנֶיךָ בִּקְשֵׁתִי: נִפְשִׁי קוֹלִי יַעֲרֹב נָא
 בְּמַחִים תוֹךְ צִיּוֹנָה. לְטוֹבָה הַפְּנָה נָא לְהַמְצִיאֲנִי
 חֲנִינָה. כִּי אֶל מִי אֶפְנֶה נָא בְּאֵין מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֶנָּה.
 לְמוֹחֲלֶיךָ סֵלַח נָא. הַשְׁמִיעֵם סִלְחֹתִי: נִפְשִׁי

אל

אֵין דָּם נִשְׁרִיִּיא פֻּן דִּיא צו קִרְאָנְךָ וְאַלְכֶסְמוּ קִבִּינִן אֲצוּרָה וְאַלְכֶסְמוּ מִיָּה רִינִינִן וְאַנֵּן קִלְאָר וְאַדְרוּם מִיָּן
 הַאֲרֵץ אִין צו דִּיר נִאָנֵן אֵין אֲצוּרָה כִּין אִיָּה גִקֻּפִּין מִיָּן דִּיר בְּאִרְסִינִךְ לְעֲבָדִינִךְ נִאָם לִיִּט וְעֵלִיג מִיָּה צוֹם
 קוֹל פֻּן מִיָּין נִשְׁרִיִּיא מִיָּם מִיָּין הַאֲלֹו אִין דִּינִן הַעֲרֹן וְאַלְכֶסְמוּ מִיָּר עֲנִשְׁפִּין דִּינִן פֻּר גְּעוּבִין וְאַלְכֶסְמוּ מִיָּר
 מִעֲרֹן צוֹם לְעֵבֶן וְאַלְכֶסְמוּ מִיָּה אֵן שְׁרִיבִין אֵין וְאַל עֲדוּת וְאַנֵּן אֵן מִיָּר מִיָּין גִּרְעִשְׁבִּיטִין דִּר אִין מִיָּין נִאָם
 הַעֲלֵף מִיָּר אֵין מִיָּינֶע נִכּוּת וְאַל אִיבֵר וְעֵבֶן אֵין פֻּן דִּינִי הִיכְלֵן מִיָּיִקֶטֶן לִיִּט וְעֵלִיג דִּי גִשְׁמוֹרֶעֱקִשְׁע
 אֵין פֻּר וְהַאֲלִיטֶע נִי וְאַל דִּינֶע שְׁאָף גִּיט שוֹלְדִין מֵאָבֶן דָּם וְעֵבֶן דִּי יִשְׂרָאֵל אִיָּה וְאַל גִּיט וְעֵהֵן אִין כִּיִּין
 גִּדֵּשׁ הִיכְלֵינִךְ נִאָם דִּינִן הִיכְלֵינִךְ נִאָם הַאֲבֹוֹוִי סִחֲלֵךְ וְעוֹעֵן אִין דִּינִן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין דִּינִן הִיכְלֵינִי כִּתְנִים
 וְסִם הַאֲבֹן גִּנְעִיקֶטֶם דִּינִי קִרְבָּנוֹת אֵין וְנִאָם וְעֵלִין טָאן דִּינֶע הִיכְלֵינִי אֵין עֵם הַאֲבֹן זֶה אֵין גִּלְאוּם דִּינֶע
 הִיכְלֵינִי קִרְבָּנוֹת פֻּר גֵּעֵם דִּי תִפְלָה פֻּן דִּינֶע הִיכְלֵינִי גִלְיָה וְעוֹעֵן אִיָּה וְנִאָם מִשְׁלִים גִּוּעוֹן מִיָּם קִרְבָּנוֹת
 פֻּן רִינֵךְ דִּינִי לֵאמֹן וְעֵבֶן כְּוִילִינִים דִּינֶע גִנְעִיקֶטֶם פֻּן וְעֵבֶן דִּינִן גִּשְׁרִיבִין נִאָם וְנִאָם אִין צִיּוֹן דִּיר וְנִאָם
 וְאַנֵּן דִּיר עֲדוּת אֵין עֵם אִין גִּיט מִעֵר כִּיִּין נִאָם נִאָר דוֹ זֶה נִאָם דִּינִי פֻּר לִאֲרִינֶע אֵין וְעֵלִין וְיִקֻּפִּין צוֹ דִּיר
 וְאַדְרוּם עֵם אִין גִּיט דִּינִן פִּרְיִינִךְ שְׁאָפֶט מוֹא אִיָּה דִּינִן שְׁכִינָה לְעֵבֶן מִיָּין קוֹל וְאַל וְעֵבֶן וְסִם נִאָם
 גִּלְקֶסֶן כִּיִּין צִיּוֹן צוֹא גִּקֻּפִּין וְאַלְכֶסְמוּ זֶה קִעֲרֹן פֻּעֵם אִיָּה דִּיר נִאָם צוֹ כֵּאָבֶן גִּרִּיבִין מִיָּר לִיִּט וְעֵלִיגִים
 מִיָּדִיר צוֹ וְעֵבֶן וְאַל אִיָּה מִיָּה קִעֲרֹן עֵם אִין גִּיט דִּיא כִּיִּין אֲבִירָה אֲבִירָה לְעֵהֵב צוֹ דִּינֶע הַאֲפֶרֶס פֻּר גִּיב
 יִצְעָרִי וְיִקֻּר טָאן דִּי הַעֲרֹן אִיָּה הַאֲבִירָה פֻּר גִּעֲבֹן נִפְשִׁי מִיָּין לִיִּיב מִיָּין כִּיִּין כִּיִּין אֵין מִיָּין טָאָם מִיָּין גִּנְעִשִׁי

אז מלך יושב על כסא רחמים בתנוג בתמידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשה ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה כהודעת לענו מקדם. כמו שפתיב ויוד יי בענו ויתעבב עמו שם ויקרא בשם יי. ויעבור יי על פניו ויקרא :

י אל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע ותמאח נקה : וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

זכור רחמיו וכו'

תחנה לערב ראש השנה

דיא תחנה האם גמאקט איין גרויסער טאן פון פיל ספרי מוסר צו זאגען אין ערב ראש השנה פאר די דיא סליחות מיט פיל געט אונט מיט גרוס פרוק :

איין די לא חסתי עליך בת תיקרה ווי אזו האב ניט רחמנות גהאט אייך דיר מיין נשמה דאס דו ווערסט גרויסען מייערסט מאכט. ווייא צוא מיר וואס האב איך גטאן וויא אזו האב איך גינדיגט קיינען גאט דאס ער איז איין קייניג איבר אלע קייניג וואס וועל איך טאן צו מארגינס אין די הייליגע מעג ראש השנה ווס אין די מעג ווערן גמשפט אלע בלשפענישן פון דער וועלט אפילו אפיש אין וואסער אונט איין ווערמיל אין דער ערד טאן ציטרין פאר דעם יום הרין בפרט איך וינדיגט מענטש ווס איך האב יעדן טאג יעדער שעה יעדער מיניט מורד גווען אן גאט. אזי ווייא איז צו מיר ווס פראגוסט מעשים האב איך גטאן. איך האב גאר גוטע אונט פיל עבירות גטאן רבוננו של עולם מיין הארץ מוט אין מיר צו גיין יעדער אבר מוט אין מיר ציטרין פאר דעם יום הרין איך ווייס ניט מיט וואס איך קאן דיר גרוסער גאט איבר בעטן זאלסט מיר מוחל ויין מייע וונד ליבר גאט איך בעט דיר זאלסט אויף מיר רחמנות האבן זאלסט מיר לאזן לעבן צו מייע

איין די היינטיגע סליחות זאגען מיר (גוף ונשמה אם תריבם). דס איז דיא שייטש אז דער מענטש שטארבט קרוגט זיך דער גוף מוט דער נשמה די נשמה זאגט צום גוף דו האסט גינדיגט ווארום איינער איך בין צו דיר אין גוף אריין בין איך ארום גפולגן ווי אפרייער פוגעל. אונט דר גוף זאגט צו דר נשמה די האסט גינדיגט ווארום ועה אז די ביסט ארום פון מיר רוא איך מיך אפ אונט מו שוין קיין עבירות ניט. וואס מוט הקב"ה ברענגט ער די נשמה אין גוף אריין אונט משפט ביידע אין איינס. דאס בעטען מיר רבוננו של עולם אז דו וועסט חליצה אזו מלפמן. איז דוחי ולא יכלו קום. וועלען מור חליצה פאר שמוסן ווערן אונט וועלן שון חס ושלום ניט קאנן אויף שטיין. איבער דעם טאן מיר שרייען עליך נפשי אקנן בלב מר אויף דיר מיין ליב מו איך קלאגען מיט איין ביטער הארץ ווי אזו איך האב דיר אום גרויסען פון דעם קנאל פון לעבן אונט גינדיגט אונט האב דיר גפלאגט אין דעם אורט פון מוט אונט אום ריינגקייט. אזי גוואלד

קינדר דו האסט דאך אן גשריבן
ותשובה און תפלה און צדקה אז דער
מענטש מוט גען מבטל אלע בייזע
גורות. אזי וויא געשריגען איך מוא
תשובה מיט מיין גאנץ הארץ מיט אלע
איברים און איך מוא תפלה מיט מיין
גאנצען כח און איד נעם אויף מיר איך
נאל טאן צדקה. הנם איך וויים ניט
ווס טען מיין תשובה ותפלה גיט מיין
גרויסער גאט דו ביסט דאך א בוחן
בליות און אינעם מחשבות: דו ווייסט
דאך דיא גראנקן פון דעם מענטש דו
ווייסט גוט וויא נדיט מיין הארץ איז
מיר פאר קלעמט פאר צרות וואס האב
קענען דיר גיין דיני. רבנו של עולם
נאלסט מיר און מיין מאן און קינדר
גרענקען צו אגוט און לאנג לעבען
מיט גינד און אגוטע פרנסה דען א
צויר איז ליבער גאט די צייט וואס
דו צייכענסט אן דעם מענטש פרנסה
אויף דעם גאנצען יאר. דרום בעט
איך דיר דו אלעמעכטיגער גאט ואלסט
אונז טאן לפנים משירת הדין ואלסט

אונז אן שרייבען צו איין גרונגע פרנסה
וכלפלה עם ואל ניט ויין בביון חס
ושלום גאר בבבור און מיט היתר ניט
מיט איסור חס ושלום דען דו ביסט
דער הער פון גאנצער וועלט וואס דו
שפייזט אלע בשעפניש פון דעם
קלענסטען ביז דעם גרעסטען דען די
אויגען פון אלע בשעפניש פון דער
גאנצער וועלט טוען האפען צו דיר
ליבער גאט און דו גוסט אומליכען
ויין בדרעפניש און עסען און שפייז
אין ויין צייט און ואלסט אונז געבען
שכל און חכמה דאס מיר ואלן פאר
שטיין ביין הייליגע תורה. און גיב
אונז ברכה והצלחה אין אלע עסקים
און אלע אויגרי משאומתן ווס מיר טאן.
יהי רצון עם ואל ויין דר ווילן פון דיר
אלעמעכטיגער גאט אז די יידי און דיא
זאג פון מיין מול און די גראנקן פון מיין
הארץ ואל ויין בויליגט פאר דיר דען
דו ביסט מיין באשעפער און מיין דר
ליינער אמן סלה: ואלסט אונז שיקען
דעם גאט צדק אמן:

מליחות לערב ראש השנה

משגי יושבי ביתך עוד יהלכו סלה: אשרי העם שכבה לו אשרי העם שני אפיהו: תהלת
דוד ארומה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד: בכל יום אברכה ואברכה
שמה לעולם ועד: גדול ומהלך מאד והגדלתו אין חקר: דוד דוד ישבח מעשיה
וגבורותיה יגידו: חדר כבוד הודך ודברי נפלאותיה אשיחה: וגעזו נוראותיה יאמרו
וגדלתה אספרנה: זכר רב טובה יביעו וצדקתה יבגו: חנו ורחום יי ארץ אפים וגדל
חמר: טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוה יי כל מעשיה ותסידה יברכוכה: כבוד
מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד חדר מלכותו:
מלכותה מלכות כל עולמים וממשלתה בכל דור ודור: שמה יי לכל הנפלים וזקק
לכל הפופים: עיני כל ארץ ישבחו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך
ומשביע לכל חירצון צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בך מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו
לכל אשר יקראוה באמת: רצון יראוי יעשה ואת שונתם ישמע ויושיעם: שומר יי את
כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברה כל פה שם קדש לעולם
ועד: ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה: חמ

לך יי הצדקה ולנו בושות הפנים : מה נתאונן מה נאמר מה נדבר ומה נבטק : נחפשות דרכנו ונחקוריה ונשובה אליך כי ימנך פשוטה לקבל שבים לא בהסד ולא במעשים באנו לפניך : בדרים וכרשים דפקנו דלתך דפקנו רתום ותנון נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מלפני ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלה :

שומע תפלה עדיך כל בשר ובאו : יבוא כל בשר להשתחות לפניך יי : יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך : בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עושנו : נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו : באו שערי בתודה תצרותיו בתחלת הודו לו ברכו שמו : ואנחנו ברוך חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל חיכל קדשך ביראתך : הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות : שאו ידיכם קודש וברכו את יי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו לתר קדשו כי קדוש יי אלהינו : השתחוו ליי בהדרת קודש חילו מלפניו כל הארץ : נשתחוה אל חיכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי תגדלת על כל שמך אמרתך : יי אלהי צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך סביבותיך : כי מי בשחק יערוך ליי ידמה ליי בבני אלים : כי גדול אתה ועושה גפלאות אתה אלהים לבדך : כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך : גדול יי ומהולל מאוד וגדולתו אין חקר : גדול יי ומהולל מאוד נורא הוא על כל אלהים : כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים : אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשה ונבבורותיך : מי לא יראה מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך : מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה : לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימנך : לך יום אף לך לילה אתה תכניות מאור ושמש : אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : מי ימלא גבורות יי ישמיע כל תהלתו : לך יי תגדולה ותגבורה ותתפארת והנצח ותהוד כי כל בשמים ובארץ : לך יי חמלקת וחסותגשא לכל לראש : לך שמים אף לך ארץ תיבל ומלאה אתה יסדתם : אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה יצדתם : אתה רצצת ראשי ליתן תתנון מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין ונחל אתה חובשת נהרות איתן : אתה פוררת בעוד ים שפרת ראשי תנינים על המים : אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשפחם : גדול יי ומהולל מאוד בעיר אלהינו תר קדשו : יי אלהים צבאות וישב תכרובים אתה הוא האלהים לבדך : אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא (הוא) על כל סביביו : וידו שמים פלאה יי אף אמונתך בקהל קדושים : לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה לפניו בתודה בזמירות נריע לו :

אשרי העב ידעי תרועה יי באור פניה יתלכון: בתצנצרות וקול שופר
 הרעו לפני המלך יי: צדק ומשפט מכון כסאך. חסד ואמת יקדמו פניה:
 אשר יחדיו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך פרנש: אשר לו הים והוא
 עשהו נפשות רדיו יצרו: אשר בידו נפש כל חיותו כל בשר איש: הנשמה
 לה ותגוף פעלה חוסה על עמלה: הנשמה לה והגוף שלה יי עשה למען
 שמה: אתאנו על שמה יי עשה למען שמה: בעבור כבוד שמה: כי אל
 תנון ורחים שמה. למען שמה יי וסלחת לעונינו כי רב הוא:
 סלח לנו אבינו. כי ברוב אולתנו שנינו. מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

מן פתיחה מיוסד ע"י א"ב בפול ושם המחבר שלמה בר יצחק

יי אלהי הצבאות נורא בעליונים. אמרת שובו
 בנים סרבנים. באו עדי בתודה וברננים. בקשו
 פני בבכי ובתחנונים. גם כי נסתמה תפלת הגיונים.
 גלי שבים פתוחים פונים רבך נצב לעולמי עדנים.
 דרכי טובך נצח לא שונים. הננו אתאנו לה כדלים
 ואביונים. הצדקות לה ולנו העונים: ועדיה שבנו
 בבושת הפנים. ועל דלתותיה חוגים פיונים. זכרנו
 לחיים מתוקנים. ובה כתמינו צחים מלבנים. חטאת
 נעורינו מחה בעננים. חדש ימינו כימים קדמונים.
 טמאה העבר והתם תודונים. טהרה תזרוק מים
 הנאמנים. ידענו רשענו סרבים וסלונים. יקשות
 ערפנו חסון באלונים: כרם נמטנו סגסג נצנים. כסו

פני

משלי מוסר

פירוש ע"ט

פירוש שמונים פסוקים: מוסר משנה אור וידעך שפענעך
 קנוד קוסם צו מיר מיט לוב און מיט גאנג. בקשו פני
 בקרם מיר שכינה מיט גוין און מיט געט. אפילו ווען עס איז
 פאר שפעלס דאס מוסרן פון תפלה אבער דאס מוסרן פון תשובה
 געט אפילו ווען עס איז פאר שפעלס די מוסרן פון תפלה אבער דאס מוסרן פון תשובה
 דאס מוסרן פון תשובה און אפילו די מוסרן פון תשובה און אפילו די מוסרן פון תשובה
 ווי ארעמט און ברעפטיגע צו דיר איז גרעכטקייט און צו אונז איז די וונד. צו דיר קערן
 מיר וויך מיט אפער שעמט פנים און און דייעט מוסרן פון מיר און וויא מוסרן פון
 אונז צו פארטיג לעבן לויט אונזערע וונד די פלעקן ואלן וויין לויט געאשן: די וונד פון
 אונזער וויגנס טעק אים און ווי אונזערן גענוי אונזערע וועט און ווי לאנגע צייט אונזערע ציגט

מאך

פניו חרולים קמשונים. למודי תרע צמודי חמנים:
 לוקחי שוחד רודפי שלמונים. מהר קלקלנו חפת
 חתונים. מאז הוסגנו לאחור ולא לפנים. נעזי זכר
 הכרים המשנים. נחוחי ריח קטורת סממנים. שר
 חמשים יועץ ונשוא פנים. סגן משוח ליום ואחרונים.
 עמידתנו ראה דלים ורקנים. עצבי רוח מרורים
 כלענים: פקדנוך בצר לחש צקונים. פחד דינה
 דואנים ומתאונים. צמח צדקה הצמח לנאמנים.
 צוה להעביר עזות ראשונים. קול הקורא ישבית
 מדינים. קטיגור יהם וישתיק נרונים. רוח נכאה
 דכאות לב שברונים. רצון יעלי פחלבי קרפנים.
 שבועת אבות הקם לבנים. שועת קוראיה תשמע
 ממעונים. תכין לבם ליראתה מוכנים. תהיב
 אנה שוח חנונים. שוב להעלות עמך משאונים.
 מהר יקדמונו רחמיה קדמונים. בריכם יצאו חנוניה

מים

משלי מוסר

נענעו דאך אפסן. דאס קאנן מיר פאר שטיין מיט
 אפסן. אפסן נביר האט גהאט איין מיינדיג מיט
 דאס פאר אים גימאכט פויער סלבשים דאס נענענע
 נאל אים דער גאנצן אויף אים אפגיסן אפגיסן. דאס
 מיט אים זיך גימאכטן שפילן מיט זיין פארמיט
 נארישט וואסן. דאס מיט דאס די סלבשים גיט אים

פירוש ע"ט

מאך איפער פארן און צו גענץ אנגעקערט עזות
 כיינדיקייט שפערענע און און דיא בלייבט
 נאכער מיר נויטן אונזער ביינדיקייט ווידער
 שפעניג און שפעניג אונזער תאריט אפון
 איז שטארק אזוי ווי ביימער. דיין נויטן גארטן
 פון אונזער פלאנצונג שפראכען שפעניג וויין

טרויבן עס דאס פערקט נויטן געשטאלט שפעניג
 גימאכט ביי צו מאן. זיי געבן שוחד און נאך
 די חושא פון דאס חושא דאס איז משן תורה פון
 אונזער ויך אונזער פאר וועלן פאר די קרבת
 פון די קרבישע און די הארן איפער פופציג אונזער
 נעגן די צדיקים דאס פאר אונזער אונזער שטייען פאר
 ארבעט אונזער פון מעשים טובים טרויער גימאכט
 שפילן און נאל מאכן שטאר די קרבת דאס צו
 ספעניג און נאל אונזער פאר די קרבת דאס
 נויטן צו די קרבת דאס גארטן וואס ווי דאס
 און גארטן וואס ווי דאס וואס ווי דאס וואס ווי דאס

בנים. קנים חסדיה ועל רחמיה שעונים:

כי על רחמיה הרבים אנו במוחים. ועל צדקותיה אנו גשענים ולסליחותיה אנו מקנים ולשועותיה אנו גפפים. אמה הוא מלך אוהב צדקות מקדם בעביר עונות עמו ומסיר חטאת יראיו. כורת ברית לראשונים ומקנים לטוביהם. אמה היא שבתה בענו כבודך על הר סיני. והראית דרכי מלכה למשה עבדך ואורחות חסדיך גלית לו: והודעתו כי אמה אל רחום וחנן ארך צפים ורב חסד ומרבה לחמים. ומנהיג העולם בלז במדת הרמים: וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל מלך על פניה וקראתי בשם יי קנניה. וחנני את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אמה ובעל רחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדולת רחמיה וחסדיה תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיה: תפן אלינו ברחמים כי אמה הוא בעל רחמים: בתחנון ובתפלה פניה נקדם. כהודעת לזענו מקדם. מחרון אפה שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלוצנו כיום וירד יי בעני: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי. ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

י אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע ומטמא ונקח: וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונתתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אמה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה: אלהינו בושנו כמעשינו ונכל לנו בעונו: אלהינו בושנו ונכלמנו לחרים אלהינו פנינו אלהי: אין לנו פת לחשיב ולא מצח לחרים ראש: ידענו כי חטאנו ואין מי נעמוד בעדנו. שמך הגדול נעמוד לנו בעת צרה:

בנחם אב על בנים כן תרחם עלינו: לוי תשועה על עמך ברחמך סלה: יי צבאות עמנו מלך לט אלהי נעלב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסח בך: יי חושעה המלך יענו כיום קראנו: סלח נא לעון העם הזה בגודל חסדיך. ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך:

כמה אלהי אונה ושמע פקח עיניך וראיה שומכותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי דא על צדקותינו אנוחנו מפילים תחנונו קנניה כי על רחמיה הרבים אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה געשה אל האמר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: כי סליחה מוסר ע"פ א"ב ולכסוף חתום שם המסחר (אליה בר שמעיה) חוק אלהינו ואלהי אבותינו

איכבה אפצה פה ואיה אשא עין. בי אין מעש ובירי זכות

פירוש ע"ט
 צו די רייד פון געטט קען אום אוף צו העלפן
 דיין פאלק פון ברומונג גיה זאל אויף אויג
 אן קומן דייןע ערשטע דער בארומקייט אין
 מעקט ואפן נוי ארויס גיין דייןע לייט ולייט
 נרעכט. די וואס האפען דיין גנאד אונ אויף דער בארומקייט פאר זעכערן נייא ויה:
 איכבה

משלי מוסר
 גענוג איז קיין פון פערקט מיט בראמטע אונ מיט
 נואם. וויא דס קינד נאך גיין אס שפילן ויה מיט
 עיניי הקרים האט דער וועגן אן ווייניג שייגרי
 טרבושים נעמן שטיקט פאר פערקט, האט ער
 נרעכט. די וואס האפען דיין גנאד אונ אויף דער בארומקייט פאר זעכערן נייא ויה:
 איכבה

אין . געיתי הייתי בשבוע וכגבר עברו יין . דמיתי
לגבור שאין בידו פלי יין: הותרד לב דר וחדל מהוקם פססור:
ומה יפער נבער מדעת ובין חסור . ודנו בחובו מבוז וחובו
בקרב אסור . חזמא ורב מרי ביד מנוול מסור : מרד לב נבזה
הלזה הפא לבקש . ישר העוה תזכחת קין פתלתול ועקש .
בושר ברביו אשמתו וצחנתו לו למוקש . לבו און חורש
בבוועל בפיו נוקש : מען מען בפיצה להשיב מה אמצא .
נתעבתי ונאלחתי כי מלאתי חופי ושמצה . ספק מימי לא
נאמנו באבוב מוצא עצרותי און ומרמה וצימותי לריב ומצה .
פישע מחה ועון שא ואשם בפר . צעקתי מכאב לב נבלם
פוש והפר . קצף שפך ורזו הניח וכעס הפר . רצה מרצה
ומחבב וערבב גומין חופר : לזכמי פלימי ישראל הבונו בלב
נבר . תום החזיקו ותחן הפיקו נשקו בר . את יי בהמצאו
לדורשו חל יוגבר . לא בזה ולא שקין ענות עני ונשבר : יום
ישועה ועת רצון אמצא לפניה . הגון וראוי ושלם אחשב

בין

משלי מוסר

פרוש ע"ט

מורא גוחאס וייגי תברים ואמען גוט דער ציילען
ניין פאטער אז דורך דעם וואס ער האט ניד מיט
וויא נישפילט זענען אים ניינע פלדנשים פר פלדקס
ניווארען נועט ניין פאטער ניוויס שטאנק פיו
ווערן אונ נועט אים דר פאר בשטראפן . דעם ויד
דס קינד פקדים גווען אונ איז גלאפן מיט אנרויס
גוויין צו ניין פאטער דאס ער איז אריין גלאפן
אונ אפלאמע זענען ווינע מייערי פלדנשים פר פלדקס

איבקה ווי אזו זאל איך עפען מיין מול אונ ווי
אזוי זאל איך איך הייבן מייער אויגן
אין מיר איז . קיין מעשים טובים גוט דא אין
קיין זכות אין מיין האנד איז אויך גוט דא
איך שריי איך בין גווארן אזוי וויא איין
שיכור אונ אזוי ווי איין מענטש וואס ער איז
פיל פון ויין איך בין גלייך צו איין גבור
ווס ער האט גוט קיין גווער . עס ווערט דר

שלאקען דס ארוםע הארץ אונ איז פר מיטן פון אים שלב דר חן וואס ער איז א מעקלר
אונרעט פאר אונ אונ ווס זאל עפענען ניין מויל דער ווס איז פאר גארישט פון שלב אונ
פאר שטאנד גייט אים אפ ווייני עונות זענען בייא אים בהאלטען אונ ויין חוב איז אין
אים אן געבונדען איין וינדערער אונ פיל ווידער שפעגליקייט איז אין דער האנד פון יצר
דע איבער גענטפערט . עס איז פאר וואגלט דאס פאר שעקט הארץ פון דעם וואס
קוקט געטען דיה דעם רעכטען נועט האט פאר קרוםט שטראף האט ער פאר אום
ווערדיג פאר דרייט אונ פאר קרוםט דאס שלאפליקייט פון ווייני קייט האט אים
גיסאכט ווייני עונות צום שטרוכלונג ניין הארץ מראכט אום רעכט מיט די מעשים פון
ווינע הענד איז ער גענויגען געווארען . מען דארף ויד פאר ענטפערן וואס ראן
איך געפונען איך בין אום ווערדיג גיווארען אונ פאר גארישט געווארען איך בין פיל
שאנד אונ לעקסערהקייט מינע וואסערען זענען גוט פערגלייכט אזו וויא אקטאל וואס
הערט איך צו קוועלען דאס הייסט מינע מעשים טובים זענען גוט גוט מינע ימים
טובים וואס איך האלט זענען אום רעכט און פאלשט גוט פון גאטס ווענען און
אונ מינע פאגיתים זענען גאר צוא קריגען ויד . אטאנ פון היילף אונ אציט פון רצון

בְּעֵינֶיךָ • בְּעֵמְדֵי לְהַתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֶיךָ • רְצִיתִי
 אֶתְכֶם הַשְׁמִיעֵנִי סִלְחֵתִי נְתַבְּשֶׁר מִמַּעֲוֹנֶיךָ : שִׁקְדוּ נָא פְּנֵי
 עֲלִיּוֹן וְהַמּוֹלֵד קִשּׁוֹת • מִכְשׁוֹל הָרִימוּ פָּנָיו דְּרֹךְ וַיִּשְׁרֹ מַעַקְשׁוֹת •
 עֲזֹן עֲזֹבוּ וְהַתְּנוּדוּ וְאֵל תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת • יוֹדְעֵי יִשׁוּב וְנִחָם וַיִּקַּח
 דְּבָרֵי כְּבוֹיָשִׁים וּבִקְשׁוֹת : הַקְשִׁיבָה אֲדֹנָי חֲנוּן חֲנוּן הַאֲזִינָה עֲרֹךְ
 שְׁוֹעֲתִי • וְעַקְתִּי רָצִיה וְהַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִים וּקְבֵל שְׁוֹעֲתִי • קְרֹאתִיךָ
 מִמִּצַּר קָרַב אֵלַי וּלְכָה לִישְׁוֹעֲתִי • חוֹשֶׁה לְעֹצְמוֹתַי אֲדֹנִי תִשְׁוֹעֲתִי •
 אֵל מִלֵּךְ וַיִּשֵּׁב עַל בְּסֵא רַחֲמִים מִתְּנַהֵג בְּחִסְדֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן • מִרְבֵּה מַחֲלָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ •
 לֹא כִרְעַתְם תִּתְּנוּ • אֵל הַדּוֹרִית לָנוּ לֹכֵד שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 בְּהוֹדֵעַת לָעָנִי מִקֶּדֶם : כִּמּוֹ שִׁתְּכּוֹב וַיִּרְדּוּ בְּעֵינָיו וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי :
 וַיַּעֲבֹד יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְחֲנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂאָ עֹז וְפֶשַׁע
 וְחַטָּאת נִקְמָה : וְסִלְחָתָה לְעֹנְוֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מְחַל
 לָנוּ מִלִּבְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אֶתָּה אֲדֹנִי מוֹב וּפְלִחָה וְרַב חֶסֶד דָּבָר קוֹרְאֶיךָ :
 שׁוֹבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ בְּאַפִּיקִים בְּנִגְבִּי : שׁוֹבָה יי תְּחַלְּצֵה נַפְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ :
 דְּלִשְׁוֹ יי בְּהַמְצִיא קְרֹאוֹתֵינוּ בְּהוֹדֵת קְרֹב : יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשָׁבוֹתָיו
 וַיִּשׁוּב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֲלֵהֵנוּ כִּי יִרְבֶּה לְמִסְלֹחַ :

וְרַחֵם אֱב על בָּנִים בְּזָרְחֵם יי עֲלֵינוּ : לִי הוֹשִׁיעָה עַל עֲמָךְ בְּרַבְּתָהּ סִלָּה : יי צְבָחוֹת עֲשֵׂנוּ מִשְׁבַּח דָּת
 אֲלֵהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יי צְבָחוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה תְּהִלָּתָהּ לָעָנִי כְּיוֹם קְרֹאָנוּ

כח סליחה מיוחד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שלמה חזק ואמץ
 אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנָא עוֹרְרָה אֶהְבֵּתְךָ הַיְשָׁנָה • אֲשֶׁר אֶהְבֵּת לַעֲדַת
 מִי מְנָה • בְּכָל כְּנוּיֵי חֶבֶה וְאַחֻה וְרַעוּת מְבִנָּה •

למען

מְשַׁלֵּי מוֹסָר מְשַׁלֵּי מוֹסָר
 נְוֹאֲרֵן • וַיֵּאמֶר דָּעַר פֶּאטֶר הָאֵם גִּנְעָה וַיִּין מִיָּד
 נְוִיבִים דָּעַר הָאֵם שְׂמֵת גֶּפֶשׁ וְאֵם וַיִּגִּי פֶלְבוֹשִׁים
 וַעֲנָן פֶּר פֶּלְקֶם גִּנְוֹאֲרֵן • הָאֵם דָּעַר פֶּאטֶר רַחֲמֵנוּ
 בְּמִקְדָּם אִיף וַיִּין מִיָּד • אִיף הָאֵם גִּנְוִיבִים אִיף
 פֶּר גִּנְוֹאֲרֵם פֶּר דָּעַר וַעֲנָן אִיף מִקְדָּם פֶּלְבוֹשִׁים
 קִיָּד אֲבִיעֶקֶרֶם וַיִּין דָּס אִיף • אִיף דָּס מִיָּד אִיף אִיף
 אִיף מוֹחֵל גִּנְוֵנוּ דִּי עֲבִירוֹת • אִיף אִיף
 שְׁנִידִי דִיא הָאֲרַע אֲקַעֵן דָּס שְׁמוֹרִכְלוֹנָג
 קִאֲמֵם אִיף דָּעַם וַעֲנָן אִיף פֶּר קְרוֹמְקִיט פֶּר
 וְאֵלֵם מִעַר שׁוֹן גִּיט אִינְגֶּעֶשְׁפִּירֵט וַיִּין דָּעַר וַוֵּאם וַוִּיבִים
 וַיִּין אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף
 וַיִּין אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף
 פֶּר גִּנְוֵם דָּעַם פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר פֶּר
 אִיבֶר גִּרֵּם אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף
 אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף
 אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף אִיף

מִשָּׁאת בִּגְדֶיהָ. וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהּ אֶת אַחִיהָ תִשְׁמַט
 יָדָהּ: סָפְרִים עֵת יִקְרָאוּ לְבְרוּאֵי עוֹלָמָהּ. שָׁאת חַיִּים
 וְחַלּוּף לְשׁוֹעַ וּמָה. עֲלִיּוֹן חֵן וְחֶסֶד בְּאוֹלָמָהּ. עֲרוֹב
 עֲבָרָה לְטוֹב וְחֵי אַחִיהָ עִמָּהּ: פְּנֵה אֵלַי וְחֲנִנִי וְתִנִּנִי
 עֲלִיּוֹן. פִּגְר מִנְּאֻצֶיהָ בְּעוֹנֵי וּרְשׁוֹן. צִרְכֵי חוֹק טָרַף
 בְּחֻלְקָהּ אֶפְסִסְיוֹן. לֹא תִקְפּוּץ אֶת יָדָהּ מֵאַחִיהָ
 הָאֲבִיוֹן: קִדְמָתִי בְּנִשְׁפָּה וְאַשׁוּעַ לָהּ מְחוּלָלִי. קִדְמָה
 חֶסֶדָה וְשֵׁא פִשְׁעֵי וּבִמְעָלִי. רַחֲמֶיהָ יִתְגַּלְלוּ עָלַי
 כְּמִנְחָם אֲבָלִי. מִי יִתֶּנָּה כְּאֵחַ לִי: שִׁיעָה שׁוֹעַת עֲנִיָּה
 וְצַעֲקָתָם. שְׁבַעַה בְּרַעוֹת נַפְשָׁם וְחִיתָם. תִּשְׁלֹךְ
 בְּמִצּוֹלוֹתֶיךָ כָּל חֲטָאתָם. אָנָּה שֵׁא נָא פִשַׁע אַחִיהָ
 וְחֲטָאתָם: שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרַת מִבְּטָחֶיהָ. לְבַבְתִּי
 עַל יְדֵי צִירִים שְׁלוּחֶיהָ. מָתִי תִחְשׁוּף וְרוּעָה בְּכוֹחָהּ.
 לָהּ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחִיהָ: הִיִּית מִקְדָּם מְקוֹה
 יִשְׂרָאֵל וְתִרְבַּ גְּאוּתָם. חֵי זְקוּף גַּם עֲתָה קוֹמָתָם.

ואמץ

פירוש ע"ט

בפור אז רו נעצט זיך אויף דעם קסא הקביר
 צוא צייבענען אין אייגס די הערצער פון די
 ווס דינען דיה אונ וואס רו האסט ביי דיין
 ברודר ואלסט אפ לאזען ביינע הענה. אז די
 בירר וועלן גליינט ווערען אוף די ווס נענען
 בשאפען געווארען אוף דיין וועלט שטענקען
 לעבן אורד טוט חס ושלום צו ארייבן אונ
 צו איין ארומאן. אייבערשטער גאט גיב טן

מיט חסד אין דיין היכל מאה ויס דיינע קנעכט צו נוסען דיין ברודר ואל בלייבן לעבן
 מיט דיר. קער דיה צו מיר אונ גיב מיר חן דס ברעפגעניש פון פרנסה אז רו וועסט
 טיילן דיין חיל ואלסטו גיט פאר שליסן דיין האנד פון דיין ארויסן ברודער. פאר געם
 דאס גשריאי פון דיינע ארומע לייט וויערע לייבער מיט וויער לעבען איז אן גינעט
 גנוארען מיט שטעכסט רו ואלסט אריין ווארפען אין דער טיפעניש פון דעם ים אלע
 וויערע וונד איה געט דיה פאר גיב די וונד פון דיין ברודער מיט זיינע חמאים.
 איה פרייא מיה אויף דיין צוא וואג. דוא האסט מיה בהעפט דורך די שלוחים כח
 מיט אהרן גיאי איה געט דיה זעה דעם פריד פון דיינע ברודער פון לאנג בייסטו

משלי מוסר

ניין איבער דעם בעטען מיה דיה. גם מי נסתם
 תפלת הגיונים אפילו נוען עם איז פאר שטעלט
 דיא טוענען פון תפלה גלי שכים פתוחים כנגים
 אבער דיא טוענען פון תשובה נענען דאך אפין.
 קענען מיר צו דיר רבנו שד עולם. מיט גנויין
 מיט תשובה. מיר בעטען דיה כחיבור נחם
 וישליק נרגים. אז דיא תשובה נואם מיר טוען
 נאל סאבען שטוד דעם שטן אונ ואל מאכען

מבית ומחנין בבופר: ומה יבפור ובירד סדורות. עוות מעשיו
 וכל הקורות ואיך יאמר מי ידע ספורות והנה הנגע בקירות:
 זכים המלואים עמך בבל פלך. זרזים לשמרה בבל אשר תלך.
 ושאבבת בחיק תעיד בעשיר והלך. ועמדה לפני המלך:
 חקתי לא יכחד כל מנהו. חוות לאדם מה שיתחו. ואם על
 המשכב הוא. וחשב עם קנהו: מרם יתגפורגליך בער בון
 מחר עצמך מכל עין. לא יוכל להמלט בבל עזבון. יאמר
 המושלים בואו חשבון: יעד ארבעה פרקים והחרית. ידון
 כמו נחלת שארית. ואם מעלו בך הבט לפרית. ואל תעמוד
 על הפרק להכרית: כי ביום כסה יבא. כל מקרה איש לפני
 חוצבו. אם כל אם עשיר בריבו. עולים ויורדים בו: לעמך
 מליץ יושר תמנה. לעת יבאו כל בני אדם בשבטו להמנה.
 תעבורנה הצאן על ידי מונה: משפט עמו תחלה בקרוב.
 משחת תעל חיתם לטוב תערו. וידון לאמים לבדם מלערו.
 לבתי יהיו נשם ערוב: נאור אליך מי יחבר. נוחג שבעולם

אין

גמל ונאורם דם שלעקם פון דעם מענטשן איז וייער פיל תנש דם לייב ווס ויא וינדיקט מיט ווס וועט
 מען כפר וין מין האב וועט נים העלפן דו האמט נשטעלט איין עדות ווס ער איילט זיך דר ציילן ווס
 דר מענטש טוט עבירות פון בארן און אופן וואר און לייקנט אבר ויא קאן ער לייקנן עס איז מיט
 זינע אייגענע הענד נאך דענירט וייער פון קרימטע מעשים און אלץ ווס עס טרעפט זיך אים ויא קאן ער
 נאן ווער ווייסט צו דר ציילן און דעבירות ווען און וייער וועט אום גשירן ויס דיא מלאכים ווס ווען
 בעפעט מיט דיר און אימלירן אורט דיא סלאכים ווס ווי היטן דיר ווי דו וועסט גיין וועבט און די נשמה
 דם ויא איז ביא דיר נאנט און עדות און דעם רייך אודר ארוסאן אז דער מענטש ווערט אנשטאלט
 שטעלט זיך דיא נשמה פון דעם סלף בקדוש ברוך הוא און נאנט אלע עבירות וואס דער מענטש טוט
 אימלירן טאג חלתי איך מו ציפירן ווארם עס ווערט נים פאר מיטן מין שום וואך פון אים צו נאן דעם
 מענטשן אפילו ווס ער שמוסט בסוד שיהיה קלה און אז דער מענטש איז שון אין קבר מו ער דארטן
 און אפ נעבן השבון ויין בשעפר פון איינער ריינע פיס וועבן צוא שמוסט אז די נשמה גייט ארום פון גוף
 ווארם די נשמה איז איין ערב פון אלע איברים ואלקט זיך רייניגן פון אליעבירות דר מענטש קאן
 נים אנמירן וועבן פון מוטער נאל אנועק נעבן נאר ויין האב מיט וייער סדורות וועט אים נים העלפן די
 מלאכים ווס ווי שאפן נאן מיכך גיב אפ השבון פון ריינע מעשים ויד נאט ביה האט אן געבויט פיר צייטן
 אין נאר צו שטעלן דיא וועלט און הט פון צייכונג די צייטן ער נאל אין די צייטן שטעלן ישראל ויא
 דיין עבדתך און אוב ויא האבן געשטעלט אין דיר נאלקטו ליין און דעם ברית וואס דו האמט בנחת
 ברית וועבן מיט אברהם אבינו עליו השלום דו ואלקט נים שמיין אופן בקרא צוא פאר שניידן מיכך די
 מארם אין ראש השנה וועט בקדוש ברוך הוא קוין וואס וועט זיך טרעפן אימלירן אנאניז נאר איז אלץ
 פארן בשעפר איין ארוסאן אנדער איין עושר גייען ויא ארף אודר אראפ נשמה צוא דיין פאלק ואלקטו
 אפליין יושר מאכן צו דר צייט אז אלע מענטשן קיין מיט ויין רוט גצילט וועבן אז ויא דיא שאף ציילט
 דר פאסמיה מיט ווס דער משפט פון ויין פאלק איז מיכך אין אן הייב ויא ויא טרעפן צו איינער דר רגל
 קוין אן פרי ער נאל און ברענגן דיא ישראל פון גיהנם און וייער לעבן צוא גוף ברענגן נאר נאט ברוך
 וואס ווס די הייבט נאך ווער קאן צו דיר בעפעט וועבן דר שמייער פון דר וועלט מיט איין צו בראכני בלי

אין משתמש בכלי משבר. ולא תבזה לב נדכה ונשבר.
היפלא מיד דבר: סתתו אבוננו לעמוק שוה. סורו טמא קראו
בסיל המהובא. כי אין הצר בגיג שוה. הבה נתחבמה לו בן
ירבה: עובר שני אדונים בפי שניו. עשיות ליוצרו וליוצרו
ברצונו. וטוב הדבק לבוראו כל זמניו. ועבר חפשי מאדונו:
פנות היום סעודתו יכון. פגעלו לזה ולכא יהי נכון. ועושהו
בשבת מה יסכון. מעות לא יוכל לתקון: צעקה לכן קרמנו
ליום הרין ותקשיב. צום ותשובה שלמה תמנה ישיב. ולא
בשב לקנאו באתא ואשוב. לא מצאה ידו די השיב: קומו
ישני מכפר לסעדי. קלותי ומעש אין בדי. ונעקו והתפללו
לאר עמדי. ומכוחכם שחדו בעדי: רחמים תעזר לתה
עצמה לאין אננים. רם כי נשכחו זה כמה שנים. שעדי
דמעות תפתח לנמעי נעמנים. בבכי יבאו ובתחנונים: שדי
במרינו הלא בנכרים נחשכנו. שכלנו אצריך ובאב עד בן
תרחמנו. ובור כי בנים קראתנו ואב אחד לבולנו. למה יגרע
שם אבינו: תשורה אין בדי לפני. תמורתה תבון תפלת

ותחנוני

ידינו מען ניש אבד נאם ברוך הוא איז ניש מבחמין צוא בראון הארץ איז דען פאר חולין פון נאם ברוך
הוא אלוס ואף צו ברעכט דעם צור דער ווס ער היסט און נאם צום גלייך ווען קערט אפ דעם צור דער
ווס ער היסט טמא רופט דעם נאר ווס ער איז פאר בארגן אין מענטשן ווארום דר צור פארענט ניש און
היג פון מענטשן לאמר ויה אן גרייטן איין קלוגי. ואף און דעם צור דער ער ואל ניש דרום ווערן עבד דער
מענטש דיש צוויי הערן איז באגד לעבן צו מין נאם ברוך הוא און צום צור דער ווערן פירי וועלעם איז
דעסר צוא בהעפון ויה צום פשעבר ווייל ער לעבט אונז קערין ויה פון אליעם און אן גרייטע
אסערה און עולם הלא זיינ מעשים טובים און דר וועלט וועט זיין אן גרייט און ווער וועלט ווארום
דר מענטש ווס גרייט ויה אן אום ערב שבת הט ער און שבת און דר ווס גרייט ויה ניש אן ערב שבת
און איין מענטש קאן מען שון און ווער וועלט ניש העלען צוהר דריי האבן מיר געפערט אונזער
לשרייא ערב ראש השנה פאסטן און תשובה שלמה קערט אום דיין רזן און ניש ווא אונזר וואס ער
קערט ויה אום און זיין אום נאג און איז דר מענטש ווס ער איז מתנה און מוט תשובה און דער נאג
מוט ער ווער די אייגע עברה נעמט מען שון זיין תשובה ניש צו מיט שטייט און אונזרי אבות ווס זיי
שלאפן אין דר קער הבהמה וועלן מיר נאם בעסן איה בן מבחמין ווארין און מין מעשים טובים נאם
און ניש און שרייט און וויט מתפלל צו נאם מיט מיר און פון איינער גוטסקייט וויט משחד פאר מיר און
רחמים וואלעט דר וועקין רחמים צו נעמן פון צו דיא ווס האבן מין פון ניש הוצר נאם מיר ווען פאר
נעמן גמארן פמה שנים די מונען פון מרען וואלעט געפין צו די ווס זיי ווערן אן גרופן גמען געגנים מיט
זיין וועלן זיי קוקן און מיט נעמט אלעקטמיר נאם מיט אונזער ווער שגעגייט ווען מיר געבענט
גמארן ווי פערמיר מיר געקן ויה אום צו דיר וואלעט אונז דער בארמין ווא אפאט און זיין מיר גרעם
און דו האסט אונז אן גרופן גנים און איין פאט האבן מיר אלע פאר ווס ואל נמיגט ווערן דר נאמן פאט
מישה מין מתנה פון מרפנות האבן מיר היינט ניש און דעם אונט פון מרפנות וואלעט און ריבא אונזרי
מפלות מיט נעמט נעם אף בעט דיר די מתנה רי מפלות ווס זיי גייען פאר אונז וועלן ווען אליז דא

וְהַחֲנוּנִי. כִּח גַּא אֶת הַמִּנְחָה הַחֹלֶקֶת לְפָנַי. וַיִּדְעוּ בְּרַחֲמֵי
 הַיָּהוָה כִּי אֶתָּה יי: יָדַע וְהִכִּין מִרְאשֵׁי תְּשׁוּבָה. אֲלֵהֶם חֲשִׁבָה
 לְטוֹבָה. בְּכֵן רָצִנוּ עֲדִידָה לְשׁוּבָה. הַשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה:
 יְדִידִים צִעֲקוּ חֲלוֹ קִרְאָת בְּמַהוּמִים. הַקּוֹל לְמִכּוֹן וְעוֹדוֹ יִשְׁמַע
 מִמְּרוּמִים. יִכְמְרוּ רַחֲמָיו בְּזִכּוֹת שְׂרָשֶׁת תְּמִימִים. אֵל שְׂרִי
 יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְּהַנֵּה בְּחַסִּידוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַמָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעַתָּם תִּנְמוֹל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לִזְמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ יְהוָה בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 פְּהוֹדֶתָ לָעָן מִקֶּדֶם. כִּמּוֹ שִׁפְתּוֹב וַיִּרְדּוּ יי בָּעָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנוֹי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
 וְחַמָּאָה וְנִקְחָה: וְסִלִּחָתָה לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַמָּאֹתֵנוּ וְנִסְלַחְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי חַמָּאֵנוּ. מִחֶסֶד
 לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵינוּ מִטֹּב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:
 יי בּוֹקֵר תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ בּוֹקֵר גְּעוּרָה לָךְ וְנִצְפָּחָה: וְאֶתָּה יי מִגֵּן בְּעֲדֵנוּ בְּבוֹדֵנוּ וּמִרִּים רֹאשׁוֹנוֹ
 וְאֶתָּה יי לְעוֹלָם תִּשְׁלַב וְיִכְרַךְ לְדוֹר וָדוֹר: אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מִלֵּאָה הָאָרֶץ:
 בְּחַמִּידָה רַבִּים יי בְּמִשְׁפָּטֶיהָ חִיֵּינוּ: אֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי:
 קִנְחָם אֵב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ: לִי הִשְׁמָעָה עַל עַמָּה בְּרַכְתָּה סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁבַּח לָנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֱשֶׁרִי אֲדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה בְּהִלָּה יַעֲנֵנוּ כִּיִּם קִרְאֵנוּ:

כז סליחה מיוחדת ע"פ א"ב

אֲדוֹן מוֹעֵד בְּתִקְחָ מִיִּשְׂרָאֵל לְשִׁפּוֹט בְּתַעֲצוּמֶיךָ.
 אֶתִּיצָבָה בְּפִלֵּץ לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ לְרוֹמְמֶיךָ.
 בְּמַעֲשֵׂי לֹא נִשְׁעַנְתִּי כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן
 שִׁמְךָ: גִּזּוֹ אֲמוּנִים גְּבוּרֵי כַח בְּמֶרְץ. גַּם גּוֹדְרֵי גֵדֶר
 וְעוֹמְרֵי בְּפֶרֶץ. רוֹרְשֵׁי חִפְצִים בְּכַח מִשׁוֹכֵן שְׁמִיעֶרֶץ.

אבר

יִשְׂרָאֵל אֲנֵנוּ יְדַע בְּרָחוּם הוּא הֵט נִוְיָטֵט אִיִּדְרָר עַד הֵט דִּי וְעֵלְמֵט בְּשִׂאפֵן אִז דִּר מַעֲנִשׁ קִיאָן נִיטִמִּין
 קִידִם הָאָפֶן אֲנִי תִשׁוּבָה נֵאֵט בְּרָחוּם הוּא הֵט גְּמִירָאכֵט דְּעֵם קִפְסוֹב פֿון תְּשׁוּבָה צו נִוְטֵן דְּרוֹבֵר לִפְּנֵי מִיר צו
 רִיד תְּשׁוּבָה מֵאֵן קִיעַר אֲנִי אִם נֵאֵט בְּרָחוּם הוּא צוֹדִיר וְעֵלְן מִיר יוֹף אִם קִיעֵרִין יִידִים דִּי גִלְבִּטִי שְׁוִיִּיעֵן
 אִיב בְּעָמֵן אֲנִי וְאִמְלֵן יוֹף אֲנִי פִיל מַעֲנִשׁוֹן מֵעַן וְאֵל שְׁוִיִּיעֵן מִיט גְּרוֹם בְּרוּטִיג דֵּאס קוֹל פֿון פֿרוֹמֶע וְאֵל
 יִהְיֶה עֵמֶךְ וְעֵמֶךְ צוֹם אֲנִי בְּרִיטִיגִין פֿון נֵאֵטִים אִיין וְאִמְלִיגִין פֿון הִימֶל וְיִין רַחֲמִים וְאֵל יוֹף דִּער הִיצֵעֵן וְעֵמֶךְ
 אֲבִרְהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אִלְדֵּר צִלְמַעֲבֵטִיגִר נֵאֵט וְאֵל אִיִּה עֲבֹר רַחֲמִים:

אִיִּין מוֹעֵד נֵאֵט בְּרָחוּם הוּא אִז דִּי נִעֲמִיטִי דִּי צִיִּיט צו מַשְׁפָּטִין דִּי רַעֲבִט פֿאַרמִיגִין מִיט בִּיין גְּרוֹם שְׂטַרְקִיִּים
 אֶתִּיצָבָה מִיט אִיִּה מִיט שְׁמֵעֵלְן מִיט גְּרוֹם צִיטְרִיגִישׁ אִיִּה וְאֵל בְּעָמֵן בִּיין פֿנים צו דִּער הִיִּיבֵן יוֹף בְּהִיצֵעֵן
 אִיִּה לְעֵדֵן יוֹף נִיט אֲנִי מִיִּיגִין מַעֲשִׂים נִאֲרֹאף בִּיין רַחֲמִנוֹת נֵאֵט בְּרָחוּם הוּא מִיט פֿון בִּיין בִּיִּלְדִיגֵעֵן נֵאֵטִין
 יִיִּין יוֹף וְיִיִּעֵנֵן פֿר שְׁוִיִּטֵּן וְנִאֲרֹא דִּי בְּגִלְבִּיגִישׁ דִּיא גְּבוּרִים מִיט וְיִיעִרִי גְּרוֹם שְׂטַרְקִיִּים אִיִּה דִּיא וְאִם
 צִיִּין יוֹף פֿון עֲבִירוֹת דִּי צִדִּיקִים וְסִי יִי בְּעָמֵן מִיט פֿח פֿח הִשִּׁי וְקִיעַר רִנָּה אִיִּי דִּי הִימֶלִין דִּיא בְּסִידִים
 דִּיא נִטִּיגֵעֵן פֿר לֵאָרֵן וְנִאֲרֹא פֿון דִּר וְעֵלְמֵט מִיט אִיִּה בִּין מִבְּטָה נִוְיָטֵט צִעֲשֵׁת הִיִּרְקֵן נִיטִיגֵעֵן אִיִּה עֲטִיפֵרִין

יוצדק: חפץ תתן בצבא מעלה. הן במלאכה תשים
תהלה. ואף שותה במים עולה: זכות וצדקה אין בנו. הטא
ורשע בלנו. טוב אל תבא במשפט עמנו. יהמו מעיך עלינו.
כחוב רחמיה פנה אלינו. לבלתי פרוע מעללינו: משובותינו
רבו מלמנות. גיחותים אין וקרבנות. סליחה מצא לעונות:
עד צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים. צדקה
מצא תחן עורכים: קו אל תביתח באורחותינו. רמה ותולעה
אחריתנו. שאו והבל שנותינו: תשוב על הרעה תנחם. זה
דרבה תנחם מרחם. ברחמיה הרבים עלינו רחב: דרבה הודעת
לעניו להורות. ידעתו שלש עשרה סדורות. הבטחתו שאין
ריקם חזרות: חנון בם סדרנו לפניה. ועקב שוב מבית חנניה.
נא אל תשיבנו ריקם מרפניה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא כרעתם תמוז. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בדודעת לענו מקדם. כמו שכתוב בנבד יי בענו ותיצב עמו שם תקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

ה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
ותמאה ונקח: וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: מלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה צדיק טוב וסלח ורב חסד לבד קוראיה:
מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה יוד אשה: מה אנוש כי תפקדנו לבקרים ולדגים
תבחננו: יי אל באפה תולחנו ואל בתמיה תיסרנו: אף על זה פקחתי עיניך
ואותנו תביא במשפט עמך:

כרחם

אדון דו גאט ביה הער אוב דו וועקט מןקבן ויין דיין דין אונ דו וועקסט נאך וכן אונזערע פשעים וועט
מיין מענטש גיט גרעקט בלייבען פון דיר חיי בי חיות פון אונן גיפסטו און אונ רעקט אין דייע
סלאכים סקסטו שפעטן סכל שפן אונז מענטשן ווס עד מריקט ווי וואסר אונ רעקטיקייט זיית מיין זכות
אונ קיין צדקה איז ביי אונן גיט דא עבירות מיט רשעות ועון מיר פיר גוטער גאט ואלקסט גיט קוסן מיט
אונז מיט שפסט דייע גאנגן ואל בריקען און אונז אז ווי דיין גרוס רחמנות ואלקסט מעדען ויד צו אונ
גיט אז ווא אונזערע שטעקמי מעשים פשוטות אונזערע ווירדקייט ועון פיר פון ציילן מיר האבן היינט גיט
מיין בית המקדש אונ מיין מנזר מקריב צו ויין קרבנות מוחל ויין דיא עבירות על און אונז צדקות פון
דאין מיר ויד גיט מיר ועון איין גרעקט מיט עבירות פסחת דיא תפלות ווס מיר טון ואלקסט גופען איין
צדקה צו אונז דעם שנור פון דין ואלקסט גיט אונ ציהן און אונז ווען ווארונ אונז סוף איז אז
ווערעם עסין אונז אונזערע יאן גייען אונז מיט פאלשקייט אונ גיט פשוט דו ואלקסט אפ לאוער דעם רונ
אונ ואלקסט ויד בריקען ווארונ אז איז דיין שטייגער כרחם ויין ויד בתקם מיט דיין גרוס רחמנות
ואלקסט ויד כרחם ויין אייבן אונ דודי דייע ווען האסטו מרע גווען צו משה רבינו דעם עניו אונ
גלעקט אים דו האסט אים מרע גווען די שלש עשרה סדורות דו האסט אים צו גאנגט ווערעם וואנט די שלש
עשרה סדורות ליידיג גיט אים צו קערן חנוך בארמער גאט סיד האבן פון דיר מספר גווען די שלש עשרה
סדורות דס גשריי פון געם פון דא ווס יי בעטן דא אל דו ואלקסט גיט אים קערן אונז ליידיג פון דיר:

אדון

קָרָאָם אֲבָעַל בָּנִים בֶּן פִּתְרָם יוֹעֲלִינוּ לְיַי הַיְשׁוּעָה עַל עַמָּךְ בְּרַבְרִתְךָ סֵלָה : יי צְבָאוֹת עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּחַ לְט
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צְבָאוֹת אֱשָׁרֵי אֶרֶץ בּוֹטֵחַ בָּךְ : יי הַיְשׁוּעָה הַמִּלְחָה יִשְׁנֵנוּ כְּיוֹם קָרָאָנוּ :
כִּסְ שִׁנְיָה מְיוֹסֵד עִיפֵי אִיב וּבִסּוּף חֲתוּם שֵׁם הַמַּחְבֵּר יִצְחָק הַכֵּן הַחֲבֵר חוּק וְאִמָּץ

אֲדוֹן בְּפִקְדְּךָ אֲנוֹשׁ לְבָבָרִים . בְּמִצְוֵי הָרִין אֵל
תִּמְתָּח : גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם תִּרְיָבָם . דּוּחוֹ וְלֹא
יִוָּכְלוּ קוֹם : הַיּוֹכֵל גִּבֹּר לְזִבּוֹת בְּמִשְׁפָּט . וְאִם יִשְׁבִּידוּ
מַעַשׂ לְהִצְטָדֵק : יִרְוִי יַחֲוֹמוֹ מִלְחָה סְרוּחָה . תְּבוֹי
אוֹרְבוּ בְּקֶרְבוֹ מִיעַת הַוָּלָדוֹ : טָמוֹן בְּחוּבוֹ כְּרִשְׁת
לְרַגְלָיו . יִסִּיתָהוּ בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ : כִּחַ וּגְבוּרָה
בְּגוֹף אֵין . לְפָנָיו לְעִמּוֹד וּלְהִתִּיצֵב : מְיוֹם עֲמָדוֹ עַל
דַּעֲתוֹ . נִפְשׁוּ יִשִּׁים בְּכַפּוֹ לְהִבִּיא לְחֵמוֹ : שְׁבַע כֹּל
יָמָיו כַּעַס וּמִכְאוּבוֹת . עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט :
פְּנֵה אֲדוֹן בְּעִצְבוֹן רוּחַ . צִפָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב : קְרוֹב
אֶתָּה לְרַחוּקִים . רוּצָה בַּתְּשׁוּבָת רָשָׁעִים : שְׂדֵי
הַמִּצָּא לְדוֹרֵשֵׁיךָ . תֹּאמַר הַנְּנִי לְמִבְקָשֶׁיךָ . יְבוֹשְׁרוּ
סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בִשְׁמֶךָ . צִדֵּק בְּמִשְׁפָּט עִם מִיחֲדִיךָ :

חסום

אֲדוֹן קִנְיָנוּ נָאִם בְּרוּךְ הוּא הָעַר אִזּוּ דוּ גִלְעָנְקִסְט דַּעַם קַעֲנִיטְשֵׁן אֲלֵי מִאֲרָגֵן אֵין מִפְּגִישׁ פֿון דִּין וְאַלְקִטוּ
נִיט אויס צִיָּהוּ דַּעַם שְׁגִיר פֿון דַּעַר פֿאַם נִיט צו קַעֲסִיִן מִדָּה כְּנִיגֵר מִדָּה נִיף אִזּוּ דַּר קַעֲנִיטְשׁ שְׁמֵאֲרָבָם
קִרְיָט וִיף דַּר גּוֹף מִיט דַּר נִשְׁמָה דִּי נִשְׁמָה וְאֵנִט צוֹם גּוֹף דוּ הָאֵסִט גּוֹיְנִדִיט וְאִרּוֹם אֵיִדֵּר אֵיף בֵּין אֲרִיִן
אֵין טִף בֵּין אֵיף אֲרִיִן גִּלְעָנִי וִי אֲפִרְיֵיךְ פּוֹלֵץ אִזּוּ דַּעַר גּוֹף וְאֵנִט צו דַּר נִשְׁמָה דוּ הָאֵסִט גּוֹיְנִדִיט וְאִרּוֹם
נָעִה אִזּוּ דַּר בִּקִּיט אֲרִיִן פֿון מִיר רֹא אֵיף מִיף אֵפֵס אִזּוּ מוֹא שׁוֹן מִיר קִיִן עֲבִירֹת נִיט מוֹט סִקִּבָּה כְּרַעֲנִיט
עַד דִּי נִשְׁמָה אֵין גּוֹף אִזּוּ מִשְׁפָּט בִּירְדֵּעַ אֵין אֵיִנְקֵם אִזּוּ דַּס פֿעֲטֵן מִיר רִבְשֵׁעַ אִזּוּ וְנַעֲסֵם אִזּוּ מִשְׁפָּט
וְעַל מִיר פֿאַר שְׁמוֹסֵן וְעַל אִזּוּ וְעַל שׁוֹן חֵם וְשִׁלּוֹם נִיט קִאֲנֵעַן אִף שְׁמִיִן תִּיבִלְקֵן דַּעַן אֲסַעֲנִיט וּזְכָה
וִיִן בִּי דִיר מִיט מִשְׁפָּט אֲפִילוֹ דַּר נִיט עַד הֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים קִאֲן עַד דַּעַן וִיף גִּרְעִיט מִאֲבִקְנֵעַן דִּיר דַּר
בִּצֵּר הָרַע אִזּוּ בְּהִאֲלִיט אֵין קַעֲנִיטְשׁ פֿון גִּבְרָן אִן פֿוֹס עַר אִזּוּ בְּהִאֲלִיט אֵין נִיִן בְּהִעֲלִיטְשֵׁן וִי אֵיִין נַעֲץ
צו וִיִינִי פִיס דַּר בִּצֵּר הָרַע רַעַם אִיִם אֵין אֲלֵי מִאָן עַר וְאֵל דַּעַם קַעֲנִיטְשֵׁן אֵין גִּיחֵם אֲרִיִן וְאִרְקֵן יִסְכִּין כִּפֵּה
אִזּוּ קִיִן וּגְבוּרָה אִזּוּ אֵין גּוֹף נִיט דֹא צוֹא שְׁמַעֲלֵן וִיף פֿאַר אִיִם מִיִם וְיִבֵּד דַּעַר קַעֲנִיטְשׁ אִזּוּ וְקִנְיָנוּ צוֹם שְׁלֵב
שְׁמַעֲלֵם עַר וִיף אֵיִין אֵין קִנְיָנוּ נִפְשׁוֹת עַר וְאֵל וִיִן בְּרוּט קִרְיָן שִׁבַּע כֹּל וְיִסֵּן עַר לְעַבְט אִזּוּ עַר נִאֲר וְאִי
מִיט כַּעַס אִזּוּ וִיִיטִאָנֵן בִּי עַר קַעֲרֵם וִיף צוֹא דַּעַר עַרְדִּי רַעַם עַר נִיט פִּיִּי רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם קַעַר דִּיךְ צוֹם
יִרְוִיִן אֲמוֹם לֹג אֲוִיִן צו בְּרָאכִיִם הָאֲרָן מִיר דוּ בִּקִּיט נִאֲהֻנִּים צו דִּיא נִיט וִי נַעֲנֵן נִיטִים גִּנְעֵן פֿון דִּיר
הַיִּינִט הָאֲבִין וִי תְשׁוּבָה נִטָּן דוּ בְּנַעֲרִיט אֵין דַּר תְּשׁוּבָה אֲפִילוֹ אֵין רָשָׁעִים שְׂרִי אֲלִיטְקִיטְשֵׁן נִאֲט וְעַר
נִפְגִּין צו דִּי נִיט פֿאַרשְׁטֵן דִּיךְ וְאַלְקִיטְשֵׁן וְאֵין הַבֵּר צו דִּיא נִיט פֿאַרשְׁטֵן דִּיךְ וְיִשְׁרִי דִּי נִיט וְנִיט אֵין דִּיִן הַיִּלְלוּ
נִאֲט וְאֵל קַעַן וְאֵין וִי אֲבִיטְהֵן סִלְחָתִי מִאֲדָה גִּרְעִיט אֵין דַּעַם מִשְׁפָּט כִּס פֿאַלֵּק נִיט וִי נַעֲנֵן דִּיךְ מִיחֲדֵר פֿר
שֶׁלֹּם דַּעַם בִּצֵּר הָרַע עַר וְאֵל נִיט שְׁלֵבִיטְשֵׁן טֹאן שְׁרִיִיאָן אֵין דַּעַם עֲשִׂיט עַר וְאֵל נִיט מִקְטֵגֵן נִיִן דַּעַם שְׁמַעֲלֵ

חֲסוּם מְנוּחַל מִלְּהִרְשִׁיעַ . קִצּוֹף בְּמִשְׁטֵין מִלְּהִסְטִין :
הִקֵּם לָנוּ מִלֵּי יוֹשֶׁר . בּוֹפֵר מִצְּאֵתִי תִשְׁמִיעַ לְשִׁבְבִים :
הִשְׁלַכְנוּ עָלֶיךָ יְהִבְנוּ . נָא אֶתָּה תִּכְלַכְלָנוּ . הֶעֱתֵר
לָנוּ בְּתַפְלִיתֵנוּ : חֲפִצָנוּ וּבִקְשֵׁתֵנוּ מִלֵּא בְּרַחֲמִים .
כֶּךְ תִּלְיֵנוּ בְּמַחְוֵנוּ . רַחֲמֶיךָ מֵהֵר יִקְדְּמוּנוּ . חֲזֹק
וְאַמִּין שִׁמְךָ לֹא שִׁכְחָנוּ . אָנָּה לִנְצַח אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ :

אֵל מְלֶכֶה יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עִמוּ . מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן . מְרַבֵּה מַחֲלִיעַ לְחַמָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ .
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמּוֹל . אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לְזִמְרָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . וְזָכַר לָנוּ יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
כְּהוֹדֵעַת לָעוֹלָם מִקְרָם . כִּמוֹ שִׁפְתוֹב וּיְרֵד יי בְּעֵצוֹ וּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וּיִקְרָא בְּשֵׁם יי :
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וּיִקְרָא :

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶתְּךָ אֵפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ
וְחַטָּאת וְנִקָּה : וְסִלַּחַת לָעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ . מִתֵּר
לָנוּ מִזִּכְרֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ : כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :
אֲדֹנֵי אֱלֹהִים אֵל תִּשְׁחַת עֲמָךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלֶךָ אֲשֶׁר הוֹצָאתָ מִמִּצְרַיִם כֶּךְ
חֲזֹקָה : מִה יִצְדַּק אָנוּשׁ עִם אֵל וּמִה יִזְכֶּה יְלִיד אִשָּׁה : הַאֲנוּשׁ מֵאֲלֹהִים יִצְדַּק וְאִם
מֵעוֹשֵׂהוּ יִמְהַר בְּכֶר :

כְּרַחֵם אֱבֵעַל בְּנִים בֵּן תְּרַחֵם יי עֲלֵינוּ : לֵי הוֹשִׁיעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סֶלָה : יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁלֵב לֵט
אֲדֹנֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹמֵם כֶּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ וְעַנֵּי יוֹם קִרְאָנוּ :

ל שְׁנֵה מִיּוֹסֵד ע"פ אֵת ב"ש וּבִסּוֹף חֲתוּם שֵׁם הַמַּחֲבֵר אֵלֶיהָ כִּי שְׁמַעִיהָ חוֹק
אֲדוֹן בְּשִׁפְטֶיךָ אָנוּשׁ רַחֵם . תִּזְכּוֹר בְּרוּגֵן חַנוּת רַחֵם : בְּעֶרְכֶּךָ
דִּין אֲשִׁמִּים לִזְכֹּת . שׁוּגָה וּפְתִי זֹכָה וְהַצְדֵּק : גְּמוּלָה חֶסֶד
וְטוֹבָה לְחַיִּים . רִיב אֵל תִּמְתַּח לְמִצּוֹי : דְּלִי מַעַשׂ וְרִקִּי כִשְׁרוֹן .
קוֹרְאִים אֲדֹנֵי לְכֹמוֹ הַמֵּצֵא : הִגְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה צִפְצוֹף
מַעַן בּוֹשְׁנוּ לְפָנֶיךָ : וְאִם מֵאֲלֹהִים אָנוּשׁ תִּיָּצֵדֵק . פְּנֵי עוֹשֵׂהוּ

וַיַּעֲבֹר

אֲדוֹן אֲמִין יוֹשֶׁר כֶּסֶד דוֹ וְאֶלְקָם מֵאֵן הֶעֱרָן צוֹ רִיא וְיִלְכֵּעַ מַעֲנִישֵׁן אִזֵּי אִיךָ הַאֵב נִפְנֵעוֹן אִיין אִוּם
לִיּוֹנֵן צוֹ דִּי עֲבִירוֹת דָּם אִיזֵי מִשְׁבֶּה הַשִּׁבְטִי מִיר הַאֵבֵן קוֹרְפֵּן אִיךָ דִּיר אִוִּנְדֵּר מִשָּׂא מִיר קַעֲטֵן דִּיר דו
וְאֶלְקָם אִוִּנְדֵּר מִפְּרִיטֵי אִיין עֲנִיפֵר אִוִּנְדֵּר מִטֵּי אִוִּנְדֵּר תִּפְלוֹת תִּפְלֵט אִוִּנְדֵּר גְּלִיטֵט אִוִּנְדֵּר בִּקְשָׁה וְאֶלְקָם דִּיר
מִיר מִיר רַחֲמִים אִוִּנְדֵּר בְּמַחְוֵתֵי אִיךָ מִיר אִוִּנְדֵּר הַאֵבֵן אִיךָ דִּיר בְּחִידֵי וְאִזֵּי אִוִּנְדֵּר פִּעֲדֵן גִּיד דִּיר רַחֲמִים שְׂמֵרֵי
נָאֵם דִּירִי תִּלְיֵן נָאֵם אִיךָ מִיר גִּיט פִּר גַּעֲטֵן אִיזֵי בְּעֵצוֹ מִיר דִּיר אִוִּנְדֵּר אִיךָ אִיבִיב גִּיט צוֹ פִּאֵר גַּעֲטֵן :
אֲדוֹן בְּשִׁפְטֵי לְעֶבְרִינֵי נָאֵם אִזֵּי דוֹ מוֹנֵם מוֹשְׁפֵּן דָּעֵם מַעֲנִישֵׁן וְאִם עַר אִיזֵי נָאֵר וְעֵרִים דוֹ וְאֶלְקָם גִּיד עֲנִיפֵן
אִיזֵי דָעֵם רִוּגֵי מִרַחֵם צוֹ נִין אִוִּנְדֵּר אִזֵּי וְעִקֵּם אִזֵּי רִיבֵן דָּעֵם דִּין פִּוִּר דִּי שׁוֹדְרִיעַ שׁוּגָה אִוִּנְדֵּר אִוִּנְדֵּר
מִזְבֵּה נִין אִיזֵי גִרְעִקֵן וְיִי גְמוּלֵי חֶסֶד אִוִּנְדֵּר מוֹכּוֹת הַאֲשִׁיעַ דָּעֵם שׁוֹדְרִיעַ דָּעֵם דִּין וְאֶלְקָם גִּיט אִוִּנְדֵּר צִיָּה
צוֹ מִיָּסֵף שׁ בִּלְדִי גִיט וְיִי עֲנֵן אֲרוּם אִוִּנְדֵּר לִיָּדִין פִּוִּר קִשְׁרִי מַעֲשִׂים דִּי גִיט וְיִי שְׂרִיעֵן צוֹ דִּיר וְאֶלְקָם גִּיד עֲנִיפֵן
וְעֵרִין צוֹ וְיִי מִיר עֲנֵן פִּר דִּיר מִיר גִּיט גִּיט שׁוֹדְרִיעִים מִיר שְׂעֵן וְיִי דָם טוֹל עֲפִינֵן דִּיר צוֹ עֲנִיפֵן וְיִי

גבר היטהר: ודון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע רב: השבון ודון למלך מלכי המלכים. סופו ליתן בבא חליפתו: סבע חותם בבבו נחרת. נגד פניו רשעו יענה: יורה כפים מעין ונגיד. מקיר אבן תועק ותקרא: כובש פניו נדון ונכלם. לאון חשוב בעמרו לפניה. אנא למעשה ידיך הרצה. בשברון ראה שמור מרחי: עכריה ימצאו היום חנינה. וכם קרבתה הפוץ בבראשונה. וכשלא ובצמר הלכן תטאי שושנה. מלטים מוכר רעות בזאת השנה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה בחובעת לענו מקדם. כמו שכתוב ויכד יי בענו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנו ארך אפים רב חסד ואמת נוצר חסד לאפסים נושא עון ופשע ותטאה ונקח: וסלחת פשענו וילחמאמנו ונתתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפניו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח רב חסד לכל קוראיך:

גבור נא כי בחומר עשייתנו ואל עפר תשיבנו: ידענו כי אין פניו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך: קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך:

כרתם אב על בגים בנרתם וי עלינו: לוי הושעה על ענה ברכה סלה: יי צבאות עמנו משגב לש אלהי נעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסת בך: יי הושעה המלך יענו היום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

לא שניה עם אב

אך בך דרד מעוז. בצר לו מצא סתר. גונו חטא גועל רשע. רוז לזכות מחפש צדק. הכל לך מפורש שכל. וכל תחפוז

החבונן

קאן דען אפענטש גרעכט בלייבן קען נאט קאן דען אפענטש ריין בלייבן קען ניין בשעפר ויז אין ויין פהעלטיגש פון דעם הארץ איז אום רעכט דר מענטש איז פיל מיט עבירות און פיל וונד תשובה דר סוף וועט ער מוין זעבן השבון און דין פו דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אז ער נעט אפעק ניין פון דר מעלם פני ייגע עבירות זענן נחתמות און אום גבריט און ייגע העגד אונדער מענטש זאל נישט קאנען לייקען אפעק ניין פנים ואנט ניין רשעות עדות יורה דר שפאן פון דעם האלץ מוט ווייזן און ואן דר שטיין פון דר נאנט שרייט און רופט אום אז דר מענטש הט גמאן דיא עבירות מביש דר מענטש בהאלט דאס פנים פו גרוס בושא און ווערט גמשפט גאר פו נישט איז דר מענטש חשוב אז ער שמעל זיך פאר דיר וויא רבוננו של עולם איהאקעט צו דייע מעשה יריה זאלקטו מרוצה ווערן ווא זאלקטו נעקן צוא בראכנע העקער און היט וויא אפ פו ייגיהתם בגדי דייע קעכט זאלן היינט גפונען איין חנינה ווי וויא מוסה און מברך אז ווי לאנג איז גווען אז ווי אשנייא און ווייסע וואל זאלקטו ווייס מאכן דיא עבירות פון דיא קרופע נוס ווי הייסן שושנה קמט מאך ווי אנאמורען פון אלע שלעכטמייט אין דעם יאר:

אך דו נאר צו דיר הט דר ארובאן שטארקייט אז עס איז ענג צו גפונן אפשיצונג נאט ביה בהאלט דעם חטא אונזער דעם פאם הקבוד בדי דער ששן זאל נישט זעהן און פו מואסט שלעכטמייט און וזכט נאך גרעכטמייט פרי ער זאל ריין ויין לזכות און האטשי אלס איז ביי דיר אין מלך בוסטו פארט מאריד אפ און מאכט זיך גלייך ער פו שטייט נישט קיין אום רעכט דאס ווייסן מיר אז דיין מנהג כח ויין איין סאריד אפ דרייבן זענן מיר גרעכטן בשיצן זיך אין שאסן נאט ברוך הוא נוס דר הייסט טוב זאלקטו אים

הַתְּבַנֵּן אֱנוֹן וְאֵת דַּעַתְנוּ כִּי כֵן דָּרָכְךָ חֲסוֹת בְּצִלְךָ הִנֵּה בְּאֵנוֹן
 מִזֶּבֶחַ חֲנֻכַּת הַשְּׂמִיטָה לְנוּ יִמּוֹן סֶעֶד פְּרוּסַת פֶּתַח בְּהִקְיִשְׁרֵשׁ שׁוֹאֵל
 חֶסֶד לֹא לָקַח מִזֶּבֶחַ מִדֶּתְךָ כִּי כֵן הִשְׁבַּח בְּעֹר וּרְיִק מִחֲזִיר
 מִלֵּא: סְמוּךְ נֹפֶל לֹא תִבְחָה עֲגוֹת עֲנִי קִרְבוֹת תִּרְצֵן: פְּנִיָּה חֹב
 יִמְרָק חֶסֶד צוֹ סוֹפֵר כְּתוּב שׁוֹבֵר קוֹל תִּקַּל יְהִיֶּיךָ תִּקְשָׁה
 רָצוֹן יוֹצֵר תִּבְוֶה יֹצֵר שְׂוֶה לְכַף שִׁית הַקֶּרֶב יִשְׁלֹךְ יִשְׁרָץ מִבִּידָה
 תַּעֲלֶה תַּבְעֵר רַע תַּעֲבִיר מָמָא תֵּת מַחֲזִיר לְכֵת חֶקֶה:

אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְנַהֵג בְּחִמְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עֲמוֹ בְּעֵבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן מִדְּבָר מַחֲלֵה לְחַמָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ
 לֹא בְרַעְתָּם תִּנְמוֹל אֵל הוֹרִית לָנוּ דּוֹכֵר יִשְׁלַח עֲשֵׂרָה וְזָכַר לָנוּ חַיִּים בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 בְּהוֹדֵעַ לַעֲנֵי מִקְדָּם כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיִּרְדּוּ בְּעֵינָיו וַיִּתְּצֵב עֲמוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת יוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ
 וְחַמָּאָה וְנִקְחָה וְסִלְחָה לְעוֹנֵינוּ וְלְחַמָּאֵתָנוּ וְנִסְלַחְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַמָּאֵנוּ מִסֵּל
 לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אֶתְּהָ אֲדָרְךָ מִזֶּבֶחַ וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:
 כִּי אֲדָם אֵין צָדִיק בְּאֲרֵץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִיֵּב וְלֹא יִחַמָּא: אֲדָם יִדּוֹר אֲשֶׁה קִצֵּר יִמִּים וְשֹׁבֵעַ
 רוּגֵנוּ: אֵף עַל זֶה פִּקְחָתָ עֵינֶיךָ וְאֹחֲתָנוּ תִּבְרִיא בְּמִשְׁפַּט עֲמָךְ:

בְּרַחֵם אֱבֵי עַל גִּיּוֹם בֵּן תִּרְחֵם יי עֲלֵינוּ: לֵי הוֹשִׁיעָה עַל עַמְּךָ בְּרַבְתָּה סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲשֵׂנוּ מִשְׁלֵב עַמְּךָ
 אֲדָרְךָ יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹמֵס בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמִּלָּה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

לֵב שְׁנִיָּה ע"פ א"ב אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֲדָם אֵיךְ יוֹכָה בְּכָל יוֹם לְמִנּוֹת מַחֲבָה: בְּשֵׁר מַה

משלי מוסר

אֲדָם אֵיךְ יוֹכָה בְּכָל יוֹם לְמִנּוֹת מַחֲבָה בְּשֵׁר מַה וְדָבָר
 וְהוּא מוֹכֵל בְּקִבְרֵי אֲנוֹן וְאֵם פֶּר אֵיין וְכֹהֵל וְאֵל לֵי
 פִּעֻשׁ וְיָכָה בִּיּוֹן אֲדָם מֵאֵם הָאֲפָט עַר צוּם מוֹט נִוִּס קֵאן
 דָּאם שְׂמִיק בְּלִישׁ בִּידֵעֵן אֲנוֹן עַר נִוִּעֵרְט נִוִּסְרֵט אֵין
 בְּרַעְיָן דָּאם צוֹ נִעְבֵּן צוֹ פֶּר שְׂמִיּוֹן מִנּוֹן מִיר
 בְּרַעְיָעֵן אֲנִישׁ עִם אֵין בִּינִיעֵן אֲנִירִסְטֵר גְּבִיר הָאֵם
 עַר נִהַמֵּת אֵין אֵין צִינְיָקֵט מֵאֲבָקֵטֵר אֲבָקֵטֵט אֲנוֹן א
 שְׂמִיּוֹט מִיט אֲדָם מִנְּלוֹת גָּר אֲבָקֵטֵרִי אֲנִירִסְטֵר הָאֵם

פירוש ע"ט

שְׂמִיּוֹטֵנוּ בִּיּוֹן רַעֲמִי הַאֲנֵר בְּחֻמֵּם אֵין צוּא
 נִעְמָעֵן אֲנוֹנְעֵרֵט תְּשׁוּבָה דִּי רַעֲמִי הַאֲנֵר אֵין
 פֶּאֶר שְׂפִרְיִיט אֵיף דַּעַר מִיר פֻּון תְּשׁוּבָה צוֹ
 נִעְמָעֵן אֲלֵי בַּעֲלֵי תְשׁוּבָה אֵין דִּיא יִשְׂרָאֵל
 קִלְאֵל אֵין וְאֵם זֵיט נִעְמָעֵן אֲנוֹנְעֵרֵט צִיט אֲנוֹ
 נִעְמָעֵן דִּיא חֶסֶד וְאֲלֵטֵט נִעְמָעֵן צוֹ אֵים נִוִּסֵּט
 הִיכֵסֵט וַיִּשְׁרַע נְכוּלִית וְאֵירוֹם אֲנוֹ אֵין דִּיא
 מִרָה דָּם אֵין מֵאִקִּי בִיּוֹן לֹב דַּר בּוֹךְ נִוִּסֵּט

שְׂמִיּוֹט דִּי עֲבִירוֹת וְאֵל אֵף גִּמְעֵקֵט נִוִּעֵרִין מִיט חֶסֶד גִּבִּיט רַעֵם מִלָּאָה נִוִּסֵּט עַר שְׂרִיבֵט
 דִּי נְכוּלִית עַר וְאֵל שְׂרִיבֵט אֲשׁוּבֵר אֵיף דִּי עֲבִירוֹת דָּאם קוֹל פֻּון אֲנוֹנְעֵרֵט תְּפִלוֹת וְאֵל בִּיטְעֵן
 דִּי גִבִּירוֹת קִשּׁוֹת דִּי וְאֲלֵטֵט גִּימְעֵן רַעֵם יֹצֵר הָרַע מִעֵן וְאֵל מִאֵן בִּיּוֹן רָצוֹן צוֹ מִיר הִיכֵעֵן
 אֵיף אֲנוֹנְרִי הַעֲנֵר צוֹ גָּאט וְאֵל מִעֵן אֵיף הִיכֵבֵן דִּיא הַעֲדָרֵר גִּלְיָה מִיט דִּי הַעֲנֵר צוֹ גָּאט
 אֲנוֹ וְיִי דָאם צִינְיָקֵט פֻּון דַּעַר נִוִּסֵּט שְׂמִיּוֹט גִּלְיָה אֵין מִעֵן נִוִּסֵּטֵט אֲנוֹנְעֵט דָּם שְׂרִיבֵט הַעֲלָפֵט וְיִי
 מוֹכֵלֵן אֵין מִקְחָה אֲנוֹ אֵין מִעֵן נִוִּסֵּטֵט אֲנוֹנְעֵט דִּי עֲבִירוֹת הַעֲלָפֵט תְּשׁוּבָה דִּי וְאֲלֵטֵט אֵים רַעֲמָעֵן
 דָּעֵם יִצְהִיר נִוִּסֵּט אֲנוֹנְעֵט דִּי עֲבִירוֹת וְאֲלֵטֵט נִעְבֵּן אֲנוֹ אֲלֵב מִיר וְאֵלֵן גִּיּוֹן מִיט בִּיּוֹן תִּיכָה:
 אֲדָם אֵין נִוִּסֵּט פֶּר אֵין וְכֹהֵל וְאֵל דַּר מִעֵנְקֵשׁ וְיָכָה עֵין אֲלֵי מִאֵן הָאֲפָט עַר צוּם מִיט נִוִּסֵּט מִאֵן דָּם

ידבר . והוא מוכר לקבם : גויו לבור נפל .
 למקום חשד ואפל : דמיונו להבל דמה . וגם נמשל
 כבהמות נדמה : הלא כל ימיו מעט ורעים . וכל
 מעשיו עונות ופושעים : ובלבבו יבין ושב ורפא לו
 לקולו ביוקשב : זכות ומישור אם יעשה . בהם ימצא
 מנום ומחסה : חיו כאין חשוב . וסופו לעפר ישוב :
 טוב לו שלא נברא . משנברא ליום צרה ועברה : ימו
 כדים בעוני ועלבון . ואחריתו לתן דין וחסכון : כעבד
 ישאף צל . ומיד שאל לא ינצל : למה מרחם יצא .
 והוא שמור לריב ומצה : מה יועילנו רוב הונו .
 וליום עברה מכה עינו : נשמתו מנו תופרד . בשעת
 מיתתו למאד יחרד : סופה וסערה יבעתוהו . חבלי
 מות יסובבוהו : ערום יצא מבטן אמו . וערום ישוב
 לבית עולמו : פתאום ילכד במצודה רעה . ואין מי

אותו

משלי מוסר

פורש ע"ט

וי ויד . קיון חקן גים נקטט צו קלאקטן . אגודי
 חמנים האבן וי גים . גוואלט מאסער נועלען גיי
 גים קענין גאד געבען איתרע פערלאנגען . אזוי פיר
 וי פארנעסן פיר עס האט ויד געמאכט א גור
 אבן סוכים אגרוימער נחמן מיט ווייער אויפקען קאפ
 גאר ארום . גהאבען שרייבן דעם צשירודף קאד
 געשלאקטן אין ער איז מיט סגל געווארן . און
 גיי האבען התננה געהאט . איר פאפער האט גיי

שטיק פלייש ריידן אונד ער ווערט גפירט איין
 קבר אריין ויין גוף פאלט אין גרוב אריין
 אין אויךט פון פינקטערניש איז נגזיקט צוא
 איין בשהה . ויינע יארען זענען ווייניג אונ
 שטעכט ויינע אלי מעשים איז גאר מיט
 עבירות מיט וונד . גאר אז דר מענטש קוקט
 זיך אום אונ פאר שטייט מיטן הארץ דיא
 עבירות נוס ער הט גמאן אונ מיט תשובה נועט

ער גיהילט ווערען אז גאט ברוך הוא וועט צו הערן ניין קול . גאד דר תשובה אז ער וועט
 מאן מצות אין גלייכן וועג גיין נועט ער גפונען אין דעם נועט אסורונג אונ אפשטינג ניין
 לעבן אזוי ווי גים חשוב אונ ניין סוף איז צו דר עדר נועט ער זיך אום קערען . געשער
 וואלט ער גיט בשאפן גווארן איידער ער איז בשאפן גווארן אוף אועלבי צרות . ויינע
 מעג גייען אנוועט מיט ארומקייט אונ מיט שאנד אונ דער סוף איז אז דר מענטש פון אפ
 געבין דין מיט חשבון . אזוי ווי אקגעכט נוס ער ארביט זיך אן אנאנצן קאנ אונ גלייכט
 ווען נועט שוין ניין נאכט ער זאל זיך אפ רוען אונ פון גיטקען קאנ ער גיט גיצול ווערען
 גאד נוס איז ער פון דר מוטערס לייב ארויס גגאנגן ער איז גאר גווארט אוף קריג נוס קאנ
 אים העלפן ניין פיל האב אונ צום צארונדינגן פון מיט ווערן ויינע אונן פונקער . גאקיש
 איז ער ארויס פון דער מוטערס בוך אונ נאקיש וועט ער זיך אום קערן צוא ניין וועלט .

פלאגליוס

אוֹתוֹ לְפִדְעָה : צָרָה וְצַלְמֹת יִירָשׁ . מִבֵּיתוֹ וּמִהוֹנוֹ
 יוֹפְרֵשׁ : קָרַב קִצּוֹ וְנִהְפָּךְ סִבְחוֹ . כָּבֶה גֵרוֹ וְאֶבֶד זָכְרוֹ :
 רָמָה תּוֹרִישֵׁנוּ . תּוֹלָעָה תִשְׁלִימֵנוּ : שׁוֹמֵעַ זֹאת
 יִבְכֶּה וַיִּדְאֵג . בִּבְכִי וּבִתְחֻנוּנִים כָּלִבֵּיא יִשְׁאֵג : תִּפְלָה
 וְצַדִּיקָה יִרְבֶּה . אוֹלֵי מִיסוּרֵי יִחְבֵּא :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו . מעביר ראשון
 ראשון . מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח
 לא כרעתם תנמול . אל הורית לנו זיכר שלש עשרה . וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 פחדת לענו מקדם . כמו שכתוב ויחד יי בענו ויתיצב עמו שם ויקרא בלש יי :
 ויעבור יי על פניו ויקרא :

י י אל רחום וחנן אלה אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
 חטאת ונקמה : וסלחת לעוננו ונחמאתנו ונחללנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל
 לנו מלפנו כי פשענו . כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :
 מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים : מה נאמר מה נברך ומה
 נצטדק : הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה :

קרחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו : לוי השועה על עמך ברכתה סלה : יי צבאות עמנו סגב לנו
 אלנו בעלב סלה : יי צבאות אשרי אדם בושם בך : יי הושיעה הסלה לעננו כיום קראנו :
 כל עניה מוסר על אב
 אלהינו ואלהי אבותינו

אלך במתחדין ומרוץ תכל . בגי אמוניה אל נא תחבל . גדי
 תריב להם גמזש . דרוש עלבונם ואל תמוש : הואלת
 לעשותם לה לעם . ואל תשדחם ביד פושעם : זרונות חשוב
 פשונות . חשוך מזדים נפשות לה עזרונות : טנף טהר ותרח
 בתמים . יוצלר בצור בזר אשמים : בלה אל תעש ונתרצה .

לקוהיך

משלי מוסר

פירוש ע"ס

צו געזאגט , מעסט מיט אדעם , וואס ווי נועלען
 ברויכען . שטילקע וואר , נאך דר חתונה קומט זיך
 יונגער פאר צו אנטשען פריינד און פאר קלאגט
 ויד פאר אים , דאס איבע מאגרווין נוערט אדע
 מאל גרעסער אליי מאל פאר זאגט ווא קשים
 אנדערש אדע פאר גאייט וואקען ער פאר דאס

פירוש נוערט ער גמאסט אין אשעלעכטי
 געץ אונקוירט קט אים גיט צו לויין . דס
 צרות מיט פונקטערגיש נישט ער פון ווין
 האב אונ פון ווין הווי נוערט ער אפ גשייד
 אז עס קומט ווין סוף נוערט ווין האפונג
 פאר קערט ווין ליכט נוערט פאר קאשן אונ
 ווין גרעכניש נוערט פאר לאכען . די נוערים נען מושל אין איהם דר וואס קער וויינען
 און זאגען מיט גוויין און מיט געשט אז ווי אלעמערס דארף מען שרייען תפלה מיט צדקה
 נאל מען מען קאמער נעשט מען פון יסורים ויהי בהאלטן :

אך . ווייגערט אז די נועסט אים שטערעקן דעם דין אונ מאכען געה לופן דעם שטריק .
 נאלקסט דייענע בנלייכטע קיגד גיט פאר דארבן די עבירות נואס זענן פאר דיר אפאלעקט
 נאלקסט וי פאר לאזען גאר גיט מיט משפט פארשט וייערי בושות נוס ווי האבן אונ גיט
 פאר לא . ווא האסט אן גהוון מאכן ווי פאר איין פאלק צו דיר זאלקסט ווי גיט אונעק שקען
 דורף ווייערע עבירות . דוא עבירות נואס ווי האבען נטאן קמיר רעכן פאר שונג פאר מייד

לְקוֹחֶיךָ לְקַח מִכָּף הַנְּטוּיָה וְעֵצָה תִּעֲזָצָה : מוֹעֵד כְּתֻבָּה
 לְשִׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל • נוֹזֵף בְּמִסְמִין מִלְּמַד קִמְגוּרִים : סִפְר
 זְכוּנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהַתְּגוּלָּה • עֵזֶן עֲקָבִים אֵל יִסּוּבֵב לְבָעֵמִים
 מִתְּבוּלָּה : פֶּשֶׁר הָרִין וְתִבְצַע הַשׁוּרָה • צָרוּף כְּבוֹר סִיגִים
 וּמִהַר בְּרִיד לְהִסְרָה : קָפוּי וּמוֹתוֹךְ וּכְדוּנָה נִמְסָה • רָגַע יִגְעֵשׁ
 אִם בְּמִשְׁפָּט עָלָיו תִּנְשָׂא : שָׁלֵם לוֹ כְּמַעֲשֵׂה תַחֲסֹד וְלֹא
 כְּגִמּוּלוֹ • תִּבְרִיעַ הַכֶּף לְזֻכּוֹתָיו וְלֹא לְחַבְלוֹ • תִּפְשׁוּמֵי יָד וְתִקְבְּלוּ •
 תִּתְּנֵנוּ בְּבוֹר שַׁחַת מְלֶה מְבִירוֹ :

אֵל כֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים בְּתַנְהֻג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן •
 מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַמָּאִים וְסִלִּיחַת לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ • לֹא כִרְעָתָם
 תִּגְמֹל • אֵל הַרְיֵת לָנוּ דוֹמֵר שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה • וּזְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה כְּהֻדַּעַת
 לָעֵזֶן מִקֶּדֶם • כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בָּעֶנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ • וַיַּעֲבֹד יְיָ
 עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְיָ אֵל רַחֵם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עֵז וְפֶשַׁע וְחַמָּאֵה
 וְגִמְלָה • וְסִלִּיחַת לְעוֹנוֹנוֹ וְלְחַמָּאֵתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ : סֶלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַמָּאֵנוּ • מַחֲלָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
 כִּי פֶשַׁעֵנוּ : כִּי אִתָּה אֲדָרְגִי מִיֵּב וּמִצָּח וְרַב חֶסֶד לְכָךְ קוֹרְאִיךָ :

לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם כִּי הִכַל עֲבָדֶיךָ : הוּא יִשְׁפּוֹט תִּבְלָה בְּצִדֵּק וְלֹאֻמִּים בְּמִיִּשְׂרָאֵל •
 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטָנוּ יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲנוּנָה מִיִּשְׂרָאֵל :

בְּרַחֵם אֵב עַל בְּנֵים כּוֹן תִּרְחֵם וְיִעֲלִינוּ : לֵי הַשְׁמָעָה עַל עֲמָה בְּרַחֲמֶיךָ סֶלָה • יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁלֵב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה • יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם בּוֹמֵחַ בָּךְ • יְיָ הוֹשִׁיעָה הַכֶּלֶךְ לְעַמּוֹ הַיּוֹם קְרָאנוּ :

לֵד שְׁלוֹשִׁי מִיּוֹסֵד ע"פ א"ב בְּרִאשֵׁי הַחֲרוּזוֹת וּבִסּוֹף הַחֲנוּם שֵׁם הַמַּחֲבֵר אֵלֶיהָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵל אֱמוּנָה עֲזִירָה הִבָּה • לַעֲמֹךְ בּוֹלָם הַטִּיבָה • יַחַד לְמִשְׁפָּט

נִקְרָא

משלי מוסר

פירוש ע"ט

גִּים פֶּאֶר מְרַמֵּז עַל הַיָּד הַיְּמָנִית אִם דָּעַר נֹטֵר כְּרִיבִיד
 גִּים מְרַמֵּז עַל הַיָּד הַיְּמָנִית אִם דָּעַר נֹטֵר כְּרִיבִיד
 קִשְׁטָה הַמִּסְטוֹ שׁוֹיִן אֶפְסֵס עֲמִלִּיכָה יֵאָר
 קִשְׁטָה הַמִּסְטוֹ שׁוֹיִן אֶפְסֵס עֲמִלִּיכָה יֵאָר
 אִם עֲסִין נֹאךְ עֲמִלִּיכָה יֵאָר פֶּאֶר לִיִּד שׁוֹן דִּיא
 עֲמִלִּיכָה יֵאָר דָּעַר נֹאךְ אִם דִּיא וְנִקְטָה אֶרֶם פֶּאֶר
 וְיֵד לָעֵזֶן וְנִקְטָה דִּקְטָלֵס לָעֵזֶן מִיִּת פֶּעֶרְנִיגִינֵן
 פֶּאֶר דָּעַם אִיזְטוֹנֵן צֶעַר קֵעַן נִיא פֶּאֶר לִאנְגִּם
 נֹאךְ אִיךְ נִיאָם נִישׁ אִינוּ נִיאָר פֶּאֶר דִּיר אֶלָּא עִם
 מִיִּת זְכוּנוֹת צוֹ לִינֵן דִּי מִצּוֹת מִיִּת דִּי עֲבִירוֹת וּסֵם הַאֲלֵסֵן נִי פֶּאֶר נִיאָר נִישׁ נֹאךְ נִישׁ
 אִרוּם רִינֵגֵן לִי • אֶלָּא אִים מִיִּת חֶסֶד נִישׁ אִינוּ נִישׁ עַר הָאֵס נִיאָן שְׁלֵעֲכֵי מַעֲשִׂים דִּי וְנֹאכְט
 אִיךְ לִינֵגֵן דִּי שֶׁאֵל פֶּון זְכוּנוֹת מִנְהַל נִישׁ צוֹ פֶּאֶר דִּיאָרְגֵן אִים דִּי וְנֹאכְט אִם שְׁמִרְעֵק
 דִּי הָאֵנֶר צוֹ נִעֲמֵן אִים • דִּי וְנֹאכְט לִיִּם וְעִלִּינֵן אִים עַר נֹאךְ נִישׁ אִינוּ נִישׁ אִינוּ נִישׁ נִישׁ
 דָּעַם גְּרוֹב פֶּון דָּעַם גִּינֵם :

אֵל • כְּעִלִּיכָה נִיאָס גִּיב הִלָּף צוֹ בִּינֵן פֶּאֶלֶק אֱלִי אִין אִינוּם אִם וְיִי גִנְהֵן אִם רִאשׁ
 הַשָּׁנָה וְנֹאכְט מִיִּת וְיִי מִטִּיב נִינֵן נִיאָס בִּיָּה נִיאָס עַר פֶּרוּבֵס אֶלָּא הַעֲרָצֵר עַר
 גִּינְוִעֲלִיכָה מִיִּת שְׁמִרְעִיִס אִיכְפֵּן עַר קוֹמֵס מִיִּת מִשְׁפָּט אִינוּ אֶלָּא פֶּאֶר בִּיאָרְגִי עֲבִירוֹת

נִקְרָבָה : בּוֹחֵן לְבוֹת בָּלֶם . מוֹשֶׁה בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם . יָבִיא
בְּמִשְׁפַּט עַד כָּל גֵּעִלִים : גִּבּוֹהַּ בְּמִשְׁפַּט הָאֵל . נִקְדָּשׁ בְּצִדְקוֹתָיו
בְּהַרְרֵי אֵל . וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל : דָּלָה מַעֲוֵנָשׁ נְשׂוֹאֵיךְ .
בְּחֶסֶד וְאַמֶּת מִנְשֵׁאִיךְ . צֶדֶק וּמִשְׁפַּט מְבֹרָךְ בְּסֵאֵד : הַיֵּשֶׁר
לְפָנֶיךָ לְבָעֲקוֹב . דִּינֶךָ הַחֵד יָקוֹב . וּמִשְׁפַּט לֹאֲלֹהֵי יַעֲקֹב :
וַיֵּשֶׁר מַדּוּתֶיךָ נִחְמָדוּ . יוֹשְׁבֵי תִבְלָה צֶדֶק לָמָדוּ . לְמִשְׁפָּטֶיךָ
עָמְדוּ : וְקוֹקֶה צְרוּפָה הוֹתֵמַת . כְּפוֹעַל אֲדָם נִתְּתַמַּת . מִשְׁפָּטִי
יִי אֲמַת : חֲדַד כָּל מִדִּין בּוֹדֶךָ . מוֹחֵן וְשׂוֹחֵךְ חֲדָדִי . מִשְׁפָּטִי יִי
אֲמַת : צֶדֶךָ : מוֹב לְמַעַז בְּנֵאֲמוֹ . יוֹם זֶה יִשְׁכַּח וְעָמּוֹ . דַּעֲשׂוֹת
מִשְׁפַּט עָמּוֹ : יַחֲלֹו בְּצִקּוֹן דְּבִקְיָה . יִסְלָסְלוּ בְּשִׁלּוֹם חֲקִיָּה . עַל
מִשְׁפָּטִי צֶדֶךָ כִּלְיָה פִּשְׁעֵי נִכְתָּם וְאֵל יִבּוֹשׁוּ מִיַּחְלִיָּה בְּמִכְבָּטָם .
וְעַשִׂית מִשְׁפָּטָם : לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ הוֹקֵמָנוּ . לְבְרִית עוֹלָם
הוֹשֵׁמָנוּ . וְאֵל תְּבֵא בְּמִשְׁפַּט עָמּוֹ : מֶלֶךְ בְּקִרְוֵשִׁי עֲרֵץ .
בְּרַחֲמָיו וְגִדּוֹר פָּרִץ . בְּמִשְׁפָּטִי עֲמִיד אֲרֵץ : גְּגִינּוֹתֵי כָּל הַיּוֹם

יאשרוהו

משלי מוסר

פירוש ע"ט

אִין אֲבִיכֶע צו שווער ליד דא פאר נאר אביא
דער נאך וועסטו האבען פיל גוטן אונג עשירות
דאס וועטן מיר אדם דער מענטש מיט וואס מען
דער מענטש וויל ניו וואס נאל ער דעטן ער
נאל דעטן אז וואס מען לעבט אפ אפאט האפט
מען צום שום אונג ער מוז נשירט ווערן אין
גער ארין אונג ער מוז זיידען נייט עטליכע נאר
אונג געקום צו ווין תורה ומצות ופעלים טובים
וואס איז דאס אבער גינאצשעט אקעגין דעם
אייביגען לעבן מיט דעם אייביגען פערנעגנען וואס
מען וועט האבן איבער הונדערט נאר אין גו עבן
דעם שפך פאר די תורה ומצות ופעלים טובים :

וּסם אַמֶּנֶשׁ שׁוֹט פֶּאָר בְּאָרְנֵן . אַלֶּע טַעֲשִׁים וּסם דָּער
אונג גחמית און ווי מענטשנים טעשים און נוערט גחמית ווארום דער משפט פון נאם איז
מיט אמת . אז נאם ב"ה איז בודק דעם מענטשן צום דין האבן אלי גרום ציטערניש ער
מאלט אונג צו רייבט גאנץ דין אונג זוכט נאך לזכות דרי דר משפט נאל ארום גיין צום אמת .
נאם ב"ה איז גוט צו דעם וואס שטארקט זיך אין תורה מיט מצות און וויא דער נביא האט
גואנט בשעת הדיו וועט ער טאכען פאר געטען ווין צארן ער זאל טאן משפט פון ווין פאלק
אן צארן דינע פהעפטע צדיקים בעטן דיה מיט ווייער תפלות ויירינגלען ארום מיט אלץ שלום
דיין תורה און דינע רעכט פארטנע משפטים . פאר לענד דר עבירות ווס וויא וועגן פר חתמית
אונג אלץ נישט שטען זיך דא וואס וויא האפן צו דיר מיט ווייער תפלות דו וואלטסט טאן ווייער
משפטים פר דיין הייליגן נאמן וועגן און ווי עס שטייט געשריבן . פון וועגן דיין נאמן אונג דינע
געדענישענע מיר און גשטעלם גוארן צום וייער הייט ווס נאם גרויז הוא האט פורת גרית
קוען מיט אלי און אייבן וועגן מיר בשאפן גוארן פון ששת ימי בראשית אן אונג דו וואלטסט

יִאֲשֹׁרֵהוּ. שְׁגִיָּא כַח לֹא מְצֹאנוּהוּ. כִּי הַמִּשְׁפָּט לֹא־לֵהִים הוּא:
 סִגְבַּת הַסִּדָּה לְעַמָּה. לְשׁוּעָתָם פֶּתַח שְׁמִיךְ. בְּמִשְׁפָּט לֹא־הָבִי
 שְׁמָה: עֲלִיָּה נִשְׁלִיךְ כָּל יְהוּדִים. בְּפִצְדָּק תִּכְרַע בְּאֹהֲבִים. כִּי
 מִשְׁפָּטִיךָ טוֹבִים: פְּנִיָּךְ הָאֵר לְמַחֲלָתִי. בְּבִצְעִי אֵל תִּכְבֶּה
 גַּחֲלָתִי. כִּי לְמִשְׁפָּטִיךָ יִחַלְתִּי: צִדִּיקִי בְּאַחַת חֲסִידָה. חֲשַׁבְנִי
 מִלְּהַט הַיּוֹם הַזֶּה. מִשְׁפָּטִיךָ תְּהוֹם רַבָּה: קָרֵב יֵשַׁע שְׁבָטִיךָ.
 אֲחֻזִּים בְּחִבְלֵי שְׁפָטִיךָ. וַיּוֹשֶׁר מִשְׁפָּטִיךָ: רָגַן מֵלֵב וּבִשְׁר
 וּנְשָׁמָה. יַעֲלֶה לְךָ הַשְׁמוּמָה. מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שְׁמָה: שׁוֹפְטֵנוּ
 מִחוֹקֵקֵנוּ בְּכַפִּיךָ. לִמַּד דְּרָכֶיךָ מִצִּיּוֹן. וְכֹל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ:
 תִּשְׁפִּיעַ הַסִּדָּה דִּיֵּינוּ. תִּגְבּוֹרַת רַחֲמֶיךָ לְמֵאֻזֵּינוּ. בְּמִשְׁפָּטִיךָ
 חִינּוּ: אֶפְרַיִן לְעֵי הַשָּׂדֶה. מִתֵּר לְשִׁבְלֵךְ יְסוּדָה. צִיּוֹן
 בְּמִשְׁפָּט תִּפְרָה: מֵאֻזֵּי אֲנָקָה פְּזוֹרָנִי. גִּדַּע קַרְנוֹת יוֹרָנִי.
 וּבְמִשְׁפָּטִיךָ יַעֲזוֹרָנִי:

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְתַנַּחַג בְּחִסְדוֹת מִחַל עֲזוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחֲלָה לְחֲטָאִים וּמְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צִדְקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעַתְּם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרִית לָנוּ דּוֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה
 בְּחֻבְעָתָ לְעֵינֵי מִקְדָּשׁ. בְּמֹו שְׁכָנִית בּוֹרָךְ יי פָּעִנָּו וְיִתְצַב עַמּוֹ שֵׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹד יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֵלֶיךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נִזְכָּר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
 וְחַמָּה

גִּיט קוֹבֵן מִיט מִשְׁפָּט מִיט אוֹנוּ דוּ בִּקְטָא אִיין סִלָּה צוֹיוֹשֵׁן דִּי שְׁמִיטָקֶע בִּילִידֶע מִיט וַיִּין רַחֲמִים וְאֵל עַר
 צִאָּקֵן דִּיא בְּרָאָה פֿון פֿרוֹקֶע מִיט מִשְׁפָּט וְאֵם גַּאט בִּיה טוֹט אִין דִּיא רֶשְׁעִים גְּלִיבְקָט דִּיא וְעֵלְמָט שְׁמִין
 גִּיטִי מִיט מִינֵי שְׁבָתִים טוֹט מִעַן אִים לִיבֵן אִיין גַּאנְצֵן מֵאָג עַר אִין שְׁמִיטָקֶר פֿון כַּח מִיר קִאנְעֵן אִים
 גִּיט גִּרִיבֵן וְנֵארוֹם דִּר מִשְׁפָּט אִין צוֹא גַאט גַאָר עַר קִאָו מִשְׁפָּטֵן מִיט רַחֲמִים פֿגֵּי מֵאָה גֵרוֹם אִין שְׁמִיטָרֶם
 דִּינֶע חֲסִידִים צוּ דִּיין פֿאַלֶּק צוּ יִיעֵר גִּשְׁרִי עִפִּין דִּינֶע הוֹבְלֵן אִין וַיֵּא, עִם אִין רַעֲבָט צוֹא דִיא וִים הָאָבֵן
 לִיב דִּיין בִּילִידֵן נִאָּקֵן עֲלֵי אוֹף דִּיר וְנֵאָרְפֵן מִיר גַאָר אוֹנוֹרֶע מִשְׁאֻלָּת דִּיא שְׂאָל פֿון גִּרְעִימִקִּיט וְאַלְקָטוּ
 מֵאָבֵן אֶרֶאָפּ וְעֵנֶן מִיט דִּיין לִיבִשְׁאָפֶט וְנֵארוֹם דִּינֶע מִשְׁפָּטִים וְעֵנֶן גִּטִּי דִּיין פֿנִים מֵאָה דֶּעַר לִיבִיבֵן
 צוּ פֿר עֶנְפֵן דִּיר עֲבִירוֹת וְעֵנֶן מִינֶע חֲסִידִים וְאַלְקָטוּ חֵם וְשָׁלוֹם גִּיט אִום לְעֵשִׁין מִיין נִשְׁמָה פֿון דֶּעַם גּוֹף
 וְנֵארוֹם צוּ דִּינֶע מִשְׁפָּטִים הָאָבֵן מִיר גִּיטִי מֵאָה אִין גִּרְעִיט מִיט דִּר אִינְיֶעֶר חֲסִידָה וִים דִּר הָאָקָט אִין
 מִבְּרִית גִּטֵּעַן פֿר מִידֵר אוֹנוּ פֿון דִּר גִּרְוֶקֶר הִיץ וִים תְּקִדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַתָּה אִים צִיּוֹן דִּר וִין צוּ מִשְׁפָּטֵן דִּר
 שְׁלֵעֲכֵמִי אִין גִּרְוֶקֶן יוֹם מִדִּין אִין קִשִּׁים וְעַתָּה קוֹבֵן וְנֵארוֹם דִּיין מִשְׁפָּט אִין וַיִּיעֵר גֵּרוֹם גִּבְבִּיבֵן בְּרוּךְ הוּא
 גִּיטֵּעַן דִּר הִלָּף צוּ דִּינֶע שְׁבָתִים וְאֵם נִיָּא וְעֵנֶן גִּבְרִיפֶט אִין דִּיא אֲנִילֵין פֿון דִּינֶע מִשְׁפָּטִים אִין גִּיטֵּעַן דֶּעַם
 חֲסִידִים פֿון דִּינֶע מִשְׁפָּטִים דֶּס גִּטֵּעַן אִין תְּפִלּוֹת פֿון דֶּעַם מִעֲנִשָׁתָּ וְאֵם עַר אִין גַאָר בִּלְבָּט אִין פֿלִיטִי אִין
 דִּיר וְאֵל אוֹף גִּיט צוֹ: דִּיר אוֹף דֶּעַם הִיטֵל דֶּאָם אוֹרֶשׁ וְאֵם דֶּעַר מִשְׁפָּט אִין דִּיאָרְפֵן שְׁבָטֵם דִּר בִּקְטָא אוֹנוֹרֶע
 שׁוֹפֵט דִּר בִּקְטָא אוֹנוֹרֶע אִין קִרְבֵּי מִיט דִּינֶע הִטֵּל דֶּעַר אִין דִּינֶע וְעֵנֶן וְאֵם מִיר הָאָבֵן צוּ דִּיר אִין אִין
 אִין מִשְׁפָּטִים וְאֵם פֿון דִּיין מוֹל פֿלִשְׁטִי דִּר וְאַלְקָט מֵאָבֵן קִרְיֵן דִּינֶע חֲסִידִים מִיר וְאֵלֵן אִין גִּיטֵּעַן דֶּעַם
 חֲסִידִים פֿון דִּיין דִּר בִּיאָרְמִקִּיט גִּיב אוֹנוּ וִים מִיר גִּלְוֶקֶטֶן אִין עֶסֶן דִּיר אִין וְאַלְקָט אִין לִאָן לֶעֶזֶר
 אִין דִּיין מִשְׁפָּט אִין דֶּס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וִים עִם אִין חֲרֹב וְאַלְקָט עֶזֶר אוֹף רַעֲבָן אִין וַיִּגְדִּיר דִּר שְׁאָט
 צִיּוֹן מִיט מִשְׁפָּט אִין לִיבֵן וַיִּשְׁפֹּט אִין מִיט דִּינֶע מִשְׁפָּטִים וְאַלְקָטוּ אוֹנוּ הִלָּלָה:

עבד

—

שזבע שמחות את פניך נזראות. חדש ימינו חן חן תשואות.
 ישוב ירחמינו יי אלהים צבאות. כי ממנו תוצאות חיים: חיים
 על האדמה יבושר עמך במעונות. ותשליך במצילות ים
 חטא ועונות. לב טהור ברא לנו והמציאנו חנינות. אורך
 ימים ושנות חיים: חיים פי צדיק ופי רשעים מתתה. בברכה
 מלחמות ושלום ופליצות ובעתה. שובע ורוון וחיל החיים
 והמוותה. הברכה והקללה ובתרת בחיים: חיים צדקה וכובוד
 תגדיליפה בתרצה. הוורעת חסד וקוצרת בלי שמצה. תכונן
 צדיק יי וגדור פרצה. רודף צדקה וחסד ימצא חיים: חיים
 קומים תגחילנו ותחמך ודעת במעצות. ששון ושמחה
 תשמיע מעיר חוצות. והעבר מעלי עון והלבש מחצות.
 אתה תלך לפני יי בארצות החיים: חיים ראה עם סגולתה בך
 למתוב. לא תחפז במות המת עד דיתוב. נשבר וגדלה
 לפניך חשוב הטוב. קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים: חיים
 שאל ממך נתת לו חיהו מיומים גדול כבודו בישועתה כיפת
 פעמים. השקיפה במעון קדישך בין השמים. ביום החוא יציא

מים

דיק ווארום דיין חסד פון לעבן איז גוט חיים לעבן פון זאמי שמחות וואס יי קומן פון פאר דיר מיט
 פארקמייט בניא אונזער טעג מיר זאלן זוכה זיין ציא זעהן דיין פיינעם גען פון בית המקדש אז איר
 זאלן זאגן וואו חן און ברוםונג פון פיל מענטשן ער זאל אום קעבן זיין צאגן פון אינו און זאל אינו כרחם
 זיין יי צבאות ווארום פון גאט ביה איז דס אום צוהונג פון חיים חיים פון היפל זאל מען מבשר זיין זיין
 פאלק און דר ערך חיים און זאלסט אריין ווארפן איז מיפעניש פון דעם ים אונזרי עבירות אריין הארץ
 בשאף אונז און זיא אונז מקצא נבעט און לאנגי טעג מיט יארן פון לעבן חיים די בייד פון איין צדיק
 איז לעבן און דיא בייד פון רשעים איז אבראך דר ווער עס הערש זיא אז דו זאמלקסט איין טובות את
 רעות מלחמות און שלום נאם און הינגר און ציטערניש חיים לעבן און מוט ברכות און קדלות און זאלסטו
 אום קלאבין טובות און חיים חיים לעבן און צדקה מיט כבוד זאלסטו גרייך צו דינס זיי ווערן אן גרויפן
 יפה כתרצה חס ויגע צדקה מיט חסד צו ענינים פר בארנן די ענינים זאלט נישט מבויש ווערן דו זאלסט
 אורף ריפן דעם צדיק און פר זאגן די בראך הייבט די חסרונות פון צדקה דר ווס זאגט נאך צדקה מיט
 חסד זאל גופן לעבן חיים לעבן ווס זיי זאגן אמנים זאלסטו אונז ירשגן איין דר תורה ווס זיא איין געגען
 גנואן מיט חסד ובעת און עצה פרייד מיט שלמה זאלסטו מאכן הערן פון גרושלים ויא ווערסט אן גרושן
 חוצות און זיי מעביר פון מיר די עונות און אן גלייךען און זכות וועל איך גיין פאר גאט איין דעם לאנד
 פון חיים חיים לעבן דיר גאט זעה דיין לייב פאלק אזו וויא פרער אום ציא קעבן זיא דו בערעסט נישט אז
 זיין מענטש זאל שטארבן און ווילסט ער זאל תשובה מאן דער ווס צו ברעכט און צו שמוסט דאס הארץ
 אז ער בייד דיר חשוב פר אנפון צו גאט ביה ווס ער הייסט קדוש זאגט ער זאל פר שרייבן ווערן לחיים
 חיים אז קשים בן דוד וועט זעהן אז קשים בן יוסף וועט געהר ווערן וועט ער בעטן גאט דרוה הוא שיעם
 חסד דאס לעבן וועט ער אים שענקן און וועט בלייבן לעבן אייגן זיין כבוד וועט גרייסט ווערן מיט

ביום חייב: היום תאזה בזה סלוח אל המאניכם. תשמיע ואת
דודו יאמן בקרבכם. לאמר מצאתי כופר רציתי אתכם ואתם
הזבחתם בי אליהם חיים: חיים במקדש האל סגדה ונתת
המלוכה. אתה ריד לתדבקך בדת ובחלצה. תביאנו לחרצון
ותשוב המלוכה. כי שם צוה יי את הכרבה חיים: חיים ממנו
בזול ולישועתו קוינו: עתה ירחיב יי לנו ופרינו יחיינו מיומים
ביום השלישי יקיימו. אנחנו אלך פה היום כלנו חיים:

אל מקדש יישוב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל פשע ורוח.
לא ברעתם הנמר. אך חזרית לנו דומדומי שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בחדרעית לענו מקדם. כמו שכתוב וידר יי בענו ויתנצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאפמים נושא עון ופשע
ותמאך ונקח: וסלחת לעונו ולחמאתו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חמאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

למה רגשו גוים ודאומים יהנו ריק: למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה: למה
לנצח תשפחנו תעזבנו לאורך ימים: למה יי תגזר משדום נפשי:

כרחם אב על בני. בן ברחם יי עלינו: לוי השועה על עמך ברחוק סלה: יי צבאות עמנו משלם לנו
אלהינו עמך סלה: יי צבאות אשר אדם בושח בך: יי הושיעה הסלח לענו ביום קראנו:

שש

רם היקט אז מען טוט גאטס רצון איז דס כפפר און אייער עבירות דו נעמט מאכן עקרון מיין רצון
טעל איך נעבן און אייך איה האב גפונן איין אום זייוונג און האב אייך מוחל גווען און איר האט זיך
בהעמט און אייער לעבדיגן גאט דס לעבן פון דיר גאט ברוך הוא צו האבן דיא ווס ווי זענן געליקן צוא
איין מוב ווס ווי ציין גאט דיר צו בהעפסן וויא זענן זיך סופה און דיר דו זאלסט וויא פרעגן צום פארג
ציון און אום עקרון די מלוכה צו ארץ ישראל תארום דאךטן האט גאט ברוך הוא גבאטן דיא ברכה פון
לעבן מים לעבן טעלן מיר פון גאט ארבען און צוא ויין הייליך טעלן מיר האפן אצינד נעט אונז גאט
ברוך הוא דער ברייטעך און מיר טעלן זיך מערין גאט ביה האט אונז גלאט לעבן און דיא גלחן
פון גלות סגרים און גלות בכל מיר אלע זענן ברוך השם היינט לעבן מיר איפער אנאר זאלן מיר
אזא אלע דער לעבן:

תחנה ר שלש עשרה מדות

די תחנה נאנט מען מיט פיל גבעט פו די שלש עשרה מדות

רבונו של עולם איך מוא מיד אן לעהנן
אין דיא דרייצן מדות ווס זענען
איימערל דער בארומקייט ווארום דוא
ביסט איין ברומהארציגער גאט און דו
דער ברומקסט דיר איבר דעם מענטשן
גאט דעם אלעם ווס ער האט גוינדוגט
און ביסט אים מוחל דורך תשובה.

אָדום וְצֹחַ. לָמָּה אֱלֹהִים זָנְחָת לָנֶצַח; אִם זְרוֹנוֹת
הַשִּׂיאוּ לֵב טַפֵּשׁ וַיִּשְׁחָץ, נָא כֹל מִדָּה נְכוֹנָה חֲלֵץ
אוֹתָם יי מִמֶּחֱץ. חֵישׁ וּבֹא וְשֵׂא קוֹל נֶחֱץ. לָמָּה
קוֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלֶחֶץ: אִם טַפְלוֹ שֶׁקָּר בְּהִגָּה וְהוֹת
לְעַמּוֹ, נָא כֹל מִדָּה נְכוֹנָה יִדְוֹת תִּזְכּוֹר מִמְנַעִימָה.
וְתִגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׂאֵרִית עַמֶּךָ. לָמָּה יַחְדָּה אַפָּךְ
בְּעַמֶּךָ: אִם כָּבְדוּ אוֹזֶן לְסֵלֶף מְנִי הַדֶּרֶךְ, נָא כֹל
מִדָּה נְכוֹנָה אֲלֵחֵשׁ עַל עַמִּי בְּעֶרְךָ. וְנַפְשִׁי שֶׁכִּי
לִבֶּךָ פָּנִי קוֹנֶה וְצוֹרֶךָ לָמָּה פָּרַצְתָּ גִדְרֶיךָ וְאָרוּךְ כֹּל
עוֹבְרֵי דֶרֶךְ: אִם מָרְדוּ בְּרוֹב פִּשְׁעִים לְצוֹר מַלְכִי
וְקִדְּשֵׁי נָא כֹל מִדָּה נְכוֹנָה. נַפְשִׁי נוֹעַם עֲלֵיהֶם
תִּבְקְשִׁי. לְנוֹרָא מְרוֹם וְקִדְּשׁ בְּעֶתֶר אֱלֹהֵי תִדְרָשִׁי.
לָמָּה יי תִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי: אִם סָרְדוּ בְּכָרָה מְרוֹב
עֵתִים וַיָּמִים, נָא כֹל מִדָּה נְכוֹנָה אֲשֵׁא עֵין לְמַרְוִמִּים.
עַל עַמִּי אֶפְצָה פֶה מְעוֹטֵי עַמִּים. לָמָּה לָנֶצַח
תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזוּבְנוּ לְאוֹרֶךְ יָמִים: אִם פִּשְׁעֵינוּ עֲצֻמוּ
וְגִבְרוּ מְאֹד כִּתְלָא, נָא כֹל מִדָּה נְכוֹנָה אֲצַפְצַף

לְמוֹדֵי הָאֵלֶּיךָ אִי גִרְעַם דָּם בְּאֵרֵשׁ הָאָרֶץ אִם גִּאָּוָה מִיִּט צִיא אוֹם וַיִּי נָאט בְּרוּךְ הוּא פֶּן מִכּוֹת אִם בְּדָאָה
מִיִּי אִם בְּרַעְנָג אִם מִיִּיב אוֹף דָּם קוֹל אִם אוֹב וַיִּי הָאֵבֶן בְּהַעֲפֵט פֶּאֲלֶשְׁקִיט מִיִּי בִיִּדֵּן אִם מִכְּאֶמֶךְ
קִעֵן דִּיר אִמְלִיכִי מִדָּה אִי אֵן גִּבְרִיט צו גִּבְרִיט דִּי גִלְבּוּטִי יִשְׂרָאֵל וְאֶלְקִטוּ וַיִּיא גִדְּעָקֵן מִיִּי וּסְקִיט
וּם מִיִּי דִיר בִּינֵעַ רַבְּבִנוֹת וְאֶלֵן גִּקוֹקִלֵט וְעֵקֵן אוֹף דִּיִּין אִיבְרוּן פֶּאֲלֶק פֶּר וּם וְאֵל גִּרוּסֵן דִּיִּין לֵאָרֶן
אִין דִּיִּין פֶּאֲלֶק אִם אוֹב וַיִּי הָאֵבֶן שְׁנוֹעַר גִּמְאָקֵט דָּעַם אֲנֵעַר פֶּן צו הַעֲרֵן הַעֲרָה אִם וְעֵקֵן אֶרָאפּ גִּמְאָקֵט פֶּן
דָּעַם גִּלְבּוּטֵן וְעֵקֵן מִיִּי אִמְלִיכִי מִדָּה וּם וַיִּיא אִין אֵן גִּבְרִיט צו גִּטוֹן וְעֵל אִיךְ סִתְפֶּלֶל וַיִּין אוֹף מִיִּי פֶּאֲלֶק
אִם מִיִּי לִיִּיב פֶּר גִּים דִּיִּין הָאָרֶץ קִעֵן דִּיִּין בְּשַׁעֲפֶר אִם אוֹב וַיִּיא הָאֵבֶן מִזְרַד גִּעֵקֵן מִיִּי וַיִּיעַר פִּיר וְהִיר צוֹא
דָּעַם בְּשַׁעֲפֶר אִם צוֹם הִיִּילֵקֵן מִלֶּךָ מִיִּין לִיִּיב גִּעַט אִין דִּי וְאֶלְקִט וַיִּי מִיִּי וַיִּיא נוֹהֵג וַיִּין מִיִּי וּסְקִיט צוֹא
דָּעַם פֶּאֲרֶמְטִיִּן אִם הוֹקֵן אִין הִיִּילֵקֵן נָאט מִיִּי גִעַט אִין דִּי וְאֶלְקִט וַיִּי מִיִּי וַיִּיא נוֹהֵג וַיִּין מִיִּי וּסְקִיט צוֹא
וְאֶלְקִטוּ פֶּר לֵאָרֶן פֶּן שְׁלֹם מִיִּין לִיִּיב יִם אוֹב וַיִּי הָאֵבֶן אֶרָאפּ גִּטוֹן אֶרָאפּ דָּעַם עוֹל פֶּן מִכּוֹת פֶּן וַיִּי פִּיר
וַיִּיִּין אִין מִעַן אִיךְ לִיִּיב אוֹף מִיִּין אִין צו דִּי הוֹקֵעַ הִרְמֵלֵן אוֹף מִיִּין פֶּאֲלֶק וּם וַיִּי וְעֵקֵן גִּטוֹ דִּי קִלְעֵקִסִי
פֶּן אֱלִי הִיִּירֵן עֲפֵקֵן אִיךְ מִיִּין מוֹל מִיִּי תִפְלָה וְאֶרֶם וְאֶלְקִטוּ אִין אוֹף אִיִּיבֵן פֶּאֲרַ גִּעֵסֵן דִּיא פֶּאֲרַ לֵאָשׁ
אִין אוֹף לֵאָנִי מִעַן אִם אוֹב אֲנֵעַרִי וַיִּיר וְעֵקֵן גִּטְמֶאָרְקֵט גִּטְמֶאָרְקֵט וַיִּיעַר אִין הָאֵבֶן וַיִּי גִטְמֶאָרְקֵט וַיִּיא

קול להפלא. צרופה אמרתה לחלות על עם אלה :
 למה תשיב ידה וימנה מקרב חיקה בלה : אם
 קלקלו מעשים להזיר ולהרשיע. נאכל מדה נכונה
 רחש לבי להושיע. קומי רוני בלילה לאל המושיע :
 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע :
 אם אמנם שבו כולם בלב ונפש לחלותה. נא כל
 מדה נכונה תסכים עמם במחילתה. ועשה אדון
 למענה מחל וסלח לעדתה : שוב למען עבדה
 שבתי נחלתה :

אל סלה יושב על כסא רחמים מתנהג בחמדות מוחל עונות עמו . מעביר ראשון
 ראשון . מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשור ורוח .
 לא ברעתם תגמול . אל חורית לנו דומר שלש עשרה . וזכר לנו תיום ברית שלש עשרה
 כהודעת לענו מקדם . כמו שכתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי :
 ויעבור יי על פניו ויקרא :

י אל רחום ותנון אלה אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
 ותמאה ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל
 לנו מלכנו כי פשענו : כי אמת אדני מוב ומלך ורב חסד לכל קוראיה :

לו פותחת הארון
 אל תבא במשפט עמנו . כי לא יצדק לפניך כל חי : צדק
 ומשפט מכון בסאה . חסד ואמת יקדמו פניה : מלפניה
 משפטנו יצא עיניה תחוויה מישורים והוא ישפוט תכל בצדק

ולא ימים

אבארג איה טו בידן מים דעם קול פלאים ביינע בידר איז גלייטערט אז דא האסט צו גואנט ווען מיר
 וועלן סתפלד זיין אונ וועלן דר סאנן די שלש עשרה מרות גיט לייגן אום צו קענן ווארום ואלקסט
 דו אום קענן זיין האנט אונ זיין רעכטע האנט פון שום ואלקסט דו פר לענן יא אוב זיי האבן דא
 מעשים מאלי גמאקט בפניר מין הארץ פעט אז גאט ברוך הוא זאל ויד דר בארשן אונ זאל שון העלפן
 שטייט אוף בייא נאכט אז וועג צו גאט ווס ער העלפט ווארום ואלקסט דו זיין וויא איין קענטש וואס
 ער איז דר שראקן אונ וויקסט גיט ווס צו טאן וויא איין שטארקט אונ קאן פארט גיט העלפן יא אוב וויא
 האבן אלע תשובה גמאן מיט הארץ אונ מיט דעם לייב פעטן מיר דיה דא ואלקסט מסכים זיין מיט וויא
 אונ מוחל זיין זיי אונ מוא האר גאט פון ביינע ווענן זיי מוחל צוא ביינע ישראל שיד קער דיה אום ווענן
 ביינע קענטש דא אבות אונ ווענן דא שבתים ווס ווענן זיין ארב :

אל מבר דו ואלקסט גיט קיפן מיט אונז מיט משפט האטשע מיר האבן גוונדיגט ואלקסט גיט שטראפן אונז
 ווארום עס קאן גיט גרעכט בלייבן פר דיר אפילו דר צדיק וואס הייבט די צדק גרעכטקייט מיט משפט
 איז דס אן גרייטונג פון זיין שטול חסד מיט אמת ואלו פערדן זיין שכינה פלוגה אז פון פאר דיר וועט
 ארום זיין אונזער משפט ואלו ביינע אונן ווענן רעכט פארטקייט וויא ער זאל משפטן דא וועלט מיט
 גרעכטקייט אונ דו פקקט מיט גרעכט פארטקייט הייבט גאט דין . האר ביינן דעם איז זייער פיל

יִלְאוּמִי בְּמִישְׁרִים: רַחֲמֵיךָ רַבִּים. יִי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּינוּ: הַנְּשֹׂא
שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַד גְּאִים: כִּי יִי שׁוֹפֵטנוּ יִי מִחוֹקֵקנוּ.
יִי מִדְּבַרנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו: חֲלִילָה לָךְ מַעֲשׂוֹת כְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית
צְדִיק עִם רָשָׁע. וְהָיָה כְּצִדִּיק כְּרָשָׁע. חֲלִילָה לָךְ הַשׁוֹפֵט
כָּל הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

לח פומון שם המחבר שלמה חוק ואמץ

שׁוֹפֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָנוּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד. נָא חַיִּים
וְחֶסֶד עַל עַם עֲנִי תַצְמִיד. אֶת תַּפְלַת הַשַּׁחַר
בְּמָקוֹם עוֹלָה תַעֲמִיד. ~~לְעוֹלַת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר לְעוֹלַת~~
~~הַתָּמִיד לְלוֹבֵשׁ צִדְקָה וּמַעֲמָה. לָךְ לְבַד הַיְּהוּדִים.~~
אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים וְכָרָה יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן. וְהֵם יַעֲלוּ
לְזִכְרוֹן לְפָנֵי יי תָּמִיד: כְּעוֹלַת מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד לְהַמִּית
אִישׁ לְתַחִיה. עִמָּךְ לְחֶסֶד הַמָּה גְּמוּלָה נָא עֲלֵיו וְחִיה.
כְּתוֹב תִּיו חַיִּים וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד: כְּעוֹלַת הַיְּמִיבָה
בְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן עִיר קְדוֹשִׁי. וְנָתַתִּיד וְשֵׁם בְּבֵיתֶךָ
לְמִקְדָּשִׁי. וְעֲרִיכַת נֵר לְבָן יִשִּׁי לְתַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד:

חוק

דרום אזו וויא דיין מנהג איז וואלסטו אויף לאנג לעבן תשאי ווער אוף גרויזן וואס די ביקט דר שופט פון
דר וועלט קער אום בצאלונג אוף די דאזיגע מענטשן וואס האלטן זיך מיט גרוס גאונע די ווארום גאט איז
אונזער שופט און וועט משפטן די ווס זיי טוען אויף זיך לעבטס גאט איז אונזער וועלטער גאט איז אונזער
פלדער ער וועט אונז העלפן מלילה עם זאל פאר מיטן זיין פון דיר צי טאן אזו זאל צו טייטשן גלייך איין צדיק
מיט ארשע און שטראפן גלייך איין צדיק אזו וויא איין רשע מלילה עם זאל פאר מיטן ווערן פון דיר
וואס די ביקט דער שופט פון גאר דער וועלט זאל גיט טאן ביין משפט:

שופט זי דר שופט פון גאר דר וועלט און דערד מיט ווס זיי ווען אוף דר ערד מיט משפט מאכט ער
זיי שטיין אויף בעט זיך לעבן מיט חסד אוף דעם ארום פאלק וואלסט די דעפעסן די תפלה פון
אין דר פריא זאל פריא דיר אן גנויך ווערן אוף דעם ארום פון עולת תמיד ווס מען האט פארריב געווען
אין בית המקדש אזו וויא די עולה פון אין דר פריא וואס זיא הייבט עולת התמיד לויש גאט פרויף הוא
קלייד זיך מיט צדקה און היקט זיך איין מיט צדקה דס איז צוא דיר איין שבת איינר זאלי אוב עם אז
גיט דא אין אויף ביין מעשים טובים וואלסט די גרענקן אונזערי אבות ווס זיין ווען בנראשן אין חברון
און זיין וואלן אוף זיין פאר גאט תמיד צו איין זכרון פסח די מכה פון גאט פרויף הוא זיין צוא חסד קרי
דר מענטש זאל בלייבן לעבן וואלסט דיין פאלק צוא חסד זיין זיי גומל חסד מיט דעם מענטשן און
אום לעבן פרייב אוף אמתו פון היום עם זאל זיין דר אות תיו אוף זיין שטערן תמיד מידת בנטינו מיט
דעם רצון די הייליגע שטאט ציין און דוואלסט געבן דיין מאכט און דס גומל שם אין דיין הייליגן בית
מקדש און אוף רעכטען דס ליכט פון משיח בן ישי אוף גרענגען ליכטמקיים תמיד תיטי שטארקט
איינער

כעלת חזקו ואמצו לבבכם עמי באל מעוזו. ועדותיו
 כי תנצורו. גם את זו לעומת זו. יכפר בעד חטאתיכם
 ויזכור רחם ברנזו. דרשו יי ועוזו בקישו פניו תמיד.
בעולת הבוקר אשר לעולת התמיד :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
 ראשון. מרבה מהילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
 לא ברעתם תגמול. אל תורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 בחודעת לענו מקדם. כמו שכתוב ויבד יי בענו ויתגבר עמו שם ויקרא בשם יי:
 ויזכור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
 חמאח ונקח : ומחלת לעוננו ולחמאנו ונחלתנו : מלח לנו אבינו כי חמאנו. מחס
 לנו מלכנו כי פושענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :
 וזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : מרבה נחם ליראיו וזכור
 לעולם בריתו : כי ברה אברהם וברכה אברהם את זרעה כבוכבי השמים ובחול
 אשר על שפת הים וירש זרעה את שער אויביו :

כרתם אב על בגים בן ברהם וי עלינו : לוי השועה על עקה ברהם סלה : יי צבאות עמנו משוגב לנו
 אדני יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוסם בך : יי הושועה תמלך לענו כיום קראנו :

למ עקירה שם המחבר חתום בראשי החרוזות מרדכי אלתנו ואלהו אבותינו
מפלמי אדי צורי סתרי ומגיני. וקרו ישעי מושגי ביום צר
לי ואוני. השבמתי לחלותך מלך רב. ואני אליך
יי שועתי בבוקר : בוקר רחם תזכור חסד אברהם אב איתי.
אשר בחרתו והאמין בך ראש למאמיני זכור בריתו והושיעני
ממומאיתי. יי בוקר השמע קולי בוקר : בוקר דברת עמו
ונסיתו לשלם לו משכורת. וברת עמו חברית להיות לו
למשכורת. אתהתו ורציתו וקבלתו בקמורת. סמים בבוקר

בבוקר

איתרע הערצר מיין פאלק אונ שטארקן גאט זיין הייליגע תורה או איר נועם היין איינס אקעגן זינערען
 נועם גאט ברוך הוא קספר זיין אייערי וזנר אונ נועם גרענמן רבמים אין זיין רזנו פאךשט גאט ביה אונ
 זיין תורה בקשו וזכט זיין פנים תמיד מיט תפלה אונ תשובה :

מפלמי אלי גאט ביה איז מיין בשעפר אונ מיין בשיצר אונ דר שיין פון מיין הילף. ער איז מיין דר גרוס
 אין דעם טאג פון קלאג אונ מיין צער קאב איך מיך געעקרט בעטן דוך גאט ברוך הוא וואס
 ער הייבט מלך רב אונ איך שרייב צוא דיר גאט ברוך הוא אין דר פריא ביר אין דער פריא ואלסט דו
 גרענקן רחמים אונ דעם חסד פון אברהם דר פאשר פון מינע שטארמי ווס דו האסט אים אונ דר וויילט
 אונ ער הט גלייבט אין דיר ער איז דר ערשטער פון די נוס ווא האבן אן גהוילן צו גלייבן אין גאט גרענק
 זיין ויכערהייט אונ העלף מיר פון אויפריינקייט אין דר פריא ואלסטו הערן מיין קול ביר אין דר פריא
 האסטו גרעט מיט אים אונ האסט אים גפרובט ביר דו ואלסט אים צאלן זיין לון אונ האסט מיט אים
 בורח ברית נוען עם נאל אים זיין צוא אהויסונג דוא האסט אים לוי גהאט אונ האסט אים בויילקט אונ
 האסט אים צו גנוסן אונ ווא קמורת אונ ווא מען האט מקביר נוען אויסקובים אלי אין דר פריא מיר

בבוקר: בוקר בוכי האור כהפצת להראות צדקתו הנדולה.
ונסיתו בעשירי ותאמר לו קח נא את בנה ואל תבדל. על
אחד ההרים ותעלהו שם לעולה. את הכבש אחד תעשה
בבוקר: בוקר יחד שמה ושמה קולך והראה אהבתו. ושש
בכל לב על אמרתך בעשותי. האהבה קלקלה השורה ויקם
בשמחתו. וישכם אברהם בבוקר: בוקר הבינו לכם שניהם
לעשות רצונך איום. הבן לקח עצים והאב לקח מאכלת
לשחוט בלי פדיום. קרואים והולכים לתומם ראו בבורה ביום
השלישי בהיות הבוקר: בוקר אור בגבור הלציו ולעקוד בנו
קדם. ויקח מאכלת לשוחטו ולא השב אדם. ויאמר היום
אקריב עולתי ואזרוקדם. ובהי לא ילין עד הבוקר: בוקר
תחמיה נבחרו על בן יחיד ועליו ורחו. ויקרא אליו מלאך יי
אל הנער ידים אל ישולחו. כי ביצחק יקרא לה ירע וזכר
לדורות הנחיו. לכם למשמרת עד הבוקר: בוקר בוישר ווישר
וצדקו ילין בעד עם אליו קרב. ואפרו תמיד יראה לפניך
לכבדם הרב. תתן להם נפשם בשאלתם כי לה נבספה
ובערב היא באה ובבוקר: בוקר קולם שמוע ותבפר עונותיהם.

יער

אין דר פריא הם זין שפעון גלייכט אז דו האסט גואלט וניין זין גרום צדקות האסט אים גפרובט מיט
דער צענטער פרויב און האסט אים גואנט געם דיין זון און ואקסט גיט פאר מיידן און איינס פון דא
בערג כענען אים און פון איין עולה אופן אורט פון דער איינר שאף ווס דו ואקסט מאכן אין דער פריא
בשר אין דר פריא האט ער מיידן גווען דיין הייליגן נאמן און האט צווא געקערט צו דיין קול און האט גווען
זיין ליבשאפט און האט זיך גפרייט מיט דעם גאנצן הארצן דיין גפאט צווא מאן דס ליבשאפט האט פאר
געקערט דעם שטייגער און ער איז און געשטאנן מיט גרום שמהה אז ווא אין פסוק שטייט אברהם האט
זיך געפערט גאנץ פריא יחד אין דער פריא האבן ווא אן גבריט וייערע הערצער צווא מאן דיין רצון
פארשטייגער גאט דר זון האט גנוסן האלץ און דר פאשר האט גנוסן דס מעסר צוקולן אן אשום אום זייער
זיין גען גרוסן גוואלד פון גאט ברוך הוא צו זייער גאנצקייט קיין מענטש האט נישט גטראכט אז אברהם
אל שעקט זיין איינציגן זון יצחק האבן ווא גווען דיין כבוד דעם דריטן מאן אין דער פריא בשר אין
דר פריא האט ער זיך אן גווען ווא אבנור וייער צענדן און געקערט צו בינגן זיין זון יצחק און האט גנוסן
דס מעסר צו קולן אים פון קיין מענטש האט ער אים נישט גטראכט האט ער גאנץ היינט וועל איך סקריב
זיין מיין עולה און איך וועל שפערענן דאס בלוט פון מיין קרובן איך וועל גיט דאס געבן בן זיין דער
פריא בשר אין דר פריא האט זיך דר היצט דיין רחמנות אופן בן יחיד און האט און אים גשוינט האט
גאט גנוסן צו אים דס מלאך פון גאט אי סען זאל גיט שפערענן קיין האנט צו דעם יונגן מאן ווארום
אין יצחק וועט אן גרוסן ווערן דיין ואמן און זיין גרעכיש וואלט איר לאזן לדורות צווא אהויסונג בן
די גאולה וועט סוף וואס ער הייסט בוקר בשר און דר פריא וייער קשרי מעשים און זיין וישר אין זיין
צדקות ואלין זיין מלוצים פון דעם פאלק וואס צווא דיר געווענט און זיין אש ואל תמיד פאר דיר גווע
טענן אפ צו וואסן די ישראל פון וייער עונות עס ואל גשענקט ווערן צווא זיין וייער לייער מיט וייער

וַעֲבַדְתָּם תַּחֲשִׁיב בְּעֶרְךָ בְּרַבְנוּתֵיהֶם. לָקַחוּ וּבְאוּ בְּזִכְרוֹן
צִדְקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהִסְתַּבֵּאוּ אֵלָיו עוֹד נִדְבָה בְּבוֹקֵר בְּבוֹקֵר:
בּוֹקֵר תִּפֶּן אֵלֵינוּ לְרַחֲמֵינוּ וּרְחֻמֵּיךָ עָלֵינוּ וּבְמִירוֹ. וְתִשְׁלִיךְ
בְּמַצּוֹת יָם כֹּל תַּמְאֲתֵינוּ וְלֹא יוֹכְרוּ. צוֹר הַעֲבֵר עוֹלָמֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בּוֹקֵר:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים בְּתַנְתָּן בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחֲיֵה לְחַטָּאִים וּמְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים עֹשֶׂה צִדְקוֹת עִם כֹּל בְּשָׁר וְרוּחַ.
לֹא בִרְעָתָם תִּגְמּוֹל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לְבוֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהוֹדְעָתָ לָעָוֹן מִקֵּדָם. כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרָד יְיָ בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת נִצִּיר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ
וְתוֹסֵף וְנִקְהָ: וְסִלְּחָתָ לְעוֹגְנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: מִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ. מַחֲל
לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אִתָּנוּ אֲדָנִי טוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכֵךְ קוֹרְאִיךָ:

זָכוֹר רַחֲמֵיךָ יְיָ וְחִסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלִים זִמְתָּ וְזָכַרְנוּ יְיָ בְּרַצוֹן עֲמָךְ פִּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתָךְ:
זָכוֹר עֲדָתְךָ קְנִיית קִדְמֵי גְאֻלָּתָ שִׁבְטֵי נַחֲלֶתְךָ חַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֻנָּתְךָ בּוֹ:
זָכוֹר יְיָ חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבַת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: אֲתָה תִקְוִים תִּרְחֵם צִיּוֹן
כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד: זָכוֹר יְיָ לְבְנֵי אֲדָוָה אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים
עָרֵנוּ עָרֵנוּ עַד חִסּוֹד כְּהָזְכֹּר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיהָ אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ
לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהֵי אֲבָרָה אֶת זִרְעָכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶן לְזִרְעָכֶם וְנִחַלּוּ לְעוֹלָם: זָכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפֶּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל תַּמְאֲתוֹ זָכוֹר לָנוּ בְּרִית
אֲבֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. תְּכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף
אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכוֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכוֹר:

ס' מוֹסֵד עַל אֵב כַּפּוֹל עַד אוֹת וְאוֹת כִּתוּב שֵׁם הַמַּחֲבֵר נִרְשָׁם בְּרִיהוּדָה חוּץ

זָכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהַשֵּׁב שָׁבוֹת
אֵהְיִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲבָרְנוּ
מִיָּאֵרֶץ מוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אֲרָכּוּ הַיָּמִים וְדַבֵּר כֹּל חֲזוֹן.

בישראל

נִבְעֵט וְנִקְרָא וְיִי גְלוּסְמִין צוֹ דִּיר אוֹף דִּיר בִּאֲבָט אֲנִי אֵין דִּר פֿריא זַעֲנִי וְיִיא מִתְפַּלֵּל צוֹ דִּיר בִּיטֵר אֵין
דִּר פֿריא וְאַלְטֵט צוֹ הָעָרִין וְיִיעֵר קוֹל כִּכְפֵּר וְיִין וְיִיעֵר עֲבִירֹת אֲנִי וְיִיעֵר תַּפְלוֹת גְּלִיף וְיִי דִר מִרְבֵּנוֹת
וְיִיא הָאָפֶן גִּנְיָן דַּעַם זְכוֹת אֲבוֹת אֲנִי בִרְעוֹנֵן נִיחָ וְיִיעֵר נִדְבָה דַּעַם דְּאוֹיֵנִי אֲלִי אֵין דִּר פֿריא בִּיטֵר אֵין
דִּר פֿריא וְאַלְטֵט וְיִי קַעֲרֵן צוֹ אֵינִי צוֹ דִּר בִּאֲרָן אֲנִי דִּין בְּחִסְמוֹת וְאֵל וְיִי דִר הִיזָן אֵיבֵר אֲנִי
וְאַלְטֵט אֲרִיין וְאֲרָפֶן אֵין דַּעַר מִיָּקֻשׁ פֿון דַּעַם יִם זַלֵּעַ אֲנִי וְיִיעֵר וְיִי אֲנִי עַם וְאֵל שׁוֹן גִּט מִדִּאֲבָט וְיִיעֵר
יִי בְּשִׁעֵר וְיִי מַעֲבִיר אֲנִי וְיִיעֵר פֿון פֿאר דִּיר עַם וְאֵל גִּט אֵיבֵר בְּלִיָּן דִּר פֿון בִּיטֵר אֵין דַּעַר פֿריא:
זָכוֹר בְּרִית מִיָּקֻשׁ דַּעַם בְּרִית פֿון אַבְרָהָם אֲנִי דִר עֲבִירָה פֿון יִצְחָק קֵשֶׁר אֵין דַּעַם פֿון שְׁעִירֵנוֹן פֿון יַעֲקֹב
וְיִיעֵר אֲנִי הַעֲלָה אֲנִי וְיִיעֵר דִּין בִּאֲפִן אֲנִי מִיר וְיִיעֵר פֿון לֵאכֹן גְּוֹאֵן פֿון דַּעַם גִּטִּי לֵאכֹר מִיָּם

אֵין עִשִׂי

בְּיִשְׂרָאֵל הָדָלּוּ פְּרוּזִין . בְּמִשְׁמִינֵינוּ שׁוֹדַח רִחוּן . וְשׁוֹב
 בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ :
 גּוֹלָה אַחֲרֵי גּוֹלָה . גָּלְתָה יְהוּדָה כּוֹלָה . דָּוָה כָּל הַיּוֹם
 וּכְלָה . דּוֹרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ אֵין לָהּ : וְהֵשֶׁב הָעִיר הַקְּדוֹשׁ
 וְהַמְּחֻזּוֹת . הָיוּ לְחֶרֶפָה וּלְבֹזוֹת . וְכָל מַחְמָדֶיהָ
 טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת . וְאֵין שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת : וְשׁוֹב
 גּוֹאֵל חֹק לְמַעַן פָּדֵנוּ . רָאֵה כִּי אֵזְלַת יְדִינֵנו . שׁוֹר
 כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ . וּמִפְּנֵי אֵין בְּעַדֵנוּ : וְהֵשֶׁב בְּרִית
 אֲבוֹת וְאַמְחֻזּוֹת וְהַשְׁבָּטִים . רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ בְּרַבּוֹת
 עֲתִידִים . יְהִי זְכוֹר לְמוֹפְתִים וְנִמְרָטִים . וְעֲלֶיךָ כָּל הַיּוֹם
 נִשְׁחָטִים : וְשׁוֹב דּוֹרֵשׁ דְּמִים דּוֹן דִּינֵנו . הֵשֶׁב שְׁבָעֵתִים
 אֶל חֵיק מַעֲנֵינוּ . חֲנֹם נִמְכְּרֵנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף פָּדֵנוּ .
 זְכוּף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵינוּ : וְהֵשֶׁב שְׁבֹת
 אֶהְיֶי יַעֲקֹב . וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ :

זְכוּר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאֶשֶׁר אִמְרַת . וְחֶבְרָתִי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹיֵת לָהֶם לְאַלְהִים
 אֲנִי יי . עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאַתָּה גַם זֹאת בְּהִיוֹתְךָ בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיכֶם
 לֹא מֵאֲסֻתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלּוֹתְךָ לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֶלְהֵיכֶם
 הֵשֶׁב שְׁבֹתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁבָּתוּב וְשָׁב יי אֶלְהֵיךָ אֵת שְׁבֹתְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב

וְכַבֵּד

אֵילֵעֵנִישׁ וְיִי וְעֵנִי פֶר לְעִנְיָנוּ נִוְאָרֵן רִיא מַעַן אֲנִי דִי בִייד פֶּון אֶלֶע גְּבֻאִים וְהָאִם וְיִיא הָאָפֵן צוּ נִוְאָרֵן
 סִיד וְאֶלֶן הָאֶלֶפֶן וְעֵנִי אֲנִי דִי נִשְׁאָל אִין פֶּאר מִיטֵן נִוְאָרֵן אֶפֶן הֵיט וְיִיא הָאָפֵן וְיִיא נִבְשִׁים פֶּר שְׁלִיכֵן פֶּאר
 דִי בְּכָלִים אֲנִי אֲנִי עֵרִי פֶּעֶסֶקִים אִין אֲרִיין נִשְׁכָּט נִוְאָרֵן מֵאֶנְעֵרִים אֲנִי קַעֵר דִיךְ אִים סִיד רַחֲמִים
 אֲנִי דִיא אִיכֶר בְּלִיבֶנְג פֶּון יִשְׂרָאֵל וְעֵנִי דִין הִילִיגֵן נִאָפֵן טֵלֵי אִין גְּלוּת נִאָה דַעַם אֲנִי עֵרֶן אִין פֶּאר
 מִרְיָן נִוְאָרֵן יְהוּדָה גֶּאָר אֲנִי אֶלֶע טֵאָג אִין נִוְעֵן וְיִיטֵאָג מִינְעֶר הָאָט נִיט נִפְאָרֶשֶׁט אֲנִי הָאָט נִיט נִאָה
 מִכְּרַעַם הַיֵּד דִי הִילִיגֵעַ שְׁטֵאָט מִיט דִי גִרְעִיגִין וְעֵנִי נִוְאָרֵן צוּא שְׁאָנֵר אֲנִי צוּא רֹב אֲנִי אֲדִי
 גְּדוּקִים מִיט וְעֵנִי אִין מִיטֵן אֲנִי בְּהִילִיגֵן נִוְאָרֵן עַם אִין נִיט אִיכֶר גְּבִלִיגֵן נִאָר דִי תּוֹרָה נִיט שְׁטֵאָרֶךְ
 אֲנִי לִייד דִין אֲנִי אִים פֶּון דִין בְּבֹד וְעֵנִי וְעֵה אֲנִי אֲנִי כֹחַ אִין אִים נִגְאָנֵן לֹג אֲנִי מִסִּידִים
 וְעֵנִי פֶּאר לִייד מִינְעֶר הָאָט נִיט פֶּאר אֲנִי מִכְּפֶלֶל נִוְעֵן בִּיד דַעַם בְּרִית אֲבוֹת אֲנִי דִיא אֲשֻׁחֹת אֲנִי דִיא
 שְׁכִיטִים וְאֶלְסִים גִּרְעִיגֵן דִיין רַחֲמִים מִיט חֲסִידִים אִין מִכְּרֹנֵן פֶּון דִיא צִיטֵן גִּרְעִיגֵן נִאָט צוּא דִיא אֲרֻסִי
 שְׁאָל צוּ הַעֲלֵן וְיִי וְיִי שְׁעֵל אֲנִי דִין מִחֶסֶד וְיִי אִין מִחֶסֶד פֶּון דִיא וְיִיטֵן אֲנִי וְיִיטֵן אֲנִי קַעֵר וְיִיטֵן דִי פֶּר
 שְׁמִינִיג פֶּון דִי גִרְעִיגֵן וְיִיטֵן אֲנִי הַעֲלֵן אֲנִי אִים וְיִיטֵן דִין נִאָפֵן :

וקבצך גבלי העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה קבצך נדחני כמה שכתוב
 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחה: מזה
 פשעניו בעב ובענן כמה שכתוב מחיתי בעב פשעך ובענן חטאתך
 שובה אלי כי גאלתיך: מזה פשעניו למענה כאשר אמרת אנכי אנכי הוא
 מזה פשעך למעני וחטאתך לא אוכור: הלכך חטאנו בשלג ובצמר כמה
 שכתוב לכו נא ונוכחך יאמר יי אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו
 אם יאדימו כתולע בצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה
 שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל
 גדולותיכם אטהר אתכם: ארחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב כי אל
 רחום יי אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישבה את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם: ומוסר את לבבנו לאהבה את שמה כמה שכתוב ומל יי אלהיך
 את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למען חיך: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יי
 אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך
 ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב ותביאותים אל הר קדשי ושמחתים
 בבית תפילתי עולותיהם וזבחותיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה
 יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
 ברחמים ובחן את תפלתנו: השיבנו יי
 אליך ונשובה חדש ימינו בקרם: אמרינו האזינה
 יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו
 לפניה יי צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניה ורוח
 קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה
 ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל
 תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאנו
 ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: כי לך יי הודתנו
 אתה תענה יי אלהינו:

יהי רצון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה
 הזאת תבואה עלינו ועל כל עמך בית ישראל כן ותכלית

לשבי

אשר רצון עם וארץ נין דר נחלין פתחור גאם אנער גאם אין דר גאם פון אנער, עלמון עם ואלוין דם וארץ

וואס

לְשִׁבְיַע מִן הַבַּיִת יִשְׂרָאֵל • וְעַתָּה סוּף לְגָלוּתֵינוּ וְלְאַבְלָנוּ וְאַחֲרִית
 מוֹב לְיָמֵינוּ וּמְרוּדֵנוּ • כִּי מִשָּׁה עָלִינוּ הַשְׁעָבוֹד וְאַרְךָ עָלֵנוּ
 עוֹל גְּלוּת • וְהִנֵּנוּ בְּכָל יוֹם הוֹלְכִים וְרוֹלִים • בְּרִבּוֹת הַשָּׁנִים אֲנִי
 נִמְעָמִים • וּבְסִגּוֹת הַזְּמָנִים אֲנִי נִצָּעְרִים • וְאִין לָנוּ לֹא מִנְהַל
 וְלֹא מִחֲזִיק בְּיָדֵינוּ כְּאִשֶּׁר אִמְרָתָה • כִּי מִי יִחְמֹל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַם
 וּמִי יִגֹּד לָךְ וּמִי יִסּוֹר לְשִׁאוֹל לְשָׁלוֹם לָךְ • אוֹ מִי יִגְדֹּר גִּדְרֵךְ
 אוֹ מִי יַעֲמֹד בְּפֶרֶץ וְאִין עוֹד נִבְיָא וְחֻזָּה וְאִין קוֹרָא בְּשִׁמְךָ
 בְּאַמֶּת מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ • כִּי בָּרְנוּ בְּצֹאן תַּעֲיִנוּ אִישׁ אִישׁ
 לְדַרְכּוֹ הַרְעָה פָּנֵינוּ • כָּל גִּבֹּר אַחֲרֵי בָּעֵזוּ וְכָל אִישׁ אַחֲרֵי
 שְׂרִירוֹת לְבֹו הָרָע • וְלֹא דִי לָנוּ בְּעִזּוֹת הַרְאִשׁוֹנִים כִּי אִם
 הוֹסַפְנוּ עָלֵיהֶם חֲדָשִׁים וְלֹא הוֹחֲרָנוּ בְּכָל הָאַחֲרִיזוֹת אֲשֶׁר
 הוֹחֲרָתָנוּ • וְלֹא הוֹכַחְנוּ מִכָּל הַתּוֹכַחוֹת אֲשֶׁר הוֹכַחְתָּנוּ • וּמִה יֵשׁ
 לָנוּ עוֹד צִדְקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ • וְאַתָּה יְיָ הַשֹּׁכֵת לְצִדְקָה
 סִיגְנוּ וְלִהְסִיר בְּדִלְיָנוּ וְלִשְׁבּוֹר אֶת לִבֵּנוּ הַזֹּהֵה וְלִדְחָתָם
 מוֹמְאֵתֵינוּ מִמֶּנּוּ עַל כֵּן הִגְלִיתָנוּ וּבְגוֹיִם יִירִיתָנוּ • הִנֵּה בְּשִׂאוֹן
 הַגְּלוּת הוֹצֵל לָנוּ • וּבְהַתּוֹךְ בְּסֶף בְּתוֹךְ כּוֹר נִתְכַּנּוּ וְלֹא מִקְוֶה
 יָדְךָ לֹא הוֹשַׁעְתָּנוּ • וְלֹא מִכּוֹכַד אֲזַנְךָ לֹא שָׁמַעְתָּ תַּפְלִיתֵנוּ •
 כִּי הִבְדִּילוּ עוֹלָמֵנוּ בִּינֵינוּ וּבֵין יִשְׁוּעָתְךָ • וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל
 הַבָּא עָלֵינוּ • כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ • לָךְ יְיָ הַצִּדְקָה

ולנו

וְהַסְפָנוּ עָלֵיהֶם חֲדָשִׁים וְלֹא הוֹחֲרָנוּ בְּכָל הָאַחֲרִיזוֹת אֲשֶׁר
 הוֹחֲרָתָנוּ • וְלֹא הוֹכַחְנוּ מִכָּל הַתּוֹכַחוֹת אֲשֶׁר הוֹכַחְתָּנוּ • וּמִה יֵשׁ
 לָנוּ עוֹד צִדְקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ • וְאַתָּה יְיָ הַשֹּׁכֵת לְצִדְקָה
 סִיגְנוּ וְלִהְסִיר בְּדִלְיָנוּ וְלִשְׁבּוֹר אֶת לִבֵּנוּ הַזֹּהֵה וְלִדְחָתָם
 מוֹמְאֵתֵינוּ מִמֶּנּוּ עַל כֵּן הִגְלִיתָנוּ וּבְגוֹיִם יִירִיתָנוּ • הִנֵּה בְּשִׂאוֹן
 הַגְּלוּת הוֹצֵל לָנוּ • וּבְהַתּוֹךְ בְּסֶף בְּתוֹךְ כּוֹר נִתְכַּנּוּ וְלֹא מִקְוֶה
 יָדְךָ לֹא הוֹשַׁעְתָּנוּ • וְלֹא מִכּוֹכַד אֲזַנְךָ לֹא שָׁמַעְתָּ תַּפְלִיתֵנוּ •
 כִּי הִבְדִּילוּ עוֹלָמֵנוּ בִּינֵינוּ וּבֵין יִשְׁוּעָתְךָ • וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל
 הַבָּא עָלֵינוּ • כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ • לָךְ יְיָ הַצִּדְקָה

וְהַסְפָנוּ עָלֵיהֶם חֲדָשִׁים וְלֹא הוֹחֲרָנוּ בְּכָל הָאַחֲרִיזוֹת אֲשֶׁר
 הוֹחֲרָתָנוּ • וְלֹא הוֹכַחְנוּ מִכָּל הַתּוֹכַחוֹת אֲשֶׁר הוֹכַחְתָּנוּ • וּמִה יֵשׁ
 לָנוּ עוֹד צִדְקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ • וְאַתָּה יְיָ הַשֹּׁכֵת לְצִדְקָה
 סִיגְנוּ וְלִהְסִיר בְּדִלְיָנוּ וְלִשְׁבּוֹר אֶת לִבֵּנוּ הַזֹּהֵה וְלִדְחָתָם
 מוֹמְאֵתֵינוּ מִמֶּנּוּ עַל כֵּן הִגְלִיתָנוּ וּבְגוֹיִם יִירִיתָנוּ • הִנֵּה בְּשִׂאוֹן
 הַגְּלוּת הוֹצֵל לָנוּ • וּבְהַתּוֹךְ בְּסֶף בְּתוֹךְ כּוֹר נִתְכַּנּוּ וְלֹא מִקְוֶה
 יָדְךָ לֹא הוֹשַׁעְתָּנוּ • וְלֹא מִכּוֹכַד אֲזַנְךָ לֹא שָׁמַעְתָּ תַּפְלִיתֵנוּ •
 כִּי הִבְדִּילוּ עוֹלָמֵנוּ בִּינֵינוּ וּבֵין יִשְׁוּעָתְךָ • וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל
 הַבָּא עָלֵינוּ • כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ • לָךְ יְיָ הַצִּדְקָה

וְלָנוּ בְּיֵשֶׁת הַפָּנִים לַיְי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמֵנוּ וְהַסְלִיחוּת בִּי מִדְּנוּ
 בּוֹ: וְלֵךְ יִי הַחֶסֶד בִּי אֶתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ בְּמַעֲשָׂיו: וְאַתָּה יִי
 אֱלֹהֵינוּ גִּזְלֵל יִשְׂרָאֵל וְקִדְּשׁוּ הַלְעוֹזִלִּים תִּיאַנֶּה בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ
 אֶפְקֶה לְדוֹר וָדוֹר תְּלִילָה • הַלְעוֹזִלִּים תִּזְנֶה וְלֹא תוֹסִיף לְרִצּוֹת
 עוֹד תְּלִילָה • כִּי לֹא אָפְסוּ לְנֹצַח חֶסֶדְךָ וְלֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • כִּי
 הֵמָּה חֲדָשִׁים לְבָבָקְרִים יִחַלּוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנָּע: וְלִמְעַן שִׂמְךָ
 יִי עֲשֵׂה עִמָּנוּ כִּי הִיא תִּהְיֶה־תְּךָ • כִּי שִׂמְךָ נִקְרָא עָלֵינוּ יִי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְלִמְעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר
 בְּרַת לָהֶם • כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרָעִים • וְדַבָּרְךָ אֲשֶׁר שִׁמְתָּ
 בְּפִיהֶם לֹא יִמּוּשׁוּ: וְלִמְעַן עֲמֶךָ וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ מִעַם
 מִהֶרְבֶּה בְּתוֹרֵן בְּרֹאשׁ הָהָר וּבִנְסַם עַל הַגְּבֻעָה וְלִמְעַן יִרְוּשָׁלַיִם
 עִיר קִדְּשֶׁךָ אֲשֶׁר הִיְתָה מִדְּבַר שִׂמְכָה וְיִצְא מִמֶּנָּה כָּל הַדְּרֵה •
 וּבֵית קִדְּשֵׁנוּ וְתִפְאֳרֹתֵנוּ אֲשֶׁר הִיְתָה לְשִׁרִּיפֹת אֵשׁ • וְרֹאה
 כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאָפְסָה עֲצוֹר וְעִזּוֹב וְהִנֵּה כָּל תְּנוּיִם שְׁלֵוִים וְשִׁקְטִים
 וְאַבְיוּנֵי עֲמֶךָ דְּיוּיִם וְסִחּוּפִים וּמְדוּלְדָּלִים • וּמִבְּקָשִׁים פְּגִיךָ
 וּמִפִּילִים תִּתְּנֶתָם מוֹל אֲרוֹן בְּרִיתְךָ • יִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת עוֹד
 מִתִּי לֹא תִרְחַם אֶת עַרְיִי הַיּוֹדָה וִירוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר נִעְמַתָּהּ כִּמָּה
 שָׁנִים • וְרֹאה אֶת עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל מְרֻדִים מְאֹד • פְּגִינוּ לִימִין
 וְאִין עוֹזֵר לְשִׁמְאֵל וְאִין סוּמָה • וְהִנֵּה הִעַת וְהַעֲזָה אֲשֶׁר יֵאָתָה

קד

צֹאקְטָם דַּעַם מַעֲמִשָּׁן גְּלִיף וְיִי עַר מוֹט דִּי מַעֲשִׂים טוֹבִים מִיט וְיִין כַּח אֲלִיין אֵין נִאָמַם הַלֵּף וְאִתָּה אֹנֵה דִי
 אֲנִיךְ נִאָמַם דִּי הַלֵּיגֵר אֹסֵם לִינֵר הַלֵּוִים וְעַסְטָם דַּעַם אִיִּיבִיג אֹפֵה אֲנִיךְ צַעֲרָן אֹנֵה דִינִי צִינֵר צִוָּן לְדוֹרֵי
 דִּרְזוֹת סֵם וְשִׁלּוֹם הַלֵּיגֵר גִּיט אֹפֵה אִיִּיבִיג וְעַסְטָם פֹּאֵר לֵאָנֵן אֹנֵה סֵם וְשִׁלּוֹם גִּיט מַעֲהֵר לֵאָנֵן אִיבֵר בַּעֲשָׁן
 מִלֵּיגֵה גִיט אֹפֵה אִיִּיבִיג וְעַנֵּן אֹסֵם נִגְמָנֵן דִּינִי חֶסֶדִים אֹנֵה דִינִי רַחֲמִינֵן כִּי וְאִרְזֵם דִּיא חֶסֶדִים אֲלִי עַעֲרֵן
 גִּיט בִּשְׁמֵן אִיִּיבִיג צִיט אֹנֵה אִיִּיבִיג רִנָּע וְלִפְשֵׁן אֹנֵה וְעַנֵּן דִּינִי הִיִּילֵגֵן נִאָמַם מוֹ מִיט אֲנִיךְ וְאִרְזֵם דַּעַם אֲנִי
 דִּינִי לִדֵּב וְאִרְזֵם דִּינִי פֹאקֵן אִיךְ אֲנִיךְ אֲנִיךְ וְעַנֵּן דִּיא וְנִקְרָהִים פִּין אֲנִיךְ עֲלִינֵר אֲבָרְהָם
 יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲשֶׁר וְסֵם דִּי הֶאָסֵם פִּר שְׁנִינֵן צוֹ וְיִי עַם וְאֵל גִּיט פֹּאֵר נַעֲסֵן וְעַנֵּן פִּין וְיִיעֲרִי מִינֵר אֹנֵה מִינֵי
 כִידִי וְסֵם אִיךְ הֶאָב נִאָמַם אִין וְיִיעֵר מוֹל וְאֵל גִּיט אֶם נִאָמַם וְעַנֵּן וְלִפְשֵׁן אֹנֵה וְעַנֵּן דִּינִי פֹאקֵן אִין דִּינִי אֲבָרְ
 וְסֵם וְיִי וְעַנֵּן אִיבֵר גִּיבִלֵגֵן אֲבִיסִיל פִּין מִיל כִּתְלוֹ מוֹל וְיִי אֲהוּךְ הֶאָלֵץ אֹפֵה אֲבָרְהָם אֹנֵה וְיִי אִין שְׁטֵאנֵן אֹפֵה
 אִין סֶאֶל אֹנֵה וְעַנֵּן וְיִשְׁלִיגֵם דִּינִי הִיִּילֵגֵן שְׁטֵאט וְסֵם אִין גִּוֹאֲרֵן אֲמִדְּבַר פִּר וְיִקְטֵם אֹנֵה עַם אִין אִרְזֵם
 גִּוֹאֲרֵן פִּין אִין גִּוֹרֵן דַּעַם שְׁיִנְיִים אֹנֵה אֲנִיךְ הִיִּילֵגֵן הוּז דַּעַם שְׁיִנְיֵן וְסֵם אִין פִּר בְּרַעֲנֵם גִּוֹאֲרֵן אִין סִינֵר
 דִּיא אֹנֵה מוֹ אֲנִיךְ בִּרְחוּת גִּוִּיעֵן אֹסֵם עַם הַטְּמִינֵר גִּיט צוֹ רִאֲמִוּוִין אֹנֵה הַעֲלֵשֵׁן וְנִחֵה אֹנֵה דִינִי פֹאקֵן דִּיא
 אֲבִיוִינִים וְעַנֵּן צוֹ רִדְּרִים אֹנֵה פֹאֵר שְׁמוֹן וְיִבְרָשִׁים אֹנֵה בַּעֲשָׁן דִּינִי פִנִים אֹנֵה וְאִרְזֵן וְיִיעֵר גִּבְעֵם קַעֲנֵן אֲרֵם
 הַקִּדְּשׁ יִי דַעַר נִאָמַם פִּין אֲלִי צְבָאוֹת וְיִיא לֵאָנֵן נִאָה וְעַסְטָם גִּיט מִרְחֵם וְיִי וְיִין אֹפֵה דִיא שְׁטֵעַם פִּין וְהִדְּרָה
 וִירוּשָׁלַיִם וְסֵם דִּיא הֶאָסֵם גִּבְעִרְנִים שוֹן בִּכָּה שָׁנִים וְרֹאה אֹנֵה וְעַה דִּינִי פֹאקֵן יִשְׂרָאֵל וְעַנֵּן בִּאֲקֻלָּאָם סִיר
 מִאָנֵן וְיִי גִבְעֵרִם צוֹ דִּי רַעֲבֵי דִיט עַם הַטְּמִינֵר גִּיט צוֹ הַעֲלֵשֵׁן אֹנֵה אֹפֵה דִי לִינֵי דִיט הֶאָסֵם מִינֵר גִּיט

לֵךְ לְחַשְׁבֵּנִי • אֲדַהֲבֶנּוּ בְּיָשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וּנְבַלְמֵנוּ בְּעֹנֵינוּ •
כִּי הוֹשָׁתְרוּ פָנֵינוּ מִפָּנֶי תַּאֲתֵינוּ • וְנִכְסְפָה קִוְיָתֵנוּ מִכֶּבֶד
אֲשֶׁמֶתֵנוּ • וְאִין דָּנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מַצַּח לְהָרִים רֹאשׁ וְלֹא
לָנוּ עַד מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל־יָד אֲבִינוּ יִשְׁבַּשְׁמִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְּרָא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ וְאֵל תַּתְעֲלֶם מִהֶתְנַתְנוּ שְׁאוֹן
אֲנוּ עַיִן פָּגִים וְקִשְׁי עוֹרָף לִזְמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲדִיקִים אֲנִיחֵנוּ וְלֹא תִטְּאֵנוּ אֲבֵל אֲנִיחֵנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ תִטְּאֵנוּ :

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גִּלְלוּ • דָּבַרְנוּ דֹּפִי • הִעֵינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ • יָדְנוּ • חִמְסְנוּ •
מִפְלְנוּ שָׁקָר • יַעֲצֵנוּ רָע • כִּזְבּוּ • לָצְנוּ • מָרְדְּנוּ • נֶאֱצַנוּ • סָרְדְּנוּ • עֵינוּ •
פִּשְׁעֵנוּ • צָרְדְּנוּ • קִשְׁינוּ עֶזְרָךְ • רִשְׁעֵנוּ • שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבֹנוּ • תַּעֲנִינוּ • תַּעֲתֵנוּ •
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַמְּזֻכָּרִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ •

שָׁכַחְנוּ אֶת מַצְבוֹתֶיךָ וְנִשְׁכַּחְנוּ אֶת רֹחַ הַסְּדֵרֶיךָ • וּמָרִינוּ אֶת פִּיֶּךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ סָרְנוּ • וּבְהִבְלֵי הָעוֹלָם הָיָה נִהְבָּלְנוּ • וְאֵל
רַהֲבִים וְשֹׁמְיֵי כָבוֹד פָּגִינוּ • וְהִסְבָּלְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד • וְאֶתְכֶנּוּ רָע
מִמָּוֶה וְשִׁמְרֵי מִדְּבַר צָדֵק סָלָה • וְשׁוּמְאָה תַּחַת טַהֲרָה • וְשִׁמּוֹן
תַּחַת זָכוֹת • וְהִתְדַּפְּנוּ עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר • מִי יוֹם יוֹם
הַשָּׁבָשׁ וְחִמּוּא • עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ רֹאשֵׁינוּ • וְרַבּוֹ
מִשְׁעָרוֹתֵינוּ • וְעֲצָמוֹ מִדְּבַרֵּי פִינוּ • וְגִדְלוֹ מִצְעָדֵי רַגְלֵינוּ • וְגִבְהוֹ
מִגִּשְׁמַת רוּחַ אֱפִינוּ • טָבַעְנוּ בִּינוֹן מִצֹּדֶה וְאִין מִעֶמֶד • בָּאֵנוּ
בְּמַעֲמֵקֵי מוֹם וְשִׁבּוֹלֹת שִׁמְפָּתֵנוּ • וְלֹא יָדָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תִרְעֹנוּ

[illegible][illegible]

כִּי אִם לְנַפְשִׁנוּ וְלֹא אוֹתָךְ הִבְעַסְנוּ כִּי אִם אוֹתְנוּ: כִּי אֲנִישׁ אִם
 הִטָּא מֵהַ יַפְעֵל לָךְ • וְאִם רַבּוּ פִשְׁעֵינוּ מֵהַ יַעֲשֶׂה לָךְ • אֲבָל אוֹי
 לִפְנֵי אָדָם אֲשֶׁר חֲטָאוּ לָךְ • וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גִמְלוּ לָהֶם רָעָה •
 אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וּנְבַלְמֵנוּ לְחֹרִים אֱלֹהֵינוּ פָּגִינוּ אֵלֶיךָ • כִּי אֲנוּ
 בְּכָלִי נִמְאָס כֵּן נִבְזִינוּ בְּעֵינֵי נַפְשֵׁנוּ: כִּנְגָר אֲשֶׁר הוּסַבֵּל בַּשַּׁחַת
 וְתַעֲבוּהוּ שְׁלֵמוֹתָיו וּכְמוֹ בְּעֹז חוֹלָדָנוּ כֵּן בּוֹשֶׁת פָּגִינוּ בְּסִתְנוּ •
 אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם • בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר • גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשּׁוֹשׁ דָּוָה לָבִנוּ בַּהֲטָאֵינוּ
 הַחֲבֵל אוֹיֵינוּ • וְנִפְרַע פְּאֲרֵנוּ • וְכֹל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חֹרֵב בְּעֵינֵינוּ •
 מִירֵתְנוּ הִיתָה לְשִׁמְהָ • יוֹפִי אֲדַמְתֵּנוּ לְזָרִים • בּוֹתְנוּ לְנִכְרִים • וְעַדִּין לֹא שָׁבִנוּ
 מִטַּעוֹתֵינוּ וְהֵאָךְ נִעֲזִי פָּגִינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפֵּנוּ לִזְמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאנוּ • אֲשַׁמְנוּ וְכִי
 וְעָתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי שׁוּבֵנוּ נִחַמְנוּ וְאַחֲרֵי הוֹדַעְנוּ
 סָפַקְנוּ עַל יָדֶךָ • בּוֹשְׁנוּ וְגַם נִבַּלְמֵנוּ כִּי נִשְׂאָנוּ
 חֶרֶפַת נַעֲוֵרֵנוּ • עַל זֹאת נִשְׂאָ בְּשָׂרֵנוּ בְּשֵׁנֵינוּ וּנְפִשֵׁנוּ
 נָשִׁים בְּכַפֵּינוּ • וּבִמָּה נִקְדָּמָה פָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּבִמָּה
 נִכַּף לָךְ אֱלֹהֵי מְרוֹם • וּבִמָּה תִתְרַצָּה וְתִכַּפֵּר לָנוּ
 עַל כָּל חֲטָאֵתֵינוּ אֲשֶׁר חָלַפּוּ וְעָבְרוּ בְּמֵים הַמַּגִּרִים
 אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסֶפּוּ אִם בִּתְשׁוּבָה וּיְדוּי תִתְרַצָּה •
 הִנֵּנוּ יְשׁוּבִים וּמִתְוָדִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ

וּפְטִיעוּ

שְׁלֵעֲבָקִים נִסְאָן כִּי נִישׁ דָּוָה הָאֵלֶּן מִיר דָּר צַעֲרִיגֵט נָאָר אוֹיֵן אֲלֵיִן נִאָרוֹם אִי אֲשַׁעֲבָקֵשׁ זִינְדִקֵּט וּסְ קָאן עַד
 דִּיר קָאן אֲפִילוּ עַד נַעֲשׂ קַעֲרִין זִינְיָ עֲבִירֹת וּסְ קָאן עַד דִּיר קָאן אָפֵר וּוִי צוּ דִּיא קַעֲנִשְׁוֹס וּוִי הָאֵלֶּן
 נִוְגִדִיגֵט צוּ דִּיר אוֹן וּוִי זִינְיָ לִיכֵר אִי וּוִי הָאֵלֶּן דִּיר אָפֵר נִאָרְקֵט שְׁלֵעֲבָקֵט פֶּאָר נִוְסֵט אוֹיִנֹר נָאָט מִיר
 שְׁעָן זִיךְ אוֹף צוּא הִיבֵן אוֹיִנֹר פֶּגִים צוּא דִּיר נִאָרוֹם מִיר נַעֲנֵן וּוִי אֲמִנְקִי כָּל אוֹן נַעֲנֵן מִיר כְּבוֹדָה אוֹן
 אוֹיִנֹרֵי אוֹתָן אִי וּוִי אֲשַׁעֲבָקֵשׁ וּסְ עַד אִי פֶר וּנִקֵּן נִוְאָרֵן אִי אֲשִׁיפֵן גִּרִּיב אוֹן הָט אִיִּין גִּרִּעֵט דִּיא גִלְיִדִיר
 קִיט אוֹן וּוִי אִיט דִּיא עֲבִירֹת נַעֲנֵן מִיר פֶּאָר שְׁוֹעֲבֵט נִוְאָרֵן פֶּן דַּעַם אִן הִיב אוֹן הָאָט אוֹיִן דִּיא
 בּוֹשָׁה מִר דַּעֲבֵט אוֹיִנֹר פֶּגִים :

נַעֲתִידֵי זִי אֲצִיבֵן נָאָט אוֹיִנֹר נָאָט נִאָר אוֹיִנֹר פֶּקַעֲרִין הָאֵלֶּן מִיר
 נִשְׁלִיכֵן אוֹפֵנוּ דִּנְעָה בִּישׁ מִיר שְׁעָרֵי זִיךְ אִי מִיר מִרְאָן דִּי שְׁאָנֵר פֶּן אוֹיִנֹר יִנְקִיט עַל דִּרוֹף הָאֵלֶּן
 מִיר אִי גִחוּבֵן אוֹיִנֹר פֶּלִישׁ מִיט דִּיא צִיִּין אוֹן אוֹיִנֹרֵי לִיכֵר נַעֲנֵן מִיר אוֹיִנֹרֵי הַעֲנֵט דָּם הִיטֵט קַעֲן אִי
 זִיךְ גִּבְבֵּן נֶשֶׁשׁ יִבְכָּה אוֹן מִיט וּסְ נַעֲלֵן מִיר פֶּקַעֲרִין דִּין פֶּגִים אוֹיִנֹר נָאָט בִּיה יִבְכָּה אוֹן מִיט וּסְ נַעֲלֵן מִיר
 דִּי גִיט צוּא נָאָט פֶּן הִמָּל אִי מִיט וּנָאָט נַעֲסֵט נִין בּוֹיִלֹקֵט אוֹן נַעֲסֵט אִיִּין מִכַּפֵּר זִיִּין אוֹף דִּיא אֲלַע
 חֲטָאֵים וּסְ זִי נַעֲנֵן אִיכֵר נִשְׁלֵרֵן אוֹף אוֹיִנֹרֵי קַעֲפֵ אוֹן וּוִי נִוְאָסֵר וּסְ זִי צִיִּין זִיךְ אוֹף דִּיר עַדֵּר וּסְ מִקָּא
 זִי מִיט אִיִּין וּנִאָרֵן אִי אוֹב מִיט תְּשׁוּבָה מִיט זִינְיָ נַעֲסֵט מִרְצָה נַעֲרִין מִיט נַעֲנֵן מִיר אִן גִּבְרִיט תְּשׁוּבָה

וּפִשְׁעֵנוּ וַיִּשָּׁר הַעֲוִינוּ וְלֹא שׁוּה לָנוּ : וְאִם בְּתַפְלָה
וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחַל . הִנֵּנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ .
בְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֵל יָד
גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ נִשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ . וְאִם בְּבָכִי וְנִעְקָה
תִּסְלַח . הִנֵּה בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשֵׁנוּ מִפְּנֵי
חַטֹּאתֵינוּ וּבַחֲדָרִים תִּאֲנַח רוּחֵנוּ עַל רֹב פִּשְׁעֵנוּ .
וְאִם בְּשֹׁכֵר רוּחַ תִּבְכֶּה . הִנֵּה נִשְׁכָּר לִבֵּנוּ בְּקִרְבָּנוּ
וְנִדְבָאָה רוּחֵנוּ . מִן הַצְרוֹת וּמִן הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ
עָלֵינוּ עַד אֲשֶׁר לֹא נֹתַר מִתּוֹם בְּבִשְׂרֵינוּ . לוֹלִי
רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ אֵל אֲבֹדֵנוּ בְּעוֹנֵינוּ :

לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂקוֹ עֲמִלֵּינוּ * מְמוֹשֶׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ * נָתַנוּ עֵינֵינוּ עָלֵינוּ סִבְלָנוּ עַל
שִׁבְלֵנוּ * עֲבָדִים מְשֻׁלָּו כִּנוּ פֹּהֶק אֵין מִיָּד * צְרוֹת רַבּוֹת סִבְבֵּנוּ
קִרְאָנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ בְּעוֹנֵינוּ שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ תַּעֲיֵנוּ וְאַבְדֵּנוּ :
וְעַתָּה לֹא שִׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ וְהֵאֵיךְ נַעֲזִי פָנֵינוּ וְנִמְשָׁה עַרְפָּנוּ לֵאמֹר לִפְנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ צִדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאוֹנוּ אָבְלָ אֲנַחְנוּ וְאַבּוֹתֵינוּ
חַטָּאוֹנוּ * אֲשַׁמְנוּ

אֲבֵא יְיָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא * שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד
אֵל יִמְעָטוּ לִפְנֶיךָ כָּל הַצְרוֹת וְכָל הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מָצְאוּ
אֶת עֲבָדֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַד הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה * הִבֵּט
בְּעֵמִלָּנוּ וְאַל תִּבִּיט בְּמַעַלְלָנוּ * שׁוּר נָא בְּעֵגְנוּ וְאַל תִּשׁוּר אֵל

עוֹנֵינוּ

קָאן אונ מַחֲנֶה זײַן פֿר דיר אונזער נאָם מיר האָבן געײַנדרוקט בִּשְׁוֹנֵג אונדֶר בִּמּוֹד אונ רַעֲשֵׁט פֿאַרנאָכט
פֿר קרוֹכֵט אונ עס דאָס נִיט געװען צו אונז וְאִם אונ אױב מִיט תַּפְלָה אונ גִּעֲשֵׂט וועסטוּ מוֹחֵל זײַן וועגן
דיר אָן גִּבְרִיט וואָס אונזער תַּפְלוֹת מִיט גִּעֲשֵׂט פֿר דיר אַזױ ווי קִעֲשֵׁט צו זײַנדיג האָבן אונ ווי אַשְׁפָּחָה צו
איר האַרצִיגקײַט אַז אִין אונזערע אַונז אױפֿ גרוֹסֵן צוּר דיר וְאִם אונ אױב מִיט גִּיּוּר אונ מִיט גִּשְׁרִיײַא וועסטוּ
פֿר גִּעֲשֵׂן מִיט זײַנדיג אונ בִּהַעֲלֵמִישֵׁ פֿר אונזער ווּנד אִין די חֲדָרִים מִיט וּפְּעֹל אונזער אַטוֹם אױפֿ אונזער
פֿיל עֲבִירוֹת וְאִם אונ אױב מִיט אִין צו בִּרְאָקֵן האַרץ וועסטוּ מִכְפֹּר זײַן אִין שׁוֹן צו בִּרְאָקֵן אונזער הערצִיג
אִין אונז אונ אונזער נִיטִים אִין צו שׁוֹסֵן גוואָרן אונ אונז מִכְסֵּת גְּרוֹס צִרוֹת אונ מוֹדַעֲרִיט וּסְעֵם אִין
אִיבֶר גִּנְאָגֵן אױפֿ אונז בִּין עֵס אִין נִיט אִיבֶר גִּבְרִיגקײַת קִיין גאָנצִיקִים אונ אונזער פֿלִישׁ לֵב ווען נִיט דִּין
רַחֲמִים מִיט דִּינֵי חֲסִדִּים וואָלדן מיר שׁוֹן לֵאגֵן פֿר דוּרן גוואָרן אונ אונזער עֲזוּת :

אָנא אִיךְ גִּעֲשֵׂט דִּיךְ נאָם דיר גאָפֿרשֶׁר דיר שְׁטאַנְקֶר דיר פֿאַרברִיגֶר שׁוֹפֵר דער וואָס מִיט דעם וּזְכָרִיט
אונ דעם חֶסֶד עֵס וְאֵל נִיט ווִיגִיג זײַן פֿאַר דיר אֵלֵי צִרוֹת אונ אֵלֵי מִיִּדְעִיקִים וּסְ זײַן האָבן גִּבְרִיט
דִּינֵי קִעֲשֵׁט וואָס זײַא זענען גִּסְטֵן אױפֿ דיר וועלסט בִּין הִיגִיטִיעֵן טאָג נאָם לֵב אונ אונזער מִיִּדְעִיקִים אונ
וואָלדט נִיט קִעֲשֵׁן אַתּ אונזער מַעֲשִׂים לֵב אִיךְ גִּעֲשֵׂט דִּיךְ אונ אונזער פֿיין אונ וואָלדט נִיט קִעֲשֵׁן צו אונזער עֲזוּת

אֲמַרְתָּ עַל בְּרִיּוֹתֶיהָ. שָׁכַל אָדָם הָאָרֶץ אִפּוֹ וּתְפִאֲרָתוֹ עָבֹר
עַל פִּשְׁעוֹ. וְלִמְעֻלָּהּ מִזֹּאת עֲשֵׂה עִמָּנוּ :
אֲנִי הֵבֵט בְּצַדִּיקָתָהּ עֲבָדֶיהָ וּחְסִידֶיהָ אֲשֶׁר הָעֵרוּ
נַפְשָׁם לָמוּת עֲלֶיהָ וְלֹא חָסוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל
זִרְעָם וְקִצְוֵם וּמֵאֲסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הֵיחָה וּבִמְלֹכוֹ רְצוֹנָם
מִפְּנֵי רְצוֹנָהּ וְקִדְשׁוֹ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלֹא תִלְוֶהוּ וְרָצוּ
לְזִבְחָהּ וּפִשְׁמוֹ צוּאֲרָם וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹן וְנֶאֱמָנוּ וְנִבְחָנוּ
בְּצִרְוֶנָה וְנִמְצָאוּ תְּמִימִים וְנִגְעוּ דְּמֵי אֲבוֹת וּבְנִים דְּמֵי
רַחֲמָנוּת וַיִּלְדִּיהֶם. וְנִתְעַרְבוּ דְּמֵי אֲחִים וְאֶחָיוֹת.
וְדְמֵי חֲתָנִים וּבָלוֹת. וְדְמֵי חֲכָמִים וְחֲכָמוֹת. וְדְמֵי
חֲנוּנִים וְחֲנוּנוֹת. וְדְמֵי בַחֲוָרִים וּבַחֲוָרוֹת. וְדְמֵי
פְּרִנְסִים וְחֲנוּנִיָּהִם וְדְמֵי חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת. וְדְמֵי זִקְנִים
וְזִקְנוֹת. וְדְמֵי רִיבִינִים וְסוֹפְרֵיהֶם. וְדְמֵי מַלְמָדִים
וְתַלְמִידֵיהֶם. וְדְמֵי אֲנָשִׁים וְנִשְׁוֹתֵיהֶם. וְנִהְרָנוּ כִּיכֶם
יַחַד עַל קִידּוּשׁ שִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד. אֶרֶץ אֵל תִּבְסִידָמָם
וְאַל יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתָם. עַד יִשְׁקֹף וַיִּרְאֵי מַשְׁמִים
וַיִּנְקוּם נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת עַמּוֹ וְנִקְמַת תּוֹרָתוֹ וְנִקְמַת

ס

אִיזִי אֵיין צו האַמְטן דעם פּעם און דעם שווערסטן פון דעם פּענעטשטן טאט אַפּ שווערסטן דעם פּענעטשטן וואס מוז
אײַם שווערסטן אונדז דורלעם אײַם וּפּאַלעסלע פּאַן פּעטן מיר דורך גאט בײַה דו וואָלסט מיט אונדז גאָר העכר שוין
און מוהל נײַן דײַא עונות :

אָנא מיר פּעטן דורך דעם און צו צוהר פון דײַנע פּעטשטן ווס וײַ האָבן פּר גאָסן וײַערנע פּעטשטן צו לאָזן דורך אונדז
פּעטשטן פון דײַנע וועגן פּעטשטן וועגן פּעטשטן און וײַא האָבן גיט חס גאָסן און וײַערנע דײַנע און אײַם
וײַערנע קינדער און האָבן פּר גאָסן און דעם פּעטשטן פון דר וועלט וײַא און האָבן מײַסטל געווען וײַער דעם
און האָבן געײַלעט דײַן גרוסן גאָסן און האָבן גיט פּר שווערסטן אײַם און וועגן מרדכא געווארן פּעטשטן וואָל וײַ
קײַן און האָבן אײַם געשטעקט וײַער האָבן אײַם וועגן בײַ שטאַטן און דר פּרוב און וײַ וועגן גאָסן פּעטשטן
און וועגן געווארן מיט דײַנע און וועגן געווארן גאָסן וײַא האָבן און געווארן דײַא פּעטשטן פון
דײַ פּאטשטן מיט דײַ קינדער און דײַ געווארן פון דײַ מוטערס מיט וײַערנע קינדער עס אײַ צו מײַסטן געווארן דײַא
פּעטשטן פון דײַ ברודער מיט שווערסטן און געווארן פון חתנים מיט בלוט און געווארן פון דעם מיט וײַערנע
וײַער און דעם בלוט פון דײַ חסידים און חסידות און געווארן פון אַלעם מיט וײַערנע וײַער און דעם בלוט
פון גרוסן וועגן מיט גרוסן פּעטשטן און געווארן פון פּרנסים מיט וײַערנע חתנים און געווארן פון דעם מיט
וײַערנע טאטשטן און טאטשטן און דעם בלוט פון מאָגן און וײַערנע וײַער און וועגן דײַ און אײַם געווארן

דָם עֲבָדְיוֹ אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָמָם בְּמִים כְּהִבְטַחְתָּנוּ בְּיַד
אָבִי חַיֵּה. הִרְגִּינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יִקּוּם וְנִקָּם
יָשִׁיב לְעַרְיוֹ וְכִפֵּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ. אֶת אֱלֹהֵי מִזְבְּחוֹת
זָכוֹר וְאֱלֹהֵי עֲקָדוֹת תִּרְאֶה וְהִנָּחֵם וְשַׁבֵּךְ אֶף וְכִלֵּה
חֲמָה. וְתִשְׁבִּית שׁוֹד וְשָׁבֵר מֵעַמְּךָ. חוֹם וְרֵחַם אֶת
יְתֵר הַפְּלִימָה. וְתוֹצִיאֶנָּה מֵאֲפִלְיָה לְאוֹרָה וְחֹדֶשׁ
עֲלֵינוּ שָׁנָה מְנוּחָה שְׁנַת רְצוֹן וְעֵת גְּאוּלָּה. שְׂרִי
הַזָּכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲזָרָח וְתַפְקוֹד לָנוּ זְכוֹת הַנֶּעֱקָד.
וְתִרְחַמְנוּ בְּצַדִּיקַת אִישׁ תָּם:

וְכִשְׁחָטָא יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר עִמָּךְ מִשְׁחָרְבֵינוּ בְּתַפְלָה לִפְנֶיךָ
וּבִקְשׁ רַחֲמִים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְךָ אָמַר
בְּתַפְלָתוֹ מִלְכִּי וְאֶרְדִּי סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ
וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעֲם הַזֶּה מְבַצְרִים וְעַד הַנָּה. אִישׁ עֵנֵנו חֲלָה
פְּנֶיךָ בְּעַד עֲדֻתְךָ בְּרַחֲמִים. אֲנִי נְהוּג בְּתַמְלִיתְךָ גְּאוּלָּתְךָ מִנוֹף
בְּתוֹךְ יָדֶיךָ. רַתֵּךְ הַנִּחַלְתָּם תַּתָּה לָמוֹ שֵׁם וַיֵּד. וְהֵם עִמָּךְ
וְנִחַלְתָּךְ עֲלֵימוֹ חֲפוּף בְּתַמְלִיתְךָ:

זָכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת. חֲשֵׁק אֲתַבְתָּם אִין מִים לְכַבּוֹת: מַעֲנֶתְךָ
נִשְׁאַתָּם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים: יִשְׂרָאֵל צִעְדֵיהֶם לָבֵת יוֹשֵׁר. כִּי

השוב

וְיִזְכְּרוּ אוֹף קִדּוּשׁ הַשֵּׁם בְּשַׁעַת חֲדָרְךָ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דִּי מִזְבְּחוֹת פֻּן דִּי חֲרוּגִים גִּדְעָנָךְ אוֹף דִּי עֲקִירוֹת
פֻּן דִּי חֲרוּגִים וְאֶלְקָטוּ וְעָתָּה אוֹף בְּאֶדְנֶיךָ אוֹף שְׁמוֹל דָּם צָאֵר אוֹף וְאֶלְקָט פֶּר שְׁטַעְרִין דִּי בְרַעְיָךְ פֻּן
דִּין פֶּאֶלֶךְ דָּר בָּאִרִּים דָּם אֲזִיבֵר בְּלִיבְנֵיךָ וּסְעִי אִין אֲזִיבֵרְךָ גְּוֹאֲרֵן אוֹף אוֹס צִיָּה וְיִי פֻּן פּוֹדֵשׁ חֲרוּגִים שֶׁ
לְעַמְּךָ וְחֹדֶשׁ אוֹף בְּנִיָּא אוֹף אוֹנוֹ אֲנוּשׁ יָאֵר אֲזִיבֵר פֻּן רְצוֹן אֲנִי צִיָּים פֻּן גְּוֹאֲלָה אֶלְקָטְךָ מִיָּד נָאֵם וְאֶלְקָט
בְּרַעְיָךְ אוֹנוֹ דָּם וְיִזְכְּרוּ פֻּן אֲזִיבֵרְךָ אֲזִיבֵר וְאֶלְקָט אוֹנוֹ גִּדְעָנֵךְ דָּם זְכוֹת פֻּן וְצַחֵךְ אֲזִיבֵר וּסְעִי עַד אִין
גְּוֹאֲרֵךְ גְּוֹאֲרֵן אוֹף דִּי גִּדְעָנֵךְ וְאֶלְקָט דָּעַר בָּאִרְמִין אוֹנוֹ מִטּוֹן צִדִּיק פֻּן דָּעַכְךָ אֲזִיבֵר וּוְאֵס עַד אִין אֶן
גְּוֹרָן אִישׁ תָּם יִזְכְּרוּ אוֹף דִּי יִשְׂרָאֵל הָאֲזִיבֵר גְּוֹדֵרְךָ אִין דִּי כִדְבָר הָט מִשְׁחָ רַבִּינוֹ עֲלֵיו הַשְׁלוֹם נִשְׁטַעֲלָם
דִּי מִטְּ תַפְלָה פֶּר דִּיר אוֹן הָט גִּדְעָנֵךְ בְּחִסִּים אוֹף דִּין פֶּאֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכָד אוֹן הָט עַד גְּוֹאֲרֵךְ אִין וְיִין תַּפְלָה
פִּיין מִלָּה אוֹן מִיין נָאֵם פֶּר גִּבֹּר דִּי גִבְרִית פֻּן דָּעַם פֶּאֶלֶךְ אוֹן וְיִיא דִּינִי גְרוּסִי חֲסִידִים וְאֲשֶׁר אוֹן אוֹן וְיִיא
דִּי תִאֲכֹל פֶּר שְׂרָאָן דָּעַם פֶּאֶלֶךְ פֻּן וְיִשְׂרָאֵל אוֹס נֶאֱמַר פֻּן מְצָרִים בִּי אֶתְעַר אִישׁ דִּר עֲלֵיו מִשְׁחָ רַבִּינוֹ הָאֵם
גִּדְעָנֵךְ בִּיין שְׂבִינָה וְעֵתָּה בִּיין עֲדָה יִזְכְּרוּ מִטְּ רַחֲמִים אִין מִיָּד בְּעֵשֶׂת דִּיךְ פֶּר פִּיר מִיָּד בִּיין דִּר בָּאִרְמִין
דִּי תִאֲכֹל וְיִיא אוֹס גְּרוּסִים פֻּן מְצָרִים מִיָּד בִּיין גְּרוּסִי מִאֲכֹל דִּיךְ בִּיין תוֹרָה תִּאֲכֹל וְיִיא גְּוֹאֲרֵךְ וְיִיא
וְאֶלְקָט גִּבְעֵן צוּי אֲשֶׁם מִכּוֹב אוֹן אִיין אוֹרְךָ וְיִיא וְעֵתָּה בִּיין גִּבְרִית אוֹן אוֹף דִּיא וְאֶלְקָטוּ בְּאִשְׁתְּךָ מִיָּד בִּיין
דָּעַר בָּאִרְמִין:

וְכָד יִי גִדְעָנֵךְ אוֹנוֹ דָּעַם גְּרִית פֻּן דִּיא אֲבוֹת דָּעַם מִלָּךְ פֻּן וְיִשְׂרָאֵל לִבְשֵׁאֲכָם קָאן אִין וְיִיא גִּיט פֶּאֶר

25

מִיָּמֵינוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֶל יְהוָה שְׂמֵחִים וְשִׂמְחָה בְּיָמֵינוּ עַד נִמְצָא בְּשִׁבְיָהּ

עשה למען חקך. עשה למען חוקך. עשה למען ויעודך. עשה למען וכרך.
 עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען
 כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה
 למען סודך. עשה למען עניך. עשה למען פאךך. עשה למען צדקתך.
 עשה למען קדושתך. עשה למען רחמך הרבים. עשה למען שכנתך.
 עשה למען תהלתך. עשה למען אוהבך שובני עפר. עשה למען אברהם
 יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה
 למען ירושלים עיר קדשה. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען
 שוממות היכלך. עשה למען חריפות מופתך. עשה למען חרוגים על שם
 קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על
 קדוש שמוך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמול חלב
 שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למעןך אם לא
 למעננו. עשה למענך והושיענו.

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבותינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו
 גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו. עננו ותיק
 וחסיד עננו. עננו יי וישר עננו. עננו חיונים עננו. עננו טוב וממיר עננו.
 עננו ידע יצר עננו. עננו פושע בעסים עננו. עננו רובש צדקות עננו.
 עננו מרד מלכי המלכים עננו. עננו נזרא ונשגב עננו. עננו סולח ומחיל
 עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר
 עננו. עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום ורחמן עננו. עננו שומע אל אביונים
 עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם
 עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו משגב אמהות עננו.
 עננו עזרת השבמים עננו. עננו קשה לבעוס עננו. עננו רב לרעות עננו.
 עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי תומים עננו. עננו רבין אלמות עננו.
 מי שענה לאברהם אבינו בחר המורית הוא עננו. מי שענה ליצחק בנו
 בשגעוק על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא
 יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו
 עלים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה
 לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפנחס בקומו מתוך העדה הוא
 יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במנשה הוא
 יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו
 בחר תברמל הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה
 לאלישע ביריתו הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחלו הוא
 יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי
 שענה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו.

מי שענה למדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו • מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו • רחמנא דעני לעני ענינא • רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא • רחמנא דעני למכי רוחא ענינא • רחמנא ענינא • רחמנא חוס • רחמנא פרוק • רחמנא שויב • רחמנא רחם עלן השתא בעגלא ובזמן קריב :

נחמין על פניהם ואמרים רחום ותנו תפלה לפניך • יי מלא רחמים רחם עלי ובקל תחנני • יי אל באסף תוכיחני ואל תמחה תיסרני • תנוני יי כי אמלך אני רפאני יי כי נבהלו עצמי • תפשי נבהלה מאד ואמה יי עד סמי • שובה יי חלצה נפשי הושעני למען ססדך • כי איז פקדן וקרף בשאול מי יודה לך • נעמי בנחמתי אשמה בכל לילה פסתי בדמתי ערשי אססה • עששה מבטע עני עתה בכל צוררי • סורו סמני כל פועלי און כי שמעני קול בבני • שמע יי תתתני יי תפלת יקח • ובשני ונבהלו מאד כל איבי ושוכו ובשורגוע :

מחי ומסי ממות ומחיה • מסיק מן שאול לחי עלמא • ברא בר חמי אבוהי לקיה • אבוהי רחום אמי לבאביה • עבדא דמריר נפיק בקולר • מריה תאיב ותביר קולריה • ברה בורכה • אמן • וחטינן קמך • הא רוי נפשין בגידין מרדין • עבדך אמן ומרדינן קמך • הא בבזתא • הא בשביא הא במדקיותא • בקמנו מנה ברחמך הנפישין • אמי לבאבין דתקוף עלן עד דלא נהוי גמירא בשביא :

סא תחנה ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר מאיר ברבי יצחק חוק ואמץ

תפלה תקח תחנה תבחר • תמור נוחח תמיד השחר : שקור לעומדים שמך לשבח • בארו זכו תרום מזבח : רצה עבודתם במקדש שבתם • בבית עולמים לעושי חביתים : קשוב מקראות ותנון סדרים • בעין אברים ועכור פדרים : צרוף שמוח פני מפות • במעלה אפר על גב תפוח • פאת כדמה פניהם יורה • כסודרי חיות כלפי מזרח : ערוב מחברת למידות ערובות • בשרת כשר שתי מערכות : ספור לצעדים

ייעבדך

תפלה פתח אונגר תפלה ואלקסו צו נעמן אונגער געט ואלקסו אום קלובן און ארט פון דעם גת פון דעם תמיד ווס מען דאס מקריב געווען אין דר פריא שטיל וועג צו די ווס שטייען און פאר סאג דין האבן צו לובן אזוי וויא וויא וואלטן וזכה געווען אפ שוידן תרומה פון דעם מזבח דעם געס אן ויער תפלה גלייך ווי וויא וואלטן גרעט אין ביהמ"ק • אין ביהמ"ק צו די ווס וויא האבן נאכט דא חבית בן גדול אין דר פריא קשוב פון דעם די פסוקים און ויער געט כסדר אזוי ווי די איברים מיט די שמוקל ווס וויא נעמן נט פון גרענט גוואבן און דעם מזבח ביי נאכט האבן די פנים איבער געקערט ווי צוויי וויא סעכט און סאג גלייך ווס מיר פון שפרייטן אונזרי הענט צום הויסל אזוי וויא מען האט און גבראמק דאס איז און הויסן קיין מזבח ואל ויער פנים שיינן אזוי ווי דאס האלץ פון מערכה איז דאס פנים געווען מזבח גייט עס ואל ווי ווס פון דר דעם בעקעטונג פון די תפלות צו שלש עשרה מרות אזוי וויא דר בן דאס דער כסדר געווען די צוויי מערכות אפויסן מזבח פאר צויל די מרות פון דאס קענטשן ווס וויא געווען דעם דעם

ואלפמ

לְעֶבְרָךְ גִּשִּׁים • כִּמּוֹ בַּעֲזָרָה לְפִיּוֹם רֹאשִׁים : נִבְּחָן הַשֹּׁמֵר
וְכֹאֲבִים בָּרוּן • בָּרַק הַשֹּׁמֵר וְכֹת שֶׁבַח בָּרוּן : מִמֶּנּוּ מִיָּדוֹ לְהַבִּיא
טָלָה • מִלְּשִׁבְתַּי מִלְּאִים בְּבִקְוֹ מוֹפְלָא : לְכֹס שֶׁל זָהָב יִשְׁלַח
לְהַשְׁקוֹת • בְּבִקְרוֹ שְׁנִית לְאֹר הָאֲבוֹקֹת : בְּזֻכָּה בַת־מִיד וְזָהָב
אֲחִיו • מִשְׁכּוֹ וְחֹלֶךְ לְבֵית מִשְׁכָּחִיו : יְדֵי שְׁחִיטָתוֹ וְכֹת יִתְדוֹ •
עֲדֵי יִפְתָּח לְשַׁעַר הַגִּדּוֹל : מְחֹר עַד שְׁחִי פֶתַח בֵּינוֹ • שְׁחִי
מִפְתָּחוֹת לְפֶתַח בֵּינוֹ : תִּרְצִיו כְּגִלְגָּלוֹ וְצִירֵי צִרְיָחוֹ • וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבִקְעַת יְרִיחוֹ : וְרִיזִים וְהִירִים עֲקִידָה לְגִמּוֹר • בִּיר וְרָגֵל
בִּישָׁהּ בְּהַר מֹזֵר : וְכֹב שְׁנִיּוֹת שְׁחִימָה לְשִׁמְשׁ • שְׁחֹר וְאִמְשׁ
לְמוֹל הַשִּׁמְשׁ : הַרְמַת שְׁתִּים לְאַרְבַּע יִתְרוֹם • לְמוֹרַח אֶפְרוֹן
לְמַעַרְב דְּרוֹם : דְּמֵי שִׁירִים יִסּוֹד הַדְּרוֹם • וְטַעֲוֹן הַפִּשְׁטִי וְכִלְיֵי
לְמָרוֹם : גִּלְגָּל גִּתִּיתָה מְרוֹנָה בְּדְבוֹר • שְׁחִימָה יִפְתָּח וְאִמְשׁ צְבוֹרָה
בַּת שְׁעָה קֶרֶב בְּצִרוֹף זֹאֲבִים • חֲבִיתִים וְסֹלֶת וְיִין כְּנֻסָּבִים : אֲזִי
יִם הַכֶּבֶשׂ מִלְּחֹם וּבֵאוֹ • בְּלִשְׁכַּת גִּזִּית שְׁמַע יִקְרָאוֹ : מִבְּרָכִים
בְּמִנּוֹי בְּרָכָה אֶתָּה • עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת מוֹסִיף בְּנִתָּת : אֶמֶת
וְעִבְרוֹת וּבְרָכַת כְּתָנִים • יְבָרְכּוּ הָעָם בְּרָכָה נִהְיִים : יְבָרְכוּ

הדפוס

[illegible]

הדשים לפנים קמורת. ולא שנובה והיא מעשרת יביעי פים
 בחד נקבע. נתחיים להעלות לגב המרובע: בקול מורכב
 מרבים ונורים. וקולה נשמע בעיר התמרים: רגילים לקולה
 ליום ובלהנים. לשיר השתחוות היות מומנים: בפעלות אולם
 עלות במרוצה. מרשן פגמי מני נמל ונצא: ירשן מנורה וכבה
 יערכו. והבון נמל ונחן דרדכו: ירדד ווכה בשלי מתתה
 קנחלי האש ושחה ואתה. צבור הקמורת פנימה חוץ לו
 מלמדן מקמיר בלי כוות אציה תרדים לפרוש בעת הקמורת.
 חשאי בפרה לחץ ממרה: קבועות היו למול הפרצות.
 בהשתחוות לאל חי דרצות: חגורי חרב כתב ולא בכנוי.
 מברכין אחת ועל ראש מנוי: זמן הגדול לחקקו בובש. סגן
 מימנו עלות בכבש: קרבים אצלנו ולו מגישים נתחיים לסמור
 וזק לאשים: ואז בשיתין נסכים סדר. וסגן עומד ומניף
 בסדר: מחצצרים באים עמד לו אצל (בן ארזא) צרדה מקיש

דשמע

רעם סאן גוען און האבן גואנט דא. עשקת הדברות קנחת און אום שבת האבן ויא מוסוף גוען נאך
 אברה אסת וציב ועבודה דאס הויסט רצה מיט שום שלום און פרבת כהנים האבן זיי גפענשט דאס
 פאלק אזו ויא פרבת הטנים אן דאקעני דברי ואין אום קלובן נויאי קענשטן צום גורל פון קמורת און
 דר וס הט מקמיר גוען קמורת איז כיוך גואבן דר פערדר גורל האט מען אלי אלמי און גייע צו גוף
 נחמן די שמוקרוס קען הט אום גואלען און די טרעפ פון מורח ארום צו פגענין אופן סופת קיל מיט
 סד פון בלי גור וס. עס הויסט מקריפה זייער לעכר פון אומליליך דאך איז ארום גואבן עקק קולות און
 איר קול אז גהקעט אין ירית גליס זענין גווייטליך גוען ליום מיט כהנים צו קסן אז נויא האבן דער
 הערט איר קול צום שיר מיט בושן וף זענין נויא אן גגייט גוען ארום צו לופן גור און דא טרעפ פון
 אולם דאס פון די אש פון סופת כהנים הט, ער גנובן אביסל און איז ארום גואבן און דר אנדער בלי
 הט גנובן דס אש פון דר קמורה און אז די קמורה איז פרי לאשן גואבן האט ער אן גצנן דס פגענין
 הט ער גנובן און איז געדאנעט אינמיטן גוען דר וס ווכה גוען צו די קמורת הט ער צו גשארט ד
 סלין און דר פאן אה הט וף איין גבולן און הט גשארט אין דס פאן פון דער נויא ארום
 צו מען הט אים גלעיקנט ער גאלט נישט שוין די קמורת לעבן וף ער גאלט נישט אפ פגענין וף זייער הענט
 עלי וס זענין גשטאבן האבן וף גאליקט אפ דערען אז דר כהן הט מקמיר גוען די קמורת. דא קמורת
 גוין גוען אשטילע כפרה און לשון הרע מען הט וף גווקט דרייצען גאל, קענין דא פרצות וס דא
 כהנים האבן אום גבראבן מען גאל דעס לעשירי גאט אייבך בעטין היידי די כהנים זענין אן גווקט גוען
 מיט אשונקער און האבן גואנט דעס שם הכיבוד נישט מיט דעס שם איד. דא כהנים האבן אלי פרכות
 קאנט אין חיצים נישט כהנים גוען מיט אבן און אופן קאס איז איין סקרה און צו הייבן די הענט דעס
 פון גורל איז אן גגייט ווען ער הט גואלט מקמיר וין קמורת אונדז קאריב וין אופן מופת הט ער גנובן
 אשטילע גורל מיט גואלער דר פאן כהן און גואבן און וין דעקמי וייט און צו גוין און דר טרעפ פון
 דעס סופת האבן די אייבונדע כהנים געקענט צו אים און דר לאנגט די שמוקרו פון העס תמיר, ער גאל
 אן לעבן וף און ויי און ווארפן אופן פיער פון מופת דר נאך הט, ער קנפף גוען אין די לעכר וס
 זענין גוען אין מופת דין און יהושע ארין און דר קנן כהן האט און גווקט מיט דר פאן זענין וקיסן די
 שפילערס און נשעלעט לעבן אים מיט צוויי פינגר האבן ויא אז גורלן תאקין צייגט איז דעס אשטילע

לשמוע צלצל : ליום דברו בשיר החנה . לפרק תקועה
 והשתחנה : והיו סדר עבודת תמיד . בבית אלהינו מהרה
 להעמיד : תמיד תבוקר ישלם בספור . ולעולם זאת על ישרון
 כפור : בסדרו במנחה ונסך קרב . עסוק בשני לעתות ערב :
 כאחד עשר זכות בו מחזרים שנים ביום שנים גזרים : בבשים
 כובשים עונות מכבדים . פתינוך בן שנתו סגלה עושים :
 פרקליט סניגור בצדק לדונה . בעיר אלהינו אלהים יכולנה :
 דמי אל תתנו ממונים שומרים . ואתה תקום תרחם אומרים :
 ירושלים בגנות ערין . יכוון וישים לשם בארץ : ונעמוד המשל
 השור הגדול . בעד בני עמו לחנן רע מחרול : תחנת שועם
 להכתיר תערב . למזבח מעלה כבלי יקרב : ושר הפחד
 אחורי הפרגוד . ביושר תמליץ ובזכות תאמור : באז לחמודות
 בלמדה זכות . וזכיתו לחזור לממשל ונסיכות : בעד ישראל
 צדק למדו . פני הארון ייעמדו . צדקות לגלגל כמור נתיבים :
 לפניו תבא במדת הרחמים :

מכניסי החמים הכניסו רחמינו לפני בעל הרחמים משמיעי תפלה השמיע
 תפלתנו לפני שומעי תפלה . משמיעי תפלה השמיעו בעקבתנו לפני
 שומעי בעקבתנו רחמינו רחמינו לפני מלך מרחמים ברחמינו :

השחרור

מען נאל הערין דעם כלי וקר נוס ער הייסט צלצל די ליום האבין אן גרובן ואין דעם שיר וואס קען
 נאנט אופן קרבן אז די ליום האבן און נאנט אפרשה פון דעם שיר הט מען גללאן תקועה און גבוקס
 ויך דס איז דר סדר עבודת התמיד און אין אונזר נאקס הוה נאל מען ויך וזכה ויין שמיין אצבער און דס
 ביהמקדאז גיט דא ואל גצאלט נוערין דער תמיד פון דר פרי מיט דר ציילונג און און אייביג און דר
 דעכט פארמיני פאלק ואל דס כספר ויין קדשי אזי וויא דר סדר איז געווען אין דר פריא אזי איז געווען אז
 סנהה מען הט עופק געווען פון נאנט מיט עליף בתיים הט מען איזר גחורת דעם זכות אזי וויא אין דר
 פרי נאר צוויי בתיים האבן גיבראכט צוויי שייט האלץ דגשים די שאף פון תמיד נעווען אן גרובן בבשים
 ווארדן וויא האבן און וואשן די עונות פון דר ישראל אזי ווי אקבער וס איז איין יאר אלט וס עס הט
 נאך קיין שום עבירה גיט פקלים דער תמיד איז געווען אפליץ מען נאל געקטענען אין ירושלים אן שום
 עבירה נאר מיט צדק אין דר שטאט פון אונזר נאט . נאט ואל וויא און דעכטן ואלקט גיט שווינגן ביז
 אט פרוק הוה נועט און דעכטן ירושלים עס נועט ויין בתיים שומרים מען נועט וואן דו נועטס מרחם
 יין ירושלים וס עס איז גבנעט אופן היקל ער נועט און ריכטן ויין ואלן האבן אשם און דר נועלט עס
 נועט ויך שפעלין דר סלאף מיקאל דר גרוסער שר פון ויין פאלק פערטין ויין ואלן קיין שלעכטס גיט האבן
 חזק ויער ובעט און ויער גשתי ואלקטו גרוסן צום גרעסטן צום סוף פון היקל אזי וויא ציין נעלה
 ואלן ויין געקענן ויך און דער סלאף גבראל וס ער שמיים אונזר דעם פסא הקבור מיט יוער ואל ציין
 אפליץ און סוף זכות ואל ער צו פירנד אזי וויא ער הט גישאן צו גענאל איש חסדות ער הט און אים
 קלייד זכות געווען און דו האסט זוכה געווען אים צו פערין ויין געעלעכט פון ישראל לערנן געעכטקייט
 ער דעם האר נאט שפעלע ויך עקדות ויך קוקלן און און בעקענין לערנן פון הקב"ה מי וויא מטרות וואן
 פאר דיר ואל קוקן דא מכה פון רחמים :

הַשְׁתַּדְּלוּ וְהִרְבּוּ תַחֲנוּה וּבִקְשׁוּה לִפְנֵי מֶלֶךְ אֱלֹהִים וְנִשְׁאַל הַזִּכִּירוּ לִפְנֵי הַשְׁמִיעוּ לִפְנֵי תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עִיר • יִזְכּוּר אֲהֻבָּתְכֶם וְיִחְיֶה וְיָרֵם שֶׁל אֲתָאבֵד שְׂאִרִית יַעֲקֹב • כִּי צִאֵן רוּעָה נִיאֵמָן הָיָה לְחִרְפָּה • יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמַשָּׁל וְלִשְׁנֵינָה • מִיָּהָר עֲנִנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • וּפְדֵנוּ מִכָּל

גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים מִשִּׁית צִדְקָךָ וְעַמְּךָ :
 מִן דְּבִשְׁמִיא לָךְ מִתְחַנֵּן . כִּבְר שְׂבִיא דְּמִתְחַנֵּן לְשִׁבּוּיָהּ : בְּלֹהוּן בְּגִי שְׂבִיא
 בְּכִסְפָּא מִתְפָּרֵקוֹן וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְחִנּוּנֵי * הֵב לָן שְׂאֵלֵינוּ
 וּבַעֲיָתֵינוּ דְּלֹא נִהְדַּר רִיקָם מִן קִדְמָךְ :

מִדָּוֶה רַב־שֹׁמֵר לֶךְ מִתְחַנֵּן. לְעֵבֶר אֶרֶץ מִתְחַנֵּן לְמִרְיָה. עֹשִׂי אֵן וּבְחֹשֶׁךְ
שְׂרִינֵן. מִרְדֵּן נִפְשֵׁן מִמִּתְחִין דִּנְפִישֵׁן. חִילָא לִית בֶּן לִרְצִיךְ. מִתְ
עֵבֶר בְּרִי קִימָא דְגִוּרָא עִם אֲבָהֵנָא :

שומר ישראֵל שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יֵאָבֵד יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל :
שומר גוי אֶחָד שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם אֶחָד וְאֵל יֵאָבֵד גוי אֶחָד הַמִּיחֲדִים שְׁמֵהּ יי אֶלֶּהֵנוּ יי אֶחָד :
שומר גוי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ וְאֵל יֵאָבֵד גוי קְדוֹשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ
קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ :

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּאֵס בְּתַחֲנוּנִים דִּתְרַצָּה וְדִתְפַּאֵס עֵינֵי כִי אֵין עֲזֹרָה :
אֲכִינוּ מִלִּבֵּנוּ חֲנֻנוּ וְעֵנֵנו כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו :
וְנִחַנְנוּ לֹא גִדַע מִהַ נַּעֲשֶׂה בִּי עֲלֵיךָ עֵינֵינוּ : וְזִכֹּר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדֶךָ כִּי מַעֲלִים הָיָה : יְהִי חֶסֶדֶךָ יי עֲלֵינוּ
כְּאִשֶּׁר יִתְקַן לָךְ : אֵל תִּזְכֹּר לִבְנוֹת הָאֲשֻׁמִּים מִהֵרָ יִקְרַמְנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי לִדְרוֹנוּ מֵאֵד : עֲזֹרָנוּ בְּשֵׁם
יְיָ עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ : חֲנֻנוּ יי חֲנֻנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בָּוֹ : בְּרוּנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר : בְּרוּנוּ עֲקֶרֶת תִּזְכֹּר : בְּרוּנוּ
תְּמִימֹת תִּזְכֹּר : יי הוֹשִׁיעַ הַסֶּלָה עִמָּנוּ כִּיֹּם קָרָאנוּ : כִּי הוֹאִידֵנוּ וְיִכְנֵנוּ וְזִכֹּר כִּי עֲשֵׂה אֲנַחְנוּ : עֲזֹרָנוּ
אֲלֵהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְתִצְלֵנוּ וּבִסֵּר עַל הַמַּאֲתָנוּ לְמַעַן שְׂשֶׁה : קִשׁ

תחנה לצום גדליהו

דיא תחנה פון צום גדליה ואנט מען מיט גרום פונגה :

שָׁמַן פֶּר מִיֹּאסִין עַר וְאֵל יִדְּ דִּי שְׁרַעְקָן
וְנֹארוֹם וְעַן דֵּר שְׁמָן הַפֶּרֶט דְּעֵם שׁוֹפֵר
הָאֵם עַר גְּרוֹם פֶּאֶרְכֵּם עַר וְיִיכָם אֹז
דְּיוֹנֵעַ לִיבֵעַ קִינְדֵּר דְּעַר הַשְׁרִין דְּעֵם
שׁוֹפֵר אֹז מוֹעַן וְיִיא תִיכֶר תְּשׁוּבָה אֹז
הָאֲבָן גְּרוֹם חֲרָטָה אֹזְרִי וְיִעֲרִי וְזֶה אֹז
דִּי גְרוֹסְעַר גָּאָל אֹז דִּי הַעֲרָם וְיִיא
מִיר בִּלְאָזֶן שׁוֹפֵר דְּעַר מֵאֲנֵם דִּיא
רִיד אֹן אֹנְזֵר פֶּאֶטֶר יִצְחָק אֲבִי דְּעֵת
מֵעַן הָאֵם אִים פֶּר קֶרְבֵּן צֹא פֶר דִּיר
גִּיבְרָאֵם אֹז גִּיכָם דִּי מִישׁ וְיִיא קִינְדֵּר
מִישׁ גְּרוֹם דֵּר בֶּאֱרוֹמִקִּים . נֵא רְבוּ
לֵשׁ עֹלָם מִיר וְהָאֲבָן עִם אִינְזֵרִיעַ

רבונו של עולם דו ביסם דר הער פון
דר גאנצער וועלט דו וויינט וואל
דס מיר זענען בלומ און פלייש און
מיר קאנן ניט פאר שטיין ריינע מצור
מיר אהין וויא גייען דען דו גאט האסט
אונז גבאטן אז ער וועט קומען דיא
הייליגע מעג ראש השנה אונז פאר
זאל מען שופר בלאזען פרי אונזערי
מעשים טובים זאלן פאר דיר גראנט
זענען ריינע ליבע קינדר ביין פאלק
ישראל האבען זיך גפענעט און
האבען אז גיהובן שופר בלאזען פון
ראש חדש אלול פרי מען זאל רעם

גמאן האסט אונז גיהיטן סליחות ואנן
אונז שופר בלעזן אונז תשובה מאן אונז
תפלה מאן דס אלעס האבן מיר גמאן.
אצינד רבונז של עולם בעטן מיר דין
ואלסט דין ועצן אויף דער שטול
פון רחמים ואלסט דין איבער מיר
כרחם זיין אצינד רבונז של עולם
האסט אונז געגעבן עשרת ימי תשובה
דיא טעג פון ראש השנה ביז דעם
הייליגן טאג יום הכפורים ואלן מיר גרוס
תשובה מאן אויף אלע אונזערי זונד
כדי אין דעם הייליגן טאג יום הכפורים
ואלסט אונז חתמין צו אכתובה וחתומה
שובה אונז יאר אצינד יאר אפרייעט
יאר איבער דעם בעט אויף דין גרוסער
נאט איך קים צו פאר דיר מיט מיין
בוטך גשריאל מיינע אויגן ריגן גלייך
ווי בעד וואסער איבער מיין פנים דען
איך בין אלע מאג נאך גיגאנגען נאך
עבירות עס וואלט מיר בעסער גווען
ווען איך וואלט גאר אויף דר וועלט
ניט גווען ניערמ דו דר בארומדיגער
נאט דו ביסט דאך איין (רחום וחנון)
אונז האסט געגעבן איין הילף צו
דעם מענטשן דס ער וואל דר וועקן

זיין הארץ מיט (תשובה תפלה אדרקה)
וואס צו רייזט אלע ביזע גידולת
איבער דעם דר בארומדיגער נאט האב
אויף מיר רחמנות דו ביסט דאך
אמאריק אף זיין מדה איז דאך דאס
דו ביסט נוהג חסד מיט זייני בשעפניש
אונז נעמסט אן תפלה וואס פון טיפן
הארץ קומען ואלסט מיין תפלה אן
נעמן פאר ארעכטע תשובה אונז העלף
מיר איך וואל שון מער ניט ווייניגען
אונז שמאדק מיין הארץ צו גיין און
זייני וועגן צו געבן אדרקה אונז צו מאן
מעשים טובים צו מיין לעבען וואל
הייסן איין רעהט לעבען דו נאט דו
ווייסט דאך וואל מיין מחשבה דא
העלפסט דאך דעם מענטשן אין דעם
וועג ווי ער נעמט ויך פאר ליבער פאמער
זי דין מרחם איבער מיר כרחם אב
על בנים. אונז ואלסט אונז געבן לחם
לאכול וברך לעבוס בכבוד ניט חז
בבזון אונז ואלסט אונז לאזן אום לעבען
אונזערי יארן אין גרויס פריידען מיר
ואלען זוכה זיין צו א וועגן אונזערין
גיואלבטין משיח במהרה בימינו אמן

כן יהי רצון אמן סלה :

סליחות לצום גדליה

אומרים לך יי הצדקה וכו

סלח לנו אבינו. בי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו בי רבו עוגינו :

סב פתחה מוסר עפי' א"ב ושם הכחבר חתום לבסוף (שלמה בר יצחק) והוא רש"י דל

אז טרם נמתחו גבלי שכבים. בארץ עד לא דבקו
רגבים. גבך שבעה דברים היו מגבבים דת וכם

ורמית

אז טרם צום ערשטן איידר עס איז ווארן אום גשטרעקט דו וואלקינס פון דו היקלן אונז איידר זיי נעמען
בהעפט גווארן דו שטיקט ערד גיט. ביי דיר איז ניווען דו זיבן ואכין דו תורה אונז דר פסא הקבד
אונז תשובה ויר דר מן עזן מוסר גיהנם אונז דר מוגם ווס. עס דאס כפד נעמען דורך דו פהנים ויהי אה

וְרִטִית בְּנִים שׁוֹבִבִים. הוֹדֵן גַּן עֵדֶן וְעֵלֶק הַבְּהֵבִים.
 וּמִקֹּמֶם בִּפְרָה עֲלִיד מְקַרִּיבִים. וְזֹהֵר שֶׁם יִנּוֹן מְחַלֵּל
 מְחֻבִּים. חֲבָרוֹ אֲלֵפִים קָדָם בְּרִיאַת יְשׁוּבִים. מְבוֹכִים
 עַל רִקִּיעַ בּוֹטִים בְּשִׁבְיָבִים. יַעֲזֹרִים וּמִשְׁוֹרְשִׁים פְּנִי
 יֵשֶׁב הַבְּרוּבִים. כִּסֵּא הָיָה מִנַּח בְּרִקִּיעַ בִּיצוּבִים.
 לְמוֹשֵׁב מֶלֶךְ וְנוֹרָא עַד סְבִיבִים. מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דָּת
 חֲקוּקָה בְּכַתּוּבִים. נִתְּנָה עַל בְּרָכּוֹ בְּשַׁעֲשׁוּעַ אֲהָבִים
 סְדוּר עַל הַדְּרוֹם גַּן רְטוּבִים. עֲרוּךְ עַל הַצִּפּוֹן תּוֹפֶת
 שְׁלֵהָבִים. פְּנֵי הַמּוֹרָח יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה בַּמַּחְצִיבִים.
 צִפּוֹן בְּתוֹכָהּ מְקַדֵּשׁ אֵל בִּישׁוּבִים. קְבוּעַ בְּאַמְצֵעַ
 מְזוּבָּח כְּפוּר חִיבִים. רְבוּצָה וְעָלִיו אָבֵן שְׁתִּיית
 חֲטוּבִים. שֶׁם יִנּוֹן עֲלֶיהָ חֲקוּק בְּמַכְתָּבִים. תּוֹאֵר שֶׁם
 הַמְּפֹרֵשׁ בְּתוֹי גִּלּוּבִים. שְׁמָה בְּתוֹךְ לְפָנֵי מֵאוֹן
 מֵאֲשֻׁנִּים. לְוִי תִשׁוּבָה אֶרֶךְ לְנִדּוּיִם וְכֹאֲבִים.
 מַעֲתֵדֶת לְכַבּוֹס צוֹאִים וְלִהְלִבִּישׁ מִמְּבִים. הִרְק שְׁמֹן
 הַטּוֹב עַל רֹאשׁ יְשׁוּבִים. בָּבֶן אֶתְאֲנוּ לָךְ עֲלָמִים

ושבים

דְּרִי נֶאֱמַן פֶּן מִשִּׁית וְאֵם אִין נִפְלֵאָנִצַּט אוֹם צוֹא לִיָּין פֶּן וּזְדֵּן דְּבִיר וְיֵאָ וְעַן בְּהַעֲפֵט צְעִירָא מְזוּנֶמֶת נֶאֱרַ
 אִיִּדֵּר דִּי יְשׁוּבִים וְעַן בְּשִׁאֲפֵן נְוֹאֲרֵן סִסְיִם וְעַן נִצְרִיט אוֹפֵן דְּיוֹמֵל אוֹן קִיקוֹן אִין וְיֵאָ פִּינְקֵן פִּינְעֵר
 יִשְׂרִים וְעַן בְּהַעֲפֵט אוֹן אִין נְוֹאֲרִצִּילֵט קַעֲנֵן נֶאֱמַ בִּיה וּסְ עַר וִיצֵט אִיבֵר דִּיא בְּרוּבִים דִּי שְׁטוֹל אִין וְתִנְעֵן
 אוֹפֵן הִסְלֵ שְׁמִינִידֵּן לְמִשְׁבֵּי אוֹיִצִּינֵג צוֹא דְּעֵם סֵלָה פֶּן אִיבֵר אִיבֵר אִלֵּי וְקֵאם אֲרוּם אִין מִסִּיט פֶּן וְיִין
 רַעֲמֵי הַאֲדָר אִין דִּי תוֹרָה אוֹם נִקְרִיצֵט מִיט שְׁוֹאֲרֵץ פִּינְעֵר אוֹף גְּשְׁרִיפֵסִם דִּיא תוֹרָה אִין טַעֲנֵן אוֹף
 נֶאֱמַם שׁוֹם מִיט פִּעֲנֵג אוֹן לִיבְשִׁאָפֵט אוֹף דְּרוֹם וְיֵיט אִין דְּעַר גַּן עֵדֶן אוֹף צִפּוֹן וְיֵיט אִין דְּעַר נִתְּנֵם פֶּן
 קַעֲנֵן מוֹרָח אִין נִבְנֵעַת יְרוּשָׁלַיִם פֶּן אוֹם נִהֲאָקֵט שְׁמִינִידֵּן דְּרִיָּין אִין בְּהֵאֲלֵטֵן דֵּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פֶּן נֶאֱמַ
 קַעֲנֵן דְּעֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פֶּן דִּר עֲרֵד אִין מִיָּטֵן שְׁמִינִידֵּן דִּר מִבֶּטֶם וּסְ פֶּן וְיֵט דִּיא חִיבִים רַבִּיטָה עִם לִיָּט
 דְּרוֹף דִּר שְׁמִינִידֵּן וּסְ דִּיא וְעֵלֵט אִין אֵן תוֹרָה בְּשִׁאֲפֵן וְעַר פֶּן דְּעֵם שְׁמִינִידֵּן אוֹם גִּשְׁטִינִידֵּן וְקוֹאֲרֵן דְּעַר נֶאֱמַ
 פֶּן מִשִּׁית אִין אוֹף דְּעֵם שְׁמִינִידֵּן אוֹם נִקְרִיצֵט מִיט גְּשְׁרִיפֵסִם דִּיא גִשְׁטִינִידֵּן פֶּן שֶׁם הַמְּפֹרֵשׁ מִיט נִצְרִיצֵט
 אוֹם נִקְרִיצֵט שְׁמִינִידֵּן דִּיאֲרֵטֵן אִין מִיָּטֵן פֶּן אִיבֵר נֶאֱמַ וּסְ עַר פֶּן בְּעֵמֶט דִּיא תִשְׁבָּה פֶּן דִּיא פִּעֲנִצֵּר וְאֵם
 אִינְטֵעֵרן כִּסֵּא הַבְּבֹד דֵּם בְּהַעֲפִטֵּנֵן פֶּן תִּשְׁבָּה אִין אִרְפוּאָה צוֹ דִּיא בְּרִאָקֵט נִשְׁמֹת פֶּן דִּיא תִּשְׁבָּה
 דִּיא תִשְׁבָּה אִין אֵן גְּבִרִיט צוֹא אֵם וְאֵשׁן דִּיא וְאֵם וְעַן אִין גְּרִיטֵט אִין וְיֵדֵר אוֹן צוֹ אֵן גְּבִרִיט
 נִקְרִיצֵט דִּיא תִשְׁבָּה אִין אֵן וְיֵאָ מִיט גִּיטֵט בּוֹקֵל אוֹפֵן קֵאם בָּבֶן וְעַן מִיט צוֹא דִּיר גִּיטֵט וְיֵנֶעֶ מִיט
 וְלִיָּט דִּיאֲרֵטֵן פֶּן עֲזוּת וְאֵרֶף וְעוֹקֵק דְּעֵם מִקְדָּשׁ גְּשְׁרִיפֵסִם פֶּן אוֹם תִּשְׁבָּה מִיט תִּשְׁבָּה עֲזוּת

ושבים. רחץ מצחך והשילך טמום סאבים. בתפלה
יקדמוך בנים שוכבים יום ליום לדרשה בפני נביים.
יחשב אמרינו כהקטר דמים וחלבים. צפצופינו
יקבל בפסונו פרים וכיטבים. חטאינו הצלל בקרקע
נטפי מרובים. קרבנו אליה ברחיפת רחמיך הרבים:

כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים
ולישועתך אנו מצפים. אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמו
ומסיר חטאת יראוי. בורת ברית לראשונים ומקנים שבועה לאחרונים. אתה הוא
שירת בענן בבורה על הר סיני. והראית דרכי טובה למשה עבדך ואורחות חסדיך
גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה רחמים.
ומנהיג העולם בלז במדת הרחמים. וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יי לפניך. וחסותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית: גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ויבדל יום לזרע
ידידיה: תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים:
בתחנונו ובתפלה פניך נקדם: כחודעת לעניו מקדם. מחרון
אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן
ביום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. ביום
ותיצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב קונו מאמר. ביום
ויקרא בשם יי. ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים טשא עון ופשע
ותמחה ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח רב חסד לכל קוראיך:

דרשו יי בהקצאו קראוהו בהיותו קרוב: ישוב לשע דרכו ואיש און מחשבותיו ושוב
אל יי וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה סלוח: אדני שמעה בקולנו תהייה אדני
קשובות קול תחנונינו: תפון תפלתנו קשובת לפניך:

נכנס אב על גנים פותחם יי עלינו: לוי הושעה על עמך בהקצת סלה: יי צבאות עמנו מקובל
אליו יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסח בה: יי הושעה תפלה לענו ביום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך. וכאשר נשאתה לעם הזה ממזרים
ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדבריה:

המה

דף דא ויילדע מינדר יס אלי טאג און טאג צו די וואס פארשטן דך מיט פארשטייטע בייך אינגער
בייך זאלן געדענקט ווערן אזוי וויא מען איז מקטיר דאס בלוט מיט חלב וצאפישט אינגערע תפלות זאלן און
נגוס ווערן אזוי וויא די שטיקל פון ריגד אונשאפ און קובץ תפיש אינגערע תפיש מאד איין וועלן איין
דדערד וויא עס מריקט פון ריא ריגד גרני געקען איין צו דיר מיטן שווערן פון דין גרוס דר ברייטקייט

כסה אלהי אונתו ושמע פקת עיניו וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אֲנַחְנו כפילים תתנו לנו דַּכְּנוּתִי כִּי עָלֶיךָ חָמָד דְּרָבִים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי מִלְחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תִּתְחַד לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ:

מג מליחה מוסר ע"פ א"ב ולבכות חתום שם המחבר (אלוה בר שמעיה) חזק

אֵת יי בְּהַמְצִאוֹ לְדַרְשׁוֹ קְרָמָתִי • בְּעַד עֲזֹנוֹת לִכְפֹּר כִּי בְּתוֹלַע נֶאֱדָמָתִי גִלְגַּל הַלֵּב וּמִמָּטָם וּכְיִשָּׁן נִרְדַּמְתִּי בְּמַעַט כְּסֻדּוֹם הֵייתִי וְלַעֲמוּדָה דְּמוּתִי: דְּמוּתִי דְּסוּמָה פְּרוּעָה מִנְּאֻפֶּת וּתְלִלָה • הֵייתִי כְּבִגְד עֲדִים וְהוֹשַׁמְתִּי בְּשִׁמְלָה בְּדָמִים מְגוֹלָלָה • וְחִסְרָתִי מִפְּגִיעַ וְיֹדַע אֵין לְפִלְלָה • רָאֵה יי וְהַפִּיטָה כִּי הֵייתִי זוֹלָלָה: זוֹלָלָה כְּבָרָה נִהַפְכָה בִּיד מְנָאֵל • חֲנֻם נִמְכָּרָה לְצַמִּיתוֹת וְאֵין גִּיאָר • מִבַּע נִבּוֹן וְנִשְׂא וְחָרַב אֲרִיאֵר • הַשְׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֶרֶת יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל לְבוֹזִים וּדְמוּשִׁימָה עַד מָתִי • כְּאַרְבֶּה רַבּוֹ עוֹרָקִי וְעֲצָמוֹ מִצְמִיתִי • לֵלֵב בְּשׁוּמֵי חֲרִיסוֹתִי חֲרִבוֹתִי וּשְׂמֻמּוֹתִי • וְהִתְחַד מִחֲנֹק נִפְשִׁי מוֹת מַעַצְמוֹתִי: מַעַצְמוֹתִי הַמְּפּוֹצְחוֹת וְהַמְּפּוֹלָחוֹת מִמְּכַעֲיֶסָה וּמִמּוֹעֵימָה • נֶאֱמָתִי נִלְאֵתִי נִשְׂאָה חֲרוֹנָה וְעַמָּה • שִׁים לֵב לְגֵאֹל תִּתֵּן נְעִימָה • כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ: עַמָּךְ זְרוֹיִם פְּזוּרִים בְּכָל מוֹשְׁבוֹת • פִּקְדוֹךְ בְּצֹר פְּחָדוֹךְ בְּמַעַשׁ וּבְמַחֲשָׁבוֹת • צִלּוֹד זְרוֹן קִשּׁוּב וְהַעֲבֵר וְרַפָּא מְשׁוּבוֹת • אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלֵנוּ תַּהֲיִינָה אֲזִינָךְ קְשׁוּבוֹת: קְשׁוּבוֹת תַּהֲיִינָה אֲזִינָךְ לְשִׁפְךָ שִׁיחֲנוּ רֹחַן שְׁפָתֵינוּ קִבֵּל כְּרִית נִיחּוּתֵינוּ • שְׁחַרְנוֹךְ מִגִּנְנוּ וּבָךְ יִתֵּב מִבְּמִתֵּינוּ • כִּי שָׁמָּה עָלִינוּ נִקְרָא אֵל תִּגִּיתֵנוּ: תִּגִּיתֵנוּ אֲדֹנָי זֶה בָּמָה שְׁנִים

א"ה ג' גאט ביה אז מען קאן אים געפֿן סייטס אין עשֶׁרֶת ימי תשובה פֿעדער איה סוף צוא פֿארשטן גי פֿר דיעזענע ספֿער זיין טאראם וואו ארום זייד בין איה דאס גווארן טייל מיין הארץ איז פֿאר שטאפט גווארן פֿון גרוס צרות ווי איינער ווס ער שטאפט בין איה פֿר דריבעלט גווארן איה בין גווארן געטע אז וויא סדום איז צו עמורה קאב איה סוף געלייבט דמיא איה קאב געלייבט סוף צו אסופה ווס ויא איז אויף געקעט אפֿאר שוועכט געקא הייט איה בין גווארן וויא אקלייד וואס עס איז אין פֿלוט איין געקעט און עס גייט אפֿ דא צדיקים וואס וויא פֿלעגן פֿאר אונז סתפֿל זיין ועה גאט ברוך הוא אז איה בן גווארן אקס עסר זיב אז איה געס סיר צום הארץ מינע וויסטיגש אונ אלע מינע חורבות אונ דס צוא פֿירניש טוט מיי לייב אום קלובן פֿערס צו דער ווארן תען אודר שטארבן סס ושלום גאט איה מויריין איה בין סיד צו פֿר טראגן דיין צאן קער דס הארץ אום צו לייזן די גשמה פֿון פֿרוקע בן טאראם דיין טייליג גאטן איז אן גרוסן אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פֿאלק נקד דיין פֿאלק נען צו זייעט אונ צוא שפֿרייט גמירי זיי געגןן דיע דיין פֿארקט איז איין זייער ממשכות זאל איין דר מיפעניש ווארן זייער עבירות ווס בסייד אונ טייל זייער ווילדיקייט זיי גאט קער איינער קול לאוין זייעט אונערן פֿאר נעקט משובה לאוין זייעט אונערן פֿר נעקט צו איינער תפלות חרדי תפלה ווס סיר וועגן סייט איינער לעקען געס אן וויא אריס

גְּדַלְיָה בֶּן אֲחִיקָם: טוֹרְפוּ דָלֶת עִם הָאָרֶץ. יִתֵּר הַגִּזְם
אֲכַל הָאָרֶבָה בְּמָרָץ. כּוֹרְמִים וַיּוֹגְבִים פְּקוּדַת מֶרְגָּז
הָאָרֶץ. לֹא הָיוּ וְלֹא הָיָה בָּם גִּידָר גִּידָר וְעוֹמֵד בַּפָּרִי:
מִה אֶסְפֶּר וְאַנְחוּתִי עֲצוּמוֹת. נִקְטָה נַפְשִׁי וּמִקְהֵלוֹתִי
עֲגוּמוֹת. שְׁרִיגֵינוּ אֲשֶׁר נִשְׁאַר מִיְקוּד אֵשׁ
לְתַעֲצוּמוֹת. עוֹד הֵם לֹא נִתְקִימוּ וְנִתְּשׁוּ בַּחֲמוֹת:
פְּנִיָּה עַד מִתִּי מִמֶּנּוּ תִסְתִּיר. צַעֲקֵתֵנו שְׁמַע וְאַסִּירֵנוּ
תַּתִּיר. קְדוֹשׁ בֵּיטָה כִּי אֵין בְּעַדֵּנוּ מַעֲתִיר. רֵאֵה
בְּדִלּוֹתֵינוּ וּשְׁבַחֲךָ בְּפֶה נִבְתִּיר: שִׁדְדֵנוּ מִדּוֹר לְדוֹר
וּמִקֵּץ לְקֵץ. שׁוֹרֵשׁ צָפַע מֵעוֹפֶף אֶתֵּנוּ עוֹקֵץ. תִּקְוָה
לְמִשְׁפָּטֵנוּ הָעַר וְהַקֵּץ. תִּכְפֹּר לְעוֹנוֹתֵינוּ וְתֹאמַר קֵץ:

אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְּנֶהג בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחֲלָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הַחַיִּיתָ לָנוּ לְזִכָּר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּרִיתָהּ לָנוּ מִקֵּדָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֹּרֶד יי בָּעֵנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְתוֹנֵן אֲרָה אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נִזְרָר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַטָּאת וְנִקָּה: וּסְלִיחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ וְלְחַטָּאוֹתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: מְלַח לָנוּ אֲכִינוּ כִּי חֲטָאוּנוּ. מְלַח
לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעֲנוּ. כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וּסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

שִׁבְחֶךָ יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כִשְׁלֵת בְּעוֹנוֹיךָ: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דִּכָּא וְתֹאמַר שׁוּבוּ כְּנִי
אֲדָם: קְרֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַמֶּת:

בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יי עַלֵּינוּ: לֵי הִשְׁתַּעַה עַל עֲמָךְ בְּרַכָּתָהּ סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲקֵנוּ מִשָּׁלֵב לֵט
אֱלֹהֵי־עֲלֵב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר אֲדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעַת הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ:

אמנת

נַעֲנוּ פִּי צִיָּקָה נִזְמָר דָּם אִיבְרִי פֶּאֶלֶק פֶּן דָּר עָרֵד דָּם אִיבְרִי בְּלִי־פִיגֵן פֶּן דָּעַם וַיִּשְׁעִירֵךְ הָאֵם דָּעַר
שְׁמַעֲמָל בֶּן נִבְתָּיָה אוֹף גִּעֲעֵן מִט וַיִּן שְׁמַאֲרָקִיט דָּאם אִיבְרִיגֵעַ פֶּאֶלֶק וְהָאֵם עַר וְעֵרָם אֵן גִּרְוֹן מִנִּיחַ
הָאֲרֵץ הֵם וַיֵּא אֵם גִּעֲעֵן וַיִּן גִּעֲרִיגֵעַר מִט וַיִּן בְּפֶסֶל יִתְּמִי וַעֲנָן וַיֵּא פֶר פֶּלֶאֲרָקִט וְהָאֲרֵץ אֵן אִיזִיגִים
וְעֵרָ מִיבִיר וְהָאֵל פֶּר צֶאֱקֵן רִי צוֹם אֵן וְהָאֵל שְׁמַעֲעֵן מִט שְׁמַאֲרָקִיט מִבְּסֵל וַיִּן דִּיא נִיבִירָה פֶה חֵם וְהָאֵל
אִיבְרִי צִיָּקָה מִיִּן וַיִּפְצִיגֵן אִיז וַיִּיבֵר שְׁמַאֲרָקִיט מִיִּן לִיב אִיז פֶּר שְׁנִיטָן אֵן מִיִּן אִיִּן וְהָאֵל צִיָּקָה וַעֲנָן מִרְעִירָה
דִּיא צִיָּקָה חֵם וַעֲנָן אִיבְרִי גִבְלִיגֵן פֶּן דָּעַם גִּבְלִיגֵן פִּיגֵר פֶּן גִּבְלִיגֵן צֶאֱקֵן וְהָאֵל צֶאֱקֵן דִּיגֵם וַעֲנָן וַיִּן אִיבְרִי
גִיט אִיבְרִי גִבְלִיגֵן אֵן וַיִּן פֶּר לֵאֲנֹן וְהָאֲרֵץ מִט דִּיִּן גִּרִּים צֶאֱרֹן פִּזִּיר וַיִּן צֶאֱקֵן גִּבְלִיגֵן וַעֲנָן וַיִּן פִּזִּיר
פֶּן אִיבְרִי פֶּן אִיבְרִי גִבְלִיגֵן הָעַר צוֹ הִיִּלְיִירָה גִּבְלִיגֵן אֵן פֶּר אִיבְרִי גִיט דִּיא מִיבִיר וְהָאֵל צֶאֱקֵן
וְהָאֵל אִיבְרִי אִיבְרִי אִיבְרִי מִעֲשִׂים אֵן דִּיִּן לֹב וַעֲנָן מִיִּן מִיִּן מוֹד קִרְיָן וְהָאֵל צֶאֱקֵן
כְּכַפֵּר וַיִּן אִיבְרִי עֲוֹנוֹת אֵן וְהָאֵל מִט וַעֲנָן עִם אִיז שׁוֹן אִסּוּף:

אִמְנַת מֵאָז אֶרְשַׁת נֵיב שִׁפְתֵּיךָ . בְּתַפְּלָה וּבְתַחֲנוּן
דְּפוּק שַׁעֲרֵי דְלִתִּים . גִּשְׁתִּינוּ עֲדִיד בּוֹרִיאוֹת
וְלֹא בַעֲצָדִתִּים . דְּחוֹת רוּע פּוֹרְעָנוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת
לְעִתּוֹתֵינוּ : הִנֵּנוּ אֶתְּ אֲנוּ לָךְ בְּשִׁבְרוֹן רוּחַ וּדְכָאוֹת לֵב .
וְדוֹת לְפָנֶיךָ כָּל פְּתוּלָה וְעִקְשׁוֹת לֵב . וְהַחוֹקֵר לְבָבוֹת
הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב . חֲדַשׁ רוּחַ נִכּוֹן בְּקִרְבָּנוּ וּבְרֹא
לָנוּ מְהוֹר לֵב : מִכֶּסֶת מִקְדָּם אֱלֹהֵי יָמִים עֲשֶׂהָ . יְחִיד
בָּם לְשׁוּב וּלְמִצָּא כִפָּרָה . כָּל הַשָּׁנָה כּוֹלָה לְרַבִּים
מְסוּרָה . לְשׁוּעַ וּלְעֲנוֹת בְּכָל עֵת צוּקָה וְצָרָה : מִהֵר
הַיְחִיד וְשֵׁב בְּנִתִּים מוֹחֲלִין לוֹ . נוֹאֵשׁ וְלֹא שֵׁב אִין
תִּקְנָה לְעוּלוֹ . סִדֵּר וְעֶרֶךְ כָּל אֵילֵי נְבוֹת לְהוֹעִילוֹ .
עוֹתֵר וְצוּעֵק וְאִין שׁוֹמֵעַ לוֹ : פְּגִיעַת הָרַבִּים וְהַיְחִיד
לָךְ לְבַד עוֹלָה . צוּר כִּי אֵתָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה . קִבְּלֵנוּ
בְּרָצוֹן וְהַמְצִיאֵנוּ מִחִילָה . רִצְנוּ בְּקִרְבֶּן כְּלִיל וְעוֹלָה :
שְׁפוּט תִּשְׁפּוּט אֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים וְחֶמְלָה . בְּנִיךָ יְחִוּסִיד
לְקוֹחִים לָךְ לְסִגְלָה . יוֹקֵשׁ מְרִים יוֹצֵלֵל בְּמִצּוֹלָה .

אִמְנַת מֵאָז דוּ הָאִסְט גְּצִיבִיט פֿון לֵאגֵן דִּיא שְׁפִדָּאָה אונ בִּיד פֿוּ דִיא לְעִפְּזֵן מִיט הַפְּלָה אונ גִּעֵט טוֹנֵן
מִיר אָן קְלֵאפֿן דִּיא טוֹנֵן נֶשְׁמַת אונגערִי גִעֵקֵן מִיט נְרִיּוֹת נִיט מִיט פּוֹלִקִיט חֲנִי מִיר נֶעֱנֵעַ
נִסְכּוֹן צוּ דִיר מִיט אַנְדֶּרְאָן אַטום אַנְדֶּרְאָן חֲאָרָץ טוֹנֵנְה וִיין פֿר דִיר אֵלֵי פֿאַר קְרִיטֶשׁ הַעֲרָעֵר
דִּי פֿאַרשְׁפֵּר דִּי הַעֲרָעֵר דִּי הִיילִקֶט צוּא דִיא צוּ בְּרִאבִינֶע חֶשֶׁל בִּיא וִינֵא בְּרִיט נֶעֱמִיט צוֹוִישֵׁן אִינוּ
אונ בְּשֵׁאף אִינוּ אַרְבִּין הָאָרֶץ כִּסְפָּה דִּיא הָאִסְט כִּתְמוֹן נִנְוֵן פֿרִיגֵר דִּיא צִעֵהן טַעַן יְחִיד אִיין יְחִיד וְאֵל
הַשׁוּבָה טָאן אונ וְאֵל גִּפְּוֹן אַפְּסִרָה כִּל אַנְאָן יֵאָר אִין אִיבֵר גִּעֵנְטֶפֿר צוּ רַבִּים וִינֵא וְאֵלן תְּשׁוּבָה טָאן
אִין אִינְעֶם צוּ שְׁרִינְעוּ אִין פֿאַסְטִין אִין אַצִּיט פֿון אַצִּרָה מִיר אַז דִּער יְחִיד אִיילֶטִיף אונ טוט תְּשׁוּבָה
אִין דִּיא צִעֵהן טַעַן אִין מֶעַן אִים מוֹחֵל אָבֵר אַז דִּר יְחִיד אִין וִיף מִינֶאשׁ אונ טוט נִיט מִיין תְּשׁוּבָה הָאִם
עַר מִיין תְּקִנָּה נִיט צוּא וִינְעֶע עֲבִירוֹת אַפְּלִדֵּעַר נִעֵט מִקְרִיב וִיין דִּיא גִעֵקִיט שֵׁאָף וְאֵלן אִים הַעֲלֵף עַר
כְּעֵהָם אונ שְׁרִיט אונ מִינְעֵר הַעֲרֵט אִים נִיט צוּ וְאֵרֹם עַר הֵט נִיט מִיין תְּשׁוּבָה נִטָּאן אִין דִּיא צִעֵהן
טַעַן גִּימַח דָּם גִּעֵט פֿון רַבִּים אונ פֿון אִיין יְחִיד נִיט צוּ דִיר אַלְיִין אַרְוֶה בְּשַׁעֲפֵר דִּי עֲבִירוֹת נֶעֱם אִינוּ אָן מִיט
הַעֲרֵט אֵלֵי תַפְּלוֹת נֶעֱם אִינוּ צוּ מִיט דָּעס רָצוֹן מֵאָה אִינוּ נִסְכּוֹן צוּ מוֹחֵל וִיין דִּר עֲבִירוֹת נֶעֱם אִינוּ אָן מִיט
רָצוֹן וִינֵא אַבְרָהָן פֿון אִיין כְּהֵן אֲדֵר עוֹלָת תַּמְדֵּר וּם מֶעַן פֿר בְּרַעֲנֵט גָּאָר אַפְּסִן כִּנְבֻשִׁם שְׁמוֹשׁ דִּי נִאָלֶקֶט אִינוּ
כִּשְׁפָּטִין מִיט רַחֲמֹת אונ דִּער בִּאֲרִימְקִיט דִּינְעֶע קִינְדֵּר דִּיא מִיִּתְרִסִּים וְעֵקֵן גִּנְזֵקֵן נִתְאַרְן צוּא דִיר פֿאַר

נצח לתהלה בכל מיני תהלה :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו . מעביר ראשון ראשון . מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח . לא ברעתם תנמול . אל הורית לנו צמר שלש עשרה . וזכר לנו תיום ברית שלש עשרה בחדות לענו מקדם . כמו שכתוב וירד יי בענן ויחיצב עמו שם ויקרא בשם יי : ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע ותמאח נקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :

המיכה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש : הראנו יי חסדה וישעה תתן לנו :

ברחם אב על בנים בן ברחם יי עלינו : לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אדני נעקב סלה : יי צבאות אשבי אדם בוטח בך : יי הושיעה סלה לענו ביום קראנו :

סו שלושיה מוסר ע"פ א"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו

אורך ואמתך שלח . אמונה בטוב הצלח . כי אתה יי טוב וסלח : בימה בענוי נפש . בטובה הוציאנו לחופש . כי באו מים עד נפש : געיתינו יהי נקשים . גלותינו השב לישובים . כי גרים אנתנו ותושבים : דפקנו דלתיך לתמור . דבקנו אליך לצמור . כי דלנו מאוד : הליצנו וזרים במצרינו . הציילנו ונודה צורנו . כי הושיעתנו מצרינו : זרוך מוחלים לעודדם . זכם ביראתך לסערם . כי זה כל האדם : חלקנו אתה הוא . חשוקיו אחריו יגהו . כי חנון ורחום הוא : מירתך הושמה לעינים . מייבה בחומות בנויים . כי טוב חסדך מתחים : ידעתי ואשיתח במעני . יבוש וכלם מעני . כי יעשה יי דין

עני

פירוש ע"ט
אנליבט פאלק דער נעץ פון ווייערע ווידער
שפעענקייט וואל איין גוונקען ווערען אין דר
טיפענש . וויא וועלן לובן דיה ביו אייביג
מיט אלע מינע לויב :
אורך . רייני לעבט און ריין אמת שיק אונז
רייני בגלויבטי וויא מכלית מיט גוטס
נארום דו גאט ברוך הוא ביסט דאך אנומער און איין פר געבר . קוג אין דיא וואס פייגן
זיך דס נפש . אונזר גשרייה וואל ווערען פר נומן . מיר האבן אן גקלאפט אין דיא מוערען
ממיר מיר האבן זיך בהעפט צו דיר מיט בהעפטונג דען אונזער מעשים זענן זייער פאר
ארוקט געווארן . וויא אונז מציל וועלן מיה דיה לויבן אונזער בשענער דו האסט אונז
גהאלפען . ריינע פר שפרייטע האבן דו ואלסט ניא שטארקן וויא וויא מנה מיט דיין גראה
צו אונזר לערנן ווי דען דס געדן מענטש בילך צו טאן די וואס ווי גלוקסן אין גאסט מציית
ווערען ווי דער צערקט און גלוקסן פארט ווארום גאט ברוך הוא און חנון ורחום דיין
פארדיין

פמשלי מוסר
אורך ואמתך שלח אסנגר בטוב הצלח . ריין לעבט
און ריין אמת שיק . צו רייני באגלייבטן
בגליק גאר ריינע בגליקע דס צו פר שטיין קעניו
מיר מיט אפער . דער שטייגער פון מאנדיל און
און איינער ווערט נאך פון אשר אדער אנדער
וואס ברוקט קהילה גייט ער אוועק צו אים שמוע

עני : כְּבֹדוֹ שִׁפְתֵי קָמִי • כֹּל הַיּוֹם מְזַעְיָמִי • כִּי כָלוּ בְּעֵשֶׂן יָמָי :
 לָהֶם יִשְׁכּוּ בַּפֶּעַלָם • לָעֵמֹל יִלְמַד לְחֻעֵיָם • כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם :
 מִרְחֻמוֹ יִתֵּן מֵאֵזֵי • מִמֶּנּוּ יִסֹּר דָּפְיוֹ • כִּי מֵה טוֹבוֹ וּמֵה יָפְיוֹ :
 גִּשְׁמוֹת הוֹשְׁתוּ עָרִי • וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרֵי • כִּי גִשְׁאֲתִי תִרְפֹּת
 נְעוּרֵי • שׂוֹשׂ אֲשִׁישׁ עֲלֶיהָ • שִׁיחַ לַעֲנֹת גְּאוּלָּהָ • כִּי שִׁמְחֵתִנִּי
 יִי בַּפֶּעַלָהָ • עֲזוֹנוֹ נִרְאָה וְאִוִּים • עָתָה תִּמְצִיאֵנִי פְדִיּוֹם • כִּי עֲלֶיהָ
 הוֹרֵגְנוּ כֹּל הַיּוֹם : פִּנְהָ דָרְךָ עֲקוֹב • פֶּאֶר הַלּוּלָהָ לְקָקוֹב • כִּי גִאֵל
 יִי אֶת יַעֲקֹב : צָרִים לְכַלּוֹת בְּחֶרֶץ • צִפְּהָ מִשְׁמִי עֶרֶץ • כִּי צֹד
 יִמִּינוּ עָלֵי אֶרֶץ : קָרַב קֵץ עֲדָנִי • קוֹל לְחֻשְׁמִיעַ לְעוֹנֵי • כִּי
 קָרַב יוֹם יִי : רֶם וְרִנָּה תִרְאֶה • רַעֲיִתָהּ פָּנִים תִּתְרַאֶה • כִּי רֶם
 יִי וְשִׁפְרָה יִרְאֶה : שִׁמְעֵה קוֹל הַתְּחִנּוֹנִי • שְׁוַעֲתִי תַעֲלֶה לְמַעוֹנִי • כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יִי : תַּחֲנוּן בְּתוֹכָהּ תִּרְצֶה • תֹּאמַר לַעֲטָה
 אֶתִּרְצֶה • כִּי תוֹרָה מֵאֲתוֹ תֵּצֵא : שִׁקֵּל מֵאֻזְנִים יִכְבֹּשׁ • עוֹז
 יַעֲטָה וְיִלְבֹּשׁ • כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִתְכַּשׁ :

אל מלך יישוב על כסא רחמים מתנהג בהסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
 ראשון • מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ודם •
 לא כרעתם תגמול • אל הורית לנו לומר שלש עשרה • חקר לנו היום ברית שלש עשרה

בחדות

משלי מוסר

פירוש ע"ט

בגביח. מיינער ואל גים נעמן. מיינער ואל גיטויסן
 ווארם או עס וועלן גוואר ווערן אנדער וועלן
 גיי אויף דאסן מיט סחורה וועלן גיי סכלה ויין
 דעם טקח איז גווען ביי איין שר אקטער אקטער
 וואס מדיאט אים גמאלטען פאר איין ערליכע
 מאן ווען דער שר האט גברוקט סחורה האט ער צו
 אים געשקט ויין באדינטן אים צו זאגן אז ער גברוקט
 סחורה פלעגט שוין דרסווער גרעגן די סחורה אין סאר
 הסדר שר גברוקט פלוצלונג פאר טאג אונטע צו פאגן

פאלץ איז פאר וויסט אזוי וויא דיא בערג
 באגייט ווי מיט מווערן דיין חסד איז בעסער
 פון לעבען איך ווייס נאכס ברית דריבער
 וועל איך מתפלל ויין מיט די בייך פון מוין
 מוז דען נאט ביה וועט טאן דעם דיין פון
 עני ווארם מיט רוד זענען אים גנאנגן מייני
 טעג צו ויין פאלק וועט ער לערנן העלפן
 ווי ווארם ער וועט גיט פאר לאזען אויך
 אייבג ויין רחמים וועט ער געבן צו דיא ווס

ווי גלוקסמן צו אים ער וועט אפ טאן פון אים ויין שלעכטמקייט וואס פראגמקייט אונ
 ווס פאר אשונקייט עס וועט ויין דיר פנה ראס אום דעם נוצר דערע ווס ער פירט אין קרוסן
 וועג דאס שונקייט פון דיין לוב בשיידן דען גאט האט אום גלייט נעלב פון די שטארקיי
 הימל דען ווי איין שטן איז נאר אוף אמינים אזוי ווי אונזערי טעג אוף דער ערד. גנעלן
 דעם קץ פון דר גאלה מאך דערן דאס קול דען עס איז גאהגט גאטס מאג הובר גאט ביין
 שטארקן ארום ואל גנעלן ווערן צו דיגע געלן ואל ביין שכינה גוויזן ווערן ווארם גאט ביה
 איז נאנט הוף אונ קוקט גאנץ גידריג אוף. דער צו דס קול פון מוין געט מוין גשרויא ואל
 אוף גיין צום הימל ווארם גאט הערט צו אביונים. גנעקט מיט לוב ואלסטו וועלען דו
 ואלסטו זאגן צו דיין פאלק איך וועל מרצנה ווערן ווארם די תורה וועט פון אים ארום גיין.
 די שאר פון גוויקט ווס די עבירה פליג ואל ער צו האלטן בדי די מצות זאלן איינר וועלן
 שטארקייט ואל ער ויך איין חילן אונ אן קליידר. גיידים ער שלאמט אונ היילט :

תשוב

וּמִרְפָּא חֲשׂוּבָה . הוֹפְקִי דְלִתִּיךְ רִיקָם מִלֵּה שִׁיבָה :
 הוּרִית הֵן רֹאשׁ עֲפֻרוֹת תִּבְלֵי אֲשֶׁר רֹאשׁוֹן נוֹצֵר . וְנִסִּיתִי
 בְּמִצּוֹה קִלָּה וְאוֹתָהּ לֹא נָצַר . וְעַמָּת וְאַנְפֹּת עָלְיוֹ
 שְׁנוֹתָיו לְקִצֹּר . חֲזַר בְּתִשׁוּבָה וּבְאִישׁוֹן הוֹנָצַר : הוּרִית
 טָעָה גִזְעוּ דְּמִי אָחִיו בְּשִׁפְכוֹ . יִסְרֵתוּ בִנְעוּ וְנָדָר לָכֶת
 כֹּה וְכֹה . בִּיעַת שֶׁב אֱלִיךְ וְעֹזֵב רוּעַ דְּרָכּוֹ . לְשִׁבְעָתִים
 הָאֶרְבֶּתוּ כָּל מוֹצָאוֹ בְּלִי לָהֶכּוֹ : הוּרִית מִחֲלָל יִצְוִיעִי
 יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחוּז בְּמִים . נָטְיוֹ רִגְלָיו בְּמַעַט לִוְלִי שִׁפְךְ
 לֵב בְּמִים . סָרַח גּוֹר אֲרִיָּה בְּקִדְשָׁהּ הִיא בְּעֵינֵים . עֹוְנוֹ
 הוֹדָה וְהִכְרַעְתָּ לְצַדִּיק בְּכַף מֵאֻזְנִים : הוּרִית פֶּרֶץ גִּדְרוֹת
 עוֹלָם בֶּן עֲמָרִי בְּרִשָׁע . צִלְמִי אֲשֶׁרִים חֲשֵׁק וְהוֹסִיף
 עַל חֲטָאתוֹ פִּישַׁע . קִרְעֵת גִּזֹּר דִּינוֹ בְּשׁוּבוֹ מִלְּפִישַׁע .
 רוּחַם בְּמוֹדָה וְעֹזֵב וּבֶךְ נוֹשַׁע : הוּרִית נִשְׁנָנוּ לְשׁוֹנָם
 בְּחֵץ אֲנָשִׁי עִיר הַגְּדוֹלָה . שְׁנִינָם וְזִרְוָנָם רָבוּ עַד

למעלה

משלי מוסר

בְּסֵט וַיֵּן בְּאֵלֵיכֶסֶר נֹעַם מִן וַיֵּן נִסִּי וְאֵן דִּיר נָאָד צוֹ גִּיין .
 דָּס בְּעִשִּׁין סִיר דִּין לְעֵסֶם אֲנִי דִין אֶמֶת שׁוֹב דִּינִי בְּאֵלֵיכֶסֶר
 בְּאֵלֵיכֶסֶר אֶבֶר גִּים דִּיא וַיֵּן דִּי גִלְיָכֶסֶר אֲנִי וַיֵּן גִּים וַיֵּן וַיֵּן וַיֵּן
 גִּים גִּים אֲנִי גִים גִּים :

פירוש ע"ט

דִּי עֶרֶךְ צוֹ אֲלִי וְסִי נִסִּי מִגִּיל תִּשׁוּבָה וְאֵל וַיֵּן דִּי
 תִּשׁוּבָה אֶפְלֵאכֶסֶר אֲנִי אֶרְפֹּאֶה גִרְעִיכֶסֶר דִּי וְסִי נִי
 קִרְאֶשֶׁן אֲנִי אֲנִי דִינִי מוֹאֶרֶן וְאֵלֵן וַיֵּן גִּים גִּירִיג אֲנִי
 מִעֶרֶן וַיֵּן מוֹאֶרֶם הִרְאִשׁוֹן דָּס עַר אֲנִי דִר עֶרְשֶׁר פֶּחֶן

דִּר וְעֵלֶם אֲנִי דִר הָאֶסֶט אֲנִי גִרְעִיכֶסֶר מִיט אֶגִּירִיגִי מִגִּיל אֲנִי עַר הָט וַיֵּן אֲנִי גִים גִּירִיגִי הָאֶסֶט גִּרְעִיכֶסֶר
 אֲנִי אֲנִי וַיֵּן גִּירִיגִי אֲנִי מִגִּיל הָט עַר תִּשׁוּבָה גִּירִיגִי הָאֶסֶט אֲנִי מִגִּיל אֲנִי עַר אֲנִי גִירִיגִי גִירִיגִי וַיֵּן
 דָּס שׁוֹאֶרֶץ אֶפְלֵר מִן דָּס אֲנִי גִירִיגִי הָט וַיֵּן מִגִּיל אֲנִי הָט גִּירִיגִי דָּס גִּירִיגִי הָט
 הָאֶסֶט אֲנִי גִירִיגִי הָט עַר וְאֵל גִּירִיגִי וַיֵּן אֲנִי דִר צִיט אֲנִי עַר הָט וַיֵּן אֲנִי גִירִיגִי דָּס הָט פֶּר
 לֵאמֹר וַיֵּן שְׁלֵעֶכֶסֶר וְעַר אֲנִי גִירִיגִי הִרְעִית הָאֶסֶט אֲנִי דָּס גִּירִיגִי מִעַן נָאָד אֲנִי גִים דִּר שְׁלֵאֲנִי וְעַר עַס
 וְעַס אֲנִי גִירִיגִי מִגִּיל דָּס אֲנִי רִאבֶן וְסִי עַר הָט פֶּר שְׁוֹעֶכֶסֶר דָּס בְּעַס מִן דָּס פֶּאֶסֶר וְסִי עַר הָט גִּירִיגִי
 וַיֵּן אֲנִי אֲנִי וְאֶסֶר דָּס אֲנִי גִירִיגִי עַר הָט גִּירִיגִי מִיט תִּמָּר וַיֵּן שְׁנֹר עַר הָט גִּירִיגִי גִירִיגִי וַיֵּן אֲנִי אֲנִי
 וַיֵּן עֶבְרָה הָט עַר מִגִּיל גִּירִיגִי אֲנִי וַיֵּן וַיֵּן הָט אֲנִי גִירִיגִי דִיא שְׁאֵל מִגִּיל דָּס אֲנִי גִירִיגִי דָּס
 אֲנִי אֲנִי בֶן עֲמָרִי עַר הָט אֲנִי גִירִיגִי דִיא צִיט מִגִּיל עַר הָט גִּירִיגִי עֶבְרָה גִירִיגִי אֲנִי
 אֲשִׁירִית מִיט חֲשֵׁק אֲנִי הָט מִסִּיף גִּירִיגִי בְּסוֹד צוֹ מִן אֲנִי עַר הָט תִּשׁוּבָה גִירִיגִי הָט אֲנִי גִירִיגִי
 וַיֵּן גִּירִיגִי אֲנִי הָט אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
 אֲנִי דִיא גִירִיגִי שְׁמֵאֵם גִּירִיגִי וְאֵם וַיֵּן הָט גִּירִיגִי מִיט רִכִּילוֹת אֲנִי גִירִיגִי אֲנִי גִירִיגִי אֲנִי גִירִיגִי
 וַיֵּן עֶבְרָה גִירִיגִי מִן שְׁנֵי אֲנִי בְּסוֹד אֲנִי וַיֵּן מִיט בְּסוֹד אֲנִי דִיא הָט גִּירִיגִי וַיֵּן גִּירִיגִי אֲנִי

למעלה. תתך חזון הפיכתם אחוזים רתת וחלחלת
תשובה עשו כהוגן ולפני כסא כבודך נתקבלה :
הורית בוחן כליות ולב נאזר בגבורה. ידענו מדע לכת
בארח ישראל. משובותינו אם רבו בפשע וסדרה. נא
למענה השיבנו עשות תשובה בשורה : הורית

אל כלך וישב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ודוח.
לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו סומך שדש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב ויכר יי בענו ויתנצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחמאה ונקמה : וסליחת לעוננו ורחמאותנו ונחלתנו : סלח לנו חמאנו. מחס
לנו מלפניו כי פגענו. כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראך :

הימיתה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים : אז תחפזין זבחי צדק עולה וכלי או
יעלו על מזבחה פרים : זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדפה אלהים לא
תבזה : ותתברכו בורעה כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :

גדלים על בניס פן תרחם יי עלינו : לוי השגעה על עקה ברכה סלה : יי צבאות עשנו משגב לנו
אלהי עקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוסם בך : יי הושיעה תמלך בענו היום קראנו :

סט עקידה מוסר ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שלמה בר יהודה גבריאלי
אלהינו ואלהי אבותינו

אז בחר מור דין יונת אלם. בקחתו איתן עולה שלם. גאה
בחנו קח נא זה העלם. תרומה ליי קודש : רת הטנא לפני

להנחתו. הן קח נא את בנה לאשכך ספחהו. ואני בתרתיו
קום מנחתו. שמן מנחת קודש : וך בשמעו לבו לא ראב .

הפץ צורו חשק ותאב. מפלו שניהם הבן והאב. והשתחויו ליי
בהדרת קודש : יעד עזים ולשפות ערה. במה ותמה יחיד וך.

לה

ויצטרע שטאט וועט ער אנדער גקערט ווערן האט גנאפן אציטרגיש אז וויא האבן רעכט תשובה גמאן איז
פר דיין כסא הכבוד און גנאפן גנאפן טימו דאט ברוך הוא ביסט בוחן כליות ולב דו גלעקסט די ניוון
סימן הארץ און דו ביסט און גנאפן מיט גבורה דו זאלסט אונז מודיע ויין דעם גוטן וועג פאר ואל גיין
גלייך אונזר וויילדיקייט אזוי וויא ווען פיל פמורד נא פערשן מיר דו פון דיינס וועגן קער אונז איס מיר
נאלן טאן תשובה אזוי וויא סבאך :

אז נמר דענסט מאל אופן סר המורה הט ווד גפרייט וצחק אז דיי פאטער הט איס גפירט צו דיי גמורה
במחיו אז אברהם אבינו הט איס גנאפן פר אנאנצער עולה גאה נאט ברוך הוא הט איס גפרובט געם
איד געט דיי דיין וינגן וון צו ויין אפ שידוך צוא נאט הייליג אזוי וויא דעם קרבן פון גפרייט און זאלסט
איס לייגן פר מיר געם דיי וון פאר אמתנה בהעפם איס איד האב איס אום גלדיגן קום זאלט איס מיט
בוסל היילונג זאלבונג וך דר לוסר צורקס אז ער הט גהערט דס פון נאט ברוך הוא הט איס דס הארץ
גיס וויי גמאן דס בגער פון ויין בשעפר הטער גלוקסט האבן ווד בהעפם ביידע דר וון מיטן סימור און

לְהַג אִתָּה הַשָּׂה תִּנְעֶדְךָ לְהַקְרִישׁוּ בַּמִּקְדָּשׁ קוֹדֶשׁ: מִרוֹם יִרְאֶה
 לֹא הַשָּׂה וְהוּא יָשִׁיב. נֶפֶשׁ אִם עֲקֶרֶת שְׂמֵחָה לְהָשִׁיב. סוֹמֵךְ
 סְפוּנוֹת בְּנֵי שְׁוֹעֵד יִקְשִׁיב. יִשְׂכַּח עֲוֹנֶךָ מִקּוֹדֶשׁ: עֲמֹד נָא אֲבִי
 וְקִשּׁוֹר הַמַּבְחָה. פֶּן אֲגִיד מִפְּנֵי הָאֲבָה. צִמְדִּי פֶן אֲחַלֵּל הַזִּבְחָה.
 וְלִהְבֵּדִיל בֵּין הַקּוֹדֶשׁ: קִבֵּץ לְבָבוֹת בּוֹפֵר אֲשֶׁמֹּל. רְאוּתוֹ אֲבִי
 גִשְׁפֹּר שְׂכוֹר. שְׁלַח יָדוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל. מִלְּאֶכֶת עֲבוּרֹת
 הַקּוֹדֶשׁ: תִּרְשִׁישִׁים צָעֲקוּ בְּשִׁמִּי מִרוֹמִי. שְׁחֹט יוֹנָת אֶלֶם
 הַיּוֹכֵל יִחְוֶה מִי. לֹא לִלְוִי וְהִגֵּו אֶל תִּתְּנוּ דָּמִי. שְׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֶשׁ:
 מִרוֹם כְּהִבִּיט עוֹמֵד וְנִעְמָד. הַשָּׂה עֲקוֹר וְהָאֵשׁ תּוֹמָד. בּוֹחֵן
 מִתֵּר לֵב זָכָר וּפֶקֶד. וְנִשְׁמָע קוֹלוֹ בְּבוֹאוֹ אֶל הַקּוֹדֶשׁ: רַחֵם
 מוֹלִיץ בְּקִחְתּוֹ מִשְׁלַחַת. יְחִידָה פִּדְעָהוּ מִרְדַּת שַׁחַת. הִנֵּה
 בְּתוֹכָהּ לִפְנֵי פֶתַח מִסְּתַחַת. פִּתּוּחֵי חוֹתָם קוֹדֶשׁ: וְאֲנִי יִדְעָתִי
 בְּרִכְךָ בְּשֹׁפֵר. רוּיָן וְרוּיָן וְקַח אֶל תַּחַת עוֹפֵר. הַבְּנוֹתִי בּוֹפֵר
 לְאֲשֶׁמֹּל הַבּוֹפֵר. וְהִתָּה הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִתָּה קוֹדֶשׁ: גְּמוּלָה גְּמוּלָה

מאבח

האָבן ויך גבוקט צוא גאט מיט שונקייט פון הייליגקייט ויד ער הט אן גבויט האלץ און גריקט די כענדע
 פון האלץ דר יונגער און איינציגער יצחק הט גבוקט און פון ווינדערט ויך זיג אונד הט גרעט וויא איז דאס
 לעמלי וואס זאל און גריקט ווערן און דעם האלץ מען זאל אים הייליגן אונפן אונד פון הייליגן בית
 המקדש פיה דר הוכר גאט זאל ווייזן אים אלעמלי און ער נעמט אים קערן די שמה פון די מופר גמיר
 פון די מופר ווס איז גמירט הבית אים קערן איר שמה פון איינציגן וון דער גאט וואס ער זעהט דא
 פהאליגט וואן מיין מירד זאל דיין תפלה פון נעמן וואס איז שיקן דיין הילף פון הייליגקייט און זאל
 ויך מצייל ויין פון דר עמקדה הט דר וון גענעקט שפעל דיה מיין פאמיר און בירד דאס שעכטונג
 פאמיר טעל איה מיה דר שרעמן פון דר פארקט פון דר שווערד בהעקט גוט מיה פאמיר וועל איה פון
 שווערן דעם מירדן צו פאמירן איין צווישן שיר פון קודש צוא חול ווארום חול דארף מען נישט און צינדט
 פון דר און דר איינציגער וון ווס ער איז גבליגן צו אפיינס אשכול פון וויין מירדן אן גרויגן ווייזן אז ער הט
 געזען און ויין אלעמיר פאמיר בלייבט פון ווארפן אן מירדן הט דר אלעמיר פאמיר און געשטרעקט ויין האנד
 צוא טאן אלץ ווס מען דארף צו דער הייליגע עבודה פון איין מירדן פריש שים האבן די כלאים אן גרויגן
 שרייען פון הובי הייליגן ווער קאן צו זעהן וויא מען קולט יצחק ער איז וויא אשטום טייפל איינער צום
 אנדערן האבן גרעט איר וואלט נישט שווייגן הייבט און איינער הענד צוא הייליגקייט און ווייט מתפלל
 מיט דר הוכר גאט אז ער הט געזען אז אברהם בירד אים דס שעפסל איז גבויגן און דאס פיער ברענט
 אברהם אבינו וואס ער איז גבויגט גווארן פון איין ריין הארץ הט גאט ברודן הוא אים גרענקט אז עס
 זאל גהערט ווערן ויין קול אז ווי נעמן קומן תפלה טאן איין הייליגע שול האט דר פלדף וואס ער איז
 גמליג אז אברהם אבינו הט גנויג דס מעקס האט ער גוואנט ביין איינציגער וון ציין אים פון צוא
 גיכדוויי גרויגט און גשריגט פון מיר אים גקרייגט די מעשה פון דר עבודה און גקרייגט מיטן הייליגן
 חותם גמי און איה ווייט ביין נעמן איז ווער פון פרייא דיה לוף נעמן דעם איר אלץ אונד פון יונגען
 טאן איה האב אן גבויט איין אום צווייגט צוא גאט ברודן הוא וואס הייבט אשכול הכופר נעמט ער מיט
 מיין פון פייטונג ויין הייליגן בידע נאל יצחק ווס ער ווערט אן גרופן גמול ווס ער איז אשטום גווארן פון
 דעם שארפן מעקס אז ער האט אים געשטרעקט ויין האלץ האט ויין פלוט נישט גאליגט ארום אברהם האט
 גהאלטן מיט ויין נעקטע האנט פיה האבן פון איר ווס ער איז גענוען פון בלאנקט צוא הייליגן אים צוא

מֵאַבְחַח הַנִּשְׁחָו. בְּפֶשְׁטוֹ צוֹאֲרוֹ דָּמוֹ לֹא נִפְחָו. יִמְינוּ אַחַז בְּיוֹכָד
הַנֶּאֱחָז. לְהַקְדִּישׁוּ לִי קוֹדֶשׁ: רַחוּם תִּתֵּן שְׁלוֹם לְאַחֲרֵיתוֹ.
זִכְרוֹ הַיּוֹם לְגִזְעוֹ בְּרִיתוֹ. לְיֵתֶר תְּפִלָּתָהּ וּשְׁאָר שְׁאָרֵיתָהּ.
תְּהִיָּה תְּפִלָּתָהּ וְהִיָּה קוֹדֶשׁ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדִּים מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן.
מִרְבֵּה מוֹחֵל לְחַטָּאִים וּמְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא בִּקְדָתָם
אֶמְצֹא. אֵל הוֹרִית לָנוּ לומר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זִכְרֵנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּתוּבָתָהּ
לָעַם מִקְדָּם. כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרָד יי בָּעֵינֵינוּ וַיִּתְּנָב עִמּוֹ שֵׁם נִקְרָא בְּשֵׁם יי. וַיַּעֲבֹר יי
עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאֲלֵפִים נוֹשֵׂא עֵץ וְכֹשֶׁע וְחַטָּאִים
וְנִקְחָה: וּמְלַחֶת לָעֵינֵינוּ וְלִחַטָּאֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבֵינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי
כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה אֲדֹנָי מִזִּב וּמִסַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

נ חסדן מיוסד ע"פ א"ב כפול מן אות ס עד אות נ ואח"כ שם המכתב גרשום בריהודה חזק

זָכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדַּת יִצְחָק. וְהַשֵּׁב שָׁבוֹת
אֶהְיֶי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךְ טָם כְּנִשָּׁר
מִבִּקְשׁ נַפְשָׁם. טְבוּחַ בְּחוֹרֵיהֶם בְּבֵית מִקְדָּשָׁם.
יִסְפָּת לִימָרָם וּלְעַנְשָׁם. יִלְדִים וְאִם לְבָנִים לְרִטְשָׁם.
וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרֵית יִשְׂרָאֵל. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמִיךְ: כּוֹבֵשֵׁנוּ לְעַבְדִּים וְנִתְּיָגְעֵנוּ. כְּנִסְנוּ מִהָאָרֶץ
וְהִדּוּב פָּגְעֵנוּ. לְחַץ גִּמְרָה עַד כִּי יִגְעֵנוּ. לָחֶם בָּנוּ וְלֹא
הִרְגֵּעֵנוּ: וְהַשֵּׁב מִכָּל מִשְׁעַבְדֵי שְׁלִישִׁיָּה. מִשְׁכָּה
רְבִיעִיָּה. נִתְּנָה עוֹלָה עֲנִיָּה. וְנִתְּנָה תֹאנִיָּה וְאִנִּיָּה:

נזאר

נאם חזק דער באקטער נאם וואָס ער פֿאַרשט ווייַזע לֵעֲצֹטע זון און גייענע צוויי ווייַזע קינדער זיין
בְּרִית לְהַדְרֹם אִיבֶר גְּלִיבִּינֵי וְאִם וְיִיא וְעֵנֶן אֶנְסִירוֹן נִוְאָרֶן חֲתִיָּה אֵל זיין אֶנְסִירוֹת און וְיִיא
נאָל וְיִיא קוֹדֶשׁ:

זָכוֹר דְּרִי גִדְעָק דָּאם וְעַבְרִיתִים פֿון אַבְרָהָם און רִיא אַבְרָהָם פֿון וְיִצְחָק וְהַשֵּׁב און קער אום דָּם וְיִלְדִּיָּים
פֿון רִיא גִדְעָקִים פֿון יַעֲקֹב און הַעֲלָף אָנוּ וְעֵנֶן דִּין בִּיִּלְדֵינוּ נאָמן סֵי דער רִשָּׁע גְּבוּרָתָהּ דָּאם
גִּשְׁוֹעָתָם וְיִיא אִין אַדְלֶר וְאִם עַד דָּאם בְּעֶרְט וְיִיעֲרִי וְיִנְגִי נִפְשׁוֹת קוֹלִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דִּין דָּאם
נִמְעֶרְט שְׁמִירָאָן מִיָּדֶר מִיט דער מִשְׁכָּה צו שְׁפִאָלֶטן קער אום מִיט רַחֲמִים אָף דָּעם אִיבֶר גְּלִיבִּינֵי פֿון
דִּין וְיִצְרָאֵל און הַעֲלָף אָנוּ וְעֵנֶן דִּין נאָמן מִכְשֵׁי מִיר וְעֵנֶן אִין גִּבּוֹן נִוְאָרֶן פֿון אִים פֿון קִנְיָתָם און מִיר
וְעֵנֶן מִיר גִּיטִין מִיר וְעֵנֶן אִין גִּיטִים נִוְאָרֶן פֿון דָּעם לִיב דָּאם אָנוּ אַבְרָם בְּעֵנִיָּה דֵּעַ לְעַקְשָׁרָם
הֵם בְּעֵנִיָּה מִיר וְעֵנֶן מִיר נִוְאָרֶנְדֵּר הֵם מִיט אָנוּ מִלְחָמָה גִּבְרָאָן און הֵם אָנוּ גִּיט גִּלְאָט אָפֿ רִנָּה
מִל פֿון נִעֲנֶע דִּכְיִיא גִלְתִּין אִין פֿאַר לְעִנְיָתָם דָּאם פֿעֲרִי גִלְתִּין מִיר וְעֵנֶן נִוְאָרֶן אִין קִלְאָעֵן מִיט דִּין
גִּרֹם רַחֲמִנוֹת אִין דִּין צִיטֹן וְעֵנֶן אָף פֿון לְעִנְיָתָם נאָם גִּרֹם וְיִיא גִדְעָק דִּיא וְיִצְרָאֵל וְיִיא רְבִיעִיָּה שְׁמִירָאָר

והשב גיאל חזק למענה פדנו . ראה כי אולת ידינו .
שור כי אברו חסידנו . ומפניע אין בעדנו : והשב ברית
אבות ואמהות והשבטים . רחמיה וחסדיה ברבות
עתים . יה זכור למבים ונמרטים . ועליה כל היום
נשחטים : והשב דורשד מידון דינו . והשב שבעתים
אל חיק מענינו . חנם נמכרנו ולא בכסף פדנו . וקוף
בית מקדשה השמים לעינינו : והשב שבות אהלי
יעקב . והושיענו למען שמך :

זכור לנו עד מכניס רחמים

נא תחנה מוסד ע"פ תשרי ובסוף התום שם המחבר שמעון בר יצחק

התורה הקדושה התחנני בבקשה . פני הצור גערץ בקדשה :
שפכי שיה ערב . וזכרי מעשה חורב . נעשה וגשמע
נמו להתקרב : רגנו שעיר ופארן רתותיה לשמן . עמד
ומדרן ראה ותתירן : קדוש התיקם ללא שמו חקם . באף
ובחמה עשות בהם נקם : צעד מרובות ונקדש בערבות .
מימינו אש רת ולחב שלהבות : פנים מספירות אליו
מתחברות . הנשקו מפיו עשרת הדברות : עולם נתבסם
אשר מתנאו נמסם . וכמוצא שגל רב על אמרתה שיש :
סודי פקודיה נמסרו לדודיה . מאז ועד עתה הנה מכבדיה :

גדים

אם ליוער פון דייגט נעגן ליוו אונז אוס ועה אז אונזערי חטם זענען צו גאנגן לוג אז אונזערי חטמים
נעגן פון דאן געארן אונז קיינער האט נישט צוא געשען פאר אונז ויהי נאם ביה דו פארשט אלע בליסן משפט
אונזער דין קער ויזא אים זיגען קאל זיגען וקוף שפעל און דין בהסמ וואס ער איז פאר וויקט
אונזערע אונז וואס ווי :

הנה תפלה היינצע תורה הוא געשען מיט בנערוג פאר דעם בשעסר דער דא איז נשטארקט מיט
הייליקייט שגבי הוא פאר גיסן ויסע דייך אונז געזעק אין דעם בארן חורב וואס אונזערע עלטערן
האבן געט מיר געלן טאן אונז געלן הערן צו נעמן געזעקט צו נאם אונז ויגע נעשט זיך ער האט געזען
פון געלן טחנים מלאכים אונז ער איז גהייליגט אין הייליגן רעכטי האנט האט ער געזען איין תורה
אין פיערע אונז איין פלאגנדיג אונז ער איז גהייליגט אונז פון שטאנדנע און גיבן דיא האבן ויה
צוא אים טאן בהעפסן ויזא נעמן ווארן געשט פון ויין מול צעהן נבאש יולס דיא נעלם איז ווארן געשט
אונז שטאנד האפטיג גבליגן ווס עס האט גואלט צו גיין ערשטין פון וועגן ויין תגיד אז די ישראל וואלט
דיא תורה נישט אנשפאנגן אונז דיא נעלם האט ויה געברייט און דייני זאג אז וואס איינער וואס נקוט זאג
רוב סוד די מדות פון דיינע באפעלונג נעגן געארן איינער געשטעלט צוא דייני פריינד פון דענסט קאל
ביי אונז נעמן ויזא דיינע עקדרי גיט ויזא נעמן פון וואלט אונז נעמן נאם מיט צאן אונז פון דענסט נעמן

דע

גִּדְרִים וְגַם נָעִים וּבְרוּנוֹ שְׁבָעִים • בְּנוֹפֶת צוּפִיךָ תָּמִיד
 מִשְׁתַּעֲשָׁעִים: מִסּוּרֶת לִיפֶה בִּכְתָב וּבַעַל פֶּה • יִקְרֶה לְאִמְרֶיךָ
 מִשׁוּחֵם וַיִּשְׁפֹּה לְכִי לְחֻקְמֶךָ • בַּעֲלִיל מִזֻּקְמֶךָ • מִן־לְעִי עֲתִידֶם
 לְפִלֵּשׁ פְּקֻמֶּךָ: בְּדָלוֹת וּפְרִטוֹת קִרְאוֹת וּלְהַטּוֹת • שְׁנַתֶּם גִּדְרֹת
 בַּחֲדָר הַמִּטּוֹת: יוֹם יוֹם יִדְרוּשׁוֹן • בְּלָכֶם יַחֲלוּשׁוֹן • לְאִסּוּר
 וּלְהַתִּיר בְּעֵינֵיכֶם יִפְרָשׁוֹן: מְבֹאֵאוֹת וּמַהֲוֹרוֹת לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת •
 מִלֶּחֶץ וְרוּחַק עֵינֵיהֶם מִגְּהִירוֹת: חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים • עַל פִּימוֹ
 שְׁפוּטִים • וְאִי־יִבְיֶהֶם פְּלִילִים וּבָהֶם נִשְׁפָּטִים: זְכָרִי וְאֵת תְּעוּדָה •
 הַגִּיךְ לְחַתְעוּדָה • וּמִלִּיצֵי הַגִּיזִיךְ לְעֻזּוֹב וּלְסַעֲדָה: וְחַנְּנִי פָּנִי
 קוֹנֶךָ בְּמַעַן הַגִּיזֶךָ • כִּי הוּא אֱלֹהֶיךָ יוֹצֵרְךָ וְאֹדוֹנֶךָ: הֲלֹא אִם
 אֵין תָּמָה • הִוָּה בְּתַמִּימָה • הֵן בְּקֶרֶן זִוִּיּוֹת נִתּוּנָה וּמִשְׁתַּמֵּמָה:
 חֹק וְחֶלֶד עֲבוּרָה עוֹמְדִים בְּגִבּוּרָה • בִּירְאָה הַמְּהוּרָה וּבְמִצּוֹה
 בְּרָה: גִּבְרֵי רְנוּנִים וְשִׁפְכֵי תַחְנוּנִים • עֲבוּר תַּפְלִדֵּינוּ בְּאֵין סִבּוּךְ
 עֲנָנִים: בְּאֵי עֲדִיו בְּתַחַן לְנִקּוֹתֶם מִצַּחַן • מֵאֵי־יִתֵּן יִתֵּן יִכְמוּר וְגַם
 יַחֲוִן: אֲסוּף עֲדַת מִי מְנָה לְקַרְיָה נְאֻמָּנָה • וּבַעֲדָר בְּתוֹךְ הַדְּבָח
 מֵאֲדָם תְּהִימָנָה: שְׁבוּיִם יִמְלֹט מֵאֲשַׁמְנֵי עֲלֹט • עֲדֵי עַד
 יִסּוּבְכֶם עוֹז רָנִי פִלֵּט: וּבִשְׁוֹבָה וְנַחַת וַיִּשְׁעוּ מִשְׁחַת • בִּקֵּשׁ
 צֵאן אִי־בָדוֹת וְגַם הַנְּרַחֲת: רַפְּאוֹת הַנִּחְלָה • יִסּוּר כָּל מַחְלָה •

דָּעַר • מִיָּעַן • וַיֵּא וַיִּפְּ שִׁמְעֵינִי אֵין רָאִם • וּפְקִיטִים חֲיִינוּ • הָאִנּוּק מִסִּתָּה צוּא בְּשִׁינֵן דִּירָדָעַר • לְעִרְנִים
 תּוֹרָה שְׁבַתָּבִית אִין דָּר לְעִרְנִים תּוֹרָה שְׁבַתָּבִית פֶּה דִּינֵנו נָאן וְעִרְדִּינֵנוּ וַיִּי מַעַר אִין אֲוִיבִיל אִין יִשְׁפֹּה לֵם
 אִין הָאֶרֶץ אִין צוּא דִּינֵנו מְרִיבֵלְעַר אִין שְׂרִיבֵלְעַר דִּיא כֵּס דִּיחַ לִימִסְתְּרֵן אִיןפְּלִעֶקֶשׁ אִין אִין כֵּס כֵּס כֵּס
 אִין נֶעֱזָן אִין צִיִּים צוֹ אִיןפְּלִעֶקֶשׁ דִּינֵנו פֶּה שְׁמֵאֲפִשֶׁת וְאִין פֶּה דִּי תּוֹרָה דִּי כְּלָלוֹת אִין דִּיא פְּרִטוֹת
 פֶּה דִּיר צוֹ נֶעֱזָן אִין גִּינֵן זֶה דִּר פֶּה מִנֵּן וַיֵּא אִין שְׁלֵאָה פֶּה וְאִין קִאֲמֶר פֶּה אִין קִעֵם יוֹם קִאֲמֶר
 אִין קִאֲמֶר מִנֵּן וַיֵּא קִאֲרִשְׁטֵן אִין הָאֶרֶץ מִנֵּן וַיֵּא גִרְעֵקֵן אִין בְּרִאֲדֵקֵן צוּא אִין מִסְרֵן אִין מִסְרֵן צוּא
 כִּאֲבֵן מִיָּסֵן מִלֵּךְ מִנֵּן וַיֵּא בְּשִׁיבֵן מִסְרֵן אִין דִּינֵנו וְאִין אִין צוּא אִיןפְּלִעֶקֶשׁ שִׁיבֵן אִין צוּא לְעִרְנֵן מִנֵּן
 אִין אִין דִּיא לִיבִקֵּן אִין דִּר תּוֹרָה תִּקֵּם נֶעֱזָן אִין גִּרְעֵקֵן דִּרְקֶה אִין מִלֵּךְ נֶעֱזָן וַיֵּא גִרְעֵקֵן דִּס
 כִּאֲוִעֵת תּוֹרָה דִּינֵנו לְעִרְנֵן צוּא שְׁמֵאֲרֵקֵן אִין דִּיא רִיבֵן דִּינֵנו רִיבִטוּנֵן צוֹ אִיןפְּלִעֶקֶשׁ לְעִרְנֵן וְהִי אִיןפְּלִעֶקֶשׁ
 פֶּה דִּין בְּשַׁעֲפֶר מִיט כִּיִּר דִּינֵנו גִּבְעֵם כֵּעֵן אִין דִּין נָאִם דִּין בְּשַׁעֲפֶר אִין דִּין הָעַר חֹק דִּר תִּקֵּם אִין
 דִּי עֲדָר פֶּה אִיןפְּלִעֶקֶשׁ שִׁיבֵן וַיֵּא מִיט שְׁמֵאֲרֵקֵים אִין וְיִלֵּן אִין דִּינֵנו קִאֲרֵקֵט אִין לְוִסְרֵי מִסְרֵן נֶעֱזָן וַיֵּא
 הָאִין גִּבְרֵי שְׁמֵאֲרֵקֵם לִבְנֵי אִין פֶּה גִבְעֵם צוֹ לֵאָן אִיןפְּלִעֶקֶשׁ פֶּה אִיןפְּלִעֶקֶשׁ וְהִי אִין דִּין קִאֲרֵקֵט אִין
 שִׁיבִינֵן פֶּה וְאִיןפְּלִעֶקֶשׁ פֶּה דִּיא וְעִלְפִּנֵנו דִּיא דִּיא קִאֲרֵקֵט צוֹ אִין מִיט גִבְעֵם צוֹ דִּינֵנו וַיֵּא
 פֶּה גִבְעֵם דִּיא וְיִלֵּן אִין גִּבְעֵם מִיט דִּר בְּאִיןפְּלִעֶקֶשׁ אִין נָאִם
 אִין דִּר בְּאִיןפְּלִעֶקֶשׁ מִיט אִין גִּבְעֵם אִין נָאִם אִין דִּין קִאֲרֵקֵט אִין נָאִם וַיֵּא צִיִּילֵן
 אִין דִּר מִיט אִיןפְּלִעֶקֶשׁ שְׁמֵאֲרֵקֵים וְיִשְׁלִים אִין אִין אִין חִרֵם בְּהַטּוֹת מִיט בְּרוּסֵן אִין וַיֵּא שְׁמֵאֲרֵקֵם
 וַיֵּא עַר מִיט אִין וְיִשְׁלִים בְּרוּסֵן פֶּה קִעֵקֵשׁן שְׁמֵאֲרֵקֵים דִּיא פֶּה וַיֵּא עַר אִיןפְּלִעֶקֶשׁ וַיֵּא עַר וַיֵּא אִין
 דִּינֵנו מִיט שְׁמֵאֲרֵקֵים אִין מִיט פֶּה לִיבִקֵּן נָאִם אִין אִיןפְּלִעֶקֶשׁ בְּשִׁיבֵן דִּי פֶּה לְעִרְנֵנוּ שְׁמֵאֲרֵקֵם אִין

ציון למלאות עיר המהללה: תבוש הנשכרת. וְאֵלֶּה הַתְּהִבָּה. קנא קנאה גדולה לעיר המהברת:

מכניסי רחמים ער נמירא

אל"ה
דו פר שמוסינע רפאות צו היילין דו שוואכדי אונ שלאפיער נאל אפ טאן אלי קראנקחייט צו דר פיקן דו
נלובמע שטאט ירושלים מיט מענטשן תבוש פלאסער אונ הייל דו צו גראכני שטעל אוף צו שוהייט
עני גייר איין גרוסי גיירונג אום ווילין דו שטאט ירושלים דו דא בעקעפט צו דם אוברשטין:

סליחות ליום שני של עשי"ת

די תהנה נאנט מען מיט פיל גבעט פר די סליחות פון יום ב' של עשי"ת

מינע וירדים וואס איך בין מתודה שוין
פאר דיר איך וועל מתודה זיין אויף אלע
מינע ביטערע עבירות איך האב ווידער
גישפעניגט דיין הייליג מצות איך האב
ני מגת אלטן דיין גבאט וואס דו האסט
אונז גבאטן. הער פון דר גאנצער וועלט
איידר איך הייב אן פר דיר רעכט מתודה
צו זיין מוא איך פאלען אויף מיין פנים
אונ מוא בעטן דיר אז ביין רחמים נאל
יך שטארקן איבער דעם רוגו דאס דו
ואלסט מיר מיין מול רעכט עפניגן איך
נאל פר דיר מתודה זיין. ליבר גאט איך
בעט דיר ואלסט מיין פייגט ניש דער
פרייען דוא ביסט דאך איין שטארק
גאט דרום ועד וואסערי יסורים איך
טראג אוף מיין הארץ דען איך בין פר
זיכערט אונ דיין גרויס גינאד אז דוא
וועסט מיר בונדאי העלפען דען עס
עס איז ניש דא קיין שום צדיק אויף
דער וועלט אז ער נאל ניש זינדען אונ
אין איך ארום מענטש איך קאן מיר
ניש מאכען פר קיין רשע חס ושלום אז
איך נאל וואגען אז עס איז שוין חס
ושלום צו מיר קיין הייל ניש דא. דען
מיר ווייסען אונ גלייכען אז השי"ת
האט גנויסט בשעת אז ער האט דא
וועלט בשאפען אלע דורות וואס וועט

אין די זיינמינע סליחות הייבן מיר אן
צו זאגן (אל"ה לב ונפש נשפוד במים).
דס איז די פייגט צו דיר גאט גיסן מיר
אויס אונזערי הערצער אין דאס לייב
אזוי ווי וואסער איבער דעם בעטן מיר
ו יך אלעמעכטיגער גאט נראה עני
והושיעני. ועד מיין פייגט פון מינע
עבירות אונ דו ואלסט מיר העלפען נעם
אן מיין גבעט איך ווייס אז איך בין ניש
זעכט צו עפנין מיין מול צו בעטן דיר
דען איך האב מיט מיין מול גרוסע
עבירות גטאן איך האב לצנות גטרוכען
איך האב גיבול פה גרעט גייערמ דו
ביסט איין דער בארמנער גאט בעט אין
דיר דער בארום דיר איבער מיר אונ
נעם אן מיין גבעט ווי דו האסט אן גענימן
דס גבעט פון אונזער מאסער תנה אזוי
שאלסטו אן נעמן מיין גבעט אין פאר
יב מיר מינע עבירות חס ושלום ליתפילתי
מאכן איין ביינען דיין אויערן צו
מיין תפלה ליבער גאט בעהיט מיר פון
אלעם ביינען פאר שאנד אונ פאר
דעם שטראקייט אונ פאר איין מענטשענס
נאב אל מלא רחמים דו ביסט מיר אונ
מיט דער בארומקייט דער בארום דיר
אויף מיר אונ נעם אן מיין גבעט וואס
איך וועל דיר מאן בעטען אונ נעם אן

וַיֵּן בֵּינוֹ לַעֲתִיד לְבֹא. וְהָעָרֹם בְּעִמְעָן מִיר דִּיד לִיבֵּעַר גָּאט דו זאָלסט דִּיד רַעַר בְּאַרְמֵעַן אִיבֵּעַר אֹנֹנֹנ . וּוְאֵרֹם רָעַן דו בִּיסְט אִיבֵּעַר רַעַר בְּאַרְמִינֵעַר גָּאט אֹנֹנֹנ מִיר זענען דִּיין פֿאַלֶּק יִשְׂרָאֵל אַזו ווי עס שטײט גִּטְרֹבֶען ווער אִיז

אזו ווי דִּיין לִיב פֿאַלֶּק און דו בִּיסְט אִיבֵּעַר גָּאט. רַעַרֹם בְּעִמְעָן מִיר דִּיד דו אַרְיִין זאָלסט מִשְׁפָּטֶען דִּיין פֿאַלֶּק רָעַן דו גָּאט בִּיסְט אִיבֵּעַר גָּאט און אִיבֵּעַר מִרִּיסְטֵעַר און זאָלסט אִיבֵּעַר שִׁיקֶען רַעַם גוּאָל צֶדֶק בִּיב אָמֵן :

סליחות ליום שני של עשית

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונינו

נב פתיחה א"ב שמעו בר יצחק

אֵלֶיךָ לֵב וְנַפְשִׁי שִׁפּוּךְ כַּמִּים. כָּלֵנוּ אֵל אֵל בִּשְׁמַיִם. אֲתִיו זִקְנִים עִם עוֹלָלֶיכֶם . הַזֶּכֶר וְהַסִּירוּ רֹעַ מֵעֲלֵיכֶם. לִפְנֵינוּ נִרְבֵּה תַחֲנוּנָה וּבִקְשָׁה . עַל זֹאת מֵאַלְהֵינוּ נִבְקֶשֶׁה: יִרְגֵּנוּ הַטּוֹב עַל מַנּוּל. דְּרָכֵנוּ יַעֲזוּב פּוֹשַׁע וְעוֹל: הַכִּינוּ לֵב וְהַטִּיבוּ מַחֲשָׁבָה. כִּי גְדוֹל כַּח הַתְּשׁוּבָה: בִּקְהַל עִם מַלְּיָן נִכְבִּיר . וְלֹא יִמָּאֵס אֵל כַּבִּיר: רוֹצֵה תְּשׁוּבָת בּוֹגֵר וְנִשְׁחַת . לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שִׁחַת: שְׁמַע תַּחֲנוּן הָעֵתָר לְמִבְקָשֶׁיךָ. בְּנִשְׁאִינוּ יִדִּינוּ אֵל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ: יִהְיוּ נָא אֲמָרֵי פִינוּ לְרָצוֹן . וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ אֲנִים וְרָצוֹן: חֲשֵׁב זְכוֹר קְרִיאַת נְעִימָה . וְהִנָּחֵם עַל הָרָצָה לְעַמֶּךָ . וַעֲשֵׂה חֲפִץ עֲבָדֶיךָ וַיִּשְׁעֶשְׁעוּן תַּנְחִימֶיךָ . סְמוּכִים בְּחַסְדֶּךָ וּבְטוֹתֵיךָ עַל רַחֲמֶיךָ:

כ

אֵלֶיךָ לֵב צו דיר גאט גאָן מִיר אַזס אַיגער האָרץ און דָס לִיב אַזו ווּיא וואָס מִיר אַלִי צוא גָאט וואָס ער אִיז אִין הַיָּסֵד אִיז קִיסט אַלְשֶׁע מִט אִינערי קלִינע קוֹנְדֵּער ווערט גלִיטשעקט און מוֹט אָם אִינערי בִּינע מעשִׁים פֿר אִים זאָן מִיר מערין נִפְעט פֿון אִיבֵּעַר גָּאט זאָן מִיר געשן דרוֹף דִּיר נִצֵּר טוֹב זאָל מַנְצָה ווִין רַעַם נִצֵּר דִּיר פּוֹשַׁע מִט רַעַם אִים רַעבִּטֵּער זאָל פֿאַר זאָן ווִין וועט מִיט בִּינֵם אָן דָס האָרץ אִים געסערט דִיא מַחֲשָׁבָה וואָרֹם דִיר כַּח פֿון תְּשׁוּבָה אִיז גָרוֹם גַּמְלָא מִיר זאָלן ווִיד אִיין מִיר זאָלן שְׁטאַרְקֵן בִּיד וועט דִיר שְׁטאַרְקֵן וואָרֹם גָט פֿאַר מִיאָסֵן רֹצֵה וואָרֹם גָט ווִיד אִין דִיא תְּשׁוּבָה פֿון רַעַם פֿעלִשֶׁר אִים פֿאַר דִיר אַרְבֵּעֶנס אִים צוא געערין ווִין לִיב פֿון רַעַם גִּיהֶנֶם שְׁשִׁי הָעַר צוא נִפְעט ווער גענִטשעקט צוא דִיא וָס ווִיא וועגן דִיר אִז מִיר הִיָּקֵן אִיבֵּעַר הָעָנֶם צו דִיין הִיָּלִיגן פֿאַלֶּען ווִיד עַם זאָל ווִין דִיר בִּיד פֿון אִיבֵּעַר מוֹל פֿאַר דִיר לְרָצוֹן אִים ווִיא מִכְפָּר אִיבֵּעַר עֲבִירוֹת וואָס מִיר האָבן געאָן אָנֹס אִיבֵּעַר מִיטן טָהֵן ווִילן הִיָּשִׁי רַעַקֵן אִים גִּיעִנְקֵרִיעַ פֿרוֹקֵעַ אִים בִּיעִק פֿון שְׁלֵעֲכֵם קאָן

דִּיין

מִיר

כי על רחמיה הרבים אני בטוחים. ועל צדקותיה אני נשענים ולמליחותיה אני מקרים
ולישועתה אני בלמים. אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר
חמאת יראיו. בורת ברית לראשונים ומקמים שבועה לאחרונים. אתה הוא שיהיה
בעני כבודך על הר סיני. והראית ברכי טובה למשה עבדך ואורחות חסדך גלית לו:
והודעתו כי אתה אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב. ומנהיג העולם
כלו במדת הרחמים: וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי
לפניך. ותנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל חרחמים נקראת. ודרך תשובה
הזרית: גדולת רחמיה וחסדך תזכור היום ובגד יום לזרע
ידידיך: תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל רחמים:
בתחנון ובתפלה פניך נקדם. בהודעת לעני מקדם. מחרון
אפך שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלוצנו
כיום ויורד יי בעני: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום
ותיצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. כיום
ויקרא בשם יי ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאפכים נושא עון ופושע
ותסאח ונקח: ומסחת לעוני ולחטאתנו ונתלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלפניו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
חדש דמים אותם וזכר לא שבח צעקת עניים: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
תבא לפניך תפלתנו אל היכל קדשך:

נבנים אב על פנים פן תרחם יי עונינו: לוי השועת על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוסת בך: יי הושעה במלך בעניו כיום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה בגודל חסדך. וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה: ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי בדברך:

הטה אדני אזנה ושמע פת עיניו ויראה שומכותינו ותעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא
על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אדני שמע אדני
סלח אדני הקשיבה בעשה אל תאחר למענה אדני כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ג סליחה א"ב שמעון בר יצחק

אני קראתיך כי תעניני אל. בקשתי רחמים בך בפתח
שואל. גודל נוראותיה בצדק עונות הואר. דעת הכל כי
יש אלהים בישראל: הלא אתה מקדם אליהי קדושי ולמה

נמית

דיין פאלק אונשוא דס בגער פון היינו קגעקט און דיניגע מריוקטער ואלן נחת רוח האמן פסוקים דו וום
ליא לעהנין ויד אן אין דיניגע הסדים און יי וענין בשמח אור דיין רחמים:
אני מאמיר איה רוח דך דו וועסט מיר ענפון גאט איה בעס בחמים וויא איין ארומאן איה דר מיר עד
בעס דיין גרום פארקט גאד מיט צדק הייב אן צוא ענפון דת אלי ואלן וויסן אז עס איז פאר ראגן
אין גאט צווישן ישראל דו ביסט פון לאנג מין הייליגער גאט פון וואס ואלן מיר שטארקן אין ענגשאפט
פון שווערקיט געזעק און דער טעק סקר אזו ווא פון לאנג היינט איה פרייט מיני דערבות נאלקטו

בְּאִישׁוֹן : בְּחֹר כְּאֲדָוִים תִּהְלֶנּוּ בְּכָל לַשּׁוֹן .
 בְּזָכְרִי בּוֹ אֵינֶנּוּ מְנִיחַ לִי לַישׁוֹן : גָּאֲלֵנִי בְּזֹרֵעַ מִבֵּין
 קְדוּשִׁים . גַּם כָּלֵלֵנִי יוֹפִי וּכְלִים חֲדָשִׁים . דָּבָר בִּי עַל
 פִּי קְדוּשִׁים . דִּבְכָּנִי אֶצְלֹ בִּכְתָּבָה וְקְדוּשִׁים : הֶרְבָּה
 מִהֵר וּמִקְנָה וּקְנִין . הִגְדִּיל הַשְׁמָחָה בְּכָל עֵינִי : וְסִיד
 וְכִיר בֵּית חֲתָנוֹת בְּנִין . וּמָסַר לְשֶׁרְתָּנִי עֲלָמוֹת אֵין
 מִנִּין : וְבַח הַכִּין וְשָׁלֵם נִדְרָיו . וְכִדְנִי זָכָר טוֹב בְּחֻדְרָיו .
 חֲצֵרוֹת קְטָרוֹת תִּכּוֹן סֻדְרָיו . חֲתָנִי הַמֶּלֶךְ הֵבִיאֵנִי
 חֻדְרָיו : טִבַּלְתִּי וּבָאתִי בְּעַדֵי עֲדִים . מִהֲרוֹתִי נָתַנּוּ
 רֵיחַ דּוּדָאִים : יְצוּעֵי עֲלָה וְלֶן בֵּין שָׂרִים . יִמִּינוּ חֲבָקְנִי
 חֲבוּק יָדִים : כְּמַעַט רָגַע אִירַע דְּכָר . כְּבוֹד הַמִּיר וְחוֹק
 חֶק שָׁבָר : לָכֶתִי דֶּרֶךְ כְּרוּחַ וְלֹא לְהֶכֶר . לְצִתִּי וְאַצִּתִּי
 וְדוּדֵי חֶמֶק עָכָר : מַעֵי הָמוּ לְדוּדֵי קִנְיִי . מַה לִּידִידִי
 בְּמֵלֵךְ אֲשֶׁר הִתְנַנֵּי : נִסַּע מֵעַלִּי וְלֹא חָנְנִי . נָאֵם בְּקִשְׁתּוֹ

וְכֵן

וַיֵּאדָאם שְׁוֹאֲרָא אֶפִּיל פֿון דָּם אֵין בְּחֹר עַר אֵין אוֹס דָּעֵר וַיִּיִּלֵּם אָז וַיֵּא מַעֲנֵן בּוֹסְקֵר וַיִּין לֹב אוֹס
 מְלִירִיָּא לְשׁוֹנוֹת אָז אֵיךְ דָּעֵר מֵאן מִיָּה לֵאמֹר מִיָּה נִיט שְׁלֵאפֿן גָּאָלֵי עַר דָּם מִיָּה אוֹס גְּלִיִּיט פֿון דִּי וּסְ אָן
 גְּבִירִיט גִּוְעֵן צו דָּר שְׁלֵאפֿן מִיָּה דָם וְעָנָן דִּיא מְצָרִים דָּר נָאךְ דָּם עַר מִיָּה אָן גְּבִירִיט מִיט שׁוֹנְקִיט אֵין
 מִיט גִּיאִי קְלִיִּךְ דִּבְרַ עַר דָּם גִּרַעַט מִיט מִיר דוּרָךְ דִּי הִילִינֵעַ מִשָּׁה מִיט אֲהָרֹן עַר דָּם מִיָּה בְּהַעֲמֵם
 נִי וַיָּה מִיט כְּתוּבָה וְקְדוּשִׁין דָּאם הִיִּקֵּם מִפֿון הַוֶּכֶה וְדָבָה נָאֵם בְּרוּךְ הוּא אֵין גִּנְעָן פִּיל גֵּרֹן אֵין
 נִחְלָאוֹת פֿון אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל אֵין דָּם גִּמָּאָקט אֲדוּרָקע שְׁמִתָּה וְסִיד אֵין הָאָם גִּמָּאָקט אֵין גִּנְעָט אֲהֻנְתָּה
 דָּם אֵין דָּעַם מִשְׁכָּן אֵין דָּם אֵין אֵיבֹר גִּנְעָטִפֿרִט דִּינִסָּן אָן צָאָל דָּם וְעָנָן דִּי מְצָרִים שְׁעִמְטֵנָה דָּם עַר
 אָן גְּבִירִיט אֵין בְּצִאֲלֵט וַיִּינִי גְדָרִים עַר דָּם מִיר אָפּ גִּמִּיִּקֵּט אֲנוּס מִיָּה אֵין וַיִּינִי חֲדָרִים דָּאם בִּיר
 הַמֶּקֶדֶשׁ דִּי נִיט גִּנְעָלֵטִי בִּיִּיף אוֹף גִּרַעַט אָז וַיֵּא גָאָם הָאָם מְסֻבֵּר גִּוְעֵן מִיין חֲתָן דָּעֵר מִלָּה דָּם מִיָּה
 גְּבִירָאָם אֵין וַיִּין בֵּית הַמֶּקֶדֶשׁ כְּלָמִי אֵין הָאָם מִיָּה גִצִּירִט מִיט מִיין צִירֵנָה דָּם הִיִּקֵּט תְּשׁוּבָה גָאָם
 פֿון עֲבִירוֹת אֵין מִצּוֹת הָאָם אֵיךְ גָאָם מִיין בִּינִיָּקִיט פֿון עֲבִירוֹת הָאָפֿעֵן גִּשְׁעִקֵּט וַיֵּא אֵיין בִּיט פֿון
 מִיט כְּרִימִיָּכֶצֶר דִּינִי שְׁכִינָה אֵין אוֹף גִּנְאָנָן אֵין גִּנְעָטִיטֵט צוֹיִשֵׁן דִּי שְׁמֵאָנָן פֿון דָּעַם אֲרֵץ מִיט
 רִין רַעֲקִיט הָאָם דָּם עַר מִיָּה גִמָּאָקט מִיט בִּינִיעַ הַעֲנֵט אֲרוּם גִּוְסוֹף דָּאם מִיִּינִט מִעַן גִּנְעֵן כְּבוֹד וְאָם
 דִּי וְעָנָן אֲרוּם דִּי מִתְּחֵלָה וְעִלָּאָל כְּמִסֵּס אֵין אֵיין אוֹף בְּלֹק דָּם וַיָּה גִמָּאָקט אֵין וַיָּה גָאָם פֿאַר בּוֹסֵן
 הִיִּקֵּט דָּאם עַל גִּמָּאָקט אֵין וַיֵּא לִחוֹת צו בְּרָאָן לִכְמִי אֵיךְ בֵּין גִּנְאָנָן אֵין וְעַד אֵין גָאָר אֲוִינִט אֵין גִּיט
 גְּבִירִיטֵט אֵיךְ הָאָם גִּשְׁעִט אֵין בְּרִינְגֵן אֵין מִיין פֿרִינְדֵּר גָאָם בְּרוּךְ הוּא וְאָם עַר דָּם פֿר בְּרִינְגֵן אֵין אֵין
 אֲוִינִט פֿר מִיִּי גִנְעָטֵט הָאָן גְּבִירָאָם צוֹא מִיין פֿרִינְדֵּר גָאָם בְּרוּךְ הוּא וְאָם דָּם מִיָּה בְּשֵׁאָפֿן וְאָם אֵין
 מִיין פֿרִינְדֵּר עַר דָּם פֿר שְׁמִעֵט וּסְ עַר דָּם צו גָאָם נִיט אֵין דָּם אֲוִינִט גִנְעָן פֿון מִיר אֵין דָּם גִּיט גִמָּאָקט
 גִנְעָטֵטֵט אֵיךְ הָאָם גִּנְעָטֵט בִּיִּיר אֵין הָאָם גִּיט גִנְעָן אֵיךְ הָאָם גִּרָאָן אֵין אֵין מִיִּינִיעֵר הָאָם בִּיר גִּיט

מליחות ליום ה של עשיית

ה בוקר תשמע קולנו בוקר בעהך קה ונצפה : אל תנאץ למען שמך אל תנבל בסיא
בבוקר זכור אל הפך בריתך איתנו : ואני תפלתי קה יי עת רצון אלהים פרב חסדך
עניי באבת ישעך :

ברחם אב על פנים בן תרחם יי עלינו : לוי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי צדקות עמנו משגב לט
אלהי יעקב סלה : יי צדקות אשרי אדם בושם בך : יי הושעה תמלך גענו ביום קראנו :
נה שלישיה מוסד ע' א' ב ושם המחדר שלמה נעמן הקטן אלהינו ואלהי אבותינו

אנעק אל אלהים קולרי • בוקר אעך קה בעד קהלי • יי צורי
ונוארי : גשנו בתחנון ובתפלה • דלתך שקדנו רב
עליך • דסר מעלינו נגע ומחלה המציא לנו מליחות • והעבר
רעה מנפשות האנוחות • אל אלהי הרוחות : ועקתי קה בעניי
ותלאה • היתי פדה נא משחת ושאוזה • קרבה אל נפשי
נאלה : טוב מבטן גוחי • יוצרי וסברי ומבטחי • בידך אפקיד
הוחי : בבוש בעסק מודידך • לראות שחת אל תתן חסידך •
עניי יי כי טוב חסדך : מבח בלי תרופה • נצח לחורפה
תשלח בהקצפה • ובקמך לא למנפה : סגפנו ביום זה •
ענותנו לא תשקז ורא תבזה • כלח נא לעון העם הוחי : פשענו
ומעלנו • צור קה חבור חבלנו • לכן פלנו באפך ובחמתך
נבהלנו : קדוש ריב אל המבטח • ראה כי כפי קה אשמה •
יום אירא אני אלקי אבטח : שפך שייח עמך • תחון ותען
שמך • אל תנאץ למען שמך : שעה שועת אנונים • דקוראך
מרוחק חסבת ממעונים • שומע אל אביונים : נריבי עם

מסע

אנעק אל אלה טוא שריענו מיט מיין קול צו גאט און דר פרי רעכט איך מיך און וועגן מיין איין וואסלונג
גאט איין מיין פשען און מיין אום לייך גשני מיר געגעבן מיט ויגעט און מיט תפלה ביניי טורח
קלאפן מיר אן דו בוקט גרוס דורך אליי פלעשים טוא פון אונז דס פלאג און קרענק קעצא יי אונז מפיצא
פר געבונג טו אפ שלעכטיקייט פון אליי נפשות ווס גיט ופוצין בוקט דר גאט פון אליי נפשות ופוצי איך
שרייא צו דיר פון גרוס פייין און מוטיקייט מיין לעבן לייז אום פון גיהנם דס גיהנם הט געגעט צו מיין לייז
לייז יא אום פון גאט פרוק הא דו ווערסט אן גרוסן טוב פון דעם בוך : געבן בוקטו מיין האפונג מיין
פשען און מיין בטחון און ביינע הענט ביהאלט איך מיין נשמת בבוש תעלם איין דיין בעס פון בייני
גליבמיר דוא ואלקסט גיט לאזן דיין חסידים ועהן דעם גיהנם גאט פרוק הוא געטפער מיר ווארום בייני
חסידים ווען גוט מכה איין מכה אן איין רפואה און אייביג צו דיא ווס לעקמאן דורך ואלקסטו שגן מיט
רוג און דיין פאלק און דו וועסט חס וואלוס פרוגן ויין ואל גיטטיין חס ושלום איין מנפה קאנטי מיר האבן
גפייניקט היינטיגן טאג אונזר פייין ואלקסטו גיט אום ווערדיגן און גיט מכה ויין איך געט פרי גיט דאך צי
די עבירות פון דעם פאלק ששט מיר האבן געזידיקט און געקלעשט צו דיר בשעפן און פון דאך דרייבן
וען מיר אום געבונגן מיט דיין צאן און מיט דיין רוגי האבן מיר ויך דער שראקארוש היינטיגן טאג
וואלקסט גיט אום ציחן מיין קרוב דאך ועה איך שטרעק אום צו דיר מיניי מענער דעם טאג ווס איך האב
כן א קאב צו דיר בשהן דא תפלות פון דיין פאלק פון ואלקסטו דר בארשן און געטפערן דיין וואסל
ווס געבן גאנץ איין דר אטמה וואלקסט גיט לערן וועגן דיין נאמן שיי פרי דעם דאס גשני פון די ווס גיט

מטע נאמנים • יהוסיף קויה מחוריה נמנים • מדר תרחמים
ברחם אב על בנים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון
ראשון • מרבה מחילה בחטאים ומליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח •
לא כרעתם תגמול • אל הורית לנו לומר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בהובעת לעני מקדם • כמו שכתוב וזכר • בעני ויתצב עמו שם ויקרא בשם •
ויעבור • על פני ויקרא :

• אל רחום ותנון אלה אפים ורב חסד ואמת • נוצר חסד לאנשים נושא עון ומשע
ותמא נקמה • וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו • סלח לנו חטאתנו • סלח
לנו מלכנו • כי פשענו • כי אמה גדלי מוב וסלח ורב חסד לכל קוראך •
על גפי חרשו חרשים האריכו למענותם • כי שחה לעפר גפישנו דבקה לארץ • פטנונו •
• מה רבו צרינו רבים קמים עלינו • קומה עוררתה לנו ופדנו למען חסדך •
ברחם אב על בנים • בן תרחם • עלינו • לוי השועה על עמך ברכתך סלה • • צבאות עמנו משגב לט
אלהי נעלב סלה • • צבאות אשרי אדם בושם בך • • השועה במלך גענו • • כיום קראנו •
נו שלמוניית מיוחד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המהבר (שלמה הקטן)

אלהינו ואלהי אבותינו

אמרנו נגזרנו לנו ואין דורש אבל אשמים אנחנו וקורב פורש •
בעני בצענו צור לצר יחדש • בודע ומדיר ורד ורופם
החורש • גל אחר גל ואין דובר • גולל וצף עלי ראש גובר •
דבק שגר על שגר חובר • ראבון הבא קשה ישבח העובר •
הבוס ימם הלב מרוב המכשול • חולך וסוער כי רב הנהשול •
ומושיע ורב אין עוד למשול • ואבר המנהיג ועיה שול נשול •
ונחנו מוב ועל בכה הגיע • וזכרך ועמית ביד עונינו להפגיע •
חיים לרצות וסתף אף להרגיע • חוששה לעיזור כי אין מפגיע •
מורדנו ונהי כטמא וכבגר עדים • מורפנו ונגל ורודפים קלים
חדים • ויצאים חוצות מלאים גער במנידים • יושבי חושך צנים
ברקים בדים • בלימות ורוק פנינו מצפים צפה • כי גדול הבאב
מפה ומפה • ליוצא בעתה ולבא אין רפא • דחון ולרחם תקנה
איה אפוא • מה בוחי ליהל ומתשת גברתנית • מוסיף מושך
קץ מענית גותנית • נמר נשכנית נגחנית עיזר שלטנית •
נגוע יוגע רוגנית חנם וחלטנית • סמלוני רשע לקצץ נקם

תלבוש

קראנו לקוראנו די נוס ויי רופן דיה סמסת ענשואם פר נעם פון די היקלן די הערסם צו אביונים נדי
ים בוילינט פאלס ועני נפלאנט פון מברכה ויחבב • • • • • נוס פשוט ויז אן דיר און האמן
ע דיר צור ציין • • • • • ריגע שבתם פון די זאלסט ויי נעדר בארן און ווי אאטער און קינד :

בי

תלבוש. סגר קנין וסכנים תעמיד מלבוש: עגדת למודיך
 מוחן ושבר תחבוש. עבוד עבודתך שכם אחד תחבוש:
 פקדנו באמון בן הפן ופרן. פדיון לחווק יסורים חלפת
 קרבן: צרות רעות ונחש ועקרב רברבן. צמאון וחוסר כל
 משנה הדרך: קובלים הסתר פניה עם מרחן. קנוי וחרוג
 אבול ומורחן: רגלנו בעבר רב פשע וסורחן. רבה
 להיטיב רב חסד וסולחן: שקרנו בך וסמנו ממה לסור. שבחנוך
 מרוב כל בלי חסור: תעינו אחר יצר ותעתוערנו וסור. תרנו
 אחר חונן לעברה סרסור: שרירות לב ישר ופשוט עקמומית.
 לא ירנו עוד בהרהור שעמומית. מאהר מלעבב תמוי תפישת
 שממית. תרב כבס כתמינו ולבן אדמומית: הגונים דך לעם
 אותנו ניה. קטון וגדול דעת דרביך שיה. ישועות יעקב
 חלק ישראל צוה. הלא אתה אלהינו ולך נקמה:

אל מלך יושב עד פסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
 ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
 לא כרעתם תנמור. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 כהודעת לענו מקדם. כמו שפתיב ויחד יי בענו ונתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
 ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום ותנין ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים עון ופשע
 ותמאץ ונקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלקנו: סלח לנו חטאתנו. מחל
 לנו מלפנינו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד דלך קוראך:

נו פומון שם המחבר אלעזר ברבי שלמה האל יגמלהו חסד

בין כסה לעשור. הושלכנו רוע שאור. צדקנו
 במשפט באור החיים לאור. הננו אתאנו לה
 אדיר ונאור. כי עמך מקור החיים באורה גראה אור:
 בן אדון עמך הסליחה. סלח ומחל לשבך. לעת
 חתום גור דינה. למיבה זכרה אהוביה. יודע כי

אחרים

בין כסה צווישן ראש השנה און יום כפור האפן מיר אונעק גווארפן דעם יצד דער ראם ער נעמט אן
 גרופן שלעכט ווער מיין געזי מאך אינז גרעכט אין דעם ליכט פון חיים צו לייכטן הייט מיר ווען נקסו
 צוא דיר שטארק. גאט און אדער לייכטער ווארום מיט דיר איז דער קנאל פון לעבן אין דיין לזאמלימ
 נעמט גוויין אור איין דער גאט מיט דיר איז דס פיר געבונג זיי מוחל און פיר גיב צו די יום טען השוקה
 צו דיר צו דער צייט וס די סתמיתת דיין גור דין צו נוסען ואלסא גרעקין דענע דעמנים ואל נעמט

אלהים בישורון קרוביה. וישמני בחותם על לבך:
 וְעַבְדְּךָ לטוב תערוב צו בתמם למחקה. וְכָרָה
 מְצִיקִי תִבֵּל פְּעֻלָּתָם אִם פִּסְקָה. רחום בְּרוּנוֹ תִזְכּוֹר
 בְּנֶה עֵת חֲקִיקָה. בְּתוֹב עַל לֹחַ אוֹתָם וְעַד סִפּוֹר
 חֲקָה: יוֹ בְּתַחֲנוּנִים בְּרֵשׁ וְדַל לְפָנֶיךָ קָרְבוֹ. רֹאֵה
 עֲנִים מוֹרָה מֵאֵד בְּלַחֲץ בִּשְׁפָל יִשְׁבוּ. בְּיוֹם חֲפוּשׁ
 תַעֲלָמוֹת עֲלִיזוֹן בְּךָ עֵינֶיךָ יִיטִיבוּ. וְעַל סִפְרָךָ בָּלִים
 יִכְתְּבוּ: יוֹ שׁוֹחֲרֶיךָ הַמֵּצִיא לְחֲנוּכָה עוֹמְדִים הַשָּׁכִם.
 לְבַל יַעֲזוּ קִמְיָנוֹר בְּעֵינֶיךָ בֵּל יִתְחַכֵּם. מוֹלִיצִים
 וּפְרָקְלִטִים בְּחִסְדְּךָ עִמָּם הַסָּכִם בְּתוֹבוֹ עַל הַיְּהוּדִים
 בְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם: יוֹ הֵן רוּחַוֹלָב עִמָּךְ שָׁבוֹר וְחוֹלָה.
 הֵם חֲטָאת וְאַשָּׁם וְנִדְרָא שְׂרִיפָלָא. אֱמוּנִים וּבִינֻנִים
 חֲתוּם חוֹתָם מֵלָא. אֲדָה לְחַיִּי עוֹלָם וְאַלֶּה: יוֹ לֹא
 לְפִי רֵאוּיִים תַשְׁפּוֹט הַמוֹנִי יִשְׁרוֹן מִיַּחְדֶּיךָ אֵף בְּלַחֲץ
 מוֹנִי. גְּלִיפֶת כְּתָב צִוָּה לְשֹׁכֵחַ וְלֹא לִגְנָאִי. מִפְּתִיחַ
 פְּתוּחֵי חוֹתָם קוֹדֵשׁ לִי: יוֹ לְפִתּוֹתֶיךָ בְּתַחֲנוּן עַבְדְּךָ
 מִסְכִּימִים. הַפְּתַח לָמוֹ וְזִכּוֹר נְחוּמִים. חֲסִדְךָ הַפִּלָּא
 וְהַעֲבֵר בְּתָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים יוֹ:

א

נוקטת דם ביי נאט איז פרוקטע וויינע נארהנקטי אונדזא ואלקטס מוה טאן וויא צוהותם אוף דיין הארץ געפיר
 וויינע קנעכט צו נוטן אויס בארן דו ואלקטס גביטן די פלעקן פון די עבירות אויס קעקן גענקט וויינע קינד
 אין דר צייט אז דו קריצט אין בוך שרייב אן אופן מאכל ווס דו חתמיתת אן אופן בוך אוס געענט געטעניס
 זיט געקט ווי ארוקע לייט האבן ווי פו דיר געקענט נאט ביה ועה איר פון וויא ויצן נאקין נדערגט אין
 דעם טאן אז דו ווקסט פאר דולעני עבירות זייערשער נאט וויא ואלן אין וויינע אונדז געקלן אונדז
 וויינע בייך ואלן אלי גשריבן ווערן שפירד צו די ווס ווקנדיר ווער גפון צו די ווס געקלן דיר אונדז שטייען
 אוף פריא דער קמטג ואל ויק נוס מלון אין וויינע אונדז מיט דיין חסד ווי מסכים מיט דיא מליצים
 שרייבסט אוף צום געסטן אין איינער אונדז וו דער אטום מיטן הארץ פון דיין פאלק איז צו גראבן אונדז
 גראנק דם צו גראבן הארץ איז אופן אונדז פון קרבו חסאת וואשט ווס מען פלעקט אפ שייך די בלייבט
 אונדז מוסף געטיגו חתמה ווי אפול חותם צו אייביג לעבן לא נוס אז ווי ווי ווען ווערט אז ואלקטו וויא
 מלשקטן די פרוי גען דיר מוסד דם אן שרייבונג עם ואל וין לשבת נוס גנאי אוס גקריצט חילג צו
 נאט לשפיר צו אפיר בעטן דיר מיט געקט ווען וויינע קנעכט מסכים ווער געטיגט צו ווי אונדז געקט ווי

אל מלך יושב על כסא רחמים מקנה בחסידות מלך עונות עמו • מעביר ראשון
ראשון • מרבה מחיה לחמאים ומליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח •
לא ברעתם תגמול • אל הורית לנו לומר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בהודעת לענו מקדם • כמו שכתוב וירד יי בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי •
ועבור יי על פניו ויקרא •

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחמאה ונקח • וכלחת לעוננו ולחמאתנו ונחלתנו • מלח לנו אבינו כי חמאנו • מחל
לנו מלכנו כי פשענו • כי אתה אדני טוב וסלח רב חסד לכל קוראיך •

כאלי תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים • בישחה לעפר נפשנו דבקה
לארץ במנונו • ויאמר כי נשבעתי גאון יי בינו אשר עשית את הדבר הזה ולא
חשבת את בנה את יחידך •

נרדם אב על בגים כן תרדם יי עלינו • ליי בישועה על עמך ברחוק סלה • יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהינו יעקב סלה • יי צבאות אשרי אדם בושם בך • יי הושעה המלך לענו היום קראנו •

נח עקירה מוכר ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו
איתן למד דעת • מרם לכל מודעת • באר שמך לכל באי עולם •
גלה כל סתום ונעלם • גלולים מאם ושבריתועים לשמך
חבר • דרך מישור בחר • תורה ומצות שמר ולא אחר • הצלתו
מאור בשמים • גגתו בעמק השדים • ועדתו שברך הרבה
מאד • ותקתו רוב עשר וכבוד • ועק והשיב מה תתן לי •
שורש וענף אין לי • חילתו בראית מחוה • בשחתו לא יירשך
זה • טנא בבורים למאה חננתו • לקרבן נחתו חשקתו • יחדיו
בכל לבם רצו • לעשות רצונה רצו • כבש רחמיו לעשות רצונה •
כן יכבשו רחמיה את בעסק מעל צאנה • לבם ונפשם היה
נכון • לבן תפלתנו לפניך בקמורת תבון • מיתר ולקח מאבדת •

קריסטמוג דיני חסדים מאד ויגדלך און ויניא מעביר דוא פלעקן פון דוא עבירות •
איתן אברהם אבינו הט גילעריט תורה איידר אלי האבן גויסט ויא ביר ער האט בשיר דיין הייליגן
האבן צו אלי ווס לען נוסמן אוף דר וועלט ער הט אנפלעקט אלי בהאלטונג ואבן גיליס דיא עבדות
גלולים הט ער פיר מיאוסת און צו בראבן די ווס בלאנען הט ער צו דיין האבן בהעפט און הט ויך איין
גלייכן ווענאוס גקליבן ער האט גהישן תורה מיט מצות און גוט גאקסט דו האקסט אים מציל גווען פון
קאלף אובען פון פשוטים דו האקסט אים מציל גווען איז דעם מאל פון שירים אז ער הט מלחמה גהאלטן
מיט בירלעומר גידי און האקסט צו גואנט דיין שבר איז ווער פיל דו האקסט אים צו גואנט פיל עושר
וכבוד וזק ער הט גשריגן ווס וועקטו מיר נעבן איך האב קיין שום צווייגל דאס איז קיין מקדר גוט תלמי
דו האקסט אים דר שרקיט און ער הט דר נעהן דיא שבינה האקסט אים אפשורה גואנט דר קעכט אלעער
וועט דיר גוט גרישן פא איין קארב מיט בכורים דס איז דר וון יצחק צו הונדרט יאר איז ער גשעקט
גווארן צו אברהם אבינו דער נאך האקסטו אים גילוקט פאר איין קרבן יסד האבן ויאי ביידע מיט גאנצע
הערצן גפרייט ויך און האבן גוואלט טאן דיין רצון גלייך ער הט איין גהאלטן ויין גרמים פון איינגיגן וון
ביר ער ואל טאן דיין רצון אזו אדך ואל בצווייגן דייע דער בארדקמיט דיין צאנן פון דייע שואף לגם
ויער הארץ מיטויער גפש איז גווען אן גפרייט דריבר ואל אונזר תפלות פיר דיר און ויאי קטורת אוף
ניכט נעמן פיר ער הט גאליט און הט גווסן דס בעסר צו קול דעם איינגיגן וון יצחק דריבר ואלסטי

לָבֵן תִּצְוֶה יוֹרְעִים מִמִּיתָה מִשְׁפָּלָת: נַעֲקֹד יַחֲדָה בְּשֵׁה לְמַבְחָה
 לָבֵן תִּפְלִיתָנוּ תִּרְצָה בְּעוֹלָתָהּ וּבַחֲסִידֵי עֲצִים וְהַצִּית עֲלֵיהֶם אֵשׁ.
 לָבֵן בְּעִמִּידָתָנוּ חַיִּים רַא נִתְבַּיֵּשׁ: עֲנִיתוּ מַשְׁמִי שָׁמַיִם. לָבֵן
 בְּשִׁבְעָתָה לֹא בִשְׁמֶךָ פְּעָמִים: פְּדִית אוֹתוֹ בְּאֵל בְּכֶבֶד אֲחִיו: לָבֵן
 עִמִּידָתָנוּ וְעֲנִינֵינוּ לֹא תִבוֹ: צַעֲקָתֵינוּ שָׁמַע וְשׁוֹעֲתֵינוּ סְבוֹתֵי
 בְּזִכּוֹת אֲבִי נָסַע סְבוֹתֵי: קוֹל מְבִישָׁר יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. לָבֵן אֵל עִם
 נָע וְגִבְעוֹת עוֹלָם: יִרְחַם קֹהֵל עֲדַת מְקוֹשְׁטִים. מִיַּעַת שְׁנֵים עָשָׂר
 שְׁבָטִים: שְׂכִינָתָה תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ. תִּנְחַלְמֵנוּ לְגִבּוֹר אֲדָמָתֵנוּ:
 תִּפְן אֲרֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי כֵן נִקְרָאתָ מֶלֶךְ רַחֲמִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מְתַנַּה בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹ
 רֹאשׁוֹ. מְרַבֵּה מַחֲיָה לְחַטָּאִים וּמְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל חֹרֵת לֵבנוּ לְיֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ חַיִּים בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 כְּהוֹדֵעֵת לָעָוִי מִקֶּדֶם. כִּמּוֹ שֶׁתּוֹב וְיִדְדֵי בְּעֵינֵי וְיִתְצַב עֲמוֹ שֵׁם וְנִקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְצַדִּיקִים נִשְׂאָ עֵינֵי וְנִשְׁעַ
 וְחִטָּאֵה וְנִקָּה: וְסִלַּחַת לָעוֹנֵי וְלְחַטָּאֵתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאנוּ. מַחֲלֵ
 לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי פָּשַׁעְנוּ. כִּי אָתָּה אֱלֹהֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכֵר קִרְאֵיךָ:

זכור רחמך עד מכניסי רחמים

נח תחנה

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם בְּרוּרֵי אֵשׁ וּמִים. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים כְּמִנִּין
 שָׁמַיִם. הִפְתָּחוּ לְחַנוּן יִפְתַּח פְּעָמִים. וְתַעַל תִּפְלִיתָם לְאֵל
 הַשָּׁמַיִם: שְׁעָרֵי רִקִּיעַ בּוֹ מֵאוֹרוֹת הַתִּקְוָה. וּמִכֹּחַ זוּרְחִים
 בְּמִקְוָם דְּהַשְׁקִיעַ. הִפְתָּחוּ לְחַנוּן יִם לָמוֹ הַבְּקִיעַ. וְתַעַל

תפלתם

יִשְׁעֵי מַעְבְּרֵי יוֹן פֶּן אִים גִּרְבָּטָן מוֹט גִּשְׁמֵי דֵר אִינְצִינֵר וְזֵי אִינְצִינֵר נִוְאָרְוִי אֶלְעִמִּיל צוֹ שְׁרָקָן
 דְּרִיבֵּר וְאֶלְעִמִּיל אִינְצִינֵר תִּפְלֹת אֵן גִּעְמָן וִי אִינְ עוֹלָה אִינְ אִינְצִינֵר סִבֵּר עַד הָאֵם אוֹסְגִּסְרֵת הָאֶלֶף אִינְ
 הֵם אוֹסְגִּסְרֵת נִוְאָרְוִי בִּינְעֵר דְּרִיבֵּר וְאֶלֶף מִיר דִּימֵ שְׁעִמִּיל מִיר שְׁמַעְלֵן וִי פֶר דִּיר מִתְפַּלֵּל וִינְ אִינְצִינֵר
 הָאֵם אִים גִּעְמָטָקֵרס פֶּן הוֹכֵעַ הִימְלָעֵן דְּרִיבֵּר הָאֵם אִים גִּשְׁוֹאֲרֵן צוֹוִי מֵאֵל בִּי דִּינֵי וְלִינֵן נִאֲמָן
 דִּינֵי דִי הָאֵם אִים אִים גִּלְיוֹת מִיָּן בִּאֲרֵן וִינְ עַד אִינְצִינֵר פֶּאֶר פֶּלֶאמִטָּעֵט צוֹוִישֵׁן דִּיא דְּעֶרְשֵׁר דְּרִיבֵּר
 וְאֶלְעִמִּיל אוֹנִינֵר שְׁמִינֵר אִינְצִינֵר פִּינֵן נִיט מְבֹהֵר וִינְ צִעֲקִינֵי אוֹנִינֵר גִּשְׁרִי הָעַר צוֹא אִינְ פֶּאֶר נָעֵם אוֹנִינֵר
 תִּפְלֹת מִיָּן זְכוֹת פֶּן נַעֲבֵב אֲבִינוּ קִיל לֹא הָעֵרִין אוֹף דֵר וְעֶלְמֵט אֶקֹּל בְּשִׁנְהָה מְבֹהֵר אִים צוֹא לִינִין דָּאֵם
 פֶּאֶלֶק וִינְ עֵנִין דִּינֵעַ פֶּן דִּיא אֲבוֹתֵי דָם דֵר בִּאֲרָם דִּיא גִמִּינֵן אִינְ צִינְרָקֵט אִינְ וְאֶלְעִמִּיל וִינְ אֶעֱנֵן דָּאֵם
 סִלְאִנְצִינֵר פֶּן דִּיא שְׁעִלְקָה שְׁבָטִים שְׁבָטֵי דִינֵן שְׂבִינְהָ וְאֶלְעִמִּיל מֵאֲבָן רִנְעֵן צוֹוִישֵׁן אוֹנִינֵר דִּיא וְאֶלְעִמִּיל אוֹנִינֵר פִּינֵן
 אִין לֵאנֵר מִיט רַחֲמִים יִן גִּוְאֲרָרֵם אוֹ וְעֶרְסָטוֹ אֵן גִּרְפֵּן מֶלֶךְ רַחֲמִים:

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם דִּיא מִנְעֵרן פֶּן הִיכַל וִינְ אִינְ גִּבְשִׁיט פֶּן בִּינְעֵר אִינְ וְאֶקֹּסֵר דִּי וִינְ עֵנִין אִין צִאֵל דְּרִיבֵּר הוֹנְדֵּרְקֵרס
 מִיט גִּינְצִינֵר וִי דֵר צִאֵל פֶּן וְאֶקֹּסֵר שָׁמַיִם וְאֶלֶף וִינְ אֶפְעֵנִין צוֹ דִּינְ גִּבְעֵט פֶּן יִשְׂרָאֵל וִינְ עֵנִין שְׁמִי מִיט
 מִיט אִינְ אֵם וְאֵל אוֹף גִּינֵן וִינְעֵר תִּפְלִית צוֹ גִּמִּט וִינְ אִין הִיכַל שְׂבִי דִי מוֹעֲדֵן פֶּן הִיכַל רִקִּיעַ וִינְ אִין אִים
 הֵם נִאֲמָן דִּי לִיכְמוֹנֵג פֶּן זֵין אִין לְבָנָה אִינְ שְׁעֵרֵן אֲרִינֵן גִּישְׁמַעְלֵט אִינְ פֶּן דָּעֵם הוֹסֵל מוֹנֵג וִינְ שִׁינְעֵן
 אִינְ מוֹנֵג אוֹף וִינְעֵר אֶרֶם אוֹף אִינְצִינֵר גִּינֵן וְאֶלֶם אִיר וִינְ עֵנִין צוֹ דִּי גִבְעֵט פֶּן יִשְׂרָאֵל וִינְ צוֹ וִינְ נִאֲמָן

התפלתם פני מעביב רקיעי שער וכול שבי מזבח סבול. והשור
במקטור עליו במזבחן בברבול. התפתחו לתנון ברחקים בחבול.
ותעל תפלתם פני ישב למבול: שיערי וילון נכנס ויוצא
בגדלון. ומהדרש ככל יום מפתחי חלון. התפתחו לתנון מזכרתה
באלון. ותעל תפלתם פני דר רום וילון: שיערי שחקים שבו
ריחים שחקים. עומדות ומזחנות מן לצדיקים. התפתחו לתנון
זרום במרחקים. ותעל תפלתם פני שובן שחקים: שיערי
מכון שבו שלגים יתכון. ומערת קימור וסער בו ישכון. התפתחו
לתנון. עם לבו יכון. ותעל תפלתם פני דר רום מכון: שיערי
מעון בו משוררים ישעון. וביום הם חשים לסגר ישמעון.
התפתחו לתנון למררים ללעון. ותעל תפלתם פני דר רום מעון:
שיערי ערבות שבו ברכות רבות. ונגני צדקה וחסד וכר טובות.
התפתחו בני שלשת אבות. ותעל תפלתם פני רובב ערבות:

מכניסי רחמים עד גמורא

שחרית

עד דר נס גשפאלטין אונ עם זאל און גיין וייער תפלה פאר דעם וואס וואלט אין הימל וואס הייסט רבנן
שער די טוערן פון הימל וואס הייסט וכול וואס רינגען איז דר מונח נאראגן און דר מלאך מיכאל מיט
דרוך דעמפין די גשמות פון דיא צדיקים און ווי איין פלן וואס ער טוט דיא עבודה מיט איין שייני הובנאל
דך עפניען צו דיא געשט פון דיא וואס איז געווען צו געוועזען צו פראדן און זאל און גיין וייער תפלה
פאר דעם גאט וואס איז געווען צו ברענגען דעם מכול שער די טוערן פון הימל וואס הייסט וילון דעם וואס
ארום אין דר פריא און איין פיסט פאר אונער טוט פניען אלי טאג דיא עפנונג פון פערנסט אריין גיין
און ארום צו גיין דורך איר וואלט איר ויך עפנן צו דעם געשט פון ישראל וואס איר באשטאנד איז גלייך
ווי איין לינגען בום און וייער תפלות זאל און גיין פאר דעם דער וואס וואלט אין די הויז הארבערעגן שער
די טוערן פון הימל וואס הייסט שחקים עפניט ויך צו די געשט פון ישראל וואס ווי זענען פאר שפרייט אין די
היימי לענדער און זאל און גיין וייער תפלה פאר דעם גאט וואס רנעט אין הימל וואס הייסט שחקים שער די
טוערן פון הימל וואס הייסט מכון וואס איז אים טוט רנען שניי און היילן מיט דעםפונג און שטורם וויגד
טוט אין אים רנען זאל ויך עפנן צו די געשט פון און איין פאלק וואס וייער הארץ איז רעכט פארטיג צו
גאט און זאל און גיין וייער תפלה פאר דעם דער וואס וואלט אין די הויז הימל וואס הייסט מכון שער דיא
טוערן פון הימל וואס הייסט ערבות וואס איז אים זענען פיל ברכות און אוצרות פון געקטקייט און פון
גאט און אלעם גוטן זאלן ויך עפנן צו די געשט פון די קינדער פון די אבות אברהם יצחק ויעקב ויעל און
זאל און גיין וייער תפלה פאר דעם גאט וואס רנעט אין הימל וואס הייסט ערבות:

סליחות ליום של עש"ת

די תחנה נאנט מען מיט פיל געשט פאר די סליחות פון יום ג' של עש"ת

חד המלך עליו השלום המ אין ספר די וואלטם מיך שטראפן און וויא
תהלים גואנט (אם עונות תשמידה ווער וועט דען קאנען בשמיין. ווארום
אדני מו יעמוד) דעם איז דיא שיימש ביי דיר אין די הענט איז מולך צו
אזב די גאט וועסט הימן טייני עבירות ויין עבירות און האסט גיט מיט גיטען

קין שום מלאך או ער זאל קענען
מוחל ויין עבירות. או ווי גשריגען
אז דוה המלך ע"ה ווס ער איז גווען
א צדיק ווס ויין גלייכען איז נים דא
אונ אמלך האט ער גזאגט אויב דוה
וועסט וועלן היטן מיינע עבירות זאלסט
שטראפן מיך און ווי וועסט הען קאנן
בשטיין. ווי אזוי דארפן מיר קלאגן
אונ וויינן אונ תפלה מאן אונ רחמים
בעטן דס הש"ת זאל אונ נים שטראפן
פאר אונזער עבירות נאך. ווארן מיר
וועלן גאר נים קאנן בשטיין. או ווי
גשריגן ווס חס ויד מיט מיר גמאן ווי
פר נארישט בין איך גווען דאס איך
האב גאר נים גרענקט אז דא אלע
זאכן ווס איך מוא. ווערמ יעדער זאך
פאר שריבען אין די ספר זכרונות.
איך ווייס גאר נים ווי ארום צו בעטן
אונ אויף וועלכע עבירות איך זאל
בעטן איך בין גאר ווי בלינד אציטערניש
אונ אשרעק איז אויף מיר ניקומן דס
איך זעה אז די מעג לויפען פאר בייד
ווי א שאטן דר הייליקר מאג דר יום
הדין קומט אן ווס אפילו די מלאכים
אין הימל ציטערן פר דעם יום הדין
נוס זאל איך מאן ווס זאל איך ריידן
מיין בלוט אין מיר פאר קילט פאר
דא גרוס שרעק דען איך ווייס איך
האב פיל גונדינט. רבנו של עולם
דיא האסט אונ געגעבן דא הייליגע

מעג עשרת ימי תשובה מיר זאלן
תשובה מאן איך פאלג דך איך מוא
תפלה אין תשובה מיט מיין גאנץ הארץ
איך בעט דך רבון העולמים זאט
איבר דער גאנצער וועלט מיר בעטען
דיך נעם אן אונזער גבעט מיר האבן
דאך קיין מליץ קיין בית המקדש קיין
כהן דר זאל פר אונ בעטן נייערמ
אונזר תפלה וואס מיר זענען מתפלל
צו דיר. מיר זעמיר דאך דייע קונדר
זאלסט דך רבנו של עולם איבר מיר
דר בארומן זאלסט ויין נאהונט צו מיר
ווען איך וועל מאן דך רופן אונ זאלסט
פר נעמן מיין גבעט אין מיין גשרייד.
אונ זאלסט מיר געבן מיט מיין מאן
מיט מיינע קונדר אונזר שפיוז אין
פרנסה מיט ברוימקייט נים בצומאים
מיט נחת אן צער פון דיין ברייטע האר
אונ זאלסט אונ געבן צו ליבשאפט
אין צו חן ומוץ אונ חסד ורחמים אין
דייע אונזען אונ אין ליטונגס אונ. קיין
עין הרע זאל אונ אונז נים קאנן גוועלטיקן
אין זאלסט מיר בגליקן אונ אלר מונע
וועגן אונ זאלסט מאכן ריין מיינע גדאנקן
אין מיין הארץ איך זאל קאנן פאלגען
נוס דיין הייליגע תורה היינט אונ מאן
זאלסט אונ געבן פני חיי ומוציא נפש
קונדר אונ לעבין אין פרנסה ברכות אין
מיד חסד ישראל זאלן מיר אלע האבן
אין פתוחה ופתוחה טובה ונאמר אמן:

סליחות ליום שלישי של עשית

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונותי

כ פתיחה שם המחבר שמואל ברבי אברהם חזק

שחרנוה בקשנוה יוצר הרים. מגיד לאדם שיה

שחרנוה בקשנוה מיר זאלן אונ בעטן דך באשפר פון די גערג דו זאגסט מענטשן דו בייד ווס עס שמוקט

ודברים

בשר

וּדְבָרִים. וְחֲלִינוּךְ וְדַרְשָׁנוּךְ בּוֹשֶׁנִם וְחִפְרִים .
 אֶת חֲטֹאתֵינוּ הַיּוֹם אָנוּ מְסַפְּרִים . לְחַקְנוּ וְעַדְנוּ
 זְכוּתִים וְנִעְרִים . בְּבֵית הַתְּפִלָּה מְקַדְּשׁ מוֹעֲדִים . רְפוּי
 יָדִים מְעִידֵי יְאֻכָּרִים . בְּהוֹלִים וּסְעוּרִים מְבַלְּ עֲבָרִים .
 יְגוּרְנוּ וְדֹאגְנוּ מִשְׁנֵי גוֹלְיָרִים . אֶף וְחִמָּה שְׁנִיהֶם
 קִטְנוּרִים . בְּפִשְׁפִּישָׁנוּ מַעֲשִׂים וְהֵנָּם מְבוֹעֲרִים . רִתֵּת
 אֲחֻזָּתֵנוּ חֲבָלִים וְצִירִים . הַשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ וְהִלְכְנוּ
 קוֹדְרִים . מוֹט הַתְּמוֹטְמוֹנוּ וְנַעֲשִׂינוּ פְרוּרִים . חֲלָחְלוּ
 מִתְּנֵינוּ וּכְיֹלָכָה מְצִירִים . וְחֲלָנוּ וְנִירָא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 הִיתָרִים . קַחְנוּ דְבָרִים בְּשָׁלוֹם פָּרִים . תְּמוּכִים
 בְּמוֹחִים וְלִרְחֻמֶּיךָ מְסַבְּרִים :

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ חֲרָפִים אָנוּ בְּמוֹחִים . וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִמְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם
 וְלִישְׁעוֹתֶיךָ אָנוּ מְצֻפִּים . אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹתָהּ צְדָקוֹת מִקְדָּם מְעִיר עֲוֹנוֹת עֲמוֹ
 וּמְסִיר הַטָּאת יִרְאִיו . פֹּרֶת בְּרִית לְרָאשׁוֹנִים וּמְקוּיִם שְׂבִיעָה לְאַחֲרוֹנִים . אֶתָּה הוּא
 שׁוֹרֶדֶת בְּעֵזֶן בְּבוֹדֶךָ עַל כֹּר מִיָּי . וְהִרְאִיתָ דְּרָכֶיךָ מוֹבֵל מְשִׁיחַ עֲבָדֶךָ וְאוֹרֹת חֲסִדֶּיךָ
 נְדִיתָ לוֹ . וְהִרְבִּיעְתָּ כִּי אֶתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶתָּה אֶפְרַיִם וְרַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְחֵמִיב .
 וּמִנְהִיג הַעוֹלָם בְּלוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים : וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר בְּךָ מוֹבֵי עַל פְּנֵי
 וּמִקְרָאִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ . וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֻץ וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחֵם :

אַל אֶתָּה אֶפְרַיִם אֶתָּה וּבַעַל רַחֲמִים נִקְרָאת . וְדָרְךָ תִּשׁוּבָה
 הוֹרִית : גְּדוּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶּיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְבֹל יוֹם לְזֹרַע
 יִדְרִידָה : תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אֶתָּה הוּא בַּעַל רַחֲמִים :
 בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פְּנִיךָ נִקְרָם : בְּחֻדְעָתָ לַעֲנִיו מְקָרָם . מִחֲרוֹן
 אֶתָּה שׁוּב . כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב . וּבַעַל כְּנִפְיָה נִחְסָה וְנִתְלַוֵּן

כיום

בסוד אנו מיר בעשען דיה אונ פארשטון דיה פאר שעמטר חיים דת אונגרי ונד דר ציילן מיר הונגט מיר
 האבן זיה איין גאמלעט אלטע מיט וינגע בדיה אין אזוי וויא מיר זענען מתפלל היינט אונ אקליין בית
 המקדש מיט אונגרי שלאפי הענט אונ דיא אברים זענען אום גלגלשעניו מיר פארקמן זיה אונ וארנען
 פר די צווייא טרלות דס זענן אף מיט חסד זענן פיירי קמטנים אז מיר האבן זיה באוובט איגור מעשים
 זענן זיי מיאוס דת איין ציטערניש דס אונן אן גנופן זיי די ווייטאגן אזוי זיי אנגלעפן פון איין יודרות הישח
 איגור פנים איין שווארץ גוארן אונ מיר זענן גינגאן פר שווארצט בשעת חורבן מיר זענן ווארן אראפ
 גרוקט אונ זענן גוארן צו ברעקליך היילא אונגרי לענדן זענן דר שראקן זיי אגיווענדן האבן מיר ווייט
 מיר פארקמן זיה אונ האבן כורא פר אונגרי עבירות קחי מיר זענן אונגרי בייד פון תפלות אין ארט פון
 מרגנות חסדים מיר לענדן זיה אן אף במרחן אונ אף רבמים האבן מיר :

כיום יורד יי בענין: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום
 ניתוצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. כיום
 ינקרא בשם יי ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ונקרא:

יי אל רחום ותגן ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עין ופשע
 ותמחה נקמה: ומלכות לעונו ולחמאיתו ונחלתו: סלח לנו אבינו כי חמאנו. מחל
 לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
 כרחם אב על בנים ברחמים יי עלינו: לוי הושעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משלב לט
 אלהי נעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושעה המלך בענינו כיום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך. ובאשר נשאתה לעם הזה ממערים
 ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי בדברך:

חמה אלהי אונן ושבע פחת עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא
 על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: אדני שמע אדני
 סלח אדני הקשיבה בעשה אל תאחר לפענך אלהי כי שמך נקרא על עיך ועל עמך:
 סא מליחה מוסר עפי אב כפול ובסוף חתום שם הכחבר (שלמה הקטן יגדל בתשובה)
 אלהינו ואלהי אבותינו

אך כך מקנה ישראל יי. אתור וקדם עם נושע ביי. ומדוע
 בושש יום זה במה עדני. דישועתך קויתי יי וגרתי ואחר
 משך ימי עגוני. גיאוי נבל ועם גנאי. ומדוע דל בכה בבור
 ולי דיני. קנה אל יי. חוק ויאמין לכה וקנה אל יי: הלא אתה
 מקדם תרב גאותינו. הקוינוך אף ארח משפטיך תאונתנו.
 ומדוע ואין איש מבפר על חובותינו: ומדלובינו אמרים
 יבשו עצמותינו אבדה תקותנו: וברנו חשבונות מקדם ומדתם
 קצרה. זה פעמים קצרה ועוד פצרה. ומדוע נחשבנו בבהמה
 ונממינו משיטת השוכה. מקנה ישראל יי מושיע בעת צרה:
 מוענים פורקים בנים תכתוב סבלם. מרודי חבלם ותרב בית

ובולם

אף דה ויערט אן דיר גאט איז דער האפונג פון ישראל צום ערשטן און צום הונטערסטן נעמן ויזא איין
 פאלק וס ווערן דהאלפן פון גאט ווארעם מוט זאגן דר טאג פון גאולה אזו איין לאנגע צייט און איה
 מו האפן צו דין הילף גאט על קויער דיין וברכהנות אין מיין פאר בוירנע מעג און מוא אפ פון מיר
 לעסטונג און שאנד דס איז צו מיר רעכט צו גאט דרום שטארק און פעסטונג דיין הארץ און האף צו
 גאט הלא פו וואר דו בוסט נעמן אונזר האפנדנע שווער מיר האפן צו דיר דהאפט אפילו עם איז געווען
 און אונז דיין נעג צו שטראפן ביקטו דאך געווען אונזר גלוסטפייט און ווארים איז נישט דא קיין מענטש
 דס האל פו געבן און אונזער שולדן און פון נעמן אונזר שוועריג די דאונע זאגן מיר ויזענין דאר
 און שונקן אונזר בייגער עם איז פו דארן אונזר האפונג וברו מיר גידענקן דעם רעכונג פון פו צייטן די
 פיר הונדערט יאר וס מיר האפן גיאלט זיין אין גלות מצרים און עם איז קורץ גווארן און צוויי הונדערט
 און צעהן יאר און גלות בבל ובעצני יאר דא האפענונג פון ישראל איז גאט ער העלפט ויזענין און ווי
 קען מוט און דארין איין איינל און מען מוט ווירד אפ דארן און האפן די קינדער ישראל גלוטן עם איז
 פו וויסט דס בית המקדש דס האז פון איירי הארבעריג ויזענין און פו וס זאל פו באקאנט דער גאט ויאמר
 באקאנט ויזער גוט שפעג וס איז גיאלט גווארן פון ויערט נעמן עם איז איין האפונג צו דיין עגד און מוט

ובולם: ומדוע וסתיר האב שביקם האמור בגללם. ויש תקנה
 לאחריה: נאום יי ושבו בנים לנבולם: כמעט נמיו רגלי
 ושפכו אשורים. כי קנאתי בחוללים מערבבי מישורים.
 ומדוע לא תקצר ותשבר רמת הקושרים. וקני יי יחליפו כח
 יעלו אבר בנשרים: מלא רדפתי וחסרה שנת גאולי. מסורים
 למבים ומורמים ולתקנה אולי. ומדוע נסחפו אבירי ומתי
 שיר אולי. קנה קויתי אל יי ויט אלי: סוגי שריגה בקקום
 בוקקים והבאישו. סירים סוריה גבשו ולא עבשו. ומדוע
 עתקו גברו במדובר לא יבשו. מקנה ישראל יי כד עוזביה
 יבשו: פועלי שקר יתאמרו אוינו ראינו. פשטו אמת אותותינו
 שמינו התונו. ומדוע צלחו דרכם וחסדיה דמינו גרוינו. יי
 חינו לך קוינו: קימת סופת שלשעשרה פרץ. קיצה רחם
 מקורה עליה הפורץ. ומדוע רשעים יחיו ולא ידמו קרץ. וקני
 יי המה יירשו ארץ: שוסי נחלת חבל מחלקה לגרשנו. שובי
 שובי השולמית ביניהם דהפרישנו. ומדוע תתגשאו וזה לזה
 תנאמו נפרישנו. טוב יי לקניו לגפש תדרשנו: שדי תשובת
 מדועינו פינו נמלא. ליי אלהינו חטאנו. תקראנה אותנו
 באלה. משפטיה אמת ואמה מרום מתעלה. הצדקה לך
 ולנו בושט נגלה: תעדה רבות ונאמר לא נקשיב. קול מיה
 נביאה בוינו להקשיב יגדל כח סלה יחידים מושיב. בתשובה
 שלמה אותנו להשיב. ומדוע ארום דלבושיה תקרב עונתו.
 ויו נצחם על בגדי עניתו. נודה סלה יום הבא בשעתו. זה
 יי מוינו לו נגילה ונשמחה בישיעתו:

נאם בידו און וי ואלו ויידר קערן די קינדער צו ווייער גמארק בנסם שיר און באלד נען מיני פים אום
 גילדעט גווארן און נען פר גאסן מיני פריש צו גייגן מיה פון הקביה און די ווס האפן אן גאט ואלען
 בייסן זיה מיט קראפט וי זאלן אויף פרענגן פלוגל ווי איין אדלער שרי אופר דו אלכמייגער גאט ענטפער
 אויגער פרענגן וועלן מיר מיט אויגער מויל עליין ענטפערן דס איז ווייל מיר האפן גוידרונגס קט אויף באנעניגט
 די ראונעליין קשפט איז קאר האפטונג אונדיר בוסם אין הימל גלובט תענה צו דיר איז דס ערעכטיקייט
 און צו און איז די אנטפלעקטי שאנד תענה דו האפט סתרה גוועזן און מיר האפן גוואנט מיר קעלן ניש
 ור נעמן עס זאל נען גיאקסערס דיין קראפט אייביג דו גאט דר ווס מוט ביי אנאגער וועלן די איינציגע
 צו מאכן מידר קערן און צו דיר מיט אנאגער תשובה וואס מיר וועלן לובן דעם זעלבנען טאגראס דא
 נעמט קיטן אין ייין צייט מיר וועלן וואנן דס איז גאט דס מיר האפן גיהאפט צו אים מיר וועלן זיך פרייע
 און מיר וועלן פרייע ויין איז ווייער היקד:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתענה בתפילות מוחל עונות עמי • מעביר ראשון ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח • לא כרעתם תגמול • אל הודית לנו לומר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה צדודות לענו מקדם • כמו שכתוב חזק • בענין ויתצב עמו שם ויקרא בשם • • ויעבור • • על פניו ויקרא •

• • אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסא ונקם • וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונהלתנו • סלח לנו אבינו כי חטאנו • מחל לנו מלכנו כי פשענו • כי אמת אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך • מה בצע בך מינו בך דתנו אל שחת מידך עפר היגיד אמרך • כי תבקש לעוננו ולחטאתינו תודוש • כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא • ואמת אדני אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת •

קדשם אב על גנים בן ירחם • • עלינו • • לוי הושעיה על עקה ברכתה סלה • • צבאות עמנו משגב לט אלהי נקב סלה • • צבאות אשרי אדם בושח בך • • הושעיה הסלה יענינו היום קראנו •

מב מלחה מוסד ע"פ א"ב ובסוף התום שם המחבר (זכרה) אלהינו ואלהי אבותינו

אלהי • • שועתי • • בתחן פניך קדמתי • • גודל רחמך נסמכתי • • אלהי בך בטחתי • • דרכיך • • יהודיעני •

הדריכני באמתך ולמדני • • ונתיב מצותיך ידעני •

אלהי אל תרחק ממני • • זכור רחמך וחסדיך • • חנון לך נשאתי • • עיני • • טובך קויתי • • האזינה • • קול

תחנוני • • יהי שמיחי לפניך יערב • • בכליל אשר במזבחך

נקרב • • לפניך תחנתי תקרב • • וסלחת לעוני כי רב •

מה נאמר לפניך אדון נשמתינו • • נבללנו מאד

בעונינו • • סלח נא לכל אשמותינו • • תשליך במצולות

ים כל חטאתינו • • עצור חמתך ואל נא תחרה פועל

הכל יוצר ובורא • • צדק דרךך תשובה לנו תורה •

כי עמך הסליחה למען הנורא • • קולנו תשמע ישוב

ברובים • • רחמן גמול טובה לחיבים • • שלא על

צדקותינו תחן מרבים • • כי על רחמך הרבים • • תעביר

חטא ותמחה פשעים • • ודונות ושיגות מתרים

וידועים • • במל ממנו מחשבות שונאנו וחללים

רעים. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים:
דלנו מחטא נקנו מאשמים. יודע כל סתרי
נעלמים. הגינו שעה בעולות ושלמים. אל מלך
ישוב על כסא רחמים:

אל מלך ישוב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא ברעתם תנמול. אל הורית לנו דומר גדש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בחדשת לענו מקדם. כמו שכתוב ויחד " בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאפנים נושא עון ופשיע
ותמאזה ונקח: וסלחת לעוננו ורחמאחנו ונתת לנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו. כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאוד: אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקוט אל: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר: ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב: למה אלהים ונחת לנצח יעשן אפה בגאון מרעיתך:
ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: לוי השנעה על עמך ברכה סלה: יי צבאות יענו משגב לט
אדני יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושח בך: יי הושיעה הסלה יענו ביום קראנו:

סג שלושה מוסר ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר (זכריה) אלהינו ואלהי אבותינו

אלהים אין בלתיך. לדור דורים ממשלתך. ולעד קיום
בריתך: בימינה אין מעצר ידה לא תקצר. אל עונה
בצר: גברו מאוד נפלאותיה. ולעד שלמון מלכותך. ולא
יתמו שנותיה: דורש דמים. הצלתנו במה פעמים ויהשפלת
גאים רמים: הן אתה לא שנית. אתה הוא שהיית. בגי
יעקב לא בלית. ומבני בניהם אנתנו: למה לנצח ונתנו וכמת
מלב נשפחנו: זרזים בכל פנה. אבודים בכל מדינה. ואין
לנו תנינה: חשוכים בין כל אומה. נתונים לבשת ולכלמה.
לנוי אדמה: טבענו בצור מעמקים. ירדנו ואין מקום לך

אלהים אין גאם עם אין קוין גאם וזכר דיר לזר צו גבירט אונ גבורד און דיין גיולטקייט אונ אייבג אין
דס פאר שטאנד פון דיין ויבקהייט גיפיק אין דיין רעכטי האנד אין קוין אף האלמונג אונ דיין
האנט אין גיט קורץ דו בוקט גאט דער דא ענטפערט אין ליד גבר יי וענו ויער שטארק דיין ויזכר
אונ צו אייביג און דס גיולטקייט דיין קיגרייך אונ יי צוא גענצן גיט דינע נאכן דיש דא קארשער
שולד בלוט דו האקט אונז בשרקט פיל קאל אונ גיידערט די הוכי דו ביסט גיט פאר גענערט אונ דו
בוקט עם דר דא איז גווען די קיגער פון יעקב האקטו גיט פאר קענר אונ סיר וענו פו איירי קינדס קיגער
לפח קוארם וענו סיר דען אייביג פאר לעז אונ סיר וענו וואר פאר געסן אז איין מוסר אונ דעם האקט
דיין פאר שפייט אין אלי ווינקלן גידוקט אין אלי לענר אונ עם אין גיט צו אונז איין דר פארטונג חשיקט
פאר פונקטערט צו ווישען איסלוקס פאלק געענן צוא שאגן אונ צו שטייף צו אלי פללר דער גרוב

לְבַד נִאֲקִים: יוֹשְׁבִים בְּעַדֵי שְׁקָרִים. בְּלִי רֹאשׁ לְחָרִים. לְעֵנָה
וְרֹאשׁ שְׁבוּרִים: כְּשִׁלְנוּ בַצְּהָרִים בְּבִלְיָה. כְּעוֹרִים נִגְשׁ
בְּאִפְלָה. וְאִין דִּידַע קֶן הַגְּאוּלָּה: לְקוֹחֵי כֶסֶף לְחָרוֹת יוֹצְאִים.
וְאִנְחָנוּ יוֹם וְלֵיל גְּלָאִים. וּמְנוּחַ לֹא מוֹצְאִים: מַה בּוֹחֵי לְסִבּוֹר
טִיט רַפְשִׁי. וּמַה קָצִי כִי אֲאָרִיךְ נַפְשִׁי. עַד זְמַן תּוֹצִיאֵנִי
לְחַפְשִׁי: נֹאמַר בּוֹקֵר מִי יִתֵּן עָרֵב. וּבְעָרֵב מִי יִתֵּן בּוֹקֵר
יָקָר. מִפְּחַד לֵב וְקָרֵב: שֶׁהַפְּזוּרָה אֲנוּ מְשׁוּלָּים. כֹּל מוֹצְאֵנוּ
אוֹתָנוּ אֲכָלִים. וְעַל נַפְשׁוֹתֵינוּ לֹא חוֹמְלִים: עֵינֵי סָבִיב תְּרִימוֹתֵי.
שְׂמַאל וְיָמִין צָפִיתִי. וּמִכּוּר לִי לֹא רִאֲתִי: פְּנִיתִי לְכָל צַד
וְאִין עֲזָרָה. צָעַקְתִּי לָךְ וְאֶקְרָא. אֵל עֲזָנָה בָּעֵת צָרָה: צוּר
יָדְךָ לֹא קָצָרָה. לָךְ תִּבְחַת וְתִגְבֹּרָה. לְמַה תִּישֵׁן עֲזָרָה: קֶשׁוֹב
תַּחַן שִׁיחָנוּ. רֹאה בְּתִשׁוֹת בּוֹחֵנוּ. וְאַל בְּאַפְךָ תּוֹכִיחֵנוּ: שׁוּר
בְּשִׁפְלוֹת דּוֹרְנוּ. תִּבְיט בְּבוֹכָד צַעֲרֵנוּ. וְאַל בְּחֻמָּתְךָ תִּיסְרֵנוּ:
זַעַקְתִּינוּ שְׁעָה מִמְּעוֹנֶיךָ. בִּיטָה בְּאַנְקַת בְּנֶיךָ. וְאַל תִּשְׁיֵבֵנוּ
רִיקָם מִקְדָּנֶיךָ: דְּרַשְׁנוּךָ בְּחִין וּשְׁנֵעָה. יְהִי הַרְצָה לָנוּ בְּזוֹ
הַשְּׁעָה. וְתַחֲנוּנֵינוּ יִי שְׂמָעָה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בהסירות מוחל עונות עמו. בעביר ראשון

ראשון

סבני סיר וענן פר ונקמן אין גלות דאס דא גלייף איז צו איין מיטענשי דעם טאקל סיר וענן גינקעט
אונ גיט עס איז איין אויף ריכטער צו דיר שרייען מיר ישיבס מיר ויצען פר שעקט אז די פאלישעדים גיט
אזע צו הייבן איין הוקט אויף פון ווערסט אונ גאל גטרונקן דשלט מיט שטרונקלען אין מוסן טאג אז ווא
ביי דר נאכט אז ווי איין בלינדער טוען סיר טאפן אין דר פליקסערניש דס גלות עס איז גיט צו וויסן אויב
דס ענד פון דר גאולה לויט די קנעכט די דא גיקוקט ווערן אונס וויב דר גייט פרייא אונס אונס מיר וענן
פר קיפט אונס וונקט מיר וענן מיר פון צרות טאג אונ נאכט אונ גסונען גיט איין רואנג פה וואס איז
קראפט צו לייזן מיינ גלות דס דא איז גלייבן צום דיקן לייט אונ ווס איז מיינ לעבן דס איז נאל תארשען
מיי לייב בוי אז דר צייט דס דו מיר ווערסט אונס ציחן צו פרייא נאכט מיר טוען וואן צו סארניקס ווער
זאל געבן וויי דעם געקסערניש אבינד אונ צו אבינד ווער וואס גינעקלן דר פה סארניקס נאכט פון ווען
אונסט דס הארץ אונ אינגלייך שח אז איין פר שפרייט שאפ וענן מיר גינעקלן אז אליי אונגרי גיטקער
מיר איז טו רוקן אזע דר לייקט וויט אונ רעכט וויט זעה איז גיט איינס ווער מיר ווייזקען מיי איז קער
מיר צו אליי וויט אונ איז מיינ הייל איז פו שרייען צוא דיר אונ איז טוא רופען דען דו בייסט דער דא
ענטפערט וויינער צייט דס לייך צו דוא באשעפער דיין האנט איז גיט קורץ צו דיר איז די קראפט אונ
שטארקייט וואך אויף ווארום מוסטו שטאפן גיט פו געס דס בעטן פון אונגרי בייך זעה אונ דס שטארקייט
אונגרי קראפט אונ גיט מיט ביינס צארן וואלסטו אונ שטארפן שיר לונ דאס גינדיקייט פון אונגרי גינדיך
דו זאלסט לויפן אן שווערטייט אונגרי צער אונ גיט מיט ביינעם צארן וואלסטו אונ קעסטלען וועט אונגרי
גשריא פו געס פון דיי וואונגל לונ אן דס גשריא האב פון דיני קינד אונ דו וואלסט גיט לעבן ווייך
קעקן אונ צו פו דיר דשייט מיר האבן גיפארשט דיר מיט גיכעט אונ גשריא יי גאט ווא באויליקט
צוא אונגרי אונ דר דאונגרי צייט אונ אונגרי גיכעט גאט פון העבן :

ראשון • מדבר מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורחם • לא כרעתם תגמול • אל הורית לנו דבור שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה • בהזקת לענו מקדם • כמו שכתוב וידר יי בענו ויתנצב עמו שם ויקרא בשם יי • ויעבור יי על פני וימחא :

י אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע חמארה וגמה : וסלחת לעוננו ולחמאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חמאנו • סלח לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

תבא לפניך תפללתנו אל היכל קדשך : תבא לפניך אנקת אסיר פגודל ורועה היתר בגי תמותה : רפקות עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית פלא ויחבי חשך : כי לא בזה ולא שקץ עונות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע :

גרמם אב על פנים בן תרסם יי עלינו : ליי השועה על עמה ברכה סלה : יי צבאות עמנו משגב לט אלתי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוסם בך : יי הושעה הכלה לענו ביום קראנו :

סד שלמוניות מוסר ע"פ א"ב ושם הסחבר (יחס בר סעדיה) אלהינו ואהיה אבותינו

איה אוכל לבא עדיך • ועובדי זולתך לא עובדי לעבדך • והמה בקשו להפרידי ממך • ואני לא עובדי פקודיך :

איה גריתי ואלך • בכל הילך ופלך • ואני לא נקראתי לבא אל המלך : איה הלכו נחלים מדלף דמעי הדלוף • ונמסרתי

לפועלי און וסלף • והמה ובניהם יורוני חץ שרוף • ואני כבדש אלוף : איה זמן קצי נחתם ורא נודע • ואיבי קרני גרע משחת פדע • והמה חשבים חכמתם כהימן ונרדע • ואני בער ולא אדע : איה מורפה מלכות ממלכות (ממלכות) עם

סגלה • והמה ישיבים לבטח בשמחה וגילה • ואני בתוך הגולה : איה בוס התרעלה שתייתי ואגמע • בכיתי ואדמיע מעור מישא ומשמע • והמה לועגים עלי הקשיבה ושמע •

יח איה קסען צו דיר און דו דא דיר גיט דיין דו לאעין סיה גיט דיין איה און ווי פאנגן צו אפ שיערן מיה פון דיין איינטיקייט און איה מו דאך גיט פאר לאוין דיין בפעלונג וויא איה בין פאר קריקן און איה גיי אלי לענדן און איה נער גיט גרושן צו קושן צוטיין קניג ווי טעלעניין פדע פון מינע ריגידע מרעקן דס דא רינען און איה בין איבער גענעפערט אין האנט דו דא נערקן אום העכט און פאר קריקניש וחסד און ווי און אירע קינדן טענען שישן סיה מיט פלועע פילן און איה בין ווי איין שאף אום דר נייקטי דס דא שטייט צום שטעקן איד ווי איז דא צייט דס ענד פון גלות פאר וועלכט און מיר ווייסן עם גיט און מיין פיינט הט מיין הערשאפט פאר שטימן דרום מיין גאט ואל עם זיין אפפירה אוף מיניי ונדר צוא אום זיינן מיה פון פאר דאריפונג דאס גיהנם און ווי דענקן דס ווי קלוג זענן אז משה רבינו דר בנלייבטער און אז דס קלוגי דור המדבר און איה וואר איין גאר און מוא גיט וויסען איד ווי איז ווארן פאר צוקט פון איין מיניגרייך צום אנדערן דס גלייכטי פאלק אונזעם הט גלאנגט דס מיניגרייך און ווי ווען צוא ויזכרלך מיט פרייד פרייליכקייט און איה בין איין דעם פאר פרייבונג איד ווי האב איה איין דעם בייטען פערק אום גיטריקן און איה האב אים אום גיט איה האב גיט און איה האב גמאכט ריין שרעקן פון ווען נאך די פערקער מיטא ומשמע און ווי שפעטן אוף מיר און זאגן פאר נעם אונז און הער פאלג און איה בין אזוי ווי איין מוידער און מאך מיה גיט הערן איד ווי הט מיה מיין גאט גויינדט און מיניי וויטאג הט ער גיט גלאסאקט און העמד מיניי שוניהייט איין ווארן אן גיטלייט צו עובדי כוכבים און ווי עס ויפיקטי סלף און האניק און איה בין מריקן און דאר אזוי ווי איין קרוט איד ווי האבן ווי סיה אום גרינגעס די מאמיר

וְאֵנִי בְּחַרְשׁ לֹא אֲשַׁמֶּעַ: אֵיךְ מִחֲצֵנִי אֶלְחִי וּמִכְאֹבִי לֹא תִבְשׁ.
וּמִעֵיל תִּפְאַרְתִּי לִבִּנִי אֶדְוֶם הַלְבָּשׁ. וְהִמָּה נֹפֶת אוֹבְלִים חֲרָב
וּדְבִשׁ. וְאֵנִי בַּעֲשָׂב אֵיבֵשׁ: אֵיךְ סִבְבֹנִי קֶדֶר בְּתֻרוֹנִי דָּחַ
וּשְׁבֵא. וְהִמָּה עוֹשִׂים חֵיל גְּדוּד וְצָבָא. וְאֵנִי אֲנִי אֲנִי בְּאֵי אֵיךְ
סִקְרֶת עָלַי בְּאֲשֶׁר הִרְעוּתִי וְהִסְכֵּלְתִּי. בִּשְׁנֵי אֲרוֹזֹת וּלְבָאִים
נִאֲבָלְתִּי. וְהִמָּה צִעִיר וְרֵב אוֹמְרִים מִצְאָתִי וְגַם יְכוּלְתִּי. וְאֵנִי
בְּאֲשֶׁר שְׂבֹלְתִי שְׂבָלְתִּי: אֵיךְ קָדְרוּ בִּכְבְּבִי וְחֻזִּי וְגִלְגָּלִי. וְעוֹבְדִי
גִּלְגָּלִים גִּלְגָּלוּ גִלְגָּלִי. וְהִמָּה רִחְקוֹתֵי מַעְלֹת רָגְלִי. וְאֵנִי בְּמַעַם
נָטִיו רָגְלִי: אֵיךְ שִׁמְרֶת מַעֲוִי וְנִטְרַתִּי חֹכִי. וּמִרִיבֵי נַפְשִׁי
לֹא רִבְתִּי רִיבִי. תִּקְפֶּם וְכוֹחֶם לְהִכְאִיבִי וּלְחַדְאִיבִי. וְאֵנִי
בְּחִסְדְּךָ בְּמַחְתִּי יִגְלֵ לִבִּי: אֵיךְ יִשְׁכַּחְתִּי בְּדָד וְאֶחֱי לִנְדָה.
מִכְבוֹד יְרוּדָה בְּגוֹיִם נְדוּדָה. וְהִמָּה צִלְחוֹ וּמִלְכּוֹ וּמִמְשַׁלְתָּם
עֲמֻדָה. וְאֵנִי שְׂבֹלָה וְגִלְמוּדָה: אֵיךְ חִרְפוֹנִי מַעֲוָלְלִי מִחֻלְלִי
בְּלָתָם. צֶלֶם אֲצִלֶם לֹא סָר מֵעֲלֵיהֶם. וְהִמָּה קָרְאוּ הָאֵל הָאֵל
בְּמִלְיָהֶם. וְאֵנִי חֵיתִי חִרְפָה לָהֶם: אֵיךְ בִּינִיהֶם נִשְׁאֲרִיתִי רֹאג
וְדָאב. מִפְּלִגִּי יְגוֹנֶם וּמִמְקוֹרֶם שֹׁאֵב. וְהִמָּה רוֹבְצִים וְשׂוֹכְבִים
בְּעוֹרֵב וּבֹזֵאֵב. וְאֵנִי עֵנִי וְכֹאֵב: אֵיךְ שֹׁנְאִי כָּל מַחְרָה שְׂכֻנִּי
בְּצִיּוֹן. מִי הָאֲבוֹן כְּוָה מִי עָלָה לֹא בְּרִצִּיּוֹן. וְהִמָּה עוֹשִׂירִים

נשיאים

וְיִי הָאֲבוֹן מִיָּה אֲרוֹם גְּרִינְעֶלֶט אֲזוּ וְיִי אֲקָרוֹן דָּם פֶּאֶלֶק שְׂבֵא אֲזוּ. דִּי קִינְדֵּר יִשְׁמַעֲלֵל וְהִמָּה אֲזוּ וְיִי וְאִמְלֵעֵן
אֲזוּן גִּטָּם אֲזוּ דְּעֵר שְׁאָרֵן אֲזוּ צוּ וְיִי בִּין אֵיךְ גִּטָּם אֲזוּ דִּי הָאֲסֻמוּ בְּאִפְּלֵן אֲזוּ כִּיר אֲזוּ וְיִי אֵיךְ הָאֵל בִּין
נִשְׁאֵן מִיט דִּי צִיּוֹן פֻּן דִּיא לִיבֵן אֲזוּ לְעִמְּשָׁרְשָׁן בִּין אֵיךְ וְאִתָּן וְהִמָּה אֲזוּ וְיִי אֲנִי וְיִי אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ
הָאֵל גְּבִרְיָתִי אֲזוּ הָאֵל אֵיךְ בִּין גִּטָּם אֲזוּ אֵיךְ בִּין וְאִתָּן פֻּן דִּיא לִיבֵן אֵיךְ פֻּן עֲנָנִים
וְיִי אֲזוּ דָּם פֻּר שׁוֹאֲרֵי דִי שְׁמַעֲרֵן אֲזוּ וְיִי עֲנָן צוֹרִיק גִּנְאָנֵן דִּי גִלְגָּלִים. אֲזוּ דִּי דָּם דִּינֵן אֲזוּ וְעֵדֵר גִּבְרִיט
דִּי הָאֲבוֹן גִּטָּמֵט צוּ דִּר עֲדֵר הוֹפֵן מִינֵע נִמִּיט אֲזוּ וְיִי הָאֲבוֹן דְּעֵר וְיִימְשָׁרֵט מִינֵע פִּים פֻּן צוֹא אֲזוּ גִיּוֹן
מִינֵי שְׁלֵשׁ רָגְלִים אֲזוּ אֵיךְ שִׁיר. וְעֵנִי וְיִי גִבְרִיט מִינֵי פִים אֲזוּ וְיִי אֲזוּ הָאֲסֻמוּ גִיטָּט מִיין שׁוֹדֵר אֲזוּ פֻּן דִּר
קִינְדֵּר מִיין לִיבֵן הָאֲסֻמוּ גִיט גִבְרִיט מִיין קִרְגֵּי וְהִמָּה אֲזוּ וְיִי אֲזוּ אֲזוּ מִאֲבָט אֲזוּ אֲזוּ קִרְאָט אֲזוּ צוּ וְיִי
מִאֲבָט אֲזוּ מִרְעֵעֵן מִיָּה אֲזוּ אֵיךְ טוֹא מִיָּה פֻּן דִּיא וְיִימְשָׁרֵט אֲזוּ לִיבֵן מִיין קִרְגֵּי מִיין הָאֲרֵץ
אֲזוּ וְיִי בִין אֵיךְ גִּטָּטִין אֲזוּ אֲזוּ אֵיךְ בִּין וְיִימְשָׁרֵט פֻּן וְאִמְלֵעֵן גִּבְרִיט פֻּן עֲדֵר פֻּן וְאִמְלֵעֵן אֲזוּ אֲזוּ
שְׁעֵלֶקֶר אֲזוּ וְיִי מִנֵּע בְּגִלְגָּלִין אֲזוּ קִינְדֵּר אֲזוּ אֲזוּ גִטָּטִין בְּשִׁמִּיט אֲזוּ אֵיךְ בִּין פֻּן אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ
אֲזוּ וְיִי הָאֲבוֹן וְיִי מִיָּה גִשְׁעֵר מִינֵע לְעִסְקָרֵט אֲזוּ מִינֵי שְׁמַעֲרֵט וְיִי אֲזוּ אֲזוּ שְׁאָרֵן אֲזוּ קִרְאָט אֲזוּ
בִּין וְיִי אֲזוּ דָּם וְיִי אֲזוּ גִטָּט פֻּן וְיִי אֲזוּ וְיִי רֹפֶן פֻּרִיד מִיט אֲזוּ בִּין אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ
וְיִי אֵיךְ בִּין אֲזוּ גִלְגָּלִין צוּ וְיִימְשָׁרֵט אֲזוּ קִרְגֵּיט פֻּן דִּי עֲדֵר דִּר מִרְעֵעֵט אֲזוּ פֻּן אֲזוּ
אֲזוּ שְׁפִירֵט טוֹא אֲזוּ עֵם שְׁעֵן אֲזוּ וְיִי הָאֲבוֹן אֲזוּ לִיבֵן אֲזוּ דִּיא קִינְדֵּר עוֹרֵב אֲזוּ וְיִי אֲזוּ בִּין אֲזוּ
אֲזוּ שׁוֹאֲרֵי דִי הָאֲבוֹן גִּטָּטִין אֲזוּ צִיּוֹן אֲזוּ דִּיא מִינֵי הָאֲבוֹן בִּין גִּטָּטִין צוּ אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ
בִּין אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ גִטָּטִין אֲזוּ מִיט בְּרִעֵקֶטֶט אֲזוּ וְיִי הָאֲבוֹן וְיִי גִטָּטִין אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ אֲזוּ

נשיאים נתונים עליזון. ואני עני ואביון: איך גרו בזה העולם?
ושכנו בם שכון. מעליזון לתחתון ומתחתון לתיכון. והמה
ירשו חזן וזהב ואדרבון. ואני קצלע נכון: איך חשבנותי גפוצו
והמה עלו במחשבותיה. וזכרנו נא ופקדנו נא בישועתך
מעזבדי בלתיך. והמה קדעם ובלעם ממכון שבתך. ואני
ברוב חסדך אבא ביתך:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחיה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא כרעתם תנמול. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בדברתך לענו מקדם. כמו שכתוב וידר יי בעני ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים עון ופשע
ותמאח ונקמה: וסלחת לעוננו ולחמאתנו ונתלתנו: סלח לנו אבינו כי חמאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני מלך וסלח ורב חסד לך קוראך:

סה מאמן שם המהבר חתום בתחלה (יצחק) ואח"כ מיוסד ע"פ א"ב

יחביאנו צל ידו תחת כנפי השכינה. חזן יחזן כי
יבחזן לב עקוב להכינה. קומה נא אליהנו
עזוה עוזי נא. יי לשועתנו האזינה: אנה אלך מרוחק
ואנה מפניך אברח. בינותי אין מנוס. פאת מערב
ומזרח. גולגלתי אחריך לשחרך. יחד כגר באזרח.
בהשפטי לצדקתי השמאילה והימינה: " חזק
שמיך בירבתיהם גם שם אם אסמך. הודה שם

לשפמנו

גרעם אין מינע רואנא פון דעם אויפן שטין פאלץ דאס דא היינט הר הפית אין דעם אויפן שטין דאס
היינט עזרה און פון דר עזרה אין דאס אויפן שטין היינט און זיי האבן גארניש רייכקייט גאלד און
סיני דאס דא היינט אדרבון און איך בין אן גרניש צו גרעניש ווי זענן פאר שפרייט גווארן מיין פיל
פאלק און זיי זענן די נעלביגע ווי די דא זענן אויף גנאנן אין בייען גראנקן צו בשאפן נעבן אויפן דר
טעלס אין גאס בשאפן גווארן און גרענע אונז מיט דיין הייליג פאר דארגיי שליידר זיי פון היינט דייער
וואנאג און איך מיט פיהל דייען גמאר וועד איך ווידר קופן אין דיין הויז דאס בית המסקש:

היבאנו צו אז גאט ברוך הוא וועט וועלן משפטן זאל ער פאר בארן אונז אין דעם שאטן פון זיין האנט
אונטער די פליגל פון דר שכינה חיו מיט חן וחסד זאל פרויבן דס פאר שלאגן הארץ אויף צו גרעסן
דא שטיי אויף אונז גאט שטארק מידה גאט פאר געם אונז גשריית אה ווי ארין זאל איך אנטען זיין פון
דיין וואנאג ווי אהין זאל איך פון דיין שכינה אנטלופן איך פאר שטייט מען קאן גיט אנטרונגען מיין מערב
און מיין מזרח איך האב גאט דיר גוועלעכערס זיך וועבן דא אלי און איינעם דר גר אונזר אלץ געפער
אז די וועסט בישפטן מידה וואססטו וועבן מינע זכות אויף די לינקע זייט און אויף די רעכטע זייט דא
דא פאר שפרייטע הויפן מיט ווערן וויסן אז איך וועל ארויף גייען דארטן איז דיין שוועקייט דארט נאך

שפטיני על כל הנעם . והיני ברוב שגני . ככור
 אל הנם . נצרה כל שפתינו ותן לנו חנינה : " ווי
 שאול במחתרתו . אף כי אציע . חזיתי והנה שם
 חברה ולהפציע . טפש לבי והחרד בי . כי ביני
 לבין מות בפסיע . שמור שארית נדחי בכל פנה
 ופנה : " ים גדול באחריתו אף כי אשכונה . כפימינה
 תאחוני . ומה לנפשי אשכונה . לולי רוב רחמיך .
 דרכי לא אסכונה . משוך חסד לנגשים תחת יד
 ערינה : " מדת לילה תסובבני . אז ישופני חושך .
 נגוהות לך האפלות באור יהל ומשך . סמר בשרי
 מפתך . כשוך נחש נשך . ועל הדם כמו נרדם
 בירכתי הספינה : " עלי שתה בפכה . אחור וקדם
 צרתני . פנה אפנה אנא ואנה . ארחי ורבעי זריתני .
 צרפתי כל תמצא ייחקרתני . אחואחות וצחצחות
 בלעג לשון ואין בינה : " קדמה נא רחמיך כי לך
 טוב להודות . רצה שועת גדיך . ועמל צאן אובדות .

תפלטנו

ששפן מיה אף אלץ ווס . עם איזקאן גוארן אין מיינע סחשבות מיט פיל שגנות ברענן אין מיר ווא
 איין אובן איין אום גהייצט נאט ברוק ריא היט דס עפינגט פון אינגער לעפן אונ גיב אויך דס געט
 ווי איין די ווינגלעך פון דעם גיהנם איך זאל מיה בהאלטן האב איך גועהן אז די בייסט דארטן אויך דא צו
 ווערן מיין הארץ איז פון גארישט אונ דר שראקן גוארן ווארום עס איז נאר ווי אקריט צווישן מוט דעם
 דס איבער בלייבט פון ריא שטוינקע אין אייזלעך ווינגלעך אפיילו איך ווער רואן אין גרעסן ים אין
 גאנצן עק דארטן וועט אויך דינע רעכטע מער מיה באגריפן ווי וועט שון מיין לייב רען ווען גיט דיין
 גרום רחשנות וואלטן מיינע וועגן גיט גיוואנט גוארן צו דיין חסדים צו ריא ווס ווי געענן צוא דיר אונ
 העלף ווי מיה איך מיין אז די נאכט קומט דעמאלס דעקט מיה צו די פינגערניש וועט מיינר גיט ווערן ווס
 איך טו אבר דר אכט איז בייד דיר איז פינגערניש לעבטיג ווי אנרום לעבטיקייט ציט צו דס לייבטונג
 מיין לייב אונ מיינע האר האבן ויך דר שראקן פון דיין פחד אז ווי איין שלאנג אז ווא ווערט גשטילט פון
 דעם ביישן דס בייט האט ויך פון מיר אפ נקאן אז ווא יונה תביא אז ער איז אנגלאפן גוארן פאר
 נאט אונ ער איז אנגרייכעלט גוארן אויך דר וויט פון דר שוף עלי דו האסט דינע מער אויך מיר נקאן אז
 דו האסט מיה בשאפן אונטן אונ פאריגט איך קער מיה הין אונ הער ועה איך אז מיין גאנג אונ מיין
 גלעך האסטו מיה פון שפרייט נמצא אז איך ווייס דס אלץ וואלט איך געלערנט גרום פארבט צו האבן
 אז דו האסט מיר אן גרובן צוא פארשטן האסטו נאר גיט גפונן אין מיר נאר גבירות אלע אינגער וועט

הַמַּוְלֵינָה : יחביאנו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶרְוֹנָה בְּנֵי אֱלִיעֶזֶר הַכֹּהֵן הַגִּידְתֶּם אֵלַי כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לִי בְּהָרְוֵת אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא הָיָה לָכֵן אֲנִי מְבַרְכִּים אֶת הָעָם וְלֹא אֶתְּחַלְּתֶם לַעֲוֹנוֹ וְלִחְמַמַּתוֹ וְנִחַלְתֶּם: מִלַּח צָנוּ אָבִינוּ כִּי הִטְאוּנוּ מִחַל לָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אִתָּה אֲדֹנָי מִזֶּבֶחַ וְיִסַּח וְיִרְבַּח חֶסֶד לְכָל קוֹדְשֵׁי: תִּבְאָה לְפָנֶיךָ תִּפְלִתֵנוּ אֵל הַיִּבֵּל קְדוֹשׁ: תִּבְאָה לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אֲסִיר בְּגוֹדֵל וְרוֹעֵק הוֹתֵר בְּגֵי תַמּוּתָה: לְרַפְּקוֹת עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמִּסְגֵּר אֲסִיר מִבֵּית בְּלֹא יִשְׁבִּי חֹשֶׁךְ: בְּרַחֵם אֵב עַל בָּנִים כִּן תִּרְחֵם יְיָ עֲלֵינוּ: לֵי הַיְשׁוּעָה עַל עַמָּה בִּרְבֻתָּהּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמֵנו מִשְׁגֵּב צָנוּ אֲדֹנָי עֲשֵׂב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר אִדָּם בּוֹשֵׁם בָּהּ: יְיָ הַיְשׁוּעָה תִּסְלָה לַעֲנֵנוּ כִּי־אֵנוּ:

פזורי

אשרי מפר אברהם אבינו וס' עד האט פריער גואנט געבר. הנהר איז ער צוויי דיר גלייבן נישט גאנצט
במהלך דו האסט אים גפרובט מיט צעקן פרייבן איז ער גפילן גווארן אז איין שום חסרון נישט פון
דעם לאנד פון זיין גלאבן איז ער פיר טריבן גווארן און האסט אים גמאכט פראיין פאקס און זייניי רייד
הט ער מיינט געזען און הט גואנט איה זיין עפר ואפר ער הט געזעהנט מילך און פיסט פיר דיא מלאכים
אפשטרה גואנט אז ער נעמט האבן איין זון צו הנהרס יאר דר גאט האסט אים גואנט געזעהנט אים אויף
פראיין עולם הט ער גשפאלען האלץ און הט אויף געעבט אופן מופת וזה געזעהנט איהן היינט זיין געקריג
און זיין איינציג גאנצקייט צייט ועלית היינט דר שבתים פון געטב עס ער איז איש תם און דו נאלקסט רענע

יחזן ויחוס לזרע בזה יהיה. וישענו יהיה ואותנו יהיה. ויש
זרע גור אריה: נא מהשמאל שור. פגיעתנו יתשור. ללמדנו
היטב תמוצנו לאשור. ברכות יתשור ומרודנו יעשור. ויש
לכזון הדרת חור בכור שור: ראית פני אדם תתנתנו יקחם
לפני צור מעוז יוצר האדם. ילכין המאדם ויעזר הנדמ
וירבה המשרה לקרואי צאן אדם: צפצפה הנשר בכנפיו יתשור.
ויליי צדקנו פני אהב ישר. חלקנו יבשר ועפעפינו יישר.
וידבר בצדקה לעם גשואי נשר: קרישי עליונים שרפים
ואופנים. השמיעו תפלותינו פני אדוני האדונים. וזכור
ראשונים ואהבת איתנים. ויקים שבועה לדורות אחרונים:

מכניסי רחמים ער נמירא

שושנה

ואל זיו איין בשיצנו צוא זיו פאלק און ואל רענען און דר צורה פון געקב דעם גאנצן זי און דר רעכטער
וויס פון דעם כסא הקבוד איז איין לייב דער ואל בעטן פון גאט דר דא הייסט אהיה ער ואל לייט ועליו
און באשיצן צו די קינדער פון אברהם אבינו וואס גאט דא אים גאנצט און וויא דא שפעטן ואל זיו
רינע קינד און אונזר הילף ואל ער זיו אונז ואל ער לאזן לעבן זי נון פון דר לונקער וויס איז איין אוקם
אונזער געט ואל ער מאכן און וויא איין פרוואנט פאר גאט מיט ווינעם געט צוא לערנן אונז גוטס
פענסטונג ואל ער מערן און אונזר בקליגע ואל ער רייך מאכן און ואל מאכן ווידער קענן צוא קראפט
און פענסטיקייט די שטארקע שוהייט וויס ווערט גרופן בכור שור גאט יוסף דאס דא מיה וואס אין כסא
הקבוד וויס דאס אנטשאלט פון אנטשטאלט ואל פערנן אונזער געט פון דעם שטארקן בשעפר. בשעפר
דעם מענטשן ער ואל וויס מאכן דא רוסע ווגד ער ואל דר וועקן דעם שלושענדונג פון צדוה און ואל
קענן הילף צוא דא וואס הייסט מענטשן איין שאף אצור דאס פופסין און ריידן פון דעם אדלער וואס אין
כסא הקבוד מיט זינע קלינגן ואל ער מערן און ואל פיר שפעטן אונזר גרעכטיקייט פון דעם וואס דאס
ליב רעכט פארטיקייט אונזער מייד ואל ער אפ מיידן און אונזער שוואך אפיר פון אונזער אונז ואל
ער רעכט פארטונג צוא זיו אין רעכטן וועג צוא ריידן מיט גרעכטיקייט צוא דעם פאלק וואס וועגן ווארן
גערעכט און וויא איין אדלער מראנט זינע קינדער גישי איר הייליגע אונזער שטעם מלאכים פקענדע
מלאכים און אופנים פאכט פאלן אונזער געט פאר דעם העקן איבער אלי הערען ער ואל געקען דא
ערשטע און דא ליבשאפט פון דא שטארקע אבות און ער ואל בשטעטונג דא שבעה פון די ערשטע
צוא הונטערשטע גיידר :

סליחות ליום רביעי של עשי"ת

די תחנה נאנט מען מיט פיל געט פיר די סליחות פון יום ד' של עשי"ת

רבנו של עולם אונזער הייליגע חכמים
האבין גאנצט (הבא למהר משיעין
אותו) דאס איז די מייטש ווען דר מענטש
קומט זיך רייניגען ער טוט תשובה
העלפט מען אים צו פון הימל : נוא
רבנו של עולם די ביכט דאך (אבות)
קלות) דו פרוכט די מחשבות פון
דעם מענטש וואס קומט פון דו גיידן
ועהסט דו דאך פאמער אין הימל דאס
איך וויר מיד רייניגן פון מיינע ווגד איך
האב הרמה מיט מיינע אלע אברים
מיט מיין גאנץ הארץ מיין גרויסער גאט
איך ווייס נישט ווי אזוי איך ואל מיד רייניגן
איבער דעם געט איך דך אלעמכטיגער

נאט

נאט ואלקט מיר העלפן איך ואל יין
 היין פון מיינע וינהל סלח לי אבי
 שבשמים פאר גיב מיר מיון פאטער אין
 הימל. דען איך שטייב און בין ויך
 מתודה איין גבונען מיין קאפ און צו
 בראכן מיין הארץ מיט שלאפריגע הענד
 אלע מיינע גלידער זענן צו נומן אין איך
 בעהם פון דיר אסליחה ומחילה וכפרה
 אוף גאר ווס איך האב גטאן אזוי איין
 זאך ווס עס איז גאליבט אין דיינע אויגן
 און עס טוט מיר באנק איך ווארג מיר
 אוף די פיל יאהרין וואס זענן איבער
 פון דער צייט אן וואס איך בין צו מיין
 שכל געקומן ביז דעם היינטיגן טאג ווס
 איך האב גאר מיינע יאהרען פאר טאן
 צו גארשקייטן וואס צו מאכען מיין יצר
 הרע און צו פאר לענדן מיין פלייש
 און צו מאכען נידעריג און אום ריין און
 אום ווערדיגען מיט אומרייניקייט און
 אום ווערדיקייט מיין מיינען שכל וואס
 די האסט מיר גיגעבן. אוי וויא גשרינן

פאר גיב מיר מיון פאטער אין הימל דען
 איך רייס מיין הארץ מיט מיון ויפצען
 פאר בארגניש טוט מיין לייב וויינען
 אין איך בין ויער גפייניגט און מיין כח
 איז געשטראכילט דו גאט ביסט דאך
 איין דער בארמער און באנערסט פון
 דיינע לייט ווי ואלן אום קערן פון ויער
 אום רעכט ווי ואלן שון מיין ניש טאן
 בעט איך דו סלח נא אבי שבשמים.
 פאר גיב מיר מיון פאטער אין הימל און
 אין נעם מיר ניש צו פון דער וועלט ביז
 איך וועל פאר ריכטן וועלכע איך האב
 פאר דארבן און מיינע וינד זאלען ניש
 גרענקט און גראכט ווערען וועל איך
 וועל דיר מיין נשמה געבען אין מיינע
 קינדער אין קינדס קינדער זאלען אלע
 לערנן די הייליגע תורה. און עס ואל
 זיין אצינד איין דער בארמער צייט און
 צו פויליגן מיר מיט מיינע תפלות. מיר
 זאלען גשריבען און גחתמית ווערען צו
 אלעם גישן אמן סלח:

סליחות ליום רביעי של עשיית

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונותי

מה פתחה שם המחבר שמואל חזק

ששנת וירד בין חותים גדוליה. אשר במגדלות
 שדיהופעמי נעליה ולמה הבקעו חומותיה
 והלכו שבי עולליה. על ההרים הופנו רגליה :
 מושלת אפסי ארץ שלמית וגבורה. אשר שכנה
 או בתוכה שדה ולמה בסבה בכרים ובמלונה

נותרה

ששנת ויר ווי די פיינע רוח וואקסט צווישן די דערנאר און זענן די ישראל און וויא מירקם זענן אירי
 צדיקים און איר טריט ווס און ווארום זענן צו שפאלטן גווארן איר מונען און אונזע גגאנגן אין
 גפעניגט איר קינד אוף די בערג האבין ויך צו שלאגן די פיס דין שכינה הם צווישן ווי גרוקט ווס

נותרה. מלכה ושירה בונים אין תורה: ועודה
בנשים מעמים מהללה. אשר על כל עם ולשון
מגלה. ולמה באשה וזנה וחללה. פרשה ציון
בידיה ואין מנחם לה: אצל בת יושבת בלמוד
תורותיה. אשר במים רבים שלחה שרותיה. ולמה
גשים מאירות באות משכנותיה. ראוה צריה שחקו
על משבתיה: למורה לקוחה הישבת בנשים
במדבר. אשר לצדה באזור מדבקת להתחבר.
ולמה פורה בכל ויוות ומעבר. בת עמי לאבן
ביענים במדבר: חסין יה גמול חסד לחיבים. זקוף
קרנה וחוציאה כיד מדעיבים. תמור כי לאבאחר
השליכה יהבים. כי על רחמיך תרבים:

כי על רחמיך תרבים אני במוחים. ועל צדקותיך אני נשענים ולסליחותיך אני מקנים
ולישעריך אני מצפים. אלה הוא מלך אלה צדקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר
חטאת יראיו. בורת ברית לראשונים ומקנים שבועה לאחרונים. אלה הוא שירדת
בענן בכדך על הר סיני. וחרואיך דרכי מוכך למשה עבדך ואחרת חסדיך גלית לו:
והודעתו כי אלה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב. ומנהיג העולם
כלו במדת הרחמים: וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל מוכי על פניך וקראתי בשם יי
לפניך. ותנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ירחם:

אל ארך אפים אלה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית: גדולת רחמיך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע
ידיך: תפן אלינו ברחמים כי אלה הוא בעל הרחמים:
בתחנון ובתפלה פניה נקדם. בתודעת לענו מקדם. מתרון
אפק שוב כמו בתורתך כתוב. ובצל בנפיק נחשת ונתלוננו

כיום

אנן קארום נענן ויניא אפר גבלין ויניא אליידין ביידל אנן ויניא נאמן ווס מען נעקמינט דרונו נאר דיא
שקאט ציון המ נקראן מיט אירי הענט אנן קיינער קטני גיט צו מרייטן אזל וופען ויניא אנן לערנן
סימן וואס איז ווארן אונזש גשוקט אירי פערלר וליה ווארום נענן די רשעים נקמן אין איר וואונג אירי
שקאט האבן ויניא נענן אנן האבן נשפט אופ איר פאר שטערונג ליהה ויא איז גלערינט נוארן אנן
נגון גווערן צו דיר פאר אפאלק ויא עט איז גהערט נוארן דרך די גבאים ווס ויי נענן צו ציון ויניא
נאמן מיט פהעט אנן ווארום נענן די נאציל פו שפרייט חסן שטארק נאט גיט קסר צוא דא שולדי
שפרייט אופ איר הערשאפט ויניא ויא קט גיטש אופ איין אנדערן נוארן איר משה:

כיום

כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום
ותיצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב לנו מאמר. כיום
ויקרא בשם יי ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

י' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
וחמא ונקח: וסלחתי לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. סלח
לנו מלפנינו כי פשענו: כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה:
אלה יי שועתי ובפוקר תפלתי תמדתך: מה נאמר לפניך יושב כרום ומה נספר
לפניך שוכן שחקים:

ברחם אב על גנים בן רחום יי עלינו: לוי השועה על עמך ברחמך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בושח בך: יי השועה במלך ונחנו כיום קראנו:
סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך: וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה: ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך:

המה אלהי אונן ושבע פקח עיניך וראה שוממתינו ודעיר אשר נקרא שמה עליה כי לא
על צדקותינו אנהנו מפילים פחוננו לפניך כי על רחמך הרבים אדני שבעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ונעשה אל תאחר למענה אדני כי שמה נקרא על עירך ועל עמך:

ספ פתיחה

אלהי יי אקרא איום ונורא. אל תסתיר פניך ביום צרה. בקום
עלינו בעדי מארה. בהוסדם יחד עצה נבערה: גוורים
עלי דודי ואדון מלקראת. גאלנו יי צבאות. דודי צח וארום
מרבואות דברו להבנות ואותו להלאת. האומרים אין לקבל
אלוה. השתחוות לפניו לפלוח. ולבלתי תקדיש המרבה
לסלוח. וגם לא לירא איום אלוהי: ואת בשמעי יחדר לפי.
ואת אנשיב תשובה למריבי. חרילה לשבחה ולעזובי חטיבת
אלהי אבי: ספרו עלי ודברו מקרוב. שבו מה אנלי ערבותי
לערוב. יוצר הכל אחד לקוראיו באמת קרוב יתום ואלמנה
יעזרד ואיביו יורב: בשמעם אמרי כי נעמו כלם יחד חורקים
שגימו. לשלול ודבול עמל ידימו. להשמיד ולאבד מפתח
שפתימו: כביית מאניה כביתה ומלונה. מנור שתי עדתה בכל

אלהי יי בן דור פארקמטר נאם שריא איה דו ואלקט נים פר בארן דא שכינה אין דעם מאן פון צרה
אז ויי שטיין און אונן שטארקע קענטשן אז ויא גרוינד פערשטיין און איינס נארישי עזות און
אונן ויא וענן גור און מיר איה נאל נים אן רופן מיין פריינד הקב"ה אונזר אום לינד נאם מיין פריינד
נאם ביה און חסד און דין און זייע פאן וענן פון רבבות מלכים וייע רייד מבוא ויין און צוא מאן
פר נעסען און נים הייליגן דעם מאן וואס סערט צוא פאר נעבען און קען נאל זיה נים פארקען פר דעם
פארקעטן נאם אז איה דער דער דאם דער שרעקט זיה מיין דארף דאם ענשער איה איין תשובה מייע
קרוינעם איה ואל פר נעסען און פר לאן דאמסובה פון מיין פארקם נאם פיי וי האבין זיה באהעפט
צו מיר און האבן נעם פון גאנצן ווס איין נים. האבן מיר פון נאם האב איה ויי נענשערט דעם

רוח ופנה. נחלתה נראה עלובה ועגונה. נשאת עיניה לעזרה
הישיבה. שמה פניה לתשובה ולתפלה: סדר אבותיה במקדש
תחלה. ערוך שפה בצר לה בגולה. עדיה משלכת יחב
לכל בלה: פנה נא לתפלת עבדיה. פצם והצילם ברוב רחמים.
צוה ישועות ורע חסידה. צאת רוחה רגני ביתה: קנה לשמה
אם לא למעננו. קבצנו למענה ופדנו: רשעים פן יאמרו איה
אלהינו. ריבם ריב וקום רגוננו: שפטה משפטי. גאלת בזרוע
בני יוסף. גאול שאר עמה שנית יד תוסף. ריבה ריבם וגאלם
מיד משסף. ראה כי אולת יד ומכיס תם תבסוף: שור כי אין
איש השתומם כי אין מפגיע. שאת בעדם רנה ותפלה
דהפגיע. מדת דין להרחיק ומדת רחמים להניע. מעוצב
ומרונו להרגיע: בצדקתה הצל פלם והושיע. בצדקה מדבר
ורב להושיע. רחם תזכור ואד נא תרשיע. רצה והצל חוסה
ותושיע: יפירו וידעו כל באי עולם. יחד יענו ויאמרו כלם.
הלא אין אלהים בכל העולם. כי אם בישאל חוק גאלם:
נעתה נודה לה ובספר תהלתה. ודין עלינו להללה עלי
תשועתה. דבר זה כתוב בספר תהלתה. לוי תישועה על
עמה ברכתה:

אל

נאם וסם בשאפן גאר אלץ מעל איד קינד זיין צוא די וואס זיי רופן אים מיט אמת, מיט זיין וואס
מיט אלמנה מיט, ער שטארקט אונ דיא שונאים לאזט, ער רופן אז זייא האפן געקעט סייען ריד אז זייא
זענן וס זיא האט נאמן איר פנים צו תשובה אונ צו תפלה דער סדר פון דיא אבות אז פון לאנג פריער
זייד אן רעכטן די לעפצן אז עס איז איר, עגן אין גלות און דיר וואקסט זיא דיא פשא ואלקט זיי ספרנס
זיין אה קער דיה צוא דיא תפלות פון דיין פנעכט זיי זייא מציל מיט דיין גרוס רחמים גביט היף דיא
קינד פון דיין חסידים ארום זיין צוא זעט אין דעם וואונג פון דיין דו זייא פקמא זענן דיין הייליגן
נאמן אז נישט פון אונזערע וועגן קבצט וואסל איין פון דייעט וועגן אונ זיין אונ קריג וייער קרוב אונ
שטייט און צוא בשיצן אונז גאל דו האסט אונ גלייט מיט זיין טאכט די קינד פון יוסף זיין אונ דאס
איבעריגע דיין פאלק דאס אנדער מאל ואלקט דיין טאכט קערן שיי קוק אז נישט דא קיין טענטש פאר
ווינדערן ויה עס איז נישט דא קיין נאל מתפלל זיין צוא דער ווייטערן אונ מדת רחמים ואל גלייבן פון
טוערעקייט אונ פון רוגז אפ צו שלאגן אונ אפ צוא רופן מיט זייער צדקות זיי זייא מציל אונ העלף מיט
צדקה רעט ער אונ ער איז פיל צו העלפן דו וואקסט גרענקן רחמים אונ נישט שיעקט בויליג אונ זייא
מציל דו בארם אונ העלף ואלן דו קאנן אונ ואלן וויסן אלי וס זיי קינן און דו וועלט מיד ואלן אלי
אין א נעם ענטפערן אונ ואלן עס איז נישט דא קיין נאט אין דער נאנצער וועלט נאר פייא וישאל דער
שטארקן אים לייך ויפה אצונד וועלן מיר לופן צו דיר אונ דער ציילן דיין לובעס איז דו דין אז מיר
נאלן דיה לופן וועגן דיין היף דאס שטייט אין ספר תהלים זי צוא נאט איז די היף אונ צו זיין פאלק
קער צוא לופן דיה:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מולד עונות עמו. בעבור ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
בהודעת לענו מקדם: כמו שכתוב וירד יי בעני ויתנצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים עין ופסע
וחמאה ונקח: וסליחת לעוננו ולחמאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד בכל קוראיה:
אתה היא מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: אתה הוא מלכנו אלהים צוה
ישועות יעקב: האזינה יי תפלתנו ותקשיבה לקול תחנונינו: שוב למען עבדיך
שכמי נחלתך:

ברחם אב על בניו בן תרחם יי עלינו: ליי הושעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משלח לנו
אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בופת בך: יי הושעה במלך לענו ביום קראנו:

ע סליחה מיסוד ע"פ א"ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו

אתה מקדם אלהינו אלהינו. ואנו עדיך כי אין בלתיך גאוננו.
בך בטחו אבותינו ונתפלטמו פלטנו. אליך ועקנו ונבטנו
בועקנו מלטנו: גר צדק הראשון לכל נציבים. בן שלש
הבירה יושב ברובים. כמו להפרידו מיראתך אויבים תיבים.
בעצמך ירדת והוצאתו מאור שביבים: הנשר הנדול ארך
האברה. דמות בהקמו בבקעת דורא. וחנניא וחביריו פיה
אצו לשמרה. וישר איש צוית להקר אתון נורא: וממו רשעים
מצא עליה. להמית איש חמורות על עסק התפלה. תיו
צמתו בבור ירו אבן מלמעלה. מלאך שלחת וסגר פיהם
מלתפלה: טפש יוני הוא ומשרתיו רשעים. להשפית מעמך
שכה הגעים. יעץ להדריח מכה ילדי ששועים. ונפל ונשבר

ומח

שבת נקדם דו ביקט פון לאנג אונזער גאט אונזער דער אונ מיר לענו עדות ווארום חזן דיר אונזער
הדקער הערשאפט איז גיט קיינער דו אונזער עלעקען ה' יו אן דיר איין בסקחן גהאט אונ דו
האטט נייא מציר געווען זיי אונן און מציר מלך צו דיר האבן נייא גשרונן אונ לענו אנטרונן אז מיר שרייב
היינט אנטרונן אונן און דר עדשטער גר צדק דס מיינט מען אברהם אבינו ער איז געווען דער ערשטער
פון אלע העלן פון יעדן ער איז אלט געווען דריי יאר הט ער דר קאנט דיר אז דו ביקט יושב הרובים
זיי האבן געאלט אפ שיינן אים פון דיין פארקט די שולדיגע שונאים דו האסט אלען גידיקט אונ האסט
איים אום געזען פון פיערדיגן מאל אונן תיש דאס מיינט מען גביכנצער אז ער האט און געשעלט
אצלם אונ טאל דורא אונ חנניא מיט זיינע חברים האבן גיט געאלט בנקן צום צלם זייא האבן גמאן דיין
גהאט אונ דעם שר פון פיער האסטו נבאמן אום צו קיילן דעם מאלה און ויסט די רשעי האבן גשנאקט
נפונן אפצוליי צו מייסן דגאל דעם גלחטמין מענטש אופר זיי תפלה זיי האבן אים אריין געארפן אין
זיין גרוב אונ אונן מיט אשטיין צו גלייט ער ואל גיט קענען ארום הט גאט גשוקט זיין
שר שלאקן די מילך פון די לייבן זיי ואלן אים גיט קענען פאר דארבן שפי דר נארישר
קאט ער נוצר געווען גערוות און יעדן ער נאל סאבן פאר געסן דיין נאמן זיין עצה איז גענוע

עולמים

שמונים פון דיר די קינדער ווס דו האסט פון זיי גרוס פלעגט איז ער נפאלן פון דעם וואגן און ער איז צו
בראך גווארן און שלעכטס ברענק ווער פיל שלעכטיקייט פון דר יונגעס אן און דא נישט גאנצט קאן צו
דיין הייליגן נאכן וואלסטו געפן פבור נישט צוא אונז נאט ביז דאס איז און אונז אפגענוש פיסטו
מיט אונז פסיד גוען דיין נוסקייט וואלסטו אונז איידן נישט דא ישראל הייבן און זייערי הערצער און
זייערי אונז צו דיר די ישראל ווס וויי גען אטייל פון דיין נחלה האסן צא דיר דעם סוד פון ווער עצה
האבן מיר געקענט איז דער צימערט גווארן אונזער בוד גרוי האבן מיר אן גנוסן פון אונזער עלטערן דא
הלאכה תפלה צו קאן צו דיר תשובה קאן אז עס איז אונז עג דאס באקמער נאט דער אונזער גשרי
און נישט פון דאס אונז פלי אז ווי דו שטארק נאכטוועג ביי דיר און דא הענט אז גיט זייער הארץ
צו רעכט פארמיקייט ליג אז דיין פאלק גען איידעל לייט און יונג מיט געדעק צו די קינדער ישראל מקנים
עין ברית אבות אז ווי עס שטייט אין דר תוכחה וי וואלן פאווילדיקט זיין אין ווער לאנד פון די שונאים
אז ער וועל ווי נישט פון מיטן צו פון לענדן זיי און פון שטערן זיי מיין ויך הייט מיט וויי שר אלעמאנער
נאט מיט דיין הייליגן נאכן האסטו גשווארן צו די ערשטי וואלסטו אונז מיט דיין הייליגן נאכן מקנים זיין
דו וואלסט געפן פסיד מיט אטת צו די קינדער ווס דו האסט גשווארן צו די עלטערן פון לאנד אז ווי און
אונזן אפער שלאכטער און פאר דאס פסיד קוואל און הייבן קאן נישט אריין שפערנן אז ווען די ישראל
פון צומאן און נישט און גברא אין עריות דאשית וואלסטו גען דאס אן הייבונג פון דאס ברוכות און דיין
טון זאגט דיר דאס איז דו קבור דאס איינער קלייבונג פון איין אומלונד שמוי דאס וויי וואלן אין דאס
שאסן זיין צו אהיטונג דו וואלסט שטארקן ווער פסיד וואלן נישט אריין פארן און דו גען גיב צו זיי איין
פוב צא שוואכס דיין עלצער ון ווס אין דיר ווערט ער געהאלטן איין איינציג דאס געהאלטן טענה

כִּי יבֹא יוֹמִי אֲנִי אִיקָן מִחַלּוֹמִי וְאֶשׁוּבָה אֶל מְקוֹמִי :
וְעַל חַטָּאתִי אֲשֶׁר עָבַר . וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר גָּבַר . מֶה
אֶשִׁיב שְׁלַח־דָּבָר : זְרוֹן לִבִּי הִשְׁיֵאֲנִי . וְעַל עֵוֹן אֲשֶׁר
הִלָּאתִי . מִבֶּטֶן קָרָאתִי : חוֹשֵׁב בְּנַפְשׁוֹ נָבֵל . בָּעֵץ
שָׁתוּל עַל יוֹבֵל . וְהוּא לְקַבְרוֹת יוֹבֵל : טָפַל שֶׁקֶר
בְּתוֹכִי . וְנִמְסָם מִמֶּה לָּכֹו . וַיִּפֶן כְּהוֹכָה : יוֹשְׁלַח כְּאֶבֶן
רוֹמָה וְלֹא יִשָּׂא לְבֵית מְהוֹמָה . מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה :
כַּחוֹ לֹא סָמְכָתָהּוּ . עַת נַפְשׁוֹ נִשְׁאַתָּהּוּ . אֵת כִּי אִישׁ
אֶכְלָתָהּוּ : לִכְדָּתִנִּי אִשְׁמָתִי . הֲלֹא זֶה דָּבָר נִשְׁמָתִי .
עַד הִיזַתִּי עַל אֲדָמָתִי : לְזֹאת נַפְשִׁי שָׁמָּה . כְּאִישׁ
שׁוֹכֵב בְּכִלְיָמָה . עָרוֹם אֶשׁוּב שָׁמָּה : מִשְׁוֹנָתִי נִשְׁאַתָּהּוּ
וּבִלְבָבִי קָרָאתִי . אֲנִכִּי חֲטָאתִי : נְכוּחָה לֹא חֲשַׁקְתִּי .
וּבִשְׂרִירוֹת לִבִּי דִבַּקְתִּי . מֶה לָּךְ כִּי גִזַּעְקָתִי : שְׂאִי
נַפְשִׁי אִשְׁמָתִךְ . רְאִי חֲטָאתִךְ לְעוֹמָתִךְ . גַּם אֵת
שְׂאִי כִלְיָמָתִךְ : עַת אֲדַאֵג לְעוֹנִי . הַשִּׁיבוּנִי רַעֲיוֹנִי .

נפלה

מיט מתיס אונדר בעל חוב וייר ויגס געטן איך האב מיך בהעפמט און פונעפערטש הייסן דרעבירן
און מיין לייב הט גיט גוויקט אז איך בין גאר איין גר וחושב היי ווי גשריגן אז מיין אונטערשטער טאג
קעמט קוקן דענקט מאל וועל איך ביך אוף וואכן פון מיין חלום וועל איך מיך קעכן צו מיין אונטער ויל און
און מיין קטאים נוסעס איז איך גפארן אוף מיר און און מיין קשעים נואם ווי האבן גשטארקט נואם
וועל איך געקענען מיין נאם נוסעס מיך אראפ גשוקט אוף דר וועלט ווי מיין שלעכט הארץ הט מיך
אן גיטעס און נוס וועל איך געקענען אוף דר עבירות נוס ווי האבן מיך גמאכט מיד במויד פון בוד הט מיך
דר גר דער גרויסן חושב וייר איין קענטש לעבט מיין ער נעמט אייביג לעבן און מוט שלעכט און
דאכט ויך אז ער איז ווי איין בוס נוס ער איז גלאנצט ביי וואסער און ער נעמט און מוט שלעכט און
גמירט ווערן סוף דאס פאלשקייט איז בהעפמט אין אים ער נעמט אלץ ביי ויך נאם פון ויני מןשבות
ייער ער ווערט גווארפן ווי איין אבן רומה און ער קראנט גיט אין גבר נוס ער גרומט פון ויין פר דייקט
גאר גיט ויין כח לעקט אים גיט אונטער היי אין דר צייט אז ויין געש ווערט פאר דארבן אוף דס פיער פון
גיהנם נעמט אים מיר גיט מאגן קעלפן מיין שולד הט מיך ביינונגן בלא אזו רעט געפן מיין נשמה קל
וכן איך בין געווען אוף דר וועלט לויט אוף דעם דאוונן איז מיין לייב פאר וויקט ווי איין קענטש לייב איין
דר בושא נאקעט וועל איך אום קעכן דארטן גשמי מיין מוסט גרייפונג טראג איך און מיין הארץ רוק
אום איך האב גווארפן אלץ ויך וועל האב איך מיין חשק גיט גהאט און נוס דס הארץ האט גלוקט האב
איך מיך דרוין באהעפמט נואם בין און חושב אז איך האב מיך איין גאמלט מתפלל ויין שיי טראג מיין
לייב וייער וואך נעה דייני קטאים קען דיר טראג רוא און דין בושא היי אין דר צייט אז ויך וואך און

ד'יבם

די ישימאליס געוועלטיגן אן וויא מיט פוין אונג ענגשטשט שטיי און נוארום די דראפסט צאמל דאס וואס געדאכט וויער תפיסה עפון אונ דוף אום אונט וואר צי דער מאן דוף דאס הייליג גלויבטיג לאנד ארץ ישראל נען און איירי בערד דר שלאנן גווארן אוונט יוד געדענק די מעג פון דר נעלטס איז באשאפן וואלסט היינט דס אנדריי מאל בפעלן גיסם געפלאזט און ווי דו האסט גמאכט שווען פון לאנד די שטארקער גאט דר נעקדוף קלייד דוף אן מיט שטארקייט מיט דיין מאכט שיר דר נעק דוף אזו ווי פון לאנד דר פלעגסט העלפן די דורות פון דר נעלטס בעפעסט דעם כום פון דעם גרים צאמן און די שווערדיג סענטישן געזאייגט האפן צו דיר די מלךאל הייל צוא וויער הילף וויער גלויבטיקייט ואלן סימירדיין דיין הייליגן נאמן און געדענק דוף געוועלטיג די און וויער איין נאכפאלגן דו אפילו דו נעמסט ווי תבינן האפן ווי פארט צו דיר צו וויער דר ברייטיקייט איז צו וויער הילף וואלסטו גוט פאר הולץ וויער פח איז געשרויבט ווי ווי געד מיצי דיין קונד וס דו האסט תמיד תענוג איז ביי ישימאליס און ווי דאכט הענט צו פאר דאכטן און שול אין בית המסגד איז איין ווארן געווארן וויער רענוג און אזו ווי דאכטן הולץ דלפן ווי דאכטן מתפלל ווין דו וואלסט גוט פאר מידן פון ווי דיין נעמקייט און איין דיין תרמים האמטשע צו שלענדיג וואלסטו נאמן חסד אום וואסט וויא בעסן דוף מיט הייליג תענוגות און מיט און האלעקטש שטייגט וויא דיא ווארן וואלסטו נאמן וויא וואלסטו דר שפרייט האפן די ישימאליס פאר צוקט וויא וואו נעלף וואס וואס און מיט וואס נעמט פאר וויס אן די ביסט וויער אום לייד וויער גבוהה איז פון תענוגות פאר נעמן און וויער בלום געזענט פון דיר וויא אנפאלסט ווא צו דיר לוי ווי אום פאר דער שטערן פון דעם געדעקט וואס הייל איז צו ווי קונד גוט איז

רִיבָם אֵלֶיךָ גִּאלָם מִחֶרֶב לְהַמִּים: בְּלִתְךָ לָמוֹ אֵין זִלְתְּךָ לֹא
בָּחֲרוּ. בְּעֵשֶׁן כְּרוּ עֵינֵיהֶם וְעֲצָמוֹתֵם כְּמוֹקֵד נִחְרוּ. אֹרֶחַשְׁךָ
בְּעֵדֶם כִּתְּנֵעֻב וְהִלְבֹּת סִחְרִיָּהוּ. אֹוֹךְ פִּקְדֹנְךָ בְּצֹר וּבִעַת צֹר
לְךָ יִשְׁחֲרוּ: אָנֹה לַעֲזֹרַת יִדְיֶיךָ תִּיעֲדֶה חֹשֶׁה מִתְרָה. הַקְטֹון
לְאַלְפָּה וְהַצֵּעִיר לְתַעֲצִים וְלִתְנִבִירָה. יוֹדֹךָ תוֹכִי יִשְׁעֶךָ וְהַלְלוֹךָ
עִם נִבְרָא. מִקֹּה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה:

אַל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּף רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֹּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשֹׁן
רִאשֹׁן. מִרְבֶּה מִחִילָה לְחַמָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹל. אֶךְ הוֹרִית לְנוֹדֹמֵר שְׂרֵשׁ עֲשֵׂרָה. וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׂרֵשׁ עֲשֵׂרָה
כְּחוֹדֶפֶת לָעַן מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שִׁפְתוֹב בְּרָךְ יי בְּעֵן וְיִתְצֵב עַמּוֹ שֵׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יי:
וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עֵין וּפֹשֶׁעַ
וְחַמָּאָה וְנִקְה: וְסִלְחָת לַעֲוֹנוֹ וְלַחַמָּאִתּוֹ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֵל
לָנוּ מִלִּבְּנוּ כִּי פָּשְׁעֵנוּ. כִּי אָתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד כָּכָה קוֹרְאֶיךָ:

עג פזמון שם המכבר שלמה ברבי שמואל יואל חזק

יִשְׁמִיעֵנו סִלְחָתִי יוֹשֵׁב בְּסִתֵּר עֲלֵינוּ. בִּימִין יִשְׁעֵ
לְהוֹשִׁיעַ עִם עַנִּי וְאֲבִיוֹן. בְּשׁוֹעֵנו אֵלֶיךָ
נִרְאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ יי הִיָּה עֲזֹזֵר לָנוּ: שׁוֹתִי
עֲזַרְתִּי עַל גְּבוּר וְנִשְׂא. לִפְנֵי גוֹחִי. אֲשַׁפּוֹךְ שִׁיחִי.
אוֹלִי פְּנֵי יִשְׂא. מִדְּתִי כּוֹנֵנִתִּי כְּסִידֵר אֲשֶׁר עֲשֵׂה. הֵלֵא
יָקִיר מִקְרָקֵר קִיר. עֹזֵר וְכוֹר תִּזְכְּרֵנוּ: כִּי כָבֹא כָּנֹל
הַגִּלְגָּל לְהַחֲלִיף הַשְּׂטָה. רַעֲיִתְךָ יוֹנָתָה. לָךְ פּוֹנֶה

הביטור

הַאֲבִין יוֹדֵה קִינָם נִיט אוֹם גִּלְדִּיָּהוּ וַיַּעֲזִיר אוֹתוֹ וְעָן אֵין רוֹךְ אוֹם גִּנְאָנֵן אֹוֹן וַיַּעֲזִיר בִּינְעֵר וַיֵּא אֵין אֲנִרְסֵן
פִּינְעֵר פֶּר בְּרַעֲטָה דָּם לְעֵקֶם אֵין פִּינְצֵקֶר פֶּר וַיִּי דָּר כַּח אֵין פֶּר לָאֵט אֹוֹן דִּי הַעֲזָר וְעָן אֲרוֹם גִּרִּינְיִלִּט
חֵיט מִרְעַקְמִיט וַיֵּא גִלְדִּיָּהוּ דִּיךְ אֹוֹן גִּלְדִּיָּהוּ דִּיךְ אֲוֵעִם אֵין וַיִּי עֵגֶן וְזָן וַיֵּא דִיךְ אֵין בְּעֵט דִּיךְ צוֹ דָּעֵר
הוֹלָה פֶּר דִּינִי גִלְדִּיָּהוּ בְּרִיט דִּיךְ אֵין אֵייל גִּעָה דָּר קִלְיִנֵר וְאֵל וְעָן צוֹ מוֹיָנִט אֹוֹן דָּעֵר וַיִּנְגֵּר צוֹ מִרְעַקְמִן
אֹוֹן שְׂמֵאֲרָקֵן וְאֵלן לִיבֵן דִּי נִיט וַיֵּא הַאֲפֵן דִּינִי הוֹלָה אֹוֹן וְעָן גִּנְאָרֵן אֲפִרְיָה כְּדִשָּׁה אֲרוֹם גִּין פֶּר פּוֹנְצֵקֶרֶשׁ
צוֹא אֹוֹר גְּרוֹל הַאֲפִינֵג פֶּר וַיִּשְׂרָאֵל עַר הַעֲלָפֶט וַיֵּא אֵין דָּר צִיט פֶּר צָרָה:

יִשְׁמִיעֵנו סִלְחָתִי עַר וְאֵל מֵאֲבֵן הַעֲרֵן אֹוֹן אֵין הָאֵב פֶּר גִּעָן דָּר אֵיִיבִרְשָׁקֵר גֵּאט וָס וַיִּצֵּט פֶּר בִּאָרְן
מִיט דָּר רַעֲקִי הָאֵט פֶּר הִלָּף וְאֵל גִּהֲאָלָפֵן וְעָן דָּם אוֹם פֶּאֲלָק אוֹ מִיר שְׂרִיֵּעֵן צוֹ דִּיר מִיט
בִּאָרְקִימִיט אֹוֹן מִיט גִּרְעִמִיט וְאֵלָסֶשׁ אֹוֹן עֲנַפְעָרֵן גֵּאט בִּיה וַיִּי אוֹוִנְעֵר אֲהַעֲלָפֵר שִׁיחִי אֵין
הָאֵב גִּטוֹן מִיין הוֹלָה אֹוֹן שְׂמֵאֲרָקֵן אֹוֹן גִּהֲוִנָּם גֵּאט פֶּר מִיין אוֹם צִיָּהר טוֹא אֵין תִּפְלָה טֵאָסֵר וְעֵט
עַר מִיין פֶּר טָרָאֵן דִּי יִשְׂרָשׁ עֲשֵׂרָה מִדּוֹת הָאֵב אֵין כִּכְוִיִן גִּעָן אֹוֹן וַיֵּא גֵּאט הֵט גִּינְוִן צוֹא מִשְׁרָ
דְּבִינוּ פֶּר וְאֹוֹר מִיט דִּי שְׂלֵשׁ עֲשֵׂרָה מִדּוֹת לְעִבְרֵן וַיִּי דִּי וַיֵּאט פֶּר דִּיא הִימָן דִּי וְאֵלָפֶט מִקְבֵּל וַיִּי וַיַּעֲזֵר
תְּשׁוּבוֹת יִי דִי וְאֵלָפֶט נֵאֶךְ גִּעָקֵן וַיֵּא גֵּאט אֹוֹ דָּעֵר וְצֵר דָּעֵר וְעֵט קִבָּן פּוֹרְצִלִּינֵג וַיֵּא אֵין אוֹנֵר פֶּר

הביטה. באות נפשה הגישה לפתוח בחרמה וכו'.
 פשוטה מלמטה. בצפיתנו צפינו: "שאל חסד.
 בהוסד. הנני תאמר. מרות יצר הבצר. קבוע
 כבמסמר. ולצואר. כמו סואר. הוטל למשמר.
 ומי אור זר לזר ומי אכזר כי יעורנו: אלחבצלת
 פתח דלת אלה ממעל. בינה הניגה. להציגה. בתוך
 שער הנגל. רחמנו. קדמנו. צרי ומזור התעל.
 בירר חכי. להצדיקי. יבוקש עון ואיננו: "צונת אלם
 משלם. חלק יפה תנוע. אות צדק. בהצטרק.
 ביראתך להושיעה. לך תקרא עת לשחררה.
 ארון. בזה השעה. והתק תיק מנחתך. כאור תוציא
 דיננו: "תצליחי במשלחי. אשיב שולחי דבר. חוקת
 חוק חקת. עשור ושלש כמדבר. מחויקים. ולא
 ריקם שלחתי להתיבב. ובה תעשה. עון נושא.
 אתה תשוב תרחמינו. יי היה עוזר לנו: ישמיענו וכו'

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון

ראשון

העם יום ער ואל פר בייטן מרת הרחמים אור מרת דין ודין נעלן דיין טוב קערט וזה צו דיר לוג צואיר
 ואלקט איר העלפן אזו וויא זאל און הייבן מיט תרטה דיין רעכטי האנט ואל זיין אוס
 גשטרעקט קמפל צו זיין אויגור תשובה פון אויגן וואס מיר האפן שוואי אז מיר זאגלן וזה איין בעקן דך
 חסד ואלקטו זאגן תנני דאס הערשאפט פון דעם יצר הרע וואס ער איז בהקעמט מיט צוועקס ואל ער
 גמירט ווערן און צום גרעסטן פון דעם דור ווס ער הייבט היט אים דער יצר הרע נאך מער אפ אז ווא
 האלץ באנד איז ער איז דעם בהקעמט ווער קאן אויגור נאכגלן וזה זאל פון אויגן אפ פאן דעם יצר הרע
 מער קאן אזו שטארק זיין זאל אויגן העלפן מיר זאלן דיין גאט גאר גאט אלזיין געבנעט צו די ישראל ווס
 די הייסן געבנעט גען ווי די מיר פון אויגן פרויב מיני ישר שפעל וויא אין דעם טאנער פון דעם הייסן
 ווס ער איז פר שלאסן דר בארם אויגן פערד אויגן ארפואה דס הייסט סליחה ופסקה קלער אוס מיין גוואן
 גרעכט צו מאכן מיד מען זאל ווען דעם עון אויג ער זאל שוין גיט זיין יפה דיא ישראל ווס ווערן אן גרוסן
 יחנת אקס דו טוקט פון גאנצקייט אנגאן חלק מאכן גרייכן אנערשטן צייכן מיט גרעכטקייט מיט דיין
 פארקט צו העלפן מיר דיא ישראל רופן צו דיר הער עס איז צייט פרייא צו לאזן אויגן תיבב דיא שעה
 אזו וויא מען ציהט דיא שווערד פון דער שויר אזו ואלקטו אוס ציהן וויא אלקט אויגער דין פיליחי די
 ואלקט מיד פציל זיין מיט מיין שלוחות איך זאל ענפן דיא ווס וויא האבן מיד גשיקט אנגאן געפער די
 באסט גשטארקן געעץ אוס גערעכט די שלש עשרה מרות אזו וויא עס שטייט אין ספר תהיה די שלש
 עשרה מרות מאכן שטארק און קערן וזה גיט אוס ליידיג בין איך גשיקט ווארן צו שטארקן אזו ואלקט
 מין די עבירות פר מראגן אנגיד ואלקטו ווערד מרתם זיין:

ראשון • מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח • לא כרתתם תנמול • אל הורית לנו לומר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברת שלש עשרה ברוחנית לענו מקדם • כמו שכתוב ויזכר יי בענו ויתניב עמו שם ויקרא בשם יי • ויבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום וחנון ארך אפים רב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע וחסמאח ונקמה : וסלחת בעוננו וחסמאחנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו כחלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח רב חסד לכל קוראיך :

כי עמך הסליחה למען תורא : זאת נשוב אל לבנו על פן נחיל : כי עם יי החסד והרחבה עמו פדות : מוב יי לקויו לנפש תדרשנו :

ברחם אב על בנים בן תרחס יי עלינו : לוי חושנעיה על עמך ברכתך סלח : וי צבאות עשנו סגוב קש אלתי געב סלח : יי צבאות אשרי אדם בוסמך : יי חושנעיה ברכתך בענו ביום קראנו :

תפס הפיוט לשון (רובע הקן) נגד עקידת יצחק שהוא נכח נמשל ליונת אלס ונפקד כקרבן :

עד עקידה שם הסחבר התום ברישי החרוות (אפרים בריבי יצחק חוק) אלהינו ואלהי אבותינו

אם אפס רובע תקן • אוהל שכן אם רקן • אל נאברה על בן • יש לנו אב וכן : פנים לו תביר • וצדקו לפניה נזכיר • צויתו קח נא את בנה יקיר • ונמצה כמו על קיר : רץ אדני הנער והקדישו • ונפשו קשורה בנפשו • עטרו בעצים ואשו • ונזר אלהיו על ראשו : יחיד רך חוקד בצבי • ענה ואמר אבי • הנה האש והעצים נביא • ותשורה אין להביא : מלין השיבו מלה בהירו • ענה אביו ואמר לו • אלהים יראה לו • ויזרע יי את אשר לו : במצותיך שגיתם בזהרים ואתה יד לא מתרחים • חשו מאד בזהרים • על אחד הזהרים : ראו אש תלויה • מתרו עצי עולה • יחד באהבה כדולה • ישרו בערבה מסלה : ראה יחד כי היא תשה • גם לחורו חנוכה • אותי בכבש תעשה •

א

אם אפס אוב עם איז פר גאנגן די הערונג פון געמט אוב דיא געעלט נוס גאט הט גמאכט רעגן ויין שבת • אין איר איז אוסגערט געשן מיר דיר אז מיר זאלן נישט פאר לארן ווערן ווייל מיר האבן דעם זכות פון אונזער אלען פאטער אברהם גוים די ואלסט אים דר קעגן דאס פנים אונ ויין געקוממייט וועלן מיר פו דיר דר מאגן נוס די האסט גמאכט נעם נון ויין שיערן זון אונ געם זאל ווערן גדרוקט ויין בלוט אושן סובב רזער לופט צום יונג אונ הייליגט אים אונ ויין לייב איז אן געניגט אן ויין לייב ער האט אים פקרייגט מיט האלץ אונ פייער אונ דיא קרן פון ויין גאט איז אונ ויין הייבט יחיד דר ווייזר איינציגער זון וואר לייבט אז וויא איין הייש גייער ער הט גשרגן אונ האט גזאגט מיין פאטער נון דאס פייער אונ האלץ ברענגן מיר אונ קיין פרויאנט איז נישט דא ציא ברענגן ווערשט האט ער געמפערט אים נישט ציא דער שרעקן ויין פאטער הט אים געמפערט אונ הט גזאגט צוא אים גאט וועט אים דר ווייזר צו אים איין קרן אונ גאט וועט לאזן וויסן ווס עס קער צו אים איין ריינע גמאכט זעגן יי פייער נוען גמאכט אונ נאך דיר האבן יי גיט גמראכט וי האבן וייער נאיילט הייליגדיג אוף אייגנס פון דיא פערד וי האבן געקן פייער נרוקט ויא האבן גהיילט דיא אפער האלץ מיט אונזר מיט איין גאנצן ליבשאפט וי זעגן גלייך גמאכט איין דר וויקסעניא אז וויא איין איין שטענ דער איינציגער וון הט געקען אז ער איז דאס האט ער קאנט

לא תהמוץ ולא תבכה • בי חפץ ונבכסה • לִבִּי לוֹ אֶחְשׂוּף •
האם תמנעני • סוף • רוחי • ונשמתִי אֵלָיו יֵאָסֹף • יָדָיו וְרַגְלָיו
עָקֹד • וְתִרְבּוּ עָלָיו פֶּקֶד • לְשׁוֹמוֹ עַל עֲצִים שָׂקֶד • וְהָאִשָּׁעַר
הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד • צֹאֵר פֶּשַׁט מֵאֲלֹיו • וְאֲבִיו נִגַּשׁ אֲלֹיו • לְשַׁחֲמוֹ
לְשֵׁם בְּעָלָיו • וְהִנֵּה יִי נִגָּב עָלָיו • חָקֵר אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה • הָאֵב
עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה • לָבוֹ אֶל בְּפִיו נָשָׂא • וְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה • קָרָא לְמִרְתָּם מִשְׁחָר • תְּמוֹנֶת בְּנֵה תִבְחָר •
הִנֵּה אֵיל אַחֵר • וַעֲשֵׂה אֶל תֹּאחֵר • חֲלִיפִי אֲזַכְּרֶנּוּ • תִּבְנוֹן
הַקְּטָרֶת וְתַעֲלֶה תִּמְרָתוֹ • וְהִנֵּה הוּא וְתִמְוֶדֶתוֹ • זָכְרוֹן לְפָנֶיךָ
בִּשְׁחָק • לְעַד בְּסֶפֶר יִיחָק • בְּרִית עוֹלָם לֹא נִמְחָק • אֶת אֲבִרְתָּם
וְאֶת יִצְחָק • קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹד • בְּצֶדֶק עֲקִידָה תִּשְׁקוֹד •
צִאֲנֶה בְּרַחֲמִים תִּפְקוֹד • פָּנֶי הַצֵּאֵן אֶל עֲקִידָה •

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים מִתְּנֶה בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ • מַעֲבִיר רִאשׁוֹן
רִאשׁוֹן • מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַמָּאִים וּמְלִיחָה לְפֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ •
לֹא כִרְעָתָם תִּגְמוֹל • אֵל הוֹרִית לָנוּ לִזְמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה • וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
כְּהוֹדֵעַת לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם • בְּמֹו שְׁפָתוֹב וַיִּרְדּוּ יִי בְּעֵנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יִי •
וַיַּעֲבֹד יִי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא •

יִי אֵל רַחוּם וְתוֹנֵן אֲרָה אֶפְרַיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נֹזֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשַׁע
וְחַמָּאָה וְנִקְיָה • וּמְסַלֶּחֶת לְעוֹנֵנוּ וְלַחַמָּאָתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ • מִלֵּחַ לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַמָּאָנוּ • מִחֵל
לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ • כִּי אֶתָּה אֲדֹנֵי מוֹיֵב וּמְסַלֵּחַ וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ •

זכור רחמך עד גמירא בשביא

עה תחנה שם המחבר משה ב"ר שמואל אבשלום חזק ואמץ

מֶלֶךְ מְלָכִים • רָם עַל רְמוֹם • שׁוֹבֵן שְׁחָקִים וְיוֹשֵׁב בְּמִרוֹמִים •

המהולל

צוֹ וַיִּנְלַעְרֵן וַיִּין פֶּאֶרְדֵּר גְּפֹרְקֵר מִיר וְאַלְקִטוֹ מֵאֵן אֲזוֹ וַיִּי אֵין לֹאֵם דוֹ וְאַלְקִטוֹ וַיִּה גִיט דְּרִבְאִרְסֶן
אֲזוֹ גִיט פֶּר הוֹלֵן אֲזוֹ מִירְחֵט עַר • בִּאֲנֶרֶט אֵין גְּנִלְקִט מִיִּין חֲאָרֵץ וַיִּיל אֵיף צוֹ אֲזוֹ אֲנִיפְלֶקֶן אֲזוֹ דוֹ
וַיִּרְסֵט מִיף שׁוֹן פֶּר מִיִּירֵן צֹאֵם לְעֶצְמוֹ וְעַר דִּאָה מִיִּין גִּמִּיט אֲזוֹ מִיִּין נִיִּיר צוֹ אֲזוֹ אֵין גְּנִמִּלֵּט דִּיִּי וַיִּנְע
הַעֲטֵם אֲזוֹ וַיִּנְע מִיִּם הַט עַר גְּבִירֵן אֲזוֹ וַיִּין שְׁוֹעֶרֶד הַט עַר אֲזוֹ אֵים גְּפֹרְקֵט אֲזוֹ צוֹ הוֹלֵן צוֹ מֵאֵן
אֵים אֲזוֹ דַּע הָאֵלֶךְ הַט עַר גִּמִּיִּלֵּט אֲזוֹ דִּי פִיעֶר אֲזוֹ מִלְּבֵם מוֹט בְּרַעֲנֵן צִירִין הָאֵלֶךְ הַט עַר אֲזוֹ
גְּשְׁרֵעֶקֶט מִן וַיִּה וְעֶלְקִט אֲזוֹ וַיִּין פֶּאֶרְדֵּר הַט גְּנֶעֱהֵט צוֹ אֵים צוֹ שְׁעֶקֶטֶן אֵים מִן וְעַנֵּן וַיִּין הַעֶר גִּיט
אֲזוֹ גִּיט גִּמִּיִּיט בִּיִּי אֵים תִּקֵּר עַר הַט גְּפֹרְקֵט נֹס עִם וְעַרְט גִּמִּיִּט דְּרִבְאִרְסֶן אֲזוֹ וַיִּין וַיִּין וַיִּין וַיִּין גִּיט
דַּעֵר בִּאֲרִיִּט וַיִּין הָאָרֶץ הַט עַר אֵין וַיִּינִי הַעֲטֵם גְּפֹרְקֵט אֲזוֹ גִּמִּיִּט הַט גְּנֶעֱהֵן וְאֵם עַר הַט גִּמִּיִּט מִרִּיִּי הַט
גְּרֹוֹן צוֹ אֲבִרְתָּם דַּעֵר נֹס מִן וַיִּין מִשְׁעֶרֶם לִיִּיב אֵין גְּפֹרְקֵט גְּנֹוֹרֵן אֵין שְׁטֵאֵט דִּיִּין וַיִּין וְאַלְקִטוֹ אֲזוֹ דְּרִבְאִרְסֶן
וַיִּינֵן גִּיט אֵין אֲנֶדֶר וַיִּירֵר אֲזוֹ מוֹ דִּם גִּיף וְאַלְקִט גִּיט פֶּר וְאַמֵּן וַיִּין גְּרַעֲבִישׁ וְאַלְקִט וַיִּין אֵין גְּבִירִיט דִּין
דַּעֲפֹנֵג אֲזוֹ דוֹ וְאַלְקִט אֲזוֹ בְּרַעֲנֵן וַיִּין פֶּר וְעַקְסִלֹּנֵג אֲזוֹ עִם וְאַלְקִט וַיִּין פֶּר וְעַקְסִלֹּנֵג אֵין
גְּרַעֲבִישׁ וְאַלְקִט וַיִּין פֶּר דִּרִּי אֵין הִמֵּל צוֹ אֵיִיבֵג וְאַלְקִט וַיִּין אֵין בּוֹק גְּשִׁירֵן בְּרִית אֵיִיבֵג וַיִּירְבִּיט עִם וְאַלְקִט גִּיט
צֹאֵם גְּשִׁירֵן וְעַרְט נֹס עַר הַט פֶּר שְׁנִיִּט מִיִּט אֲבִרְתָּם אֲזוֹ וְצִחָק מִרִּיִּיבֵג וַיִּין אֵין וַיִּירְבִּי קִמֵּן וַיִּין בּוֹקֵן אֲזוֹ
מִיִּין דִּי גְּרַעֲבִישׁ וַיִּין דִּי עֲמִידָה וְאַלְקִטוֹ אֵיִיבֵג דִּיִּינִי שֵׁאֵה וְאַלְקִטוֹ מִיִּט דְּרִבְאִרְסֶן גְּרַעֲבִישׁ דִּי אֵין
גִּיט מִן דִּי שֵׁאֵה וְשִׁחָלֵט מִן וְעַנֵּן דַּעֵם וְכֹת פֶּר וְצִחָק נֹס עַר אֵין וְאַמֵּן גְּבִירֵן אֵין דַּעֵם מִיִּיִם •

הַמְהִירָה וְהַמְשׁוּבָּח לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים . בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי
כָּל יְקוּמִים . רֹאֵה בְּעֵינֵי אֲנֹנִים וְעֲנוּמִים . שׁוּר נָא בְּשִׁפְלוּת
מַעֲוֵמֵי עַמִּים . מַפְוִרִים וּמַפְוִרִים בֵּין הָעַמִּים . וּבְבִשְׁתִּי וּבְלִימָה
נִתְפָּרִים וְנִבְלָמִים . אֲבָלִים וּבְדִידִים נְזוּפִים וְנִזְעָמִים . לְמַכִּים
נִתְנָגִים גְּנוּיִם לְמַחְלֻמִּים . בְּבֹקֶר מִי יִתֵּן עֲרֵב נֶאֱמִים . בְּרִמְשׁ
אֹמְרִים מִי יִקְרַב אֲזוּרִימִים . אִיזוּ לָהֶם מְנוּחָה וְשָׁקֵט וְשְׁלוֹמִים .
בְּמָה לְתַתְּנָתָם וּלְמִצָּא תַנְחוּמִים . שְׁלֹם מַצְפִּים וְהֵנָּה נִלְחָמִים .
לְמַזְכָּה מְקוֹמִים וְהֵנָּה רוּעַ תְּשְׁלוּמִים . וְתִבְחַר נֶפֶשׁ מִיתַת
רְדוּמִים . מַה נְּתַאֲוֵן וְכֵה נֹאמֵר וְעוֹנוֹתֵינוּ גֹדְרִים . חֲטָאנוּ
לְשַׁעֲנוּ סָרְנוּ מִחֻקֶּיךָ הַנְּעִימִים . זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֻסְדֶּיךָ
הַעֲצוּמִים . קוּמָה וְהַקְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים . קַבֵּץ פְּזוּרֵינוּ מֵאַרְצוֹת
יְמִים . אֲשֶׁר מְסַרְתָּ חֲנָם לְאַחֲזִימִים . מֵהֵר קְנֵאֲלָם בְּלֹא
כֶסֶף וְדָמִים . צִוֵּה יִשְׁעוֹת יַעֲקֹב הַצּוֹר הַמִּים . כִּי לֹךְ יְיָ

הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמִים : מְכַנְּסֵי רַחֲמִים עַר נִמְרָא

סליחות ליום חמשי של עשרות

די תתנה ואנט מען מיט פיל געט פון די סליחות פון שלש עשרה מרות

וּם . מִיר זאָגן צינד . וואָלט אונדז מיר רַחֲמֵנוּת האָבן זאָלט מיר געפֿן אַחֶסֶד חֲנֻם . דו ביסט דאך איין האר פון רַחֲמֵנוּת אונדז צו פֿר געבן די וינד בעהם אויך דו פֿאָר אַיין דימל נעם צו מיין קויל אונדז ענטפֿער מיר אין מיין פֿאָר קלאָפֿן אין די טוירן פון רַחֲמֵנוּת צו דיר גאט . אַצונד אז מיר זאָגן שלש עשרה מרות איז דאך אַעט דאָס און זאָלט מיר פֿר געבן אַרִי מיינע וינד וּם האָב פֿר דיר גינדיגט פון מיין יוגנט אָן ביז הייַנטיגען טאָג . אזוי ווי געשריבן דר מאָג גייט פֿר ביי גשווינד . אונדז דער יום תּדין קומט אָן אונדז אויך ווייט דאָס אויך בין פֿיל מיט וונד . פֿאָר אין דימל אויך בעט דו בעט דו וועסט נאָך נעהן	אין די הייַנטיגע סליחות זאָגן מיר די שלש עשרה מרות וּם זענן איימיל דער באַרימקייט איימיל חסד . ה' ה' דו ביסט איין דער ברומדיגער גאט אונדז דער באַרימקייט דו איבער דעם מענטשען איינער פֿר וונדיגט אונדז ביסט איין ברומדיגער גאט אונדז דער ברומקייט דו איבער דעם מענטשען נאָך דעם אַלעס פֿר האָט גינדיגט אונדז ביסט אים מוחל דורך תשובה . דו ביסט איין גנדיגער גאט אונדז ביסט ברומדיגט צו דעם וואָס רופֿט דו מיט דעם גאנצען האָרץ און דר ברומקייט דו איבער אונדז אונדז ביסט אים מוחל וויינע עבירות . רבוננו של עולם אויך לעהן מיר אי אין דאָ י"ג מרות
---	--

מיינע מעשים ווס הב גטאן זאל זיך דר
 מרת הרחמים מתגבר זיין איבר דעם
 מרת הדין. זאלסט מיד משפטן מיט
 מיט איימל רחמים זאלסט מיד פירען
 אין רעכט פארטיגן וועג צו דיין דונסט
 ליבער גאט זאלסט דיר דר בארמן
 איבר מיר און זאלסט גיט פאר שעמען
 מיין פיין. מיין תפלה און מיין גשרוי
 אין מיין גוויין זאל פאר קומן זאלסט
 גיט שווייגן. מיין תפלה זאל ביי דיר
 זיין אן גענומן אזוי חשוב ווי איך וואלט
 אקרבן פאר דיר גבראכט. וויי אזוי צו
 מור דר טאנקערט זיך אנוועק עס טוט
 אויף מיר קומן אמרא אונז איצט רניש
 אז איך מו אויף גרענען אויף מיין הארץ
 מיינע וונד און איך ווייס גיט אוב איך

וועל ארויס גיין גרעכט פון דער משפט
 פון פאר דיין גרעכטן בית דין צו זיין
 אויך חס ושלום הייב איבר דעם ליבר
 פאטער איז מיין האפינוג נאר אויף דיר
 און אויף דיין גרוס פאר ברומקייט. אז
 דיין רחמנות זאל איין האלטן דיין פעס
 דו זאלסט דיר מיט מיר נאגן זיין במרת
 החסד ובמרת הרחמים. זאלסט מוט
 מיר טאן לפנים משורת הדין זאלסט
 מיד אן שרייבן אין ספר התמים מיט
 די צדיקים ווס זיי טאן דיין ווילן און
 און איינציגן דיין הייליגן נאמען זאלסט
 מיד אין מיין מאן אן שרייבן אין ספר
 ברכה ושלום. וברננה מובה. ישועות
 ונחמות און דו זאלסט אונז בגלגין און
 אלע אונזערי מעשים אמן סלה:

סליחות ליום חמישי של עשיית

אומרים לך יי הצדקה עד כי רבו עונינו

חתום שם המחבר (אליה בר שמעיה) חזק

עו פתיחה

עם יי חזקו ונתחזקה. וקראו אל אלהים בחזקה.
 איש און יתודה אשמה וישוב אל יי וירחמהו:
 לקרוא ללא ינום ולא יישן. שומר ישראל עורה
 למה תישן: יושר זכור וכשרון מעשה. ויי הטוב
 בעניו יעשה: הבטיחנו אלהים אמת. כי לא אחפון
 במות המת: בהמצאו דרשוהו בתחן לקרב. קראוהו
 בהיותו קרוב: רצוהו הללוהו באימה עבדוהו. כל

ורע

עם ה נאטם פאלק שטארקט אייך און לאמיר זיך שטארקן אלי אין איינס און שרייט צוגאט מיט נואלד
 דר מענטש ווס הט גטאן אום רעכט זאל מתנה זיין זיינע שולדן וישב און זאל זיך אום מען צו
 אים מעט, ער אים דר בארמן לקרא מען זאל רופן צו דעם נאט ווס ער דרימערט גיט און שלאפט גיט
 נאך דיר און נארום באקט זיך אונז אז דו שלאפט ישר גרענק דעם יושר און רעכט פארטוי
 מיט אים און גאט ביה ווי גוט אין זיינע אונז אז זאל ער טאן ווארעפטער גאט האסט אונז מביט געט
 אז דו ווילסט גיט אז מען זאל שטארבן וואס אז ער שרית ימי תשובה אז נאט ברנך דא לאט זיך געפן
 זאלט איר אים בארשען מיט גרעט דופט אום אז, ער אזו נארום צוויי כעס אים ביט פארקט ריגט אים

וירע יעקב בברוהו: שקוד דלתות ארד אפים נשא
 דבבנו אל פפים: מי יודע רצות ויואל. הבון לקראת
 אלהיך ישראל: ערכו שוע ותפלה לצרה. קדשו
 צום קראו עצרה: יבקש יפלל אלהים עובר. ושב
 מחרון אפו ולא נאבד: הרצה שי ותשר מה שמן.
 ברבבות נחלי שמן: חפזין שמועמת קרובת עולים.
 להקשיב מחלב אילים: זכות למד וישר עקוב.
 זכור אלה לעקב: קחו עמכם דברים. וישלח
 בשלום פרים:

כי על רחמיה דברים אנו במוחים. ועל צדקותיה אנו גשעים ולסליחותיה אנו מקדים
 ולשועתיה אנו מצפים. אתה הוא מלך אלה צדקות מקדם מעביר עונות עמו
 ומסיר חטאת יראיו. פורת ברית קראשונים ומקדים שבועה לאחרונים. אתה הוא
 שוברת פגעון בבורה על הר סיני. והראית דרכי טובה למשה עבדך ואורחות חסדיך
 גלית לו. והודעתו כי אתה אל כלום ומנון ארד אפים ורב חסד ומרבה לחיוב.
 ומנהיג העולם בלז במדת הרחמים: ובן פתיב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניה
 וקראתי בשם יי לפניך. וסנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:
 אל ארד אפים אתה ובעל תרחמים נקראת. ודרך תשובה
 חורית: גהלת רחמיה וחסדיך תזכור חיוס ובכל יום לצדע
 ידידיה: תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים:
 בתחנונו ובתפלה פניה נקדם: בחדעת לעניו מקדם. מחרון
 אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיה נחסה ונתלונן
 ביום וירד יי בעניו: תעבור על פשע ותמחה אשם. ביום
 יתיצב עמו שם: תאזין שועתינו ותקשיב מנו מאמר. ביום
 ניקרא בשם יי ושם נאמר ויעבור יי על פניו ונקרא:

אלי מן דער פון יעקב גיט אים אפ בבור שמו אן צו מלאך אין די טורן ווס ער איז ארד אפים לאמר
 אוף הייבן אונזער הערצן צו אונזער הערצן ווער עס קא בעטן אונ זאל וועלן זאל ער דא אויף ריכטן
 קעגן זיין גאט וישראל ריכט אן גשויא אונ תפלה צו דר צרה הייליגט איינער פנעניס רופט אום
 איין האלמונג פון אלי שלעכטע נאך נאך שטען זאל ווען אונ מתפלל זיין אונ גאט דיין וועט גאט אום
 קעגן פון זיין גיט צארן וועלן מיר גיט פר לארן ווערן מדיה עס זאל אן גנוסן ווערן די סנה פון דעם
 פר שפאסט הארץ פר וואקסן מיט שטאלץ עס זאל אן גנוסן ווערן אונזער תפלות אונזער שלאפטיג
 קער איידר זענן טוינט עמי טייבן פון דו ואלקט פגען צו הערן אונזער תפלות בעסר פון קרבנות צו
 פר נעסן בעסר פון שאף זיידת האשתי דעם זכות מישן וישר ווען פר קונסט געקעטא דו ביסט דר גאט
 פון בעסר מיר נעסט מיט אייך הייד פון די לעקסן און אויך מן קרבנות:

וְיִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אֲפָיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נוֹשֵׂא עֵין וּפֹשַׁע וְחַמְצָה וְנִקְהָה וְסִלַּח לְעֹנְוֵנוּ וְלַחֲמַאֲתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָמַאֲנוּ . מִחַל לָנוּ מִלִּבְּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ . כִּי אֶתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאָיִךָ :

וְאֶנְחָנוּ בְּרֹב חֲסִדֶּיךָ נְבִיא בֵּיתְךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֵל הַיִּכָּר קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ : וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדֶּיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ : הַאֲזִינָה יי תַפְלִיתִנוּ הַקְשִׁיכָה דְקוֹר תַּחֲנוּגֵינוּ :

נִרְחַם אֲבֵעַל בְּנִים בֶּן תַּחֲתָם יי עֲלֵינוּ : לֵי הַיְשָׁעָה עַל עֶקֶב בִּרְכָתְךָ סֵלָה : יי צָבָאוֹת עֲשֵׂנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֲדֹנָי יַעֲקֹב סֵלָה : יי צָבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹמֵם בָּךְ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיִּם קְרָאֵנוּ :

סִלַּח נָא לָעוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֲסִדֶּךָ • וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֶּה • וְשֵׁם נֶאֱמַר • וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי כְּדַבְרֶיךָ :

הַמָּה אֲדֹנָי אֲנִי וְשִׁמְעָה פֶּקֶח עֵינֶיךָ וְרֹאה שׁוֹמְכוֹתֵינוּ וְהַעֲדֵי אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיךָ כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֶנְחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לִפְנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ דְּרַבִּים : אֲדֹנָי שְׁמִיעָה אֲדֹנָי סִלַּח אֲדֹנָי הַקְשִׁיכָה נַעֲשֶׂה אֵל תִּפְאֹתֶיךָ לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ : עוֹ מִלִּיחָ מִיּוֹסֵד עַל אֵ"ב כְּפֹל אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וְאֲנִי בְּרֹב חֲסִדֶּיךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ • אֲשִׁתַּחֲוֶה אֵל הַיִּכָּר קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ • בְּהַשְׁבִּימִי בְּתַחֲנוּן לִפְנֵי מִבּוֹן שְׁבִתְךָ • בָּעֵת רִצּוֹן עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ : גִּדּוֹל וְגִבּוֹר עַל כָּל שְׁמֶךָ אִמְרָתְךָ •

גְּבוּרַת רַחֲמֶיךָ מֵאֵד וְאֲלֵינוּ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ : דְּבָרְךָ רֹאשׁ אֵמֶת וְלָנוּ בְּאֵמֶת עֲצוּתֶיךָ • רַבְרִיךָ וּמַדּוּתֶיךָ בְּעַמְּדָם לִפְנֶיךָ לְתַקְדִּים לָמוּ חֲנִינוּתֶיךָ : הַמְחִילָה וְהַסְלִיחָה שְׁלָךְ וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע תַּפְאֲרָתְךָ • הֵרַר כְּבוֹד תִּזְדָּק וְדַבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ : וְהִנֵּנוּ אֶתָּאֲנוּ לָךְ בְּעוֹצֵם חֲמִדְתְּךָ • וְלָךְ לְבַר הוֹחֲלָנוּ וְאֶתָּה תַעֲנֶה מַחֲלִילְתְּךָ •

זְכוֹר עֲדַתְךָ קְנִיַת קָדָם גְּאֻלָּתְךָ שְׁבֹט נִחַלְתְּךָ • זְכוֹר אֲבוֹת לְבָנִים יוֹדַע אֶת אֲמוֹתֶךָ : חֶסֶד נְעוּרִים וְאַהֲבַת בְּלוֹלְתֶיךָ :

חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ : טוֹבָךְ אֲשֶׁר נֹדַע לְנֶאֱמָן בֵּית מִשְׁחָתְךָ • טָבָם שֵׁם אֲדִיר בְּאַרְבַּע אוֹתִיוֹתֶיךָ : יִתֵּד תִּקְוַע יִשְׁלַשׁ עֲשָׂרָה תַּבּוּתֶיךָ • יְגוּלוֹ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ : כִּי אֶנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאוּ מִרְעִיתְךָ • כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דָּפְקֵנוּ דִלְתֶיךָ : לֹא דִמְעָנוּ כִּי אִם בְּרֹב צַדִּיקוֹתֶיךָ לְרָעִים וְלַטּוֹבִים וְהִיא תִתְּלַתְךָ :

מִמָּה כְּלָפִי חֶסֶד זוֹ הִיא אֲמִנוּתְךָ • מִדָּה וּמִדָּה וְהִיא לְשִׁבְחָ אֲפִירָתְךָ : נִהַג תָּנִם חֶסֶד עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ נְתִיבוֹת חַן וְרַחֲמִים לְנִצְרֵי עֲדוּתֶיךָ : סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים תִּבְּיוֹן לָבָם לְקִרְאָתְךָ • שִׁמָּה דִמְעָתָם בְּנֶאֱרָךְ הִלָּא בְּהַפְרָתְךָ : עוֹנֵי וְעֹנֵי וְעַל בּוֹן בְּנֵי בְרִיתְךָ

עינינו תחזיקה יי בכל צדקותיה : פוקדיה בצר צקון לחש
תוכחותיה . פלטים משחת מתמשת מיני עברתה : צופה
לקמרג ולתבר אום רעיתה . צוה קנעול דלת פן יבגם
במחיצותיה : קול יעקב בעת יער מתחזקותיה . קבל ברחמים
מתנת כס ישיבותיה : רחש משלמין מקום זכיה ועולותיה .
רצה נדבתם ותתור למו תתירותיה : שוב למען עבדיה שבטי
נחלתה . שמך יעמד לנו וישוב אפך ותמתה : תתאור
בחסירותיה ותתעטף בחנינותיה . ותבא לפניך מרת
מוכה וענותנותיה :

אל מלך יושב עד כסא רחמים כמנהג בחסידות כוחל עונות עמו . מעביר ראשון
ראשון . כרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח .
לא ברעתם תגמול . אל הורית לנו דובר שלש עשרה . וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
כחודעת לענו מקדם . כמו שכתוב וירד יי בענו ותצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ויעבור יי ער פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ונפש
וחטאה נקה : ומלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : מלח לנו אבינו כי חטאנו . טחל
לנו מלכנו כי פשענו : כי אמה אדני מוב ומלח ורב חסד לכל קוראיה :
נשא לבבנו אל פנים אל אר בשמים : תבא לפניך אנקת אסיר כנודל ורעה חזיר
בני תמותה : כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו :

ברחם אב על בנים פן תרחם ו עלינו : לוי השעה על עקה ברכתה סלה : יי צבאות עמנו משלם לנו
אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בושם בך : יי הושעה חסדה לענו כיום קראנו :

עח מליחה מוסר ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו
אלהים בישראל גדול נודעת . אמה יי אבינו אמה : בכל
קראנו אליך קרבנו . רם ונשא אמה בקרבנו : גמלתנו
הטובות בחובינו . לא בנדקותינו וביושר לבבנו : דודנו גם
כי זנחנו גאלנו . כי עבדים אנחנו : הגנו בעונינו עד רכא .
ותקצר נפש לך מחכה : ואיה חסדיך הראשונים עמנו .
מעולם ועד עולם נאמנו ונעף נשאל ותש בוחנו יי אר באמה

תוכיחנו

אלהים בישראל צווישין ישראל ביסמו וויסיג , גאט ברוך הוא פאר גרום גאקפערט דוא גאט ברוך הוא
ביסמו אנדער פאטער גגל ווען מיר רופן צוא דיר זאלקטו גנענין צו אונז דוא ביסט אונז הוף אונ
אוף גרוגן נאכט דו האסט אונז גנען גוטס האמשי מיר זענן שולדיג גיט מיט אונז צדקות אונ ביסן
ישר פון אונזערי הערצער אונזער פריינד האמשי מיר זענן פאר לאזט גוארן לייז אונז אום נארום מיר
זענן גנעקט מיר זענן דורך די עונות צו שטופן , עם איז מורץ גוארן דס גנפוש וס ער הט צו דיר גאט
אונ וויא זענן דייע ערשטי חקדים וס דו סלענקט מיט אונז טאן פון אייגן פון אייגן זענן די חקדים
בגלייבט אבר אז דר זאגן איז און גרוגן איז שלאף גוארן אונזר כס יי לידר גאט דו זאלקט גיט מיט
דיין זאגן שטראפן אונז מיר די מרקה פון צרות קאן קען גיט איבער ציילן מיר וויסן אונזר רשעים

תוֹכִיחֵנוּ: חֲלָלוֹת רַבּוֹת בָּרוּךְ בְּשִׁמְךָ. נֵאֵל בְּחֻמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנוּ:
 מִיַּחַד הַצְּרוֹת אֵין לְהַסְפֵּר. אֵיה שׁוֹקֵל וְאֵיה סוֹפֵר: יִדְעֵנוּ
 רִשְׁעֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂית וְאִנְחֵנו הִרְשָׁעֵנוּ: בָּעַם
 וְחֵרוֹן מִנוּ יַחְדָּל. כִּי קִמּוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לַחֵץ יוֹסֵר וְעוֹל מִמֶּנּוּ
 יַחֲוֹבֵל. כִּי כִשֵּׁל בַּח הַסֶּבֶל: מִנֶּת מַדְתֵּנו לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׁאַרְנוּ
 מֵעַט מִתְרַבֶּה: נִחַם עַל הַדָּעָה לְאִמַּתְךָ. מִמָּה כִלְפֵי חֶסֶד
 אִוְמָנוּתְךָ: סִדְחָה אִם עֲוִינֵנו עָנֵנו בָּנוּ. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיךָ נִשְׁעֲנֵנָה
 עֲרַפְנוּ כּוֹף לָךְ דְּהַשְׁתַּעֲבֵד. בְּאַתְבָּה וּבִירְאָה אֹתְךָ לְעִבּוֹד
 וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ קִדְּשׁוּ צִוְּמוֹת לְקַבּוֹעַ. דַּעֲתָם קֶצֶרָה צָרָה
 לְתַבּוֹעַ: צִקּוֹן לַחֲשֵׁם אֱלֹהֶיךָ תִבָּא. חִתֵּל לְאִישׁ אִישׁ נִגְעָה
 וּמִכְאוּבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב נֹחֵם מִתְחַיִּמוֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע תְּשָׁמִים מִכּוֹן
 שְׁבִתְךָ: רוּחַה רוּחְךָ בְּאֵף תִּבְלָה. שְׁנֵת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן
 תִּגְלֶה: שָׁרֵת וְרֹדֶת מִנוֹעַר קִנּוּתֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעֲתָה וְקִנְיָנוּ:
 תָּעִינוּ רְשָׁמָאֵל וַיִּמְיֶנָה תִקְרַבְנוּ. בְּכִלּוֹת פּוֹחֵנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ:
 תִּבְיט וְתַצִּיץ וְתִשְׁגִּיחַ לְרַחֲמוּיְךָ. תִּתְאַוֵּר בְּחִנּוּתֶיךָ תִּתְלַבֵּשׁ
 בְּצִדְקוֹתֶיךָ. תִּתְבַּסֵּס בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתְעַטֵּף בְּחִסְדֵי וְתִירֶיךָ וְתִבָּא
 לְפָנֶיךָ מִדַּת מוֹבָדָה וְעֲנוּתֵנוּתְךָ:

אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיחוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן. מוֹרַבָּה מִחִלָּה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעָתָם תִּתְמַלֵּךְ. אֵל הוֹרִית לָנוּ לִזְכֹּר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְזָכַר לָנוּ חַיִּים בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 בְּהַדְרַתָּה לָעָנִי מִקֶּדֶם: כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּב וַיִּכְרֵד יְיָ בָּעָנִי וַיִּתְחַבֵּב עִמּוֹ שֵׁם תִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:
 וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נוֹשֵׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ
 וְחַטָּאת וְנִקְיָה: וְסִלְחָתָהּ לָעֹנֵי וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ: מִלַּח לָנוּ אֲכִינוּ כִּי חֲטָאנוּ. מוֹחֵל

נר

עַם מִיר חֲאֵבָן מוֹנֵדִינֵם דִּי חֲאֵסְט נִטָּאן אִסְתּ אִנּוּ מִיר חֲאֵבָן מוֹנֵדִינֵם בְּעַם מִיט צִאֲרָן וְאֵל מִן אִנּוּ
 פִּאר מִיטָן וְעַבְרָן לְעֵבֶל אִין נִירְבִיג אִנּוּ אִרוּם עֲנִישְׁאֵסְט וְאֵל וִיךְ אִם מִאֵן וְאִרוּם מִיר חֲאֵבָן מִיטָן בַּח
 גִּיט מוֹבֵל צו צִיין הִינֵט פִּעֲשָׁן מִיר דו וְאִלְסְט אִנּוּ גִיט מִשְׁמֵטן מִדָּה קִנְיָן מִדָּה גִיט אִם צו נִעְמָן בִּיין חֲדָב
 וְאִרוּם מִיר וְעַבְרָן אִיבְעֵר גִּבְלִיבְעֵן וְיִינִיג מִן פִּיל בִּדְעֵק דִּיךְ אִוֵּךְ דַּעַם שְׁלֵעֲמִיקִים צו בִּיין אִוְמָה פִּסָּה
 גִּיט צו חֶסֶד אִין בִּיין גוֹאֹנִיהִים חִלָּה פִּאר גִּיט אִוֵּךְ אִוְגוּרִי עֲבִירוֹת נִס וְיִיא וְאֵבֵן עֲרוֹת אִוֵּךְ אִנּוּ הַעֲלֶה
 אִנּוּ וְאִרוּם מִיר לְעִתָּה וִיךְ אֵן אִוֵּךְ דִּיר אִוְגוּר אִקּוֹן בִּיין אֵן מִיר וְאֵבֵן מִשְׁעֵבֵד וִיין צו דִּיר מִיט לִיבְשָׁאֵסְט
 אִנּוּ מִיט פִּארִקְטִיקִים דִּינֵן אִנּוּ מִבְּפֵר וִיין פִּלְגִידִי דִיא וְאִם גִּדְעֵקֵן דִּיךְ חֲאֵבָן גִּהִילִיקִים תַּעֲנִיתִים אִין אִם
 מִעֲדָם וְיִיעַר דַּעַה אִין קִאֲרָץ צו פִּר שְׁמִיין וְיִיעַר בְּרַעֲפִנִישׁ דַּעַם גִּשְׁרִי מִן וְיִיעַר תַּפְלוֹת וְאֵל צוֹא דִיר
 קִסֵּן הִילֵל צו אִימְלִיבְן מִעֲנִישׁ וִיין פִּלְגָא אִין וִיין וְיִימָא דָם קִיד מִן נִעֲקֵב בְּרוּקִים מִן בִּיין תְּרוּם מִשְׁטִי
 דו וְאִלְסְט הַעֲרֵן מִן חִסְדֵּךְ דָם אֵן בְּרִיטִישׁוֹן מִן בִּיין וְיִצְוֵנָה דַּעַר יִשְׁמַעֲלֵא וְנִס עַר גִּיטִלִּיקִים אִיבְעֵר אִנּוּ
 מִיט דַּעַם צִאֲרָן וְאֵל עַר אִם גִּיטָאן שְׁתֵּי יִאֲרָן מִן שְׁלוֹם צו דִּר קִרִי מִן צִיין וְאִלְסְטוּ אִיבְעֵרֵן:

תחלה

לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני מוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתפלתנו : תבא לפניך אנקת אסור בנודר וזרעה
חותר בני תמותה : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה בי בא מועד :
ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו : לוי תישענה על עמך ברחמך סלה : יי צבאות עמנו משגב לט
אלהינו גלכ סלה : יי צבאות אשרי אדם בושמך בך : יי חושיעה תפלה עננו ביום קראנו :

עט שלושה מיסוד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם חסדבר אלהיו בר שמעיה חזק ואמץ
אלהינו ואלהי אבותינו

אתה חלקי וצור לבבי • אויתך בלי לה על משכבי • אליך יי
אקרא בעטוף לבי • בגדנו וחרבנו חמות וכעסים • למרמס
אנו מעשים • כי אין בנו מעשים : גברו מאד מצוקותינו •
בראה שגנו פלילות פוקותינו • וכבד עדים כל צדקותינו :
דעת חסרנו פתאים מערמה • תהלה תשים במלאכי רומה •
אף כי אנש רמה : הן איום תמול בך • ואם עולתה תחפש
ותבדק • מה נדבר ומה נצטרך : ואבקש גוידר גדר ועומד
בפרץ • וישר אין פנים להרץ • אבד חסיד מן הארץ : זמן
קיצו סתום מלידע • עזונתי המו קרני להגרע • כי פשעי אני
אדע : חכם אעק ואין מושע • למה צדיק מכתיר מרשע • ולא
קצרה ידך מהושע : מלאך דופקים בים חומים • אנוסים
חמוסים ביד אומים • למה לנצחת שפחנו תעזבנו לארץ ימים :
זעקב למשיסה וישראל לבוזים • כבוד שבעת חופות חזיונים •
ברח נאלמה לפני גוזזים : בידי ונבל במלך במסבו • נדיב
ושוע נטרר בחובו • בבלי אין חפץ בו : לא לעולם תמור
להחריבנו • שמאלך דחתנו וימינך תקרבנו • יי עשקה לנו
ערבנו : מאז תמיד לנו הדבה • הקוית שבים ברוח נדיבה •
ארפא משוכתם אהבם נדבה : נובעות עיני בנחל אגרי •
הולל שקט ושבתי גירי • ואני כמעט נטיו רגלי : עשה אבד
בקש עם נושע • או מציא מבטן פשע • צדק מטלפני רשע :
עדות ביעקב בתעודה נחתם בארץ אויב הבטחת לתחיותם •
ואפגם זאת בהיותם : פשעים תעביר וחובות תמחק • הרחיבה
שאל נפשה לדחוק • ופערה פיה לבדי חזק : צפה לנחשול
קרב לחפשו • דלנו והעלנו מטיט רפשו • שובה יי תלצה
נפשונו : קדשונו צום בתפלה לקדם • חובש וצרי למביתנו

תקדם. וזכור עדתך קניית קדם: רחוק הנח בעם יחשך. אסורים
בעבותות אהב והמשך. מבית בלא ישיב חשך: שלוח קרא
לשבורה ולשמוטה. בריח גרע שבור מוטה. רפא שבריה
כי מטה: תשובה השבתי יתנין וזחל. תקותי הוא סולח
ומחל. הן אם יקמלני לו אחל: אלינו בורא הטה אונה.
שמעה דורשיך האזנה מחנניה. תבון תפלתי קמורת
לפניה: חזק בשל ואמין רפיון. מקדש יסד ישיב אפריון.
הימיה ברצונה את ציון:

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשו
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ודח.
לא ברעתם תגמול. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
קדושת לעני מקדם. כמו שכתוב וירד יי בעני ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי אל רחום ותנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
ותמאה ונקח: וסלחת לעוננו וילחמאיתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חמאנו. מחל
לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
הימיה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: או תחפזין ובחי צדק עולה וכלי או
יעלו על מזבחה פרים: כי ברה אברכה ותרבה ארבה את זרעה כנכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעה את שער איביו:

בזהם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: לוי תשועה על עמך ברכתה סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
אלהינו יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בומח בך: יי הושועה בלילה יענו ביום קראנו:

פ שלמוניות מיוחד עם תשרי כפול ובסוף חתום שם המחבר שלמה חקטן
אלהינו ואלהי אבותינו

תוחלת ישראל חסד לא נעזב. תקותם נצח אמן לא אכזב.
שומרי חזון המועד ראות במרוב. שחו בלו ועמק
הבכאוב: רום רענו מטה שפל. ראש לזנב ועקר דארעי
ומפל: קין תכלית ליושבי חשך ומאפל. מיה לאור ושיית עני
וערפל: צבי קודש תללת ראשית להרשים. צין המטה פרח
הודון ליורשים: פנית סלעים ומרשים להשביח שרשים.
פרצת משוש פראים ועמלק חורשים: עריץ וכל הבא בוז

ושר

תחלת: יחסיאפונג פון ישראל קאם ניי וויסן אז נאמט חסר ווערט נישט פאר לאנג וויער האפונג אז
איינע בלייבט נישט פאר מיטן די עס היסן די גבואה פון דעם קיין קישים נעהן ניי גבואה און סך ער
ריגן ווי ארונג שיי ווי האבן איין גבולן אראפ די אונן מחמת עם פאר וועט ויך דר קיין קישים מין הארץ ווס
עס איז הוד גענון וויא אטענן בוס דס הייסט די ישראל נעהן הער גענון און אצונג נעהן ווי גידור פון
אלי משה יי האסן צום ליכט פון דר גאולה די ישראל ווס דר האסט זיא אן גרופן צבי קודש האסט זיא
פאר שוועסט ראשית די ויזן וואס דר האסט אן געצויקנט און וויא ראשית תבואתו אצונג קט גבליט דער
שטענדיג פון וסארים דר האסט אום גרוסט די שטייגער ברי דר וואלטס געסערן די שטייגער פון ישראל נעהן

יְשׁוּלָלָהּ • עֹזֶבְרָהּ וְשָׁב חַיִּי שְׂדֵי יְעֻזָּלָהּ : סְבָאִים שְׁבָעִים שָׁאֵר
 דְּשִׁים לְמוֹלָהּ • סוֹכֶת יִתֵּר הִבּוֹ לְזֹלָל הַתְּעוֹלָל : נָטַע בְּנִתְּךָ
 לְמִגְזֹר בְּרוֹל וְחֲרִיצִים • נָטַשְׁתָּ וְעִזְבִּיתָ וּבָאוּ בְּהִפְרִיצִים : מִצִּינָה
 חֲפוּי כֶסֶף וִירְקָרָק חֲרוּצִים • מָדַרְס גִּז וְנִיץ אֶפְרוֹחִיהָ קְרוּצִים :
 לָכֵן הִבָּא עֲלֵינוּ מַעַט קִצְפָּת • לָרַעַה עֲזָרוּ גִי עֲזַחֲפָצַת : כֶּסֶף
 עֵין בְּעֵין מִפְּרוֹעַ אִסְפָּת • בְּלִפְי חֶסֶד וְרוֹעַ גְּבוּי חֲשָׁפְתִּיךָ לְקַבֵּל
 פְּשִׁטָּת וְנִתְּנוּ סוֹדֶרֶת • יָד אֲזִלַּת מִכָּל בְּקוֹל הַנְּסוּרָת : מִזֵּב
 חֶסֶד וּבְרִית לְאַבּוֹת מִסוּרָת • מִזֵּב טַעַם פֶּתַח לְחִתִּיר אוֹסֶרֶת :
 חֲשִׁבּוֹן אֲתֵר חֲשִׁבּוֹן עֶמֶךָ יִפְתּוֹר • חוֹכָה וְסוֹכָה וְדוּחָה וְחִזּוֹר
 לְפִתּוֹר : זֶה אֹר מִשְׁכִּיל יְכוּלָּת לְחִתּוֹר • זְמַן קוֹל הַתּוֹר מִתִּי
 לְפִתּוֹר : וּבְכָל זֹאת חֲלִילָה בְּאַמְנָה לְשִׁקָּר • וְזָרֵא יוֹעִיר קְלוֹנוֹ
 לְבִקָּר : הַעֲקוֹב רַב וְהַסְתֵּת תִּשְׁלַעֲקָר • הַדְּכָר עֲדִיקָה בְּלִיּוֹת
 חֹזֵק וּמִבְּקָר : דְּרוֹשׁ וּפְקוֹד דִּלֵּת שְׁפָלוֹת שְׁחֹת • דָּל בָּרֶם
 וּמַעֲרָבֵב צָחִי צָחוֹת : גְּדוֹר עֲזוֹק עֲדוֹר מִקְמוֹשׁ וְחוֹח • גֶּפֶן מִטַּע
 ! הַכְּשִׁיר עֲנִבִי נִיחוֹח : בָּנוּ שְׁמֶךָ עֲלֵיוֹן נִקְרָא לָכֵן תִּבְלָה • בּוֹ
 בְּמִדַּת חֶסֶד וְלֹא בְּכָלָה : אֲשַׁמְתִּינוּ גִּדְּלָה עֵד תִּמְן וְעִבְלָה • אֲתֵה
 יְיָ רַחֲמֶיךָ לֹא תִבְלָה : שְׁבַח הַלֹּל מְדוּתִיךָ אֵין לְשִׁנוֹת • לְבִית
 יִשְׂרָאֵל רַב מִזֵּב חֲנוּת • מְקוֹם מְנוּחַ שִׁים בְּרָאשׁ פְּנוֹת • הֵכָן
 בְּלִי רוֹנָה וְתוֹסַפֶּת עֲנוֹת : הַמִּצָּא חִישׁ לָנוּ כִּי נִוְחַלְנוּ • קָרְבָנוּ
 הֵמָּה שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ לְנַהֲלָנוּ • מִזֵּב וְסִלַּח לָךְ לָכֵן הוֹחַלְנוּ • נִתְּמַנּוּ
 נָא יְהִי חֶסֶדְךָ עֲלֵינוּ :

אל מלך יושב עד בסא רחמים מתבונן בחסידות מוחל עונות עמי • מעביר ראשון
 ראשון • מרבה מחילה לחטאים ומליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורחם •
 לא כרעתם תנמול • אל הורית לנו לוטר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 בדודית לעני מקדם • כמו שכתוב ויבד יי בעני ויחנצב עמו שם ויקרא בשם יי :
 ויעבור יי על פניו ויקרא :

נלכוננו צום נויין גארטן מרד הוינט האסט ווי צו גראכן צו אלי גירות ווס אוף אונו איז נקסן האסט
 גאר אביסל געעריגט צו דם שלעכטן גהאלפן גאר סער וויא דו ביסט צארגיג גווען איז וויא סתאב
 נונדריגט אז נערס מען בצאלט אונ אז דו פלענקסט נעלן טובה ויין דיא שלעכטן פון די ענות האסט
 אונסלעקט אונ סכריע גווען די שאל פון זכויות קעגן חסד : שיה דם לובנג פון דיניי מדות גיט קעגן
 ויין צו די בית ישראל מיל נוסם מאכן וואן דם בית הכסדרש טוא אין העכעסטן וויגל אן צו גבוישט און
 רתקה אונ גיט קעגן צו פירענן חסדי נער גפון אונ טייל אונ ווארם סיר נעלן פון געענקט געענה אונ גיט
 די מריד פון דר תורה סיר האסט צו דיר אלעין נישט מריסט אונ סיר בעקן יונחסר ואל ויין אוף אונ :

י' י' אל רחום וחנון אלה אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופושע
 תמאד וגדול: וסלחת לעוננו ורחמאיתנו ונתתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו: סלח
 לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
 האויה י' תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונינו: שמע י' קולנו וקרא חננו ועננו: שמע
 י' צדק תקשיבה ונתנו: שמע י' וחנונו י' הנה עוזר לנו:

ברחם אב על בנים בן תנחם י' עלינו: לוי משועה על עסק ברכתך סלה: י' צבאות עמנו מלכנו
 ואלהינו סלה: י' צבאות אשרי אדם בושח בך: י' הושיעה תפלה ועננו ביום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

סא סליחה מוסר ע"פ א"ב כפול

אזון פתח ותסבת עתירה: אלהי חסד ושלום עברה: בואי לתליתך
 בנפש מרה: ב' שמך הגדול ימצאו עזרה: געית לאבותינו
 ענותם חנה: גחית קומותם נא אל תבזה: דחיש גלגלות
 מצר בזה: דרוך פורה ונצחם יזה: הלא אתה דורית ודקה:
 היו תהיה בחדר גאונה: ונקמת יבון ודע לאמונה ותנחם כלים
 מתגרת חרונה: וועמו בעויות וממאנים נוסחו: וזרו באפסים
 ולא נחו: חבלה רוחם ולעפר שחו: חרשו חורשים ובעניית
 המתיתו: טבעו בפיו ואין פוצה: מורפיהם שליו מקנה אל
 קצת: יום יום לוחמם מנצה: יד פורשים מלחץ ליצא: כליו
 חיהם בגון ואנחה: כשל רבה וערבה שלמחה: לישע חוכים
 והנה צוחה: לבטום קמים וברו שוחה: מערימים סוד ממה
 להדיחם: מכבירים עוז להכשיל בזהם: נאקים אלה
 בהתעטף הוחם נחת למצא מוכר מרחם: שיח צנים במעמד
 צפוף: סליחה מבקשים בקדקוד כפוף: עשקיהם יקניאום
 ונתגום לשסוף: עושים יומסכו ויהיו לספוף: פרה רבקה
 מתרץ וכלוי פלטים מצורר ותנחם לעלוי צוה ישועות משחרר
 בתלוי: צדקם בדינה מסתר וגדוי: קנא וגוהם בנא לשמה:
 קצין סמלונים מצואר עמה: ראה עמלנו ושוב מועמה: ריבה
 ריבנו מעם תרמה: שבעתים חשב דחיק מאני: שפר תציה
 מדם מעני: תטה אונה לקול תתניני: תרצני בקראי י' י':

אל מלך וישוב על פסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו: מעביר ראשון
 ראשון מרבה מחילה לחסאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל פשע ודוח:
 לאסרעתם תמול: אל תורית לנו דומר שלש עשרה וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 תודעת לענו מקדם: כמו שכתוב וזכר י' בעני נתיצב עמו שם וקרא בשם י'
 ויעבור י' על פניו וקרא:

י' י' אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נישא עון ופשע
והטאה ונקא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מלך לנו
מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

פב פזמון שם המחבר אמת

י' י' אל רחום ותנון. ארך אפים ורב חסד ואמת.
נוצר חסד לאלפים. נישא עון ופשע וחטאה
ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אברה
אלהים ואהמיה. בראתי כל עיר על תלה בניה.
ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל
זאת אנו ליה ועינינו ליה: " מדת הרחמים עלינו
התגלגלי. ולפני קונך תחנתינו הפילי. ובעד עמך
רחמים שאלי. כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי: " "
תמכתי יתדותי בשלש עשרה תיבות. ובשערי
דמעות כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיה פני בוחן
לבות. במוח אני באלה ובכות שלשת אבות: " "
יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים
דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזירות
אכזריות. בי לך לבד עינינו תלויות: " "

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ודם.

ל

י' י' נאט איז איין נאט איין נר בארמיגר און איין לייט ועליגר און נר לענגרט דעם צאן און טוט פיל
חסד מיט אמת נוצר חסד צו צוויי טויזנט דורות נישא פאר טראכט די עבירות ווס מען טוט
קטור אונדער בשונג און נאקסט אינז מאכן ארפן ארץ ישאל אברה ליבער נאט איך טוא גענעק און
פרוסן אז איך נעה גאסס שקאט ירושלים איז געוירט בוי אונטערשטן גריב יוגל האמשי עם איז אז
נען מיר צו נאט און אונדערי אונן איז צו נאט פיה די מדה פון דער בארומקייט ואלסטו און אונז מאכן
ויקלן און פאר דיין בשעפר אונד נעמט ווארף און פאר דיין פאלק בעסט רחמים ווארום אלע הערצן טוען
נייא און אלע מען ווען קראנק דאס מיינט מען מיר ווען ווירג און שלעכט פסקי איך האב אונטער
געגענט מיינע נעל דאס מיינט מען מיר לען וף אן און דיא דרייען מדות אז מיינט זיי מיט פונד
ציען זיי נים לייג צו ריק די מוערן פון טרערן ווען נים פאר זיכערט אן דיא דרייען מדות און אן אונדערי
פאר נאט ווס ער פרוכט די הערצן פנים איך בין פאר ויכערט צו דס קול פון גוויי שטיש די ואלקסט טאן
דרייא אבות עם ואל ויין ווילן פאר דיר ווס די הערסט צו דס קול פון גוויי שטיש די ואלקסט טאן
טאנערי טרערן און דיין לאגל ופזיש די ואלקסט אונן מציל ויין פון אלי שלעכטס ווארום נאר צוא דיר
אלוין הענן אונדערי אונן:

לא ברעתם תגמול. אל חורית לנו לומר שלש עשרה. וזכר לנו היום ברית ישיש ע. ירה
 כהובעת לענו מקדם. כמו שפתוב וירד יי בענו ויתצב עמי שם ויקרא בשם יי:
 ויעבור יי על פניו ויקרא:

ה יי אל רחום ותנו ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאפנים נושא עון ופושע
 ותמאח ותקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל
 לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה ארני מוב וסלח ורב חסד לך קורא:

תנו אלהים כחסדך כרחב רחמיה מחה פשענו: הרב בלבנו מעונינו ומחטאתינו
 מהרגנו: וזכוי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדרה אלהים לא תבזה: או תחפז
 וזכוי צדק עולה וכלי או געו על מופתה פרים: תתן אמת ויעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם:

פנ עקידה עפ א"ב ובסוף התום שם המחבר מאיר ברבי יצחק אליעזר חזק ואמץ
 אלהינו ואלהי אבותינו

אל הר המור גבעת חוריה. בית עקב הרועים ותשר העלית.
 גדול בענקים כהשבים לזבח והשתחוויה. דבקתו חבקתו
 ותוציא לרועיה: הן בעשירות בניסיתו בפיוסים וורותו כגבור
 מלמד במלחמת אנשים. ורה ממזרח והודיע בבל אפסים.
 תית בנו ליקוד בקדושת אש המסים: מוב כהקריין והאור השחר.
 יחד בשני נערינו בעצלותים לא אחר. כחולך בחליל וסופו
 דחזור מחר. לקח בנו בדברים ועצי המערכה בחר: מאבדת
 שנונה מרומה למטה. נדנה נתן מלהבעיתו באבה. סב
 ובחור לשניהם השבח. ערכו עצים לשם תזבח: פרי צדיק
 כהאזין במדה. צור יראה לו השנה ואם לא בני לעולה. קרוץ
 עצמו הזמין ותלה עין למעלה. רחש לעקדו היטב מלהפסד
 במעילה: שאג וקן ובשנונה אחו. תקפו אראלים וצעקו ממחו.
 מרום כהסבית צמצם שבינתו כחו. איל אתר הראהו בסבך
 נאחו: יחיד הנאהב בשלף התער. רחם מנונו ועמד בשער.
 בנה יחידה אהוב מנוער. רב לך אל תשלח ידה אל הנער:
 כי נשבעתי בקיום רזה. יען אשר עשית את הדבר הזה.
 צקון הניסיה בצר למי אחזה. חקותם קמים כי אסדח לעון
 העם הזה: אנא השם הנבדד והנורא. לעת צרה פקדנו
 שחרנוה במורא: ונתתנו רחמנו קרבנו והבן עתירה. ולא
 נסוג מן תחנינו ובשמה נקרא: חקנו ואבחנו למען כסא
 כבודך. קומנו ותחנינו במל אורות הורה. וכלת דבר ותרב

וירעב מנחלת שרידה. ותאמר למלאך חרף יריה: קדמנו פניך
אדיר ונאור. בתפלה ובקשה ובתבנית שאור: הקדמנו באור
פניך אמרתך לבאור. כי עמך מקור חיים באורה נראה אור:

אל מלך יושב על כסא רחמים מנהג בתסידות מזה עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל פשר ורובת.
לאכרעותם תנמו. אל תירית לנו דומה שלש עשרה ונבר לנו היום ברית שלש עשרה
הודעה לענו מקדם. כמו שכתוב ויגד יי בענו נתניב עמו שם ויקרא בשם יי
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי רחום ותנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאפפים נושא עון ופושע
ותמאנה נקא: וסליחת לעוננו ולתמאנתנו ונתת לנו: סליח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו
מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסליח ורב חסד לכל קוראיה:

וכור רחמך עד מכניס רחמים

פד תחנה החום שם המהבר (משה בר שמואל אבשלום חזק ואמץ) אלהינו ואדני אבותינו
מקוה ישראל מושיע בעת צרה. שומרו וצלו ומצילו ביום
עברה. המלא רחמים על עניה סוערה. ברוכה ושדורה
באבה וצעורה. רמוסה ביד צר ובקפר מעפרה. שכולה
וגלמודה גולה וסורה. מאריות ודבים דרוסה שבורה. וכצאן
כלי רועה הועה ופורה. אהון עד מתי לא תביט בצרה. למה
לנצח תעזובה ביד עוברה. ברחמיך הוציאה מאפלה לאורה.
אל תנאץ למען שמך בתמה ברה. בתרת מבד עם בשפה
ברורה. שור נא בעניה ונערה מעפרה. לתם לוחמה ונצור
צורה. ונקום נקמתה ונקמת בית הבחירה. מגור ופגור
והסיקו בו הבירה. חללו ונאצו שם הנכבד ותנורא. ובור
חרפת נבל חרף באמירה. קומה יי באפה והנשא להתנברה.
ואל תשבח מול צורריך עולה בתדירה. מבשר שלום לעמך
תשלח מתרה. ציון לנחם ופרצותיה לגברה. כי לה יי
הגדולה והגבורה: מכניס רחמים עד גמרא

ק

הקנה ושאף האמונה פון ושקאל ויון הילפר אין צייט דיא זיידן ויון היטער אונ ויון שאמאן אונ ויון
בשערקאן אן שאג דעם גרום צארו ויי דער פילט דר בארומקייט און דיא ארוקע נשטארקטי דער
איינמאס די גרוקטי די ווייניגע אונ די פר מינערקטי דיא פאר טרעקטי אין האנט דעם זיידער אונ מיט
שטוב אונ דיא בשמוכט פר ווארפן אונ איילענדליך פר טרונגן אונ אפ געקערט פון זייגן אונ געקן עקערט
דיא צו טרעטן אונ צו בראכן אונ אז שאף ווייניג היט אונ זיא פראקט אונ צוא שפרייט דער ביו ווא
לאנג נאך וועסטו נישט לויפן דאס צייג ווארם פר לאזט די איר צו אייגן אונ האנט אירע במדבר מיט
דיין דר בארומקייט צוא איר אויס פון פונקטער צו ליכט די וואקסט נישט צערקן אונ ווייל: ביין נאכן אן דיא
הייליג ושקאל דען צוא דיר גאט איר דיא אקפערקייט אונ דיא שטארקטי:

די תחנה ואנט מען פאר כפרות שלאגין :

שרי דער אלעמקטיגער גאט דער דא
טוט אייביג רוען אין הימל דער
זאל אן נעמן דעם טאג פון ארום ווייב
די הין פראיין כפרה און מייני זינד
דס איך האב גמאן אז איך זאל נישט
נשטראפמ ווערן דעם טאג פון יום כפור
פר דעם בית דין אין הימל און מייני זינד
ליבר גאט דו זאלסט מיר היינט פאר
וועסן מיין גרעכטמקייט וואס איך האב
גמאן צו דו צייט ווס דא הער קומט

בני אדם יושבי חושך וצלמות אסירי עני וברזל : יוציאם
מחושך וצלמות ומסכרותיהם ינתק : אוילים מדרך
פושעים ומעונותיהם יתענו : כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו
עד שערי מות : ויזעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם
יושיעם : ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יודו ליי
חסדו ונפלאותיו לבני אדם : אם יש עליו מלאך מליץ אחד
מבני אלה לתגיד לאדם ישרו ויחוננו ויאמר פדעוהו מדרך
שחת מצאתי כופר :

וען איין זכר שלאגט אליו כפרות ואנט ער דס דריי מאל :

זה חליפתי • זה תמורתך • זה כפרתי • זה התרנגול ילקח למיתה ואני אכנס ואלקח לחיים
טובים ארוכים ולשלום :

אונ תיכף נאך כפרות שלאגן זאל ער נעבין די כפרה צום שותם אונ דר שותם זאל דס שעקטין .
וען צוויי זכרים שלאגן כפרות זאלן זיי דס זאגן דריי מאל :

זה חליפתנו • זה תמורתנו • זה כפרתנו • זה התרנגול ילקח למיתה ואנחנו נכנס ונלקח
לחיים טובים ארוכים ולשלום :

וען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט מיר פראיין וון זאל ער דס זאגן דריי מאל :

זה חליפתך • זה תמורתך • זה כפרתך • זה התרנגול ילקח למיתה ואתה תכנס ותלקח
לחיים טובים ארוכים ולשלום :

ווען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט מיר פראיין איידר דריי זכרים זאל ער דס זאגן דריי מאל :

זה חליפתכם • זה תמורתכם • זה כפרתכם • זה התרנגול ילקח למיתה : ואתם תכנסו ותלקחו
לחיים טובים ארוכים ולשלום :

ווען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט מיר פראיין נעכט זאל ער דס זאגן דריי מאל :

זאת חליפתך זאת תמורתך זאת כפרתך זאת התרנגולת תלקח למיתה • ואת תכנס
ותלקחי לחיים טובים ארוכים ולשלום :

איינע אשה פאר זיך אליו זאל זי דס זאגן דריי מאל :

זאת חליפתי זאת תמורתך זאת כפרתי זאת התרנגולת תלקח למיתה • ואני אלקח ואכנס
לחיים טובים ארוכים ולשלום :

סליחות לערב יום כפור

ויין איינער וואס פיר פאר צוויי נקמת אידן פער וואל ער דאס וואגן דריי פאל :

ואת חליפתכן ואת המורתכן ואת כפרתכן ואת התרנגולת תלך למיתה ואתן תפנסנה ותלכנה לחיים טובים ארוכים ולשלום :

וען צוויי ווייב נעסן איין פרנגולת וואל ויא דאס וואגן דריי פאל :

ואת חליפתנו ואת המורתנו ואת כפרתנו ואת התרנגולת תלך למיתה ואתנו נכנס ונלך לחיים טובים ארוכים ולשלום :

וען איינער וואס פיר איין אשה משגרת וואל ער דאס וואגן דריי פאל :

אלו חליפותיכם אלו המורותיכם אלו כפרותיכם אלו התרנגולדים ילכו למיתה ואתם תכנסו ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום :

איין אשה משגרת וואל ויא דאס וואגן דריי פאל :

אלו חליפותינו אלו המורתנו אלו כפרותינו אלו התרנגולים ילכו למיתה ואתנו נכנס ונלך לחיים טובים ארוכים ולשלום :

סליחות לערב יום כפור

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ מתחילין כאן

לך יי הצדקה ולנו בוששת הפנים : מזה נתאונן מזה נאמר מה נדבר ומה נצטרך : נחפשה דרכינו ונחקרנה ונשובה אליך כי ימנך פשוטה לקבל שבים : לא בהסד ולא במעשים באנו לפניך : בדרים וברשים דפקנו דלתך : דלתך דפקנו רחום וחנון נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מלפנו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלה :

סלח לנו אבינו : כי ברוב אונותינו שגינו : מחל לנו מלפנו כי רבו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת : ודרך תשובה חורית : גדולת רחמך ותסדך תזכור היום ובכד יום לזרע ידיך : תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פניך נקדם : בתודעתך לענו מקדם : מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב : ובצל בנפיה נחסה ונתלוננו כיום וירד יי בענן : תעבור על פשע ותמחה אשם : כיום ויתצב עמו שם : תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר : כיום ויקרא בשם יי : ושם נאמר : ויעבור יי על פניו ויקרא :

י י אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאדמים נושא עון ופושע וחסד ורחם : וסלחת לעוננו ולתטאתנו ונתלפנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו : מחל לנו מלפנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד רבלי קוראיה :

העניש האלות יצדק ואם מעושהו יטהר גבר : טוב יי רבלי ורחמיו על כל מעשיו : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : הן בעבריו לא יאמין ובמלאכיו ישם תהלה : ידענו כי חטאנו ואין מי נעמוד בעדנו שיהיה הגדול נעמוד לנו בעת צרה :

ברחם אב על בנים בן רחם יי עלינו : ליי תושועה על עקה ברחם סלה : יי צבאות עמנו משגב למצותנו יי צבאות אשרי אדם בוחס קד : יי תושועה תמלך לעננו כיום קראנו :

סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך • וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה • ושם נאמר • ויאמר יי סלחתי כדברך •

המה אדני אנך ושמע פקח עיניך וראה שוממונינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים אדני שמעך אדני סלחך אדני תקשיבה ועשה אל תאחר למענה אדני כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אדון דין אם ידקדק • בחקר פועל אם יודק • נבר

לפניך לא יוצדק • דופי תתן בצבא מעלה •

הן במלאכה תשים תהלה • ואם שותה כמים עולה •

זכות וצדקה אין בנו • חטא ורשע כלנו • טוב אל

תבא במשפט עמנו • יהמו מעיד עלינו • כרוב רחמך

פנה אלינו • לבבתי פרוע מעללינו • משובותינו רבו

מלמנות • נוחלים אין וקרבות • סליחה מצא

לעונות • על צדקותינו אין אנו סמוכים • פשע ועון

מלוכלכים • צדקה מצא תחן עורכים • קו אל תמתת

באורחותינו • רמה ותולעה אחריתנו • שוא וחקל

שנותינו • תשוב על הרעה תנחם • זה דרכך חנם

מרחם • ברחמך הרבים עלינו רחם • דרכך חודעת

לעניו להורות • ידעתו שלש עשרה סדורות •

הבטחתו שאינן ריקם חזרות • חנון בם סדרנו

לפניך • ועק קשוב ממתחניך • נא אל תשיבנו

ריקם מלפניך •

אל תלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו • מעביר ראשון ראשון • ברכה מחילה בחסאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח • לא כהקדם הנמול • אל חורית לנו צמר שלש עשרה • וזכר לנו היום ברית שלש עשרה כהודעת לענו מקדם • כמו שכתוב ויברך יי בעון ותיצב עמו שם ונקרא בשם יי • ויעבור יי על פניו ונקרא •

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים עון ופשע וחסאה נמה • וסלחת בעינו ולחטאתנו ונתת לנו סלח לנו אבינו כי חטאנו • חסד

לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
 בה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה : מה אנוש כי תפקדנו בפקדים וילדעים
 תבחנונו : יי אל באפה תוכיחנו ואל בחמקה תסרנו : אף על זה פקדת עיניך
 ואותנו תביא במשפט עמך :

ברחם אל על בנים בן תרחם וי עלינו : ליי השועה על עמך ברכתה סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו
 אלוהי נעלה סלה : יי צבאות אשרי אדם בותם בך : יי השועה המלך עמנו ביום קראנו :

פו שניה

אדון בפקדך אנוש בפקדים במצוי חרין אל תמתח : גוף
 וגשמה אם תריבם . דוחו ולא יוכלו קום : תיזכר גבר
 לזכות במשפט ואם יש בידו מעש להצטרך : זירוי יחומי
 מלחה סרוחה . חבוי אורכו בקרבו מעת הולדו : טמון בחובו
 ברשת להגדלו . יסיתהו בכל יום לשחת להפילו : כחונגבורה
 בגוף אין . לפניו לעמוד ולהתיצב : מיום עמדו על דעתו נפש
 ישים בכפו להביא לחמו : שבע כל ימיו בעם ומכאזכות . עד
 שובו לעפרו לא ישקוט : פנה אדון בעצבון רוח צפה בשבחו
 לב : קרוב אתה לרחוקים . רוצה בתשובת רשעים : שרי
 המצא לדורשיך . תאמר הנני למבקשיך : יבושרו סלחתך
 קוראי בשמך . צדק במשפט עם מיוחדך : חסום מנוול
 מלהרשיע . קנוף במסמין מלהסמין : חקם לנו מליץ יושר :
 בופר מצאתי תשמיע לשוכבים : השלכנו עליך והבנו . נא
 אתה תכלכלנו . העתר לנו בתפלתנו : חפצנו ובקשתנו מלא
 ברחמים . בך תלנינו במחוננו : רחמיך מחר יקרמונו . חוק
 ואמיץ שמך לא ישבחנו . אנא לנצח אל תשכחנו :

אף מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו . מעביר ראשון
 ראשון . מרבה מורלה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורבות .
 לא כרעתם תכבול . אל תרית לנו דומר שלש עשרה וזכר לנו היום ברית שלש עשרה
 הודעת לענו מקדם . כמו שכתוב בגדל יי בענו ונתנו עמו שם ויקרא בשם יי
 ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לא אפים נושא עון ופשע
 ותסאנהקא וסלחת לעונו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו
 מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

פו פוסט שם המחבר חתום בראשי חתונות יצחק בר אבינודור וסיום כל חרוז בפסוק מפסוק תנ"ך
 ירצה צום עמך אשר דמו לך מזה . חשוב חלבו

כע
 יצאה יום עם נא ווערן באווייליגט דר תענית פון דיין פאלק ווס, ער שפרענטטס בלום ווס איז גענושט
 ניוורן

קרבן חובה ולא נדבה וגדר. ואתה תבפר עלי בוחן
כליות וחדר. גדר פרצת צאנך ושם רוח לעדר.
ותבנה למוגדר מזה וגדר מזה: מדר צל קורתך באו
בנים אשר נגרשו. ביתך בנתועדו רעשו וגם
נתנעשו. חסד אבותם תזכור עת לריב יגשו. אמת
ושלום נפנשו. גם את זה לעמת זה. מחר יהיה
האזות הזה :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנתן בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח.
לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו דומר שלש עשרה. וזכר לנו חיים ברית שלש עשרה
בחודעת לענו מקדם. כמו שפתוב וחד יי בענו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי אל רחום והנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עין ופועל
חטאים וגמל וסליחת לעונו ולחטאיתו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו
טלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה :

זכור רחמיה יי וחסדיה כי מעולם חמה זכרנו יי ברצון עמך ופיתנו בישועתה:
זכור ערתך קנית קדם נאלפת שבנו נחלתך חר ציון זה שבנת בו :

זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לגנח: אתה תקום תרחם ציון
ביעת לחנה כי בא מועד: זכור יי לבני אדם את יום ירושלים האומרים

ערו ערו עד תיסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיה אשר נשבעת
להם כך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הואת

אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק
ליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ולא רשעו ואל חטאתו: זכור לנו ברית

אבות באשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם זכור והארץ אפוד :

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפלתינו: השיבנו יי

אלה ונשובה חדש ימינו בקדם: אמרינו האזינה

זכורנו דינע קינדר נוס וענו פר מרוב ויער לארץ אין לין וזה האבן וימי איין נאמילט ויה חס שמנס
אין כעש דעם חסד פון ויער ערמון ואלסם געקען און דר צייט אז ווי וועלן געקען צום כששם אסת
סיס שלום האבן ויי פגעניגם אל ערב יום כפור מיט ויער צדקות און כעשים טובים און איינס דעם
אגדרן בענו די גוי מרות פר די עבירות זאל ויין מארגן זאל ויין דר יום :

יִי בִּינָה הִגִּינוּ : יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִינוּ וְהִגִּינוּ לִבֵּנוּ
 לִפְנֵיהֶּ יִי צִוְּנוּ וְנִאֲלָנוּ : אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלִּפְנֵיהֶּ וְרַחֵם
 קִדְשֶׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ : אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לָעֵת זָקְנוּ
 כְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ : אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֵל
 תִּרְחַק מִמֶּנּוּ : עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְמוֹבָה וִירָאוּ שׁוֹנְאֵי
 יִבְשׁוּ כִי אַתָּה יִי עֲזָרְתָנוּ וְנַחֲמָתָנוּ : כִּי לֶךְ יִי הוֹחֵלֵנוּ
 אַתָּה תַעֲנֶה יִי אֱלֹהֵינוּ :

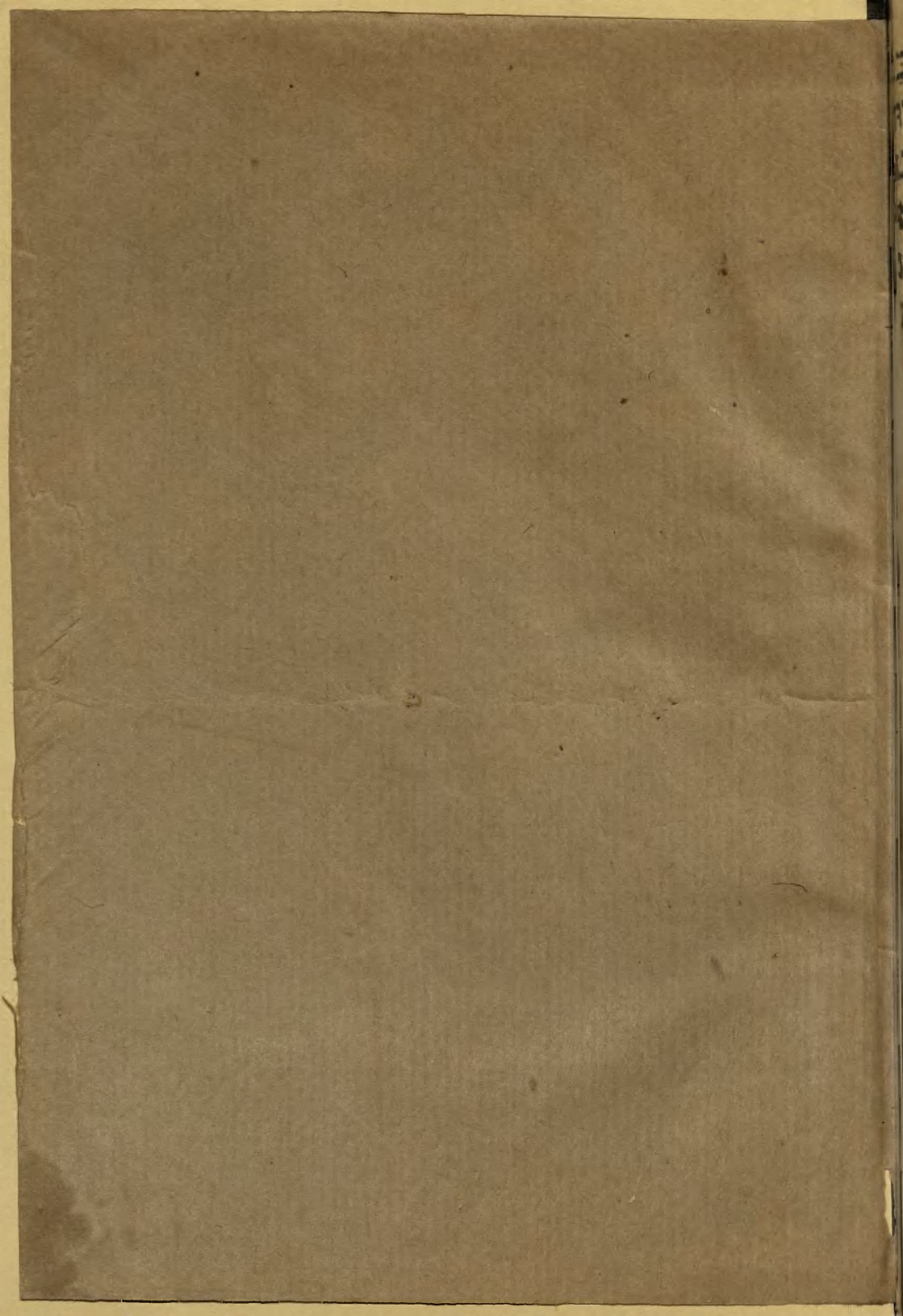
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵל לִפְנֵיהֶּ תִּפְלִיתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֶּם מִתַּתְּנוּ שֵׁא
 אֲנִי עֵיז פָּנִים וְקָשִׁי עוֹרָף לִימֵר לִפְנֵיהֶּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַמְאֵנוּ אֶכֶל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַמְאֵנוּ :
 חֲסֵנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ רוֹפִי הָעֵינִי וְחַרְשָׁעֵנוּ וְדָנוּ חֲסֵנוּ
 מִפְּלָנוּ שִׁמְרֵנוּ יַעֲזֹבֵנוּ רַע כּוֹבֵנוּ לְצָנוּ מִדְּנוּ נֶאֱצָנוּ סָרְנוּ עֵינֵנו
 עָנוּ צָרְנוּ קָשִׁינוּ עוֹרָף רָשָׁעֵנוּ שׁוֹחֲתֵנוּ תַעֲבֹנוּ תַעֲיִנוּ תַעֲתַעֲנוּ
 וְכִי נִמְשַׁכְּמִיד הַמּוֹבִים וְלֹא שׁוּחַ לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כֵּן
 תִּרְשָׁעֵנוּ :

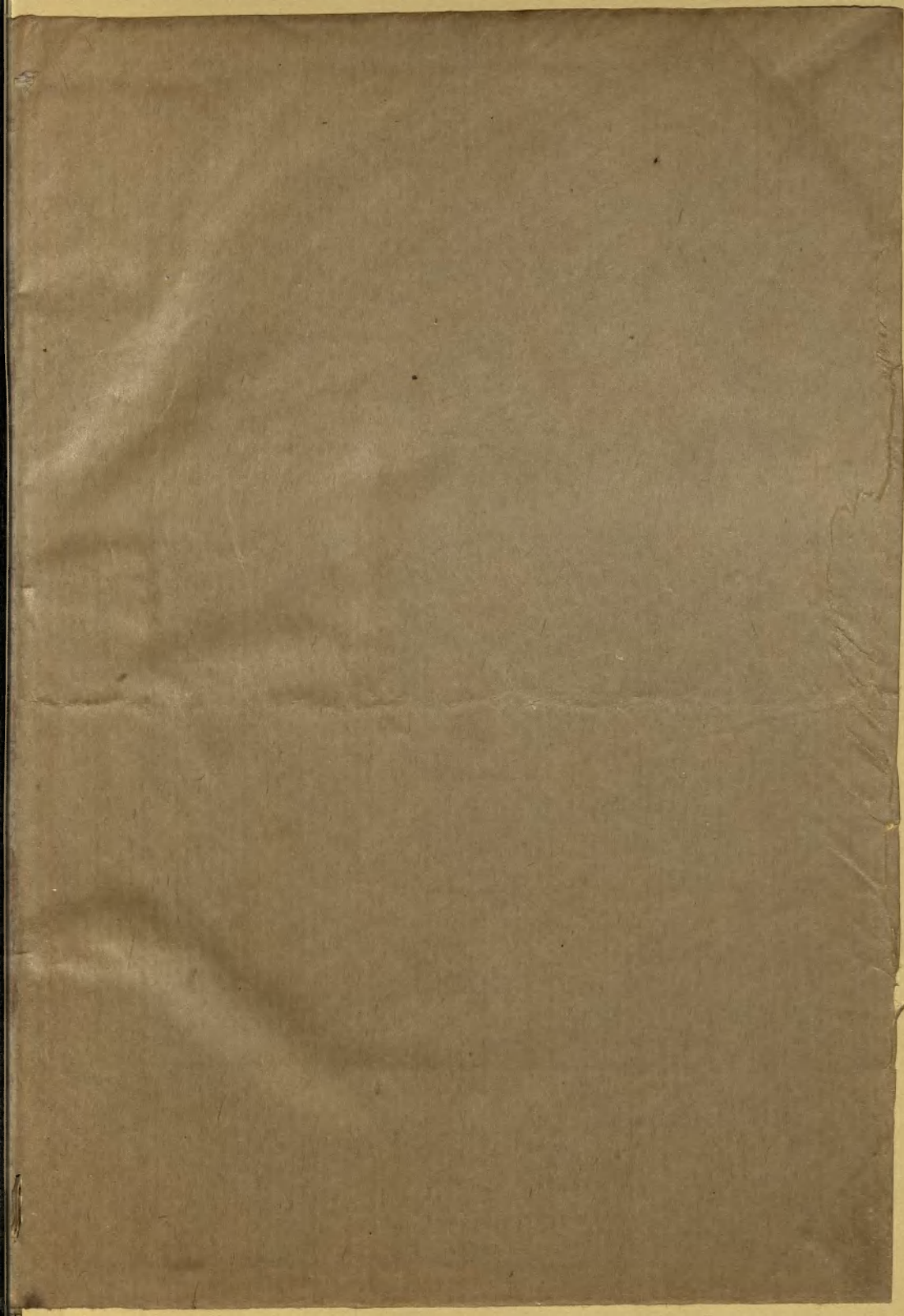
מִנְּסִתְרוֹת נִקְנִי : נִקְנֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ
 וְזָרֵק עֲלֵינוּ מִיָּם מְהוֹרִים וּמִתְּהוֹרִים
 מְהוֹרִים וּמִתְּהוֹרִים מִכָּל מוֹכֵא אוֹתֵינוּ
 וְאַתָּה רַעֲבִי מִזִּבְחֶךָ צִמְאֵי חֲסִידֶיךָ
 וְיִינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְלִיחוֹת :

בל

ל בורא עולם

מִכָּל פֶּשַׁע
 יִבְשׁוּ עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְזָרְקֵנוּ עַל
 יִי גְלוּלֵיכֶם אִמְחֵר אֶתְכֶם :
 וְאַתָּה רַעֲבִי מִזִּבְחֶךָ צִמְאֵי חֲסִידֶיךָ

MGB 194

